

Solihuset, 25. juli 1996

Til
Jesper, Søren, Line, Lars, Rasmus, Frank, Markus, Kalle, Lone og Mike.

Onsdag den 17. juli var vi tre mennesker til SAK-møde. Vi talte løst og fast om bl.a. SAK, Folkets Park, udelukkelsen af personer osv.

Vi foreslår, at vi på kommende møde den 31. juli, beslutter, hvad der skal ske med SAK fremover. Hvis du ikke kan komme, så giv et praj hurtigst muligt, da vi synes det er vigtigt, at så mange som muligt deltager i snakken.

Kalle, Mike og Lone

FORELØBIG DOKUMENTATION AF EN TVANGSARBEJDETS PROTESTER.

A: Pressen.

- 1: "Karen Jespersen: Arbejde for kontanthjælp"; Berlingske d. 29.3.95.
- 2: Simon Thørbek: "(U)lovlig tvangsaktivering", Socialrådgiveren nr. 8, 1995
- 3: JL: "Nyd nu jeres ferie"; Information 18/7 og Socialrådgiveren 26/7.
- 4: "Svar fra en tvangsaktivator"; Information 8/8.
- 5: JL: "Til en tvangsaktivator"; sendt til Information 10/8 - ej offentliggjort.
- 6: "Noget for noget"; Information 29/8

B: Klage over Socialcentret Blågård.

- 7: JL: "Til sagsbehandler Hanne Thomsen", 24/4
- 8: Socialcentret Blågård: klage modtaget, 23/5
- 9: JL: Anmodning om aktindsigt, 21/8
- 10: JL: "Supplering til ankesag vedr. sagsbehandling på Blågård Socialcenter", 30/8

C: Borgerrepræsentationen.

- 11: JL/Faglig Klub: "Angående bistandsklienter og aktiveringstilbud", 24/5

D: Folketinget.

- 12: JL: "Kære Karin" (Forslag til spm. til Socialministeren), 30/8.

E: Faglig Klub/Servicecentret.

- 13: JL: "Er dette forvaring, tvangsarbejde - eller rent gak-gak?" (marts/april)
- 14: JL/Faglig Klub: "Faglig Klub på Servicecentret" (juli).

Karen Jespersen: Arbejde for kontanthjælp

AF KAREN JESPERSEN
Socialminister (S)

Jeg har bebudet en ændring af bistandsloven. I den forbindelse vil jeg gerne her løfte sløret for nogle tanker, der kommer til at ligge bag de nye principper for udbetaling af kontanthjælp.

Jeg vil gerne starte med at slå et princip fast med det samme: Fremover vil samfundet kræve arbejde for kontanthjælpen. Det skal forstås som både en hjælp til samfundet for den ydelse, som den enkelte modtager, men også som en hjælp til kontanthjælpsmodtageren selv. Kontanthjælpen er ikke en borgerløn, og det skal den heller ikke være. Tværtimod. Derfor er der en række holdninger og vaner, som vi først må have gjort op med.

I alt for mange år har vi bare stukket kontanthjælpsmodtagerne en pose penge i hånden, og derefter kunne de gå hjem og lægge sig på sofaen. Uden at stille krav om en modydelse for hjælpen og dermed i virkeligheden for alvor interessere os for deres ve og vel. Den tid er nu forbi.

I fremtiden vil vi stille krav til alle kontanthjælpsmodtagere. Udbetalingen af penge vil blive fulgt af en pligt til at udføre arbejdsopgaver til gavn for samfundet. Igennem dette krav om en modydelse fra samfundets side opretholder eller forbedrer vi kontanthjælpsmodtagernes selvtilid således, at det sætter dem i stand til at tage et medansvar for deres eget liv. Ingen skal ufrivilligt sættes udenfor. For der er faktisk brug for alle.

Samfundets manglende krav har medført, at vi i dag har en stor gruppe af kontanthjælpsmodtagere i slutningen af 20'erne og op til 40 års alderen, der i alt for lang tid har fået lov til at passe sig selv. Resultatet er, at denne gruppe er svært at få i gang igen. På et tidspunkt, da ungdomsarbejdsløsheden for alvor satte ind, talte man om,

at vi tabte en hel generation på gulvet. Men der blev ikke gjort noget ved det. Resultatet kender vi så i dag.

Det er derfor afgørende, at vi meget hurtigt starter med at stille krav, når man melder sig på bistandskontoret. Med aktiveringsreformen, der trådte i kraft den 1. januar 1994, har vi allerede et godt arbejdsgrundlag. Loven siger, at ledige kontanthjælpsmodtagere under 25 år senest efter tre måneder skal have et tilbud om aktivering. Er man over 25 år skal man have et tilbud senest efter et år.

Men vi skal videre. Efter min mening bør alle unge under 25 år faktisk garanteres et tilbud om enten beskæftigelse eller uddannelse, så de slet ikke kommer ind ad døren på bistandskontoret.

Når det drejer sig om kontanthjælpsmodtagere over 25 år vil jeg godt pointere, at jeg absolut ikke finder det tilfredsstillende, at der kan gå op til et år for de får et

aktiveringstilbud. Derfor vil jeg arbejde på, at de kan få et tilbud noget tidligere. Samtidig må de lidt ældre kontanthjælpsmodtagere have del i den voksen- og efteruddannelsesreform, der er på vej.

Der er også en anden vigtig pointe, når det drejer sig om at kræve arbejde for kontanthjælpen. Nærliggende skatteydernes fortsatte vilje til at betale for vores velfærdssystem. Som udviklingen har været, risikerer vi at sætte denne vilje over styr. For når vi betaler så store skatter, som vi gør her i landet, så spørger folk med rette: Hvad går mine skattepenge egentlig til.

Hvis der er den mindste anledning til at se et billede af en ung mand på kontanthjælp, der ligger på ryggen og spiller guitar, mens han nyder solskinnet og en tår øl, så spørger hjemmehjælperen, kassedamen og fisketilsættelsen; hvorfor i alverden skal jeg arbej-

de så hårdt for at tjene mine penge og betale en stor skat, mens han nyder livet på min regning.

Der er faktisk også mange opgaver, der trænger til at blive udført. Her tænker jeg bl.a. på hjælpetjenester for pensionisterne, plejehjem, vuggestuer, miljø osv.

Samtidig vil jeg have de velfungerende unge væk fra bistandskontoret. De tager tid og koster penge, og ved passivt at forsørge dem igen bistandskontoret gør vi faktisk både dem og samfundet en bjørnetjeneste. Det må ikke være sådan, at man modtager kontanthjælp mens man i virkeligheden beskæftiger sig med sine forskellige fritidsyssler. Dem har vi ikke råd til at betale for.

Derfor kan det være rigtigt, som flere kommuner gør, at sige til dem, når de møder op på bistandskontoret med krav om hjælp: OK, Du får nu de penge, som du har krav på, men samtidig har vi altså nogle mursten,

der trænger til at blive rensset. Er du ikke med på det, så er der lukket for kassen.

Det har vist sig, at en del af disse velfungerende unge i den situation finder ud af, at de faktisk godt kan klare sig selv. Det skal selvfølgelig ikke ses som en gammel dags stråteaktion, men i stedet som et kærligt skub bag.

I stedet skal vi reservere de gode aktiveringsprojekter og hjælpen til dem, der har brug for det. De, der virkelig har brug for projekterne, bliver nemt overset, eller de står i et hjørne og gemmer sig. Det skal vi have lavet om på.

Den store udfordring i de kommende år er at undgå, at en stor restgruppe bliver overladt til sig selv. Vi skal sikre, at alle får mulighed for at være med i samfundslivet. Men det kræver en stærk og målrettet indsats over for dem, der har det svært. De skal opleve, at de kan meget, og at der er brug for dem. Det er den vigtigste opgave bag princippet om, at man

skal arbejde for kontanthjælpen. Nogle tror, at det er håbløst at hjælpe dem med meget store problemer. Men det er ikke rigtigt. De kan også nå langt, hvis man tager udgangspunkt i deres situation, og begynder med nogle overkommelige krav, de er i stand til at honorere.

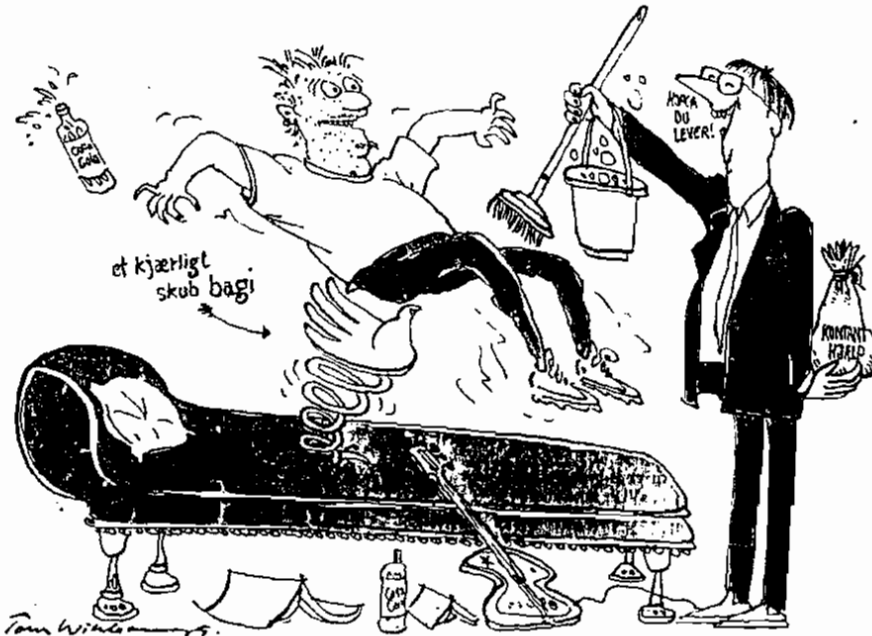
Desuden begynder vi allerede nu at have stærkt brug for de unge i arbejdslivet. Om nogle år, hvor virksomhederne for alvor vil mangle unge mennesker, er det uhyre vigtigt, at vi har en stor gruppe af velfungerende unge, der er parat til at tage fat. Unge som ikke bare er vant til at drive rundt uden nogen idé om, hvad det vil aige at arbejde.

Men det er ikke kun de unge, det gælder. Alle skal aktiveres, for det kan jo ikke nytte noget, at opsynet risikerer at blive sat i stå på grund af mangel på velfungerende arbejdskraft. Og den situation kan vi godt risikere at have i, hvis vi fortsat accepterer den passive forsørgelse.

Arbejdskraft er en letfordærlig vare. Vi ved f.eks., at allerede efter tre måneders arbejdsløshed, så begynder selvtiliden at forsvinde.

Hvis også familie og venner begynder at svigte, så forsvinder det sociale samvær, der kan bekræfte, at man er noget og kan noget. Er man først nået så langt, så skal der mange ressourcer og stor støtte til for at komme i gang igen.

Ved at stille reelle krav til kontanthjælpsmodtageren er et tidligt tidspunkt kan vi forebygge mange og store problemer - både for den enkelte og for samfundet. Og der er ingen grund til at mennesker, hvis eneste problem er arbejdsløshed, skal gøres til tunge sociale klienter med misbrugproblemer - blot fordi samfundet ikke har gidet at stille nogen krav til dem. Det er derfor vi nu må kræve arbejde for kontanthjælpen.

SKRIV I BERLIN

Frygt for rets

Kan det virkelig være ri hospitalserne har pligt til Kan det være rigtigt, at omtåget tilstand påkøret behandles så mildt? Kan politimorder skal løslade sorgere, der passede de belt, at Bjørn Elmquist i Landsrettens frifindelse knippede den 18. maj 1994 og justitsministeren over dret landretskendelse ningen). Jeg tror ikke, sådanne tilfælde, føler, er formentlig hunderæ. Hvis det her fortsættes retssikkerheden. *Jørgen Weinrich Nielsen*

Ødelæggelse

Berlingske Tidende br mussen om det britisk 1945. To af modstand beskylden for at have gørelse af deres moth vide noget om det - a vingerne, og et de vol i det daglige arbejde, nedavis i samarbejde. R. fremtruer med nav Frode Jakobson satte selv, er det groft og i Shellhusets destrukt ger, som sviger fra i se. Berlingske Tidens mussens indlæg, hvor Claus Jessen, Bernstor

Grove besk

Det er grove bekræ sætter mod personer er kun givet fa at ku krigshandlinger, mei af besættelsen, var i benhavn, Aarhus og beskyldningernes ar man tro, det var en påstået modstander Chr. Ude-Hansen, Si

De forhold

Dyretevernsfolk er e 21.3. i, at landbrug ved at udnytte dyre færd. Vi er heller il kan benytte struds fra andre lande, hv mer i relation til la gere erfaringer me cilla, rener, uflugh været handel med Berlingske Ti styre udviklingen; om dyr, hvor det l med ulemper, når er så vidt forskell Når man ser, hvdi

(U)lovlig

Loven kræver, at auktivering skal forbedre klientens fremtillige erhvervsmuligheder

Loven kræver, at auktivering skal forbedre klientens fremtillige erhvervsmuligheder

Tak til Anna Koop for hendes artikel i *Socialrådgiveren* nr. 475 om auktivering og arbejdsformer, hvor hun problematiserer vores arbejdsmiljø og lydeliggør de ideologiske forestillingers sammenheng med de arbejdsformer, enkelte samfund.

Der er brug for at analysere, hvordan brug af tvangsarbejde påvirker socialt arbejde.

Af Simon Thorbeck
cand. jur.
lektor i socialpolitik
på DSHK

At de mest alvorlige mennesker i vores samfund bliver tvunget til at arbejde, er et helt grundlæggende spørgsmål. Det er et spørgsmål om menneskets værdighed og om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv.

Malin, Jørgen Hyltonmose

der fremtidsorientering, agter sig som i flere år har været hjemmearbejdende ningsarbejde

Vi må tyde ideologiske vilkår

I dag er det en mulighed for den enkelte klient at få en række forskellige muligheder for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv.

Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv.

Loven kræver

Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv.

Løvens krav

Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv.

Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv.

Grundlaget for socialt arbejde

Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv. Det er et spørgsmål om den ret, som vi har til at kræve af vores regering, at den sørger for, at alle mennesker har mulighed for at arbejde og leve et normalt liv.

INF. 18/7 - 95

Nyd nu jeres ferie

Enten skal tvangsapparatet eller alle de fine ord om arbejdsløses selvværd og selvtillid laves om

AKTIVERING

Af JESPER LUND
tvangsaktiveret
kontanthjælpsmodtager

KÆRE POLITIKERE, sagsbehandlere og bureaukrater. Tillykke med, at I nu kan holde jeres velfortjente ferie efter et års dygtigt arbejde. Her tænker jeg særligt på de ansatte i det kommunale system, der gennem den senere tid har udtænkt og indført 'aktiveringstilbud' for kontanthjælpsmodtagere.

'Aktivering' - det er sådant et smukt ord. Og I har fundet frem til mange andre fine formuleringer om 'udarbejdelse af individuel handlingsplan', 'varierende og fleksible tilbud, der kan imødekomme den enkelte modtagers individuelle behov og forudsætninger', 'skabe rammer for en meningsfuld tilværelse', 'styrke den enkelte arbejdsløses selvværd, selvtillid og selvrealisering'. Puha, det må have været et hårdt arbejde at fin-

de på alt det. Og selvfølgelig har I fortjent jeres ferie.

Vi kontanthjælpsmodtagere vil tænke på jer sommeren over. Det har vi rigeligt tid til, mens vi udfører vores tvangsarbejde. Om ikke også vi skal på ferie? Nej, det skal vi ikke.

Vi har nemlig ikke ret til én eneste feriedag. Hverken sommer eller vinter, uanset hvor længe vi har været på projekt. Eller rettere: vi har selvfølgelig ret til ferie efter ferieloven. Men vi står jo ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis vi holder en uges ferie, så derfor skal vi heller ikke have kontanthjælp i den periode. Og der er jo ikke noget, der hedder feriepenge for mennesker på 'aktivering'.

MEN HVAD, ARBEJDE skulle jo være så sundt. Og hvis ikke man havde bistandsklienter til at gøre rent hos pensionisterne, til at renovere offentlige anlæg, til at snedkere møbler, til at reparere cykler og så videre - også mens andre holder sommerferie - hvem skulle så gøre det, uden løn? Og vi går jo alligevel ikke glip af udlandsrejser, den slags er nemlig ikke tilfaldt for bistandsklienter. Ligesom man som bistandsklient ikke selv bestemmer, om man kan flytte kommune. Sådan er der så meget.

Når nu I kommer tilbage fra jeres ferie, solbrændte og udhvilede, med nye kræfter og inspiration, er der lidt finpudsning af 'aktiveringsind-

satsen', der skal gøres. I må til at beslutte jer, om 'aktivering' skal foregå, sådan som alle de fine ord siger, eller om I skal lave om på de fine formuleringer, sådan så de passer med virkelighedens 'aktivering'.

ELLER MED ANDRE ord: om formålet med 'aktivering' er at bidrage til at det enkelte menneske udvikler sig videre i sit liv, dygtiggør sig, eller om formålet er at nedværdige og true bistandsklienter samtidig med at den tvangsindskrevne arbejdskraft udnyttes til at få udført arbejde, der ikke betales løn for. Hvis I vælger at fortsætte, som I gør nu, må I hellere bringe ordlyden i overensstemmelse med virkeligheden.

For at hjælpe Jer lidt på vej, er her et forslag til en ordlyd, der kan forenkle det virvar af love, bekendtgørelser og erklæringer på området, og samtidig udrydde de misforståelser, der kommer af, at lovene ikke følges:

■ Det skal ikke være sjovt at være bistandsklient, derfor skal al sagsbehandling foregå på en truende og nedværdigende måde, og det skal gøres klart, at skylden for arbejdsløsheden påhviler den enkelte arbejdsløse. I sagsbehandlingen bør det tilstræbes, at kontanthjælpsmodtageren får så lidt oplysning som muligt.

■ Alle bistandsklienter skal umiddelbart ved henvendelse tvinges på et projekt.

I udvælgelsen af projekt må der ikke tages hensyn til kontanthjælpsmodtagerens situation, ønsker, interesser eller muligheder for at dygtiggøre sig.

■ Kontanthjælpsmodtagere skal sættes til at udføre arbejde, som er nødvendigt - for eksempel erstatte hjemmehjælpere - men uden at få løn for det.

Derved opnåes på en gang, at kontanthjælpsmodtagerens livskvalitet daler, at der udføres nødvendigt arbejde med den tvangsindskrevne arbejdskraft og at velhavende medborgere sparer i skat.

I KAN JO OGSÅ vælge den anden løsning: at leve op til de fine ord. Men det er et større arbejde, for så skal I til at lave hele det store tvangsapparat om, som I endelig er ved at have fået stablet på benene. Og det vil jo dræne kasserne, hvis I skal til at leve op til Menneskerettighedskonventionens påbud om, at 'Ingen må beordres til at udføre tvangs- eller pligtarbejde' og 'samme vederlag for arbejde af samme værdi uden sondring af nogen art'.

Valget er jeres. Men føl jer endelig ikke presset af vores forventninger til jer, for eksempel om at menneskerettigheder også skulle gælde for os. Den slags naive forestillinger lærer man som kontanthjælpsmodtager hurtigt at lægge på hylden.

Men nyd nu jeres ferie!

(OGSÅ I "SOCIALRÅDGIVEREN" 26/7 - 95)

Svar fra en tvangsaktivator

Hermed en kommentar til Jesper Lunds »Nyd nu jeres ferie«:

Tak, tvangsaktivatoren har nydt sin velfortjente ferie

BESKÆFTIGELSE

Af MOGENS STIG MØLLER, socialudvalgsformand i Stevns kommune

KÆRE Jesper Lund. Tak for dine venlige ønsker til min ferie i inf. 18/7.

Ja, jeg har nydt min velfortjente ferie.

Det har du så ikke kan jeg forstå, og det synes du er urimeligt.

Det undrer dig vel ikke, at jeg ikke er enig med dig.

For at starte med det sidste du skriver, så citerer du menneskerettighedskonventionens ord om at »ingen må beordres til at udføre tvangs- eller pligtarbejde« og så påstår du i fuldt alvor, at det vedrører den situation, du sidder i. Der er et eller andet du har misforstået.

Sætningen refererer til arbejdslejre som Hitlers og Stalins eller de kinesiske myndigheders udbredte misbrug af fanger i eksportindustrien eller misbruget af krigsfanger og ikke til kontanthjælpsmodtagere i dagens Danmark. At nævne denne bestemmelse i den sammenhæng er enten tegn på en noget ångvoldig humor eller på galopperende proportionsforvridning og er en hån mod de mennesker, der er udsat for det.

HVIS DET er tvangsarbejde at skulle yde en indsats for at modtage et forsørgelsesgrundlag så er alt arbejde tvangsarbejde, hvis det udføres for at tjene en løn eller få en profit og så mister begrebet enhver mening. I øvrigt gennemsynd tanksgangen af en dobbelt hån mod de mennesker, der finansierer kontanthjælpen, nemlig ganske almindelige lønmodtagere, der faktisk ikke er specielt velhavende.

For det første beskæftiger de sig med arbejde, der åbenbart er for ringe/dårligt/kedeligt til dig og for det andet skal de så af den indtægt, de oppebærer ved denne umenneskelige tvang finansiere forsørgelsen af dig uden at måtte stille krav om en eller anden form for modydelse. Det er en klassisk udbytningssituation med dig som udbytteren. I øvrigt er der en meget simpel måde at undslippe tvangen på. Du kan bare opføre dig som en kontanthjælpsmodtager og så klare dig selv på anden vis, men det vil formentlig også indebære en eller anden form for arbejdsindsats af mere eller mindre tvangsmæssig karakter. Og så er du igen frataget dine menneskerettigheder.

DEN ANDEN bestemmelse der bliver nævnt er »Samme vederlag for arbejde af samme værdi uden sondring af nogen art«. Denne bestemmelse drejer sig om at forhindre kønsdiskrimination og etnisk diskrimination til livs, og hvis du ønsker at se dig selv på linie med negrene i apartheid-tidens Sydafrika, så for min skyld ingen alarm, men får du ikke selv en dårlig smag i munden?

Det er rigtigt, at aktiverede ikke oppebærer samme månedsløn som andet personale, men for det første er antallet af arbejdstimer sat sådan, at forskellen i timeløn ikke er særligt stor, og for det andet kan aktiverede ledige ikke bruges til at fjerne normerede stillinger, og man kan ikke stille de samme krav som man kan til direkte ansatte. Derfor kan man heller ikke sammenligne direkte. Så meget om de »ikke-overholdte« konventioner.

EN DEL af grundlaget for aktiveringsbestræbelserne er, at der ikke er indført borgerløn i dagens Danmark. Det kan man så have forskellige holdninger til. Personligt mener jeg, at borgerløn ikke i den nuværende situation er ønskværdigt, men andre har selvfølgelig andre holdninger. Med andre ord, så er grundvilkårene for alle, der ikke er pensioneret, syge, har barselsorlov eller på anden måde er uarbejdsdygtige, at de selv må sørge for deres forsørgelse. Der er så lavet forskellige ordninger for at sikre de, der ikke selv kan skaffe sig en indtægt p.g.a. arbejdsløshed, manglende kvalifikationer m.v.

Hvis man er tilknyttet Akasse-systemet, får man på visse nærmere angivne vilkår ret til understøttelse ved arbejdsløshed, og hvis man af den ene eller den anden grund ikke er det, kan man få kontanthjælp. Er man A-kassemedlem, gælder der en række regler for at modtage understøttelse.

Man må ikke afvise anvist arbejde, der skal udføres i henhold til handleplaner, der skal følges af den arbejdsløse osv., og overholder man ikke reglerne, bortaber man dagpenge retten i kortere eller længere tid. Med andre ord, man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at oppebære understøttelse.

Kontanthjælpen er sidste sikkerhedsnet for arbejdsudøgende mennesker. Men formålet med kontanthjælp har ikke været at skabe et borgerløns-system, men at afhjælpe, at folk midlertidigt ikke var i stand til selv at skaffe til deres forsørgelse. Da det igennem årene har vist sig, at flere og flere sidder fast i kon-

tanthjælpsystemet og ikke af egen kraft er i stand til at komme ud, prøver man nu at aktivere disse mennesker for at gøre dem i stand til at klare sig på arbejdsmarkedet.

I år bliver aktiveringsarbejdstiden forlænget fra min. 20 til min. 30 timer ugentligt, og i nogle kommuner, bl.a. i den kommune, hvor jeg er socialudvalgsformand, har vi besluttet os til at tilbyde 37 timer der hvor det er muligt. Formålet er at værne folk til en normal arbejdsuge og bl.a. derved gøre dem bedre kvalificeret til at forsørge sig selv.

FOR NOGLE år siden blev der rejst en diskussion af begrebet »meningsfuldt arbejde«, dvs. at arbejde skulle have en nytteværdi. Debatten blev bl.a. rejst på baggrund af de tåbelige ting, militærnægtere blev sat til at lave, såsom at fejle blade sammen i Grib skov mv., men senere fik debatten en efter min mening fejlagtig drejning, så det drejede sig om, at arbejdet skulle være meningsfuldt for den, der udførte det.

Det er selvfølgelig noget nonsens.

Det er rart, hvis arbejdet i sig selv har en mening for den, der udfører det, men det kan ikke fremføres som et absolut krav. Masser af arbejde er mere eller mindre rutinepræget, men selv om det ikke indeholder en dybere mening for de, der udfører det, har det betydning for dem, for hvem det udføres, og derfor betaler de en løn for at få det udført. Og lønnen er faktisk det, der får os til at arbejde på en arbejdsplads, hvor vi af andre får besked på, hvad vi skal lave og hvordan vi skal lave det.

Den megen snak om arbejdet værdi i sig selv bliver sat i perspektiv af det run, der har været på orlovsordninger og efterlønsordninger. Med andre ord, kan folk sikre sig en indtægt uden at skulle arbejde for den, vil de helst det. Sådan er vilkårene for os alle, og sådan må de nødvendigvis også være for kontanthjælpsmodtagere.

Som socialist har jeg i mange år kæmpet mod kapitalisternes ret til at sikre sig arbejdsfri indtægter på det ar-

bejdende folks bekostning, for jeg mener, at vi alle må være med til at udføre det arbejde, der får samfundet til at fungere, hvis vi vil have del i goderne, og derfor ønsker jeg, at vi i stedet for at have nogle, der er arbejdsløse, får fordelt arbejde og fritid ligeligt bl.a. via orlovsordninger, således at vi alle får ret og pligt til at yde en indsats.

TIL SLUT, et par småting: Når der nu er 3 til 6 måneders-pause mellem 2 aktiverings-tilbud, hvad der som regel er, kan det være lidt søgt at hævde, at man aldrig har ferie.

At man ikke kan få kontanthjælp i udlandet er ikke ensbetydende med, at kontanthjælpsmodtagere ikke må rejse. De må bare betale selv. Det samme gælder det at flytte. Selvfølgelig kan kontanthjælpsmodtagere flytte til en anden kommune. Det de ikke kan, er at kræve, at tilflytningskommunen anviser dem en bolig, men lejer de en privat bolig kan ingen forhindre dem i at flytte hvorhen de vil.

Det gælder vel også for alle os andre, at vi kun kan flytte, hvis vi kan skaffe os noget at bo i.

Det er rigtigt, at det ikke er let at være kontanthjælpsmodtager. Kontanthjælpen er beregnet på overlevelse i en kortere periode og ikke på varig forsørgelse, og målet må være at få så mange som muligt ud af kontanthjælpsystemet og gøre dem selvhjulpne. Og det er det, der gerne skulle være endemålet med hele aktiveringsprocessen.

SÅ JESPER, jeg vil med god samvittighed nyde den resterende del af min ferie, vel vidende, at vi i vores kommune gør en indsats for at få aktiveret især de unge, så vi undgår at gøre dem til professionelle klienter.

Det kan godt være, at det ikke altid er lige behageligt, men det er efter min mening det rigtigste, fornuftigste og mest menneskelige, vi kan gøre i den nuværende situation.

Og så må vi alle gøre vort til, at vi får fordelt det arbejde, der skal udføres, mellem os alle sammen.

bøger - og deraf k...
hånden betydelige af...
Nu har vi bibliot...
køber lidt ind - og l...
ud. Det et flot tilb...
det giver borgerne...
hen på biblioteket...
god bog helt grati...
stærk oplevelse, ell...
faglig viden.

Samfundskonomi...
den personlige økono...
en enorm besparelse...
alle behøver købe en...
det rammer forfætt...
Alle sprogrådere...
blev der indført bib...
gift.

BIBLIOTEKSAFGIF...
burde være en ret f...
fentliges -udnyttels...
værk - men det er...
almisse, en støtte-...
tikerne allennådigst...
Bogmønsen er på...
en milliard - det er...
at man i det sårbar...
sprogrådere kun vi...
1/10 tilbage til forf...
I den nye ordning...
sætterne nogle af c...
modtagere - det er...
ikke mere original...
teratur, afgiften sk...
men i høj grad og

Det er rigtigt, at det ikke er let at være kontanthjælpsmodtager. Kontanthjælpen er beregnet på overlevelse i en kortere periode og ikke på varig forsørgelse, og målet må være at få så mange som muligt ud af kontanthjælpsystemet og gøre dem selvhjulpne. Og det er det, der gerne skulle være endemålet med hele aktiveringsprocessen.

Da 'T mistet

Vores lokalra...
lovgivning st...
afklædt. Der...
ikke det min...
figenblad til...
dække over...
dobbeltmora...
hykleriet

MEDIEPOL

Af FLEMMING OF og JENS HALD M...
begge MF for Venst

LOKALRADIOlovg...
formål er fortsat...
staten mod en lan...
de øster-konkurren...
til DR. Lokalradio...
ke blive for store...
for professionelle...
et for stort område...
ge to friske eksem...
Og samtidig lukke...
ministeren The Vo...
Danak statslig...
tik 1995: De hæd...
stoppes, og skurke...
skyttes af staten...
I...
cen i æteren er un...
Vi tror det...
påstanden er, at...
non The Voice ha...
lille kæmpesjæl og fi...
den juridiske k...
mht. til selskab...
on. Det kostede...
dessa sendetillade...
ministeren brugte...
at give The Voic...
men. Og, næsten...
dedrag, fik naz...
første gang dere...
delse.

Disketter, tak

Forslag til kronikker og kommentarer modtages gerne på disketter.

Vores system kan behandle Macintosh 3,5" i Word Perfect, Write Now, Mac Write og Word og PC 3,5" i Word Perfect, Word og Dos Tekst.

Disketterne forsynes med navn og adresse og vil blive returneret.

Disketter betyder en hurtigere redaktionel forretningsgang og en betydelig besparelse for Information.

Kronikker til Information er af format max. 10.000 enheder. Kommentarer 4.000 enheder. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte i indsendt stof.

TAT

har hele tiden...
et, at når vi lige...
ede en ny ord...
løste vi proble...
Min konklusion...
at det var en il-

minister Mari...
ved til Jyllands-

er har altid været...
get selvmodsi...
nde i Øresund...
takatp...
Høje...
og st...
fik...
monopoustisk...
enkning...
dagbladet Børsen

((Sendt til Information, der ikke bragte den.))

Til en tvangsaktivator.

"Og husk nu, det er for dit eget bedste", sagde faderen, da han tog bøjen frem.

Kære Mogens Stig Møller, socialudvalgsformand i Stevns kommune.

Under overskriften "Svar fra en tvangsaktivator" har du d. 8/8 nogle kommentarer til mit indlæg "Nyd nu jeres ferie" (inf. d. 18/7). Nogle af kommentarerne vil jeg komme tilbage til, men først: du overser jo det centrale i mit indlæg, nemlig: "I må til at beslutte jer, om "aktivering" skal foregå, sådan som alle de fine ord siger, eller I skal lave om på de fine formuleringer, sådan at de passer med virkelighedens "aktivering".

Men lad os starte fra en ende af, også for at de, der ikke på egen krop kender "aktiveringssystemet" kan følge med.

Min egen historie gennem "aktiveringen" er, kort fortalt: da jeg pludselig stod uden indkomst, henvendte jeg mig på socialcentret. Her blev jeg direkte fra skranken henvist til et projekt. Ingen individuel sagsbehandling, ingen oplysning om rettigheder, ingen oplysninger om, hvor længe det projektophold varer osv. Kun den ene ordre, fulgt op af trusler om, at hvis ikke jeg gjorde nøjagtigt, som jeg fik ordre til, så ville kontanthjælpen ryge øjeblikkeligt.

Det er nu over 6 måneder siden, og jeg har siden passet det anviste arbejde. Trods henvendelser til min sagsbehandler har jeg ikke siden fået et ords rådgivning eller vejledning, og handlingsplan har på intet tidspunkt været på tale. Den behandling er ikke usædvanlig, tværtimod: det er rutinen.

Man må gå ud fra, at du som socialudvalgsformand er bekendt med hovedtrækkene i aktiverings- og bistandslovene: når man er kommet i en situation uden indkomst, skal socialcentret i samarbejde med den berørte lægge en handlingsplan, der med udgangspunkt i den berørtes behov og interesser peger i retning af en integration i det ordinære uddannelses- og arbejdsmarked. Men det blyses der højt og flot på. Det kommer vel ikke bag på dig, for du er åbenbart med til at gøre det. Og der er du desværre ude på det samme skråplan, som socialministeren, der udtaler at "Jeg støtter fuldt ud de kommuner, der moder de unge med en spand og en kost fra første dag, som kontanthjælpsmodtagere." ("Søndagsavisen" d. 18/6.) Den udtalelse kunne man forstå, hvis den kom fra en privatperson, der udtalte sin private mening. Men det undrer mig, at en socialminister kan udtale den slags - for det er faktisk en opfordring til ulovligheder i den sociale administration. Siden I tilsyneladende har "glemt", hvad der står i Lov om aktivering, må jeg hellere lige minde dig om bare et par af paragrafferne:

§ 2, stk. 2: "Det skal tilstræbes, at kontanthjælpsmodtageren får flere tilbud om aktivering at vælge imellem."

§ 3, stk. 1: "Kommunalbestyrelsen skal forud for afgivelse af tilbud om aktivering tilbyde kontanthjælpsmodtagerne rådgivning og vejledning om, hvorledes de på længere sigt kan forbedre deres beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder."

§ 12: "Til kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 25 år, har kommunalbestyrelsen pligt til og modtageren ret til udarbejdelse af en individuel handlingsplan. Planen skal udarbejdes senest efter 3 måneders kontanthjælp."

Tænk, hvis et lignende forhold gjorde sig gældende på andre områder, at skatteministeren udtalte: "Jeg støtter fuldt ud de kommuner, der opkræver høj skat uanset borgerens indtægt".

Eller en justitsminister, der udtalte: "Jeg støtter fuldt ud de myndigheder, der bevidst ser bort fra asylansøgerees retskrav." En sådan minister ville løbe ind i problemer. Men det gør åbenbart ikke så meget, når bare det er kontanthjælpsmodtagere, det går ud over.

At loven på den måde tilsidesættes - åbenbart med fuld opbakning fra toppen af systemet - er ikke bare en katastrofe for mange kontanthjælpsmodtagere. Det er også en destruktion af de demokratiske processer. For når loven ikke er det papir værd, den er skrevet på, så er også alle de (mere eller mindre) demokratiske processer, der er gået forud, nyttelese. Og det er svært at diskutere sagen offentligt - på god demokratisk vis - når hele lovgivningen mere virker som en manipulativ sløring af virkeligheden, end som den norm hvor ud fra sagsbehandlingen skabes og vurderes. I realiteten virker lovgivningens tekst som en slags Orwell'sk "New Speak": trusler kaldes "vejledning", at blive frataget retten til selvstændig handling kaldes "aktivering", ordrer kaldes "tilbud" osv. (Kan du ikke selv se komikken, når du f.eks. skriver: "I den kommune, hvor jeg er socialudvalgsformand, har vi besluttet os at tilbyde 37 timer, hvor det er muligt"?)

På det projekt, jeg er sendt til, arbejder 180 tvangsaktiverede med forskelligt servicearbejde for pensionister. Oftest er det hjemmehjælpearbejde hos pensionister med et anerkendt behov for støtte i hjemmet. Typisk sendes vi ud for at lave den hovedrengøring, sådanne pensionister har retskrav på. Eller vi sendes ud som "hjemmehjælperafsløsere" hos ældre mennesker, der har fået nedsat deres hjemmehjælp - f.eks. har fået strøget rengøringshjælpen. Disse ældre kan så købe sig til en tvangsaktiveret kontanthjælpsmodtager, der hverken er uddannet, interesseret eller omfattet af almindelige regler om løn, organisationsret, pension, sikkerhedsbestemmelser, erstatning ved arbejdsskade osv. Prisen er godt nok kun på 25 kroner i timen (pengene går til kommunen), men det kan alligevel være et økonomisk problem at dække med en folkepension. Det er så, hvad der foreløbig er kommet ud af ældrepolitikken med "længst muligt i eget hjem - men så også alt den støtte, der skal til."

Løvrigt sorterer projektet under "særligt tilrettelagt aktiveringsforløb i projekt", hvorom det gælder, at uddannelse er det primære - enhver produktion skal komme i anden række. I praksis har det vist sig umuligt at få bare 2 sekunders instruktion, f.eks. for de, der sættes til at gå tur med ældre hjerneblødningspatienter.

Du beskriver aktiveringssystemet, som om det er "en god idé", sådan i al almindelighed. Men oversé ikke, at det er en ganske særlig udvikling, der er ved at ske. Hidtil har vi i dette land haft den opfattelse, at alle skal sikres en fysisk overlevelse. Kontanthjælp var således det laveste man kunne falde - selve den økonomiske/fysiske overlevelse var dog sikret. Nu er denne overlevelshjælp ikke længere minimum, og en del vil falde igennem. Det kommer vi nok til at se følgerne af i de kommende år, måske som øget berigelseskriminalitet, hjemløshed osv.

Udviklingen på bistandsområdet er dog kun et element i en bredere udvikling i retning af privatisering og asocialisering. "Det offentlige" har til opgave at organisere og finansiere de arbejdsopgaver, der er samfundsmæssigt nødvendige (ud fra den humane standard, vi sætter), men som ikke er profitable for det private erhvervsliv. For tiden forsøges stadig flere områder privatiseret, og dette i takt med at den fælles ansvarlighed for f.eks. fattiges transportmuligheder i Esbjerg eller for ordentlig hospitalsbehandling til alle daler. Tvangsaktiveringen har sin rolle i den udvikling: når nu ikke det offentlige vil bruge penge (løn) på at sikre borgernes velvære, så er det jo oplagt at tvangsindskrive arbejdskraft til at sikre det nye, skrabadet minimum på de områder, der ikke er profitable. (Der forbliver selvfølgelig en del velbetalte

arbejdspladser i bureaukratiet - aflønnet af samme skattekasse som os kontanthjælpsmodtagere - men der er jo selvfølgelig tale om mennesker, der "selv sørger for deres forsørgelse".) Og hvis du hævder, at tvangsaktiverede ikke indtager arbejdspladser, som ellers ville være besat som ordinære jobs, så foregår det anderledes i Stevns, end i hele resten af landet, eller også taler du mod bedre vidende.

Du undrer dig over, at jeg bruger ordet "tvangsarbejde". Det gør jeg selvfølgelig dels for ikke at hoppe med på maskeraden om "tilbud" og de andre sukkerovertrukne ord, der skal få den bitre pille ned. Men der er nu også noget om det. Det hænger ikke bare sådan sammen, at hvis "aktivering" er tvangsarbejde, ja så er alt arbejde tvangsarbejde. Det kapitalistiske samfund er dog bygget sådan op, at man i det mindste har sin arbejdskraft i egen besiddelse, så man selv kan sælge den. Og på den måde er der opstået et arbejdsmarked, hvor arbejde har en vis pris. "Aktivering" fungerer ikke sådan; der er snarere tale om at staten eksproprierer arbejdskraften fra de arbejdsløse, og så udbetaler, hvad der lige skal til for at overleve. Og det er selvfølgelig for at undgå den erkendelse, at I fastholder en betegnelse som "tilbud" ligesom en vis Godfather i filmen af samme navn.

Når jeg taler om "tvangsarbejde", er jeg da godt klar over, at det vækker associationer til de værste eksempler på dette i nyere, europæisk historie - arbejdslejre i nazi-Tyskland og Sovjet under Stalin. Men det er da den retning, der tegnes for tiden - og der finder jeg det ganske farligt, at du latterliggør opmærksomheden på den udviklingsretning, ved det, at bevægelsen ikke er fuldent. At tvangsarbejde fik så grusomt et omfang i de regimer skyldtes vel bl.a. at der ikke blev sagt tilstrækkeligt tydeligt fra overfor en sådan udviklingsretning, hvor bureaukratiet unddrager sig demokratisk kontrol og samtidig får total kontrol over en gruppe mennesker, der er berøvet deres borgerrettigheder.

I din kommentar kalder du dig selv for socialist. Ja, socialisme kan så åbenbart være så meget forskelligt. Jeg ville ikke kalde mig selv for socialist, hvis jeg var med til at realisere det fornyede tryk på arbejderklassen efter deisen: Hvis der opstår mangel på arbejdsløshed, må flokken drives så meget desto hårdere, og man behøver bare at slå på den bageste ko - så bliver der skubben og *musen* i hele flokken. Og der vil altid være en bageste ko at slå på.

Hvis man skal prøve at følge din argumentation, så må man have balanceevnen i orden. For først står du på det ene ben: kontanthjælpsmodtagere er nu så heldige, at de bliver inddraget i det produktive liv; så står du på det andet ben: kontanthjælpsmodtagere arbejder ikke "rigtigt", derfor skal de ikke have almindelige rettigheder. På den måde kan du i den ene spalte skrive at forskellen i timeløn (op til mindstelønnen) ikke er så stor, fordi tvangsarbejdet kun er få timer om ugen, og i den næste spalte skrive, at nu vil I tilbyde 37 timer om ugen, hvor det er muligt. Hvis nu du i et øjeblik beholdt begge ben på jorden: vil I så også sætte kontanthjælpen op til et niveau, der minder om lønnen for fuld tid på mindsteløn? (Det er et retorisk spørgsmål - du behøver ikke at svare.)

Hvis moralen er der skal arbejdes for pengene, hvad så med at få penge for arbejdet?

Der ligger i dit indlæg en anklage om at bistandsklienter i al almindelighed (og tilsyneladende: mig i særdeleshed) helst ikke vil lave noget produktivt. Ja, at alle mennesker faktisk ikke gider bestille noget, hvis de kan slippe afsted med det. Jeg skal nok lade være med at udtale mig på alles vegne, men for en del af os gælder det, at irritationen over "aktivering" især handler om det "meningsløse". Det handler ikke om, at vi ikke gider bidrage til samfundsproduktionen - nej, omvendt: vi vil da bruge vores evner, interesser og ressourcer så optimalt som muligt, bidrage med det, vi er bedst til at bidrage med. At kede sig behøver ikke at betyde, at man

hellere ville dangdere den for sin egen velbehageligheds skyld - det kan også betyde, at der er andet produktivt arbejde, man hellere burde udføre. Og der virker det som en del af skræmmepolitikken at benytte sig af den irritation, der opstår, når man tvinges til at lade sine ressourcer forblive ubrugte gennem standardiseret samlebandsbehandling. Man kan selvfølgelig fremhæve det som "ligelig behandling": at ligegyldigt, hvad det særlige i ens situation (som kontanthjælpsmodtager) er, så bliver der ikke taget højde for det. Men følgen af en sådan behandling er selvfølgelig meget forskellig, afhængig af, hvad ens konkrete situation er. Du fremfører det som en forkælet holdning at kræve mening i arbejdet. Selvfølgelig er det da urealistisk som et absolut her & nu-krav. Men hvorfor ikke tilstræbe det, især i en offentlig sektor, hvis eksistensberettigelse burde være at forbedre borgernes livsbetingelser?

Hvilke erfaringer drager man så som tvangsaktiveret?

Man lærer, at socialcentrene og sagsbehandlere er ens fjender. Hver oplevelse med det system er en dårlig oplevelse: fjendtlighed, mistro, trusler - og de har magten til uden varsel at trække guldtæppet væk under én, så der hverken er til huseje, mad eller noget som helst andet. De, der kender systemet bedre fortæller, at man skal være meget forsigtig med at være ærlig over for sin sagsbehandler, da man fra deres side ikke finder nogen støtte, men kun kontrol og kortsigtet kassetænkende spareiver. Mistro er så ikke bare en personlig egenskab, men et objektivt træk ved de betingelser, man lever under. Da systemet er ufleksibelt, lærer man, at hvis man vil have noget igennem, så skal der snydes, f.eks. med lægeerklæringer. At der snydes med den slags handler ikke om at aktiverede er specielt umoralske mennesker, men det handler om at "moral" mister sin betydning i et umoralsk system.

Selvfølgelig er der en del, der skræmmes væk fra kontanthjælp (ligesom der også søges bort fra ordinære jobs med usædvanligt dårlige forhold). Som flere socialchefer da også med tilfredshed har konstateret. Men der er andre aspekter af problemet, de ikke har konstateret. En del dropper ud af aktiveringssystemet, og finder så et mere eller mindre ussel job - nogle tigger, nasser eller stjæler, nogle tager et sort job. Nød lærer jo "nøgen kvinde at spinde", men ikke altid lige som forvaltningen havde forestillet sig.

Nogle tager deres tøm på projekt, men på en måde, der ikke bringer dem nærmere et job på arbejdsmarkedet. Nogle mister kontakten til arbejdsformidlingen, nogle luller stille og roligt igennem tvangsarbejdet - det er jo det mest overskuelige, og når bare man følger ordrer, så har man jo gjort sit - nogle reagerer kontrært: "de prøver at presse mig - det skal de ikke have held til". Og sådan noget som at tage vikararbejde som en indgang til fuldtidsarbejde kan ikke lade sig gøre.

Sådan reagerer folk så forskelligt, men én ting er fælles for langt de fleste: en rigtig dårlig oplevelse af at være uden menneskerettigheder; at egne interesser, kunnen og udviklingsopgaver er uden betydning; en erfaring om, at det at arbejde er ubehageligt osv. Alt i alt en personlig nedtur (som så kan vendes indad som depression eller udad som vold) og en "anti-demokratisk" oplevelse: alle de ord om demokrati og menneskeværld gælder åbenbart kun de, der sidder med ved det veldækkede bord. Og den oplevelse ender ikke nødvendigvis bare med politikerlede og had til socialsystemet, men kan give sig udslag i had til "samfundet". Og det er et ringe resultat for et socialsystem, der netop skulle få de forskellige ender af samfundet til at hænge sammen.

retning fra Det

1

såvel re øvri- er med, fristen ra den- bestille ag helt ikketid til kl. mindre esuden de ven- ekspe-

behov ndicap- pontan- for en ver vej- stilling ten fra frem til 15.45. ndelsen tion om ne kun-

slår, at ler selv g afreg- atkupo- forsla- en des- en stor dgiften, ere mu- slen, så kunder mindst

HT, at mulige me øko-

færdige dom over en amerikansk nazist, skulle finde sted i ran Roskilde Arrest. Som følge af moddemonstran- ters protester og aktive mod- gæelse lykkedes nynazisterne imidlertid ikke med deres fo- rehavende. De personer, der modsatte sig den nynazisti- ské manifestation udgjordes såvel af 'almindelige' borgere som af autonome aktivister, men med en overvægt af førstnævnte gruppe. Fælles for moddemonstranterne var

nynazisterne i at marchere, kunne man fra politisk hold have gjort det sværere. Der politiske begrundelse for at opfordre folk til at holde sig på fysisk afstand af nynazisternes march, var angiveligt at opretholde ro og or- den".

Som bekendt forløb det anderledes, og spørgsmålet er om borgmesteren og viceborg- mesteren ikke bærer en del af skylden herfor. Kunne det tænkes, at de voldsomme

cer (Auschwitz, jødeudryddel- serne etc.), men tilsyneladen- de medtænkte disse politike- re ikke, at nynazismen aktu- elt er et særdeles aktivt fæno- men i en række europæiske lande. Således var modde- monstrationen tænkt som en symbolsk imødegåelse af den nynazistiske ideologi, uanset dens geografiske forekomst. Byrådspolitikerne er formentlig udgået fra den opfat- telse, at en moddemonstrati- on alene var rettet imod de

På halvtredsåret for befrielse- sen havde hver enkelt lands- del og købstad travlt med at fejre denne begivenhed, un- der florumvunden henvisning til modstandskampen. Det blev mere end almindeligt an- tydet, at Danmark nok kunne være taknemmelig for den al- lerede indsats, men vi gjorde også noget for sagen selv.

Har størstedelen af by- rådspolitikerne i Roskilde ganske tabt denne historiske dimension af syne?

fliktmulighederne. Samtidig har EU en usynlig sikker- hedspolitisk rolle som påpeget i SNU-rapporten om dansk og europæisk sikkerhed fra i for- året. EU har en tiltræknings- kraft, som indebærer, at lande, der ønsker at tilnærme sig EU, vil undlade at foretage sig no- get, som vil vanskeliggøre det- te. Tænk blot på den fredelige skilsmisse mellem Tjekket og Slovakiet.

Men EU har langtfra endnu opbygget en effektiv blød sik-

EU miste sin betydning som den dynamiske organisatori- ske ramme for europæiske samarbejde.

FOR Socialdemokratiet er det glædeligt, at opinionsmålinger nu viser en stærk folkelig til- slutning til en udvidelse af EU-samarbejdet. Den vil styr- ke fredens muligheder under 1990'ernes forudsætninger og på konkret vis fremme solida- ritet både nationalt og inter- nationalt.

'Noget for noget'

Det handler om, at folk der har et arbejde og har politisk magt, bestemmer over dem, der ikke har et arbejde, - svar til socialudvalgs- formand, Mogens Stig Møller

ARBEJDS- LØSHED

Af MARIA ZECK-HUBERS sociolog, og KIM H. NIELSEN jurist

HVORDAN en person kan være socialudvalgsformand, dvs. have en magtposition, for det har vore kommunale poli- tikere jo en del af, og have et så umenneskeligt syn på beskæf- tigelsesområdet, er os en gåde.

Mogens Stig Møller giver i en artikel (den 8.8. 1995) svar

på en artikel skrevet af Jesper Lund (18.7. 1995).

Det det handler om i sidste ende er, at folk der har et arbej- de og har politisk magt, be- stemmer over dem, der ikke har et arbejde. Og hvad værre er, disse 'magt' mennesker mener også at vide, hvad der er bedst for de arbejdsløse, og fø- ler derfor ikke trang til at spørge de ledige. De kan endda tage det som en fornærmelse, når de arbejdsledige påpeger at behandlingen af dem er dybt uetisk, og at den i virke- ligheden er udtryk for mang- lende respekt for dem.

Mogens Stig Møller forka- ster den fortolkning af menne- skerettighedskonventionens ord vedrørende tvangsarbejde, som Jesper Lund fremfører i forbindelse med en kritik af aktiveringen af de arbejdsløse, nemlig at: "...ingen må beor- dres til at udføre tvangs- eller pligtarbejde." Mogens Stig Møller fortæller Jesper Lund på en nedgørende måde, at menneskerettighedskonventi- onen er rettet mod: "... ar- bejdslejre som Hitlers og Stalins eller de kinesiske myndig- heders udbredte misbrug af fanger i eksportindustri." eller misbrugen af krigsfanger

og ikke til kontanthjælpsmod- tagere i dagens Danmark. At nævne denne bestemmelse i den sammenhæng er enten tegn på en noget syg humor eller på galopperende proporti- onsforvridning og er en hån mod de mennesker, der er ud- sat for det.

Mogens Stig Møllers postu- lat om, hvad den pågældende konventionsbestemmelse be- skytter, forekommer ikke sær- lig indlysende, og i værste fald er hans påstand absurd.

Lige såvel kan følgende be- stemmelse (også refereret i Jesper Lunds artikel): "...sam- me vederlag for arbejde af samme værdi uden sondring af nogen art..." ifølge Mogens Stig Møller heller ikke fortol- kes med, at en bilstandsmod- tager kan påberåbe sig den be- skyttelse, som ligger i menne- skerettighedskonventionen.

Han skriver nemlig: "Denne bestemmelse drejer sig om at komme kønsdiskrimination og etnisk diskrimination til livs, og hvis du ønsker at se dig selv på linie med negrene i apart- heidtidens Sydafrika, så for- min skyld ingen alarm, men får du ikke selv en dårlig smag i munden?"

Man kan undre sig over Mo-

gens Stig Møllers udsagn om at, hvis en person føler sig di- skrimineret på arbejdsmarke- det skal denne afholde sig fra at bekæmpe den uretfærdig- hed, fordi det er nedværdigen- de at gøre noget ved diskrimi- nation. Man kunne så til Mo- gens Stig Møller stille spørgs- målet, om man kun overlader det til kvinder og fremmede at opføre sig nedværdigende?

DET ER utroligt, at socialfor- manden skal helt til Sydafrika og tilbage til Hitlers og Stalins tid for at forsvare sin politiske opfattelse af, hvad menneske- rettighedskonventioner regu- lerer eller ikke regulerer.

Vi ved vel allesammen, at bestemmelserne blev lavet dengang, og at de blev udar- bejdet med de formål, Mogens Stig Møller beskriver. Men vi lever i dag i en samfundsmæs- sig struktur med andre umen- neskelige tendenser og derfor kan disse ovennævnte bestem- melser om menneskerettighe- der ligesåvel blive nødvendige redskaber til at forsvare sig med i dagens Danmark.

Man kan formentlig tale om tvangsarbejde, hvis arbejds- pligten for den enkelte er ufrivillig, samtidig med at ar-

bejdspligten er begrundet i et hensyn til den økonomiske ud- vikling. Og her tænkes f.eks. på de mange såkaldte aktive- ringsforanstaltninger i pri- mærkommunerne, der fore- kommer at være en form for spekulation i at undgå at beta- le overenskomstmæssige løn- ninger.

Man ville formentlig også kunne tale om tvangsarbejde, hvis arbejdspligten er udtryk for en diskriminering. Og her tænkes på f.eks. de mange mennesker, der er på overfø- rselssindkomster i plejesektoren eller på børneinstitutioner, og som udfører samme arbejde, som dem der er i ordinær ansættelse. De pågældende le- dige har ikke de samme løn- ninger og faglige rettigheder, og de kan nemt argumentere for, at der foreligger en diskri- minering af dem.

VI VIL foreslå Mogens Stig Møller som politiker, at han lytter til de arbejdsløse i stedet for at sidde og forsvare en poli- tik, der i hvert fald ikke kan beskyldes for at udvise respekt for de ledige. For sam- fundet er efterhånden godt på vej til at passivisere arbejds- løse mere og mere med de

mange aktiveringsbestrebelse- ser, der er udarbejdet af den arbejdende del af befolkning- en. Man negligerer de ledige totalt, de bliver f.eks. ikke en- gang hørt, når der skal foreta- ges ændringer på dagpen- geområdet.

Mogens Stig Møller taler flot om at ville fordele arbej- det, men han ved udmærket, at hverken politikere eller dem, der har et ordinært arbej- de ønsker det, for ellers var der ført en politik, der peger i den retning. Man kan bare henvise til det statslige ansæt- telsesområde, hvor der findes et overarbejdsforbrug, der holder ca. 5000 mennesker uden for arbejdsmarkedet.

Det virker derfor temmeligt hyklerisk, når alle taler om at gøre noget ved arbejdsløsheden uden at man vil sætte ind de steder, hvor man kan få mennesker ud af ledigheden. Det er helt utroligt, at man kører en hets i vores samfund mod de arbejdsløse, som beta- ler prisen for den førte økono- miske politik.

Mogens Stig Møllers slogan 'noget for noget', kan godt op- fattes som en hån mod de ledige, når det er dem, der betaler prisen for andres forbrug.

INF. 29/8 -95

24.4.1995

Til :
Sagsbehandler Hanne Thomsen.

Det er så åbenbart dig, der nu er min sagsbehandler - kan jeg se at den Uarbejdsdygtighedsattest, du har sendt til mig.

Jeg har noget at spørge dig om vedrørende min sag. Men først vil jeg lige forklare, hvorfor jeg skriver til dig, istedet for at møde op. Selvfølgelig er det ubehageligt bare det at træde ind på Blågårdens Socialcenter. Køer, skranker, hårde ord. Vagtmand. (En dag blev jeg nærmest angrebet af ham, fordi jeg gik forbi ham i retning af min daværende sagsbehandlers kontor. Jeg var ikke klar over at man skulle melde sig til sikkerhedscheck hos ham. Den erfaring er der sikkert mange, der deler med mig.) Men hvad vigtigere er: Jeg har for mange erfaringer med, at det kan være svært at få sagsbehandlere til at svare på spørgsmål. At "sagsbehandlingen" som regel er stresset og udelukkende "juridisk", og holdt i en mistroisk og truende tone. At der efter samtalen er for mange uafklarede spørgsmål. Og dertil kommer, at jeg nægter at finde mig i en så nedværdigende tone, som jeg til tider er blevet præsenteret for.

(Jeg har forståelse for, at I som sagsbehandlere arbejder under urimelige betingelser. Betingelser, hvor det simpelt hen ikke er muligt at udføre arbejde ordentligt. Men det skal vel ikke gøre, at jeg finder mig i det. Og jeg håber, at I ud fra jeres faglige stolthed, personlige integritet og medmenneskelige ansvarlighed finder sammen og får forbedret jeres arbejdsbetingelser.)

Nå, men nu sagen:

Jeg er gennem skrankebehandling henvist til "særligt tilrettelagt jobtræningsforløb" på Servicecentret. Det er elendigt arbejde; betingelserne er under al kritik, det er ringe udnyttelse af min arbejdsevne, og det bringer ikke mig videre i mit liv. Jeg forsøgte at komme i tale med en sagsbehandler om at komme i anden aktivering. Jeg fik tildelt Ulla Olsen, og efter temmelig mange gange at være blevet henvist til andre, fik jeg at vide, at min konkrete situation og min interesse var uden betydning for afgørelsen. Det var således en afvisning af min anmodning om valgmulighed omkring aktiverings"tilbud". Denne afvisning ønsker jeg begrundet skriftligt.

Der ud over ønsker jeg oplyst, hvilke rettigheder jeg har ifm. socialcenterbehandlingen generelt og "aktiveringstilbuddet" konkret: kursusbevis, dækning af udgifter, klagemuligheder osv. (Listen er ikke komplet, da jeg jo - i sagens natur - ikke ved, hvad det er, jeg har krav på at vide.)

Det kan måske virke kværlantisk og krakilsk med sådan en henvendelse. Men for mig at se er sagen ikke uden alvor. Det drejer sig om mange tusinde mennesker, der sendes på tvangsarbejde. Med den bestandige trussel om med øjeblikkelig virkning at stå uden en krone på lommen - uden mad, uden bolig, uden mulighed for socialt liv. Og stort set uden menneskerettigheder. Og sagsbehandleren er ved at få en rolle som fængselsbetjent. Eller det, der er værre.

cpr.: [redacted]

Jesper Lund Tietgen

[redacted]
2200 København N.

København, den 23. maj 1995

Socialcentret har den 25. april 1995 modtaget Deres klage over aktivitetsmuligheder.

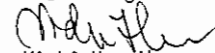
Afgørelsen vil nu blive taget op til ny vurdering.

Såfremt socialcentret på denne baggrund finder anledning til at ændre afgørelsen, vil De blive tilskrevet herom.

Fastholder socialcentret den trufne afgørelse, vil sagen snarest muligt blive videresendt til ankeinstansen, hvorfra De vil høre nærmere.

Vi beklager den sene fremsendelse af kvitteringsbrevet.

Med venlig hilsen

Vicki Henriksen
kontorfunktionær

(kepi)

24.4.1995

Til :
Sagsbehandler Hanne Thomsen.

Det er så åbenbart dig, der nu er min sagsbehandler - kan jeg se at den Uarbejdsdygtighedsattest, du har sendt til mig.

Jeg har noget at spørge dig om vedrørende min sag. Men først vil jeg lige forklare, hvorfor jeg skriver til dig, istedet for at møde op.

Selvfølgelig er det ubehageligt bare det at træde ind på Blågårdens Socialcenter. Kær, skranker, hårde ord. Vagtmand. (En dag blev jeg nærmest angrebet af ham, fordi jeg gik forbi ham i retning af min daværende sagsbehandlers kontor. Jeg var ikke klar over at man skulle melde sig til sikkerhedscheck hos ham. Den erfaring er der sikkert mange, der deler med mig.)

Men hvad vigtigere er: Jeg har for mange erfaringer med, at det kan være svært at få sagsbehandlere til at svare på spørgsmål. At "sagsbehandlingen" som regel er stresset og udelukkende "juridisk", og holdt i en mistroisk og truende tone. At der efter samtalen er for mange uafklarede spørgsmål. Og dertil kommer, at jeg nægter at finde mig i en så nedværdigende tone, som jeg til tider er blevet præsenteret for.

(Jeg har forståelse for, at I som sagsbehandlere arbejder under urimelige betingelser. Betingelser, hvor det simpelt hen ikke er muligt at udføre arbejde ordentligt. Men det skal vel ikke gøre, at jeg finder mig i det. Og jeg håber, at I ud fra jeres faglige stolthed, personlige integritet og medmenneskelige ansvarlighed finder sammen og får forbedret jeres arbejdsbetingelser.)

Nå, men nu sagen:

Jeg er gennem skrankebehandling henvist til "særligt tilrettelagt jobtræningsforløb" på Servicecentret. Det er elendigt arbejde; betingelserne er under al kritik, det er ringe udnyttelse af min arbejdsevne, og det bringer ikke mig videre i mit liv. Jeg forsøgte at komme i tale med en sagsbehandler om at komme i anden aktivering. Jeg fik tildelt Ulla Olsen, og efter temmelig mange gange at være blevet henvist til andre, fik jeg at vide, at min konkrete situation og min interesse var uden betydning for afgørelsen. Det var således en afvisning af min anmodning om valgmulighed omkring aktiverings"tilbud". Denne afvisning ønsker jeg begrundet skriftligt.

Der ud over ønsker jeg oplyst, hvilke rettigheder jeg har ifm. socialcenterbehandlingen generelt og "aktiveringstilbuddet" konkret: kursusbevis, dækning af udgifter, klagemuligheder osv. (Listen er ikke komplet, da jeg jo - i sagens natur - ikke ved, hvad det er, jeg har krav på at vide.)

Det kan måske virke kvævulantisk og krakilsk med sådan en henvendelse. Men for mig at se er sagen ikke uden alvor. Det drejer sig om mange tusinde mennesker, der sendes på tvangsarbejde. Med den bestandige trussel om med øjeblikkelig virkning at stå uden en krone på lommen - uden mad, uden bolig, uden mulighed for socialt liv. Og stort set uden menneskerettigheder. Og sagsbehandleren er ved at få en rolle som fængselsbetjent. Eller det, der er værre.

cpr.: 190865-0561

Jeg har

-21.08.1995

Til:
Sagsbehandler Hanne Thomsen
Socialcenter Blågård
Korsgade 30
2200 København N.

ANMODNING OM AKTINDSIGT.

Jeg anmoder hermed om indsigt i akterne vedrørende sagsbehandlingen af min person i perioden 1.1.1995 til 1.9.1995. Jeg ønsker indsigt omkring:

- sagsbehandlerner/journal,
- andre akter/referater i sagsbehandlingen såsom gruppemøder og lederanbefalinger/-beslutninger, og
- kommunikationen mellem Servicecentret og Socialcenter Blågård vedrørende min sag.

Jeg anmoder hermed tillige om udstedelse af bevis, hvoraf fremgår, hvilke kvalifikationer, jeg har opnået i "jobtrænings-"/"uddannelses"-forløbet.

Jesper Lund

2200 København N.

København d. 30.8.95

Til den relevante ankenyndighed:

SUPPLERING TIL ANKESAG VEDR. SAGSBEHANDLING PÅ BLÅGÅRD SOCIALCENTER.

Ved forespørgsel d. 14.8.95 er jeg af sagsbehandler Hanne Thomsen mundtligt blevet oplyst, at min forespørgsel af 24.4.95 er videresendt til "ankeinstansen". Da min oprindelige forespørgsel ikke er udformet som anke, ønsker jeg at tilføje yderligere hertil. Endvidere ønsker jeg at informere om den sagsbehandling, der er foregået siden socialcentret videresendte min oprindelige forespørgsel som anke.

Jeg opfordrer ankeinstansen til at sammenligne den sagsbehandling, jeg har været udsat for, med lovgivningen, som den fremgår af Lov om aktivering (LA) og Lov om social bistand (BiL)

Jeg er klar over, at det ifølge LA ikke er muligt at anke indholdet af de(t) "tilbud" om aktivering, der gives af socialcentret - denne ankehenvendelse går derfor på selve de forskellige misforhold, der har gjort sig gældende i sagsbehandlingen.

Forløbet: Da jeg stod uden indkomst (jeg havde taget orlov fra mit studie) henvendte jeg mig på socialcenter Blågården. Min sag blev behandlet ved skranken (det tog blot to minutter, der var jo kø). Ud fra den ene oplysning, at jeg havde orlov fra mit studie, fik jeg besked på at møde på Servicecentret (Ryesgade 27), den første dag, jeg ikke længere var tilmeldt studiet. Dette gjorde jeg, men forsøgte endvidere at komme i kontakt med min sagsbehandler, da jeg ønskede en konkret sagsbehandling, hvori der blev taget hensyn til min konkrete situation, således at der her ud fra kunne findes adækvate handletiltag/aktivering. Efter stort besvær kom jeg i kontakt med min tildelte sagsbehandler (på det tidspunkt: Ulla Olsen), der afviste min henvendelse med henvisning til, at min konkrete situation var uden betydning for afgørelsen - og at ingen oplysninger eller argumenter ville ændre afgørelsen.

Denne behandling finder jeg er i modsætning til lovgivning, hvoraf det fremgår at:

LA §2, stk. 2. "Det skal tilstræbes, at kontanthjælpsmodtageren får flere tilbud om aktivering at vælge imellem."

Jeg er da klar over, at der her kan modargumenteres med, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer til at opfylde denne bestræbelse, men det er blevet mig oplyst, at behandlingen af studerende på orlov er reguleret af en (for København gældende) intern retningslinie, hvoraf det fremgår, at kontanthjælpsberettigede på orlov hurtigst muligt skal sættes til rengøringsarbejde; at der således ikke må være nogen valgmulighed. Det er ikke lykkedes mig at afklare, hvorvidt en sådan (skriftlig) retningslinie eksisterer, bl.a. fordi jeg ikke har fået noget svar på min forespørgsel af 24.4.95. For min konkrete sag, kan det i og for sig være ligegyldigt om en sådan retningslinie eksisterer eller ej - men det er af principiel vigtighed at afgøre, om der eksisterer skriftlige retningslinier, der direkte er i modstrid med lovgivningen, om den lovstridige praksis, jeg er blevet udsat for, ikke bare er et "uheld", men direkte er en skriftligt formuleret standardprocedure. Under alle omstændigheder har jeg svært ved at se, at der i dette tilfælde er foretaget et konkret, fagligt skøn om min mulighed for at kunne profitere af præcis dette "tilbud".

LA §3, stk. 1: "Kommunalbestyrelsen skal forud for afgivelse af tilbud om aktivering tilblende kontanthjælpsmodtageren rådgivning og vejledning om, hvorledes de på længere sigt kan forbedre deres beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder."

Jeg har i dette sagsforløb ikke modtaget nogen vejledning overhovedet, f.eks. ikke om mulighed for supplerende indkomst (BiL §38, stk. 5) eller om mulig udgiftsdækning efter BiL §46a. I sagsbehandlingen er ikke indgået overvejelser eller rådgivning om, hvorledes det kan lade sig gøre for mig at færdiggøre mit studie. Dertil kommer den manglende oplysning om vilkårene omkring det projekt, jeg er henvist til (dækning af udgifter ifm. projektarbejdet, kursusbevis mm.)

LA §12: "Til kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 25 år, har kommunalbestyrelsen pligt til og modtageren ret til udarbejdelse af en individuel handlingsplan. Planen skal udarbejdes senest efter 3 måneders kontanthjælp."

Hvis ikke jeg havde læst loven, ville jeg ikke have anet, at en sådan plan burde lægges.

Om forløbet yderligere, har jeg at bemærke:

- Min forespørgsel af 24.4.95 var ikke udformet som klage, men som en forespørgsel om socialcentrets begrundelser for deres afgørelse. Forespørgslen er der aldrig svaret indholdsmæssigt på.

- Da socialcentret valgte at videresende klagen, burde jeg være gjort opmærksom herpå, således at jeg havde mulighed for at bidrage med materiale til ankeinstansen. Jeg er på intet tidspunkt gjort opmærksom på, at min forespørgsel allerede i maj måned var blevet videresendt som anke (før min mundtlige forespørgsel af 14.8.95).

- Jeg har på intet tidspunkt fået nogen som helst ankevejledning (og jeg er faktisk ikke klar over, hvilken ankeinstans, jeg nu henvender mig til).

Jeg kan yderligere oplyse, at jeg pr. 21.8.95 har søgt om aktindsigt. Jeg tør dog ikke lade vente på svaret herpå før jeg sender dette brev, da jeg har gjort den erfaring, at det kan vare længe, før socialcentret svarer på en henvendelse, og at et evt. svar ofte er mangelfuldt. (Min forespørgsel af 24.04.95 blev besvaret med et "tak for deres brev" d. 23.05.95, og en senere skriftlig henvendelse af 28.6.95 med ønske om afklaring af situationen, blev først besvaret d. 1.8.95, og gav mulighed for et møde d. 14.8.95.)

Venlig hilsen

Jesper Lund
cpr. [REDACTED]
Tlf.: [REDACTED]
[REDACTED]
2200 København N.

Til medlemmerne af budgetudvalget/Borgerrepræsentationen.

Angående bistandsklienter og aktiveringstilbud.

Det er kommet os for øre, at Budgetudvalget og Borgerrepræsentationen i juni måned bl.a. beskæftiger sig med aktiveringstilbud for bistandsklienter. I den anledning ønsker vi at bidrage med information om, hvordan politikken på området virker i praksis for de involverede bistandsklienter.

Vi er en gruppe bistandsklienter i aktivering på Servicecentret, Ryesgade 27, der har dannet en faglig klub. Dette har vi gjort som reaktion på den behandling, vi møder fra socialcentre og Servicecentret.

Det er muligt, at I selv tror, at de fine formuleringer om "valg", "selvværd", "meningsfuld tilværelse" osv. betyder noget i praksis. Det har vi ikke oplevet, at de gør. Tværtimod har vi oplevet en behandling, der tydeligt udtrykker, at vi som bistandsklienter opfattes som årsagen til arbejdsløsheden. Fra socialcentrene møder vi mistro og trusler, og der lægges ikke skjul på, at "aktiveringstilbud" bruges som et forsøg på at presse os ud af bistandssystemet. I "sagsbehandlingen" på socialcentrene er bistandsmodtagernes situation og perspektiv tydeligvis irrelevant. En stor del af de bistandsklienter, der har fået ordre om at møde på Servicecentret, har ikke en gang mødt en sagsbehandler. På Servicecentret lægges der ikke skjul på, at deres opgave er at udnytte vores arbejdskraft - de føler ingen som helst forpligtelse overfor at bidrage til at bistandsklienter udvikler deres kvalifikationer.

Inden I i Budgetudvalget strammer forholdene for bistandsklienter yderligere, så vær opmærksom på, hvad der allerede sker. Det drejer sig om mange tusinde mennesker, der i praksis berøves almindeligt anerkendte rettigheder. Tilsyneladende er det ikke noget problem, at arbejdsmiljølovgivningen overtrædes, når det bare gælder bistandsklienter. At de rettigheder, vi har ifølge bistandslovgivningen overtrædes. At vi ikke har ret til at forlade landet, om det så bare er for en søndag eftermiddag. At vi selv skal afholde omkostninger ifm. "aktiveringen" ud af en bistands-hjælp, der i forvejen er fattig. At der i "aktiveringstilbudet" ikke tages det fjerneste hensyn til, hvad vi hver især har af kvalifikationer, eller hvad det er i vores interesse at udvikle af kvalifikationer.

Selvfølgelig skaber en sådan behandling problemer. De mennesker, det går ud over bliver selvfølgelig nedtrykte og vrede. Nogle finder sig tavst i det, nogle bliver aggressive. Det er ikke særlig rart at blive behandlet som paria, og blive jongleret rundt af bureaukrater, der tilsyneladende lige så godt kunne beskæftige sig med tugthusfanger eller kvæg.

Vi er borgere i denne kommune og dette land. Det er ikke os, der har skabt arbejdsløsheden. Det er derimod os, der lider under den. Og det virker som om ethvert tiltag på området er rettet mod os. Denne politik må vendes.

Vedlagt: Nyhedsbrev nr. 2 fra Faglig Klub på Servicecentret.

venlig hilsen

Faglig Klub på Servicecentret
c/o Lager & Handel, Postbox 714
Rantzausgade 58, 2200 København N.

på klubbens vegne

Jesper Lund, talsmand.

Til:
Karin Pedersen
Enhedslistens sekr.
Christiansborg
1240 K

Kære Karin.

Tak for dit brev mm.

Jeg har idag sendt "supplering til ankesag vedr. sagsbehandling på Blågård Socialcenter". Jeg har vedlagt denne, samt min oprindelige forespørgsel af 24.4.95, der startede ankesagen. Så kan du jo læse det, hvis du har lyst.

Jeg giver besked når/hvis der kommer en afgørelse af almen interesse.

Angående spørgsmål til socialministeren: jeg ved ikke, efter hvilke retningslinier og normer, sådanne spørgsmål udfærdiges, men jeg kunne forestille mig sådan noget som:

Vil Socialministeren sikre at:

*- behandlingen af kontanthjælpsmodtagere - herunder henvisning til aktiveringsprojekter - sker ud fra en konkret, faglig vurdering af den enkelte kontanthjælpsmodtagers behov, interesser og fremtidige uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder?
(Motivering: Nogle kommuner aktiverer kontanthjælpsmodtagere "på samleband" - uden den individuelle sagsbehandling, der kræves ifølge Lov om aktivering.)*

*- at såfremt aktiveringen af kontanthjælpsmodtagere indebærer arbejdsopgaver, der betragtes som nødvendige for opretholdelsen af det offentlige serviceniveau, at denne arbejdsindsats lønnes efter de relevante overenskomstsmæssige bestemmelser på området?
(Motivering: Kontanthjælpsmodtagere udfylder jobfunktioner, der udgør en del af den offentlige service, uden at lønnes herfor; bl.a. i daginstitutioner, ældrepleje mm.)*

venlig hilsen

Jesper Lund.

Om bistandsklienter på Servicecentret:

Er dette forvaring, tvangsarbejde - eller rent gak-gak?

vi finder os ikke i mere !

Vilkårene som tvangsarbejder på Servicecentret er under al kritik: behandlingen af os "ansatte" er nedværdigende, arbejdsmiljølovgivningen brydes osv.

Det vil vi gøre noget ved!

Vi er nogle stykker, der er "ansat" som bistandsklienter i Servicecentret. Og vi har fået nok. Derfor er vi gået i gang med at sørge for, at vi får indflydelse på vores arbejdsmiljø og arbejdsopgaver.

Som du nok også har fundet ud af, så får vi intet forærende - ikke en gang dét, vi har krav på. Vi har kontakter forskellige fagforeninger, og forhandler med dem om optagelse i en eller anden form. Og det ser ud til, at de vil støtte os i vores krav.

Vi indbyder dig til at være med til en møde, hvor vi opretter en faglig klub for tvangsarbejdere på Servicecentret. Mødet foregår

torsdag d. 6. april kl. 16.00 i Blågårdens medborgerhus.

Hvordan vi fælles går til værks, må vi finde ud af på mødet. Vi har på forhånd gjort os vores tanker, og vi har undersøgt forskellige regler på området. Allerede nu har det vist sig, at den måde tingene kører på i Servicecentret er ulovlig ifølge arbejdsmiljølovgivningen. Derfor er det oplagt at vi starter med at kræve disse forhold rettet. Det drejer sig bl.a. om at instruktion i omgang med kemikalier/rengøringsmidler, sikkerhedsbeklædning, medindflydelse på arbejdets tilrettelæggelse og retten til at sige fra over for bestemte opgaver.

Der ud over må vi have afklaret, hvad vores rettigheder er ifm. forsikring, ferie, arbejdstider, transportgodtgørelse, betaling af arbejdstøj osv. - og hvis vi er utilfredse med de betingelser, må vi finde ud af, hvordan vi får dem forbedret.

Når vi har fået oprettet vores faglige klub, må vi videre finde ud af, hvordan vi kan skabe en bedre arbejdsplads - en arbejdsplads, hvor vi selv er med til at udvælge arbejdsopgaver og tilrettelægge arbejdet. Det skal ikke være skrankepaver, der flytter rundt med os, alt efter hvem de kan lide eller hvem, der gør vrøvl. Og vi må finde ud af, hvad vi gør ved at vi - som tingene er nu - er med til at nedlægge "rigtige" arbejdspladser, bl.a. blandt hjemmehjælpere.

Altså:

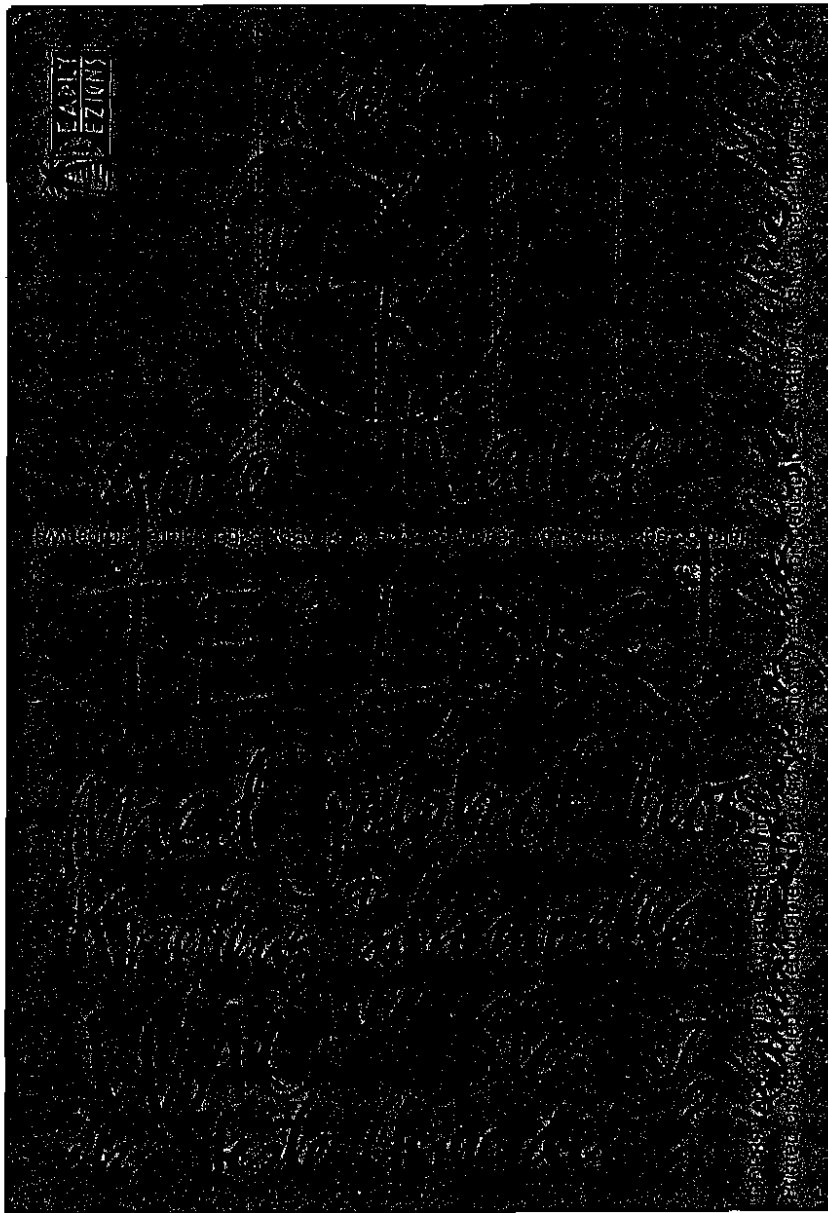
vi kræver vores rettigheder opfyldt; vi kræver indflydelse på arbejdet; vi kræver et arbejde med mening i - et arbejde, hvor der tages hensyn til, hvad vi kan og hvad vi har brug for.

Kom d. 6. april kl. 16.00 i Blågårdens Medborgerhus, Blågårds Plads. Også, hvis du bare er nysgerrig.

venlig hilsen

Initiativgruppen til oprettelse af faglig klub på Servicecentret.

Handwritten notes on the left margin, including a large 'f' and other illegible scribbles.

ungdomshuset????????

vi er nogle friske unge mennesker som har taget initiativ til at istandsætte ungeren. Da den fire mnd. har stået tom og al arbejde omkring den har stået stille. Hvad huset skal indeholde er ikke klargjort endnu. Idet vi venter på et udspil fra sekretariatet (forhandlingsgruppen).

Serios arbejdsydelse og teknisk assistance er hjertelig velkommen.

Vi mangler desperat materialer.

såsom: gipsplader, el-kabel, cement, mørtel, lægter, saneringsplader og værktøj.

VELMØDT

DET BESKIDTE DUSIN

P.S. Her med er alle rygter aflivet.

DEN SOM KUN VENTER PÅ HVAD FRAMTIDEN VIL BRINGE, HAR INGEN!!!!

Autonome planlægger ikke aktioner nytårsaften

Københavns politi har i en pressemeddelelse manipuleret med referatet fra AutoKo (Autonom Koordinering), afholdt den 27. november.

De tilstedeværende på mødet var enige om, at vi ikke vil tage initiativ til aktioner nytårsaften. Vi ønsker heller ikke at få skylden for eventuel ballade initieret af andre. Ingen, som har læst referatet fra AutoKo, kan være i tvivl om dette. Men politiet forsøger som sædvanlig at fremstille os som en blanding af voldspsykopater og mafia.

De citater, der af politiet fremstilles som, at vi opfordrer til hærværk i Indre by nytårsaften, er klippet sammen af citater fra to forskellige diskussioner på mødet. Der var en generel diskussion om gadeuro på Nørrebro, hvor der var enighed om, at vi *ikke* ønsker uro på Nørrebro. Vi støtter dem, som viser vrede mod kapitalister, der tjener penge på at misbruge mennesker og natur. Men vi støtter også vore små lokale butikker, som storkapitalen forsøger at udrydde. Der er dog ofte mange, som tiltrækkes af "gang i gaden" og hærger i flæng, uden at tænke over, hvem det går ud over. Derfor blev det på mødet bl.a. sagt, at det er bedre at gå amok et andet sted, f.eks. i Indre by, hvor det er mere sandsynligt, at det kun går ud over firmaer, som har fortjent det.

Politiet opfordrer nu københavnere til at fjerne sig fra "uro" nytårsaften, så politiet ikke mistænker dem for at deltage. Det ligner udgangs- og forsamlingsforbud. Samtidig opruster politiet sig til en mindre borgerkrig, som om København var i undtagelsestilstand. Politiets militæriske tilstedeværelse og brutale fremtoning kan dog meget vel fremprovokere vrede mod politiet blandt københavnere, der er på gaden for at fejre nytår. Det kan umuligt komme bag på politiet, at det meste af byen er på gaden denne nat, f.eks. for at affyre fyrværkeri. Og det vil næppe mere folk at blive overvåget af en deling kampklædte betjente på hvert gadehjørne. Enhver beruset person, der svinger en flaske, risikerer at blive anholdt for optøjer.

Politiet burde også vide, at deres oprusting til gadekamp, måske vil tiltrække en masse mennesker fra hele StorKøbenhavn, som i forvejen er vrede på politiet og gerne vil slås. Vi forstår godt, at mennesker bliver vrede, når de konstant møder arbejdsløshed, boligmangel og statslig overformynderi, samtidig med at politiet og myndighederne forfølger enhver, der afviger fra borgerligheden. Sidste år var ikke første gang, der blev knust ruder nytårsaften - sådan har det været i mange år, blot har det ikke været så politisk målrettet, som aktionen mod McDonalds sidste år.

Vi kan ikke tage ansvaret for, hvad andre gør nytårsaften. Og vi kan heller ikke tage ansvaret, hvis politiet, som tidligere, provokerer til sammenstød. Men politiet vil sandsynligvis bruge enhver urolighed i deres hetz mod autonome.

Vi opfordrer politiet til at blive hjemme, i stedet for at ødelægge nytårsaften.

Vi opfordrer københavnere til at forhindre politiet i at bruge vold, som da de slog Benjamin ihjel for fire år siden.

Finn Ejnar Madsen

Til 1. maj: Spovevej 1, Hov

8300 Odder

Tel 30401368

Til

D. 17. marts 1996

Rådgivningen Regnbuen,
Solidaritetshuset / Cikaden
Griffenfeldtsgade 41
2200 København N

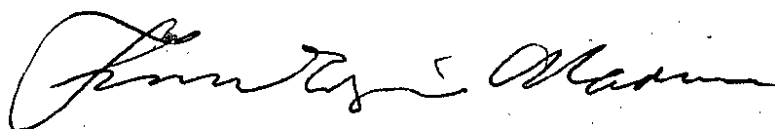
Kære venner,

På orlov fra mit kliniske psykologjob/Inf.med.afd., Hvidovre Hospital (indtil 23. juni d.å.) ser jeg jeres lyst til samarbejde med etablerede eller trænede psykologer i bogen "De autonome - en bog om den autonome bevægelse", som imidlertid er så gammel som maj 1994. - Og jeg har lyst til at svare, at jeg godt kunne tænke mig samtaler m.m., når jeg vender tilbage til byen.

Jeg har selv ideer om en total omkalfatring af den kliniske psykologi, og jeg mener, at den skal defineres socialpsykologisk. I min praktiske omgang med patienterne føler jeg, at jeg står nær de fordringer om kammeratlig åbenhed, I taler for i artiklen i bogen. Som gammel revolutionær føler jeg mig uengageret i psykologernes verden, jeg af og til er en del af. Alligevel har jeg gennem årene set en nærmest anarkistisk holdning til patienternes problemer fra ikke-psykoanalytiske psykoterapeuteres side. Jeg kunne godt have lyst til at sætte et ordentligt angreb ind mod den måde, nogle kolleger behandler mennesker med psykiske problemer på. Men er indtil videre blevet offer for den borgerlige isolation, der rammer psykologiens praktikere.

Svar mig nu, om I har modtaget dette brev, og om I kan bruge min henvendelse.

Hermed de bedste hilsner fra

10.-11.april, 96.

Hi Kalle.
(i al hast inkl. stavefejl)

1):

Finere og blidere note, har jeg sjældent set i min post (& I mean it) TAK.
Jeg går ik' ind i hverken filhåndtering, a eller c drev, før

a) du har set hva' jeg tit laver, og

b) du har vist mig det sidste kuk, ie spor jeg igen som skurestriber har efterladt mig i *systemet*.

2: Mine kollegaer på arbejde *har* udleveret et gult kort til kursist for en lille uge siden. Hun har tappet alle og sig selv for meget energi igennem 4 ½ måned nu. Jeg trådte til for 2½ måned siden. Så blev jeg hendes nye sparringspartner, og projektlederen var ikke mere i fokus. Han er 35, hun 44 og jeg den jeg er som 53. Hun havde en samtale for 3 uger siden med bisiddere fra fagforening bl.a. og fra HQ: 3 quindfolk frem for en mandlig projektleder. Her troede mine kollegaer,- eller måske kun den mandlige projektleder, at der havde været tale om udleveringen et gult kort. Man blev alle officielt enige om nogle muligheder for kursisten at glide af på, og hun meddelte, at hun ville gå i terapi, som nu var etableret som mulighed uden for kursus regi. Hun forløber sig siden hen igen, sig over alle grænser over for denne gang (gæt hvem), og får derfor et rødgult kort af både kollegaer og kursister, da hun ikke havde ik selv havde forstået, at hun fik det gule kort forrige gang - blev det altså godtnok rødgult. Min projektleder meddeler alle hernæst, bla. til medkursister, at hun er ophørt næste uge efter eget ønske. Vi har siden forstået, at hun ikke er gået i terapi, ikke har fundet arbejde, og medarbejdere er siden blevet informeret af fagforening om, hvor tæt på strengen hun er blevet reddet før af fagforeningen, således f.eks. at et sted strejkede kollegaere imod hende. Et andet havde der været tale om en sexchikane sag osv mm.

2 spørgsmål melder sig nu for mig som får løn for at blive kaldt for gamle tand- løse nar (og det er da s'gu da hilligt sluppet)- hvormegen progression kan nogen, medarbejdere eller medkursister tillade sig at fordrø efter 3 uger af en 44 år gammel kvinde, som er blevet mishndlet igennem mange år, sønnerne er ved at flytte hjemmefra over til faderen, og hun sidder angst og såret og så videre..... mange detalje.....

3. Min kritik og harme går på, at gruppen af kursister og en stor del af kollegaerne er ved at gentage den klassiske maxime, at det må andre tage sig af, det kan man ikke rumme på holdet., og en næsten rituel slagting, bandlysning, bortvisning findfer sted, men ingen vil erkende deres perosnlige med ansvar i det, - ejheller - hvad der er værst, medansvarlighed for at det blev det der skete, istedet for det modsatte....fordi det ville bl.a. have krævet, at man forholdt sig til sig selv, bevidst....måske overt smertefuldt....

4. Det er uklogt af Lone at referere ureflekterende og ordret, eller i brudstykker, hvad hun evt hører privat derhjemme hos jer fra dig . Det gør at jeg bl.a. ikke orker snakke åbent med hende. Hun skal ikke blande sig i mine samtaler. Hun kan derimod sige til gruppen, at hun synes Mike snakker "fylder" for meget, når hun ikke synes at jeg forstår hendes vink og ødelægger SAK's stringens.

Hun skal ikke forvente, at jeg orker at diskutere Frans' telefonkultur, eller mangel af samme med hende. Lone skal ikke forvente, at jeg vil sidde og diskutere om folk er smukke at se på, eller grimme.....Lone har igen gjort, at jeg gerne vil undgå at have noget socialt med hende gøre. Derfor hverken Regnbue (ifgl Søren), og derfor ikke SAK ifgl Lone.

Dette var før der gik røg eller druk i det.

Nu er det nok for i aften.

Tak for noten.

Den var fin.

Mike

fredag
7. 4. 96

KÆRE MIKE.

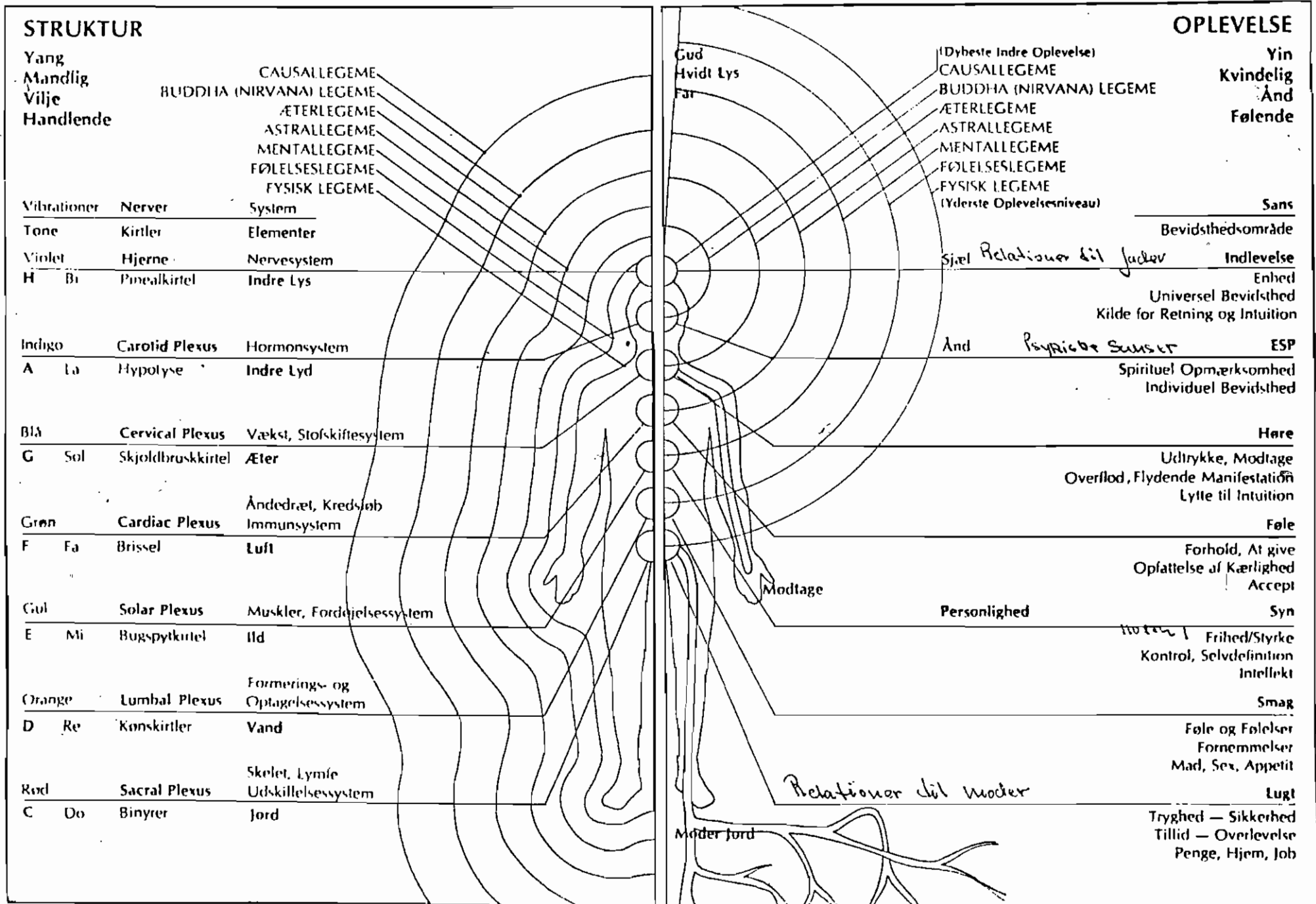
PGA. TOTAL FEJL PÅ PC-EN

Vi er nødt til at snakke om din brug af PC-en.

Jeg ved ikke, hvad du laver, men du gør noget totalt forkert, som smadrer systemet. Sikkerhed er overflødig resp. ligegyldigt. Jeg mener uafhængigt ud fra, at du er den eneste, der får lov at smadre opretningen med jævne mellemrum.

K.W. Kalle

Chakra'erne

STRUKTUR

Yang
Mandlig
Vilje
Handlende

CAUSALLEGEME
BUDDHA (NIRVANA) LEGEME
ÆTERLEGEME
ASTRALLEGEME
MENTALLEGEME
FØLELSSELEGEME
FYSISK LEGEME

Vibrationer	Nerver	System
Tone	Kirtler	Elementer
Violet	Hjerne	Nervesystem
H	Bi	Pinealkirtel
		Indre Lys
Indigo	Carotid Plexus	Hormonsystem
A	la	Hypotyse
		Indre Lyd
Blå	Cervical Plexus	Vækst, Stofskiftesystem
G	Sol	Skjoldbruskkirtel
		Æter
Grøn	Cardiac Plexus	Åndedræt, Kredsløb
F	Fa	Bristel
		Luft
Gul	Solar Plexus	Muskler, Fordøjelsessystem
E	Mi	Bugspytkirtel
		Ild
Orange	Lumbal Plexus	Formerings- og Optagelsessystem
D	Re	Kønskirtler
		Vand
Rød	Sacral Plexus	Skelet, Lymfe
C	Do	Binyrer
		Jord

OPLEVEELSE

Yin
Kvindelig
Ånd
Følende

(Dybeste Indre Oplevelse)
CAUSALLEGEME
BUDDHA (NIRVANA) LEGEME
ÆTERLEGEME
ASTRALLEGEME
MENTALLEGEME
FØLELSSELEGEME
FYSISK LEGEME
(Yderste Oplevelsesniveau)

Sans
Bevidsthedsområde
Sjæl Relationer til Jæder
Indlevelse
Enhed
Universel Bevidsthed
Kilde for Retning og Intuition
And
Psyhiske Sanser
ESP
Spirituel Opmærksomhed
Individuel Bevidsthed
Høre
Udtrykke, Modtage
Overflod, Flydende Manifestation
Lytte til Intuition
Føle
Forhold, At give
Opfattelse af Kærlighed
Accept
Personlighed
Syn
Noter / Frihed/Styrke
Kontrol, Selvdefinition
Intellekt
Smag
Føle og Følelser
Fornemmelser
Mad, Sex, Appetit
Luft
Tryghed — Sikkerhed
Tillid — Overlevelse
Penge, Hjem, Job

Gud
Hvidt Lys
Far

Modtage

Relationer til Moder

Moder jord

København d.13-12-1995.

Kære Kalle

Lad mig som indledning beklage, at jeg ikke tidligere har fået taget mig sammen til at forfatte denne skrivelse til dig.

Som du ved udlånte du mig i foråret 1995 en VHS-kassette med hvad du betegnede som meget sjældne optagelser af patienter i elektrochok-behandling. Det var ideen, at materialet eventuelt skulle indgå i en udsendelse om den psykiatriske behandling eller manglen på samme her i Danmark.

Efter endt gennemsyn arkiverede jeg båndet sammen med andet uerstatteligt materiale jeg er i besiddelse af. Da du således retter henvendelse til mig i begyndelse af efteråret forekommer det mig som en enkelt opgave at returnere båndet. Men som du sikkert ved nu, skulle situationen vise sig at være en helt andet.

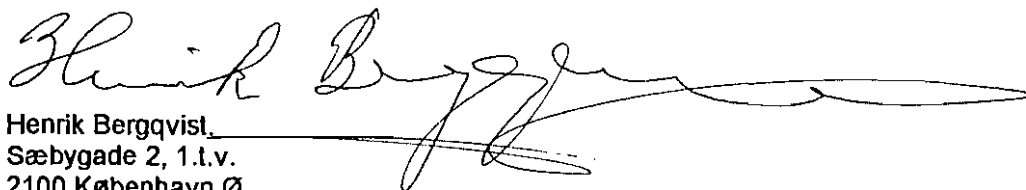
Båndet er væk. Hvorvidt der er tale om simpelthen ran kan jeg blot gisne om. Du skal vide at jeg ikke kun ud fra en faglig interesse men ligeledes en personlig betragter bortkomsten af dette bånd som en overordentlig tragisk hændelse.

I samme stund skal det også siges at jeg og jeg alene kan gøres ansvarlig for tabet af denne kassette. Der eksisterer for mig at se ingen kendt praksis for hvorledes dette problem kan løses, hvorfor jeg ydmygt anmoder om dit udspil.

Som jeg har nævnt for dig, kan båndet genskabes for såvidt vi taler om tidligere udsendt materiale på enten DR eller TV-2. I et vist omfang vil jeg ligeledes atter kunne tilvejebringe materialet, hvis det har været udsendt på en udenlandsk TV-station.

Atter vil jeg beklage denne for dig højst ubehagelige situation. Dog håber jeg på, at vi finder en kompensationsform, der atter kan bringe vort bekendskab på fode.

De kærligste hilsener.

Henrik Bergqvist.
Sæbygade 2, 1.t.v.
2100 København Ø.
Tlf.: 40199074.

Pilskode: Lise, Søren,
Kalle, Lasse,
Helle.

H-HH-undale
30.5.95

- SOC mini
- SHADHEDSMINI
- VEBH'S kammer

- Børnemagt
- Afbud
- Rettel
- Liste

offentlige møder
- FRET
- DEMOER/BZ'elser
- Gældgrupper

Det almene

Psykh.

(RAB) → (SAK)

H-HH

offent-
lighed

Det enkelte.

Godeven-
radhede

psykiatrien
- psykologien

Økologisk i samarbejde med festival.

Små i samarbejde med gruppe

Parasit grupper i samarbejde

Der skal
være lys
for den
fælles
deltagelse
i det nye.

1-9-1-06-3

Wolfgang von Stupacow
Enfuenfstrasse 11
2200 Bolein Haupt
Lina maria
(Newmark)

Her Salmas d. 11.12.85

Heere alle,
Eg er lille liden fra nyen (eg hoder
gvar det fint. Her er varme, sol og
god mad. Jeg kender den re. Høde
ganske velmerket, det er re
strander og en mane strand
studer. Igen, dog ikke det
gule udsigt over krater. Man
er også
5 timer væk
er fra fan-

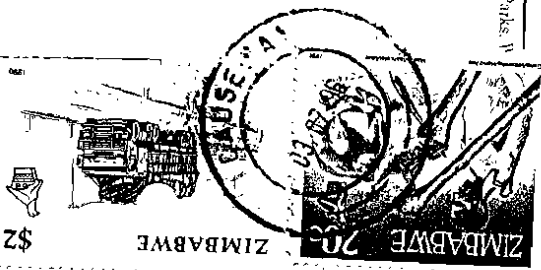
EDITA GOMATICA S.L. - DISFRUYE IMA S.L. © FOTO TULLIO GATTI TEL. OF. (928) 317300 FAX 319977

The warm heart of Africa!

Fish eagles, Lake Malawi.

Produced by Lerron Communications for the Malawi Department of Parks &

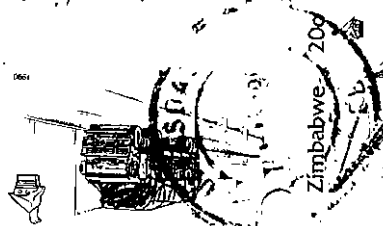

POS

\$2

\$2

ZIMBABWE

POST CARD

Sec. H. Arby, L. Kelleher
de Solheim, tet. hvent
2200 W. 6 N
Denmark

Jediacade
125-96

Hej SAM

I Norge ligger man mellem
og ved kunlydelene og ryger
mberje. Det er der 999 noget
vel. Faldet på kortet L. Arby
og lærer på 1900, dog i udvirket
tilstand. Eller gør det helt
vint hermede spise. selv om
det kan blive ned til 1000
natten. Heber det gør men-
end med det evige opdag" og
Sli-huset. P. S. Til Solim
Sædre Sæds

Hilken

Herber (125-96)

Photo by (not known) Published by (not known) Africa (1971) Ltd. (P.O. Box 10, Harare, Zimbabwe)

10-54

1400005961278

FROM CANARY ISLANDS

4.1.

For Solim

Kære alle

Hermed er lidt billeder fra min
ny nyper at være alene,
maden selv og isvigt for mig
for mig, og selvfølgelig at jeg net
og gør en lang tur uden om at
Lounsgård (med kunthage) af
Manclow. Og bilder, 3 billeder
Mange billeder af en.

Lodgavn nyperher
Denkuen.
Gryfengældsgade 41
2200 København W.
Bimarmerza
(Denmark)

I EFTERÅRET 93 var der en del stormøder ang. tilfælde af overgreb på kvinder. Der var dengang mange problemer med "proceduren" - dvs. hvem der skulle tage initiativer, handle, beslutte og diskutere i de tilfælde, hvor vold og voldtægt bliver offentlig kendt.

Som følge af de problemer blev gruppen Artemis nedsat af et stormøde. Gruppens opgave var at samle op på erfaringerne, sådan at gruppen i fremtidige situationer kunne rådgive et offer bedst muligt mht. hendes handlemuligheder.

Gruppen forsøger at tage offerets position - dvs. at vi ikke varetager gerningsmandens, fællesskabets eller den generelle politiks interesser - kun den enkelte kvinde, som henvender sig.

UDFRA DETTE STANDPUNKT har vi i gruppen Artemis forsøgt at samle nogle erfaringer fra sidst, og give vores bud på, hvordan vi nu som fællesskab kan forholde os mest "konstruktivt" til det aktuelle overgreb.

- DEN KOLLEKTIVE BOYKOT / REAKTION dengang var rimeligt problematisk. Der var ikke fuldstændig enighed og opbakning om denne beslutning i miljøet. Der blev diskuteret meget kritisk med de personer og grupper, som af forskellige grunde ikke ønskede at deltage i boykotten.

For kvinden / offeret vil sådan en splittelse koste dyrt. Al uviljen, irritationen og konflikterne rammer kvinden tidobbelt, fordi hun kommer til at stå som ansvarlig / årsag til alle problemerne. Kvinden vil blive konfronteret meget hårdt med andre folks / fællesskabets beslutninger og handlinger.

- SAGEN VOKSEDE UKONTROLLERET pga. problemerne og den store offentlighed omkring dem. "Sagen" blev et meget interessant sladderemne, en ugeføljeton, som gud og hvermand havde deres meget bestemte mening om. Alle sladrede, og forskellige versioner af historien og processen kørte rundt blandt folk.

For kvinden vil denne store offentlige interesse betyde, at hun aldrig kan være anonym, alle betragter hende som offer og kan ikke abstrahere fra "sagen", når de ser hende. Hun er ufrivilligt i focus, og alt hun gør og siger vurderes og ekspederes videre i sladderekspressen. Hun stemples, og bliver konstant og massivt konfronteret med folks mening om hende og sagen.

- DET blev også klart, at miljøet som socialt fællesskab har nogle begrænsninger. Vi kunne lave politik sammen, men vi var ikke et sammenhængende minisamfund, hvor al justits, moral og menneskelig konflikt kunne løses af de få aktive, der dukker op til møderne. Vores evne og vilje til at gå ind og forandre sociale processer og -holdninger internt er begrænset. Vi kan beskæftige os med generel politik, men kunne/skulle ikke som fællesskab regulere enkeltpersoners forhold og liv.

Gennem vores arbejde med erfaringerne fra dengang og gennem vores samarbejde med Joan-Søstrene er Artemis nået frem til den grundholdning, at vores fælles handlen kan være meget problematisk for et evt. offer.

Vi har en politisk drøm om en slags "modkultur", der fungerer på andre og mere sociale præmisser end det øvrige samfund. Det er også klart, at vi alle menneskeligt bliver berørt og vrede og får lyst til at reagere på grove overfald/overgreb. Men Artemis mener ikke, at vi som fællesskab er i stand til at handle på kvindens vegne. De beslutninger vi kollektivt tager om handlen er ikke nødvendigvis i kvindens interesse i hendes helt specielle situation.

Det er klart, at det er i alle kvinders interesse, at voldtægt og vold mod kvinder diskuteres bredt og at der generelt vises konsekvens overfor volds- og voldtægtsmænd. Men det er ikke altid i den enkelte kvindes interesse, at der køres generel storpolitik på hendes liv. Hendes situation kan så hurtigt forplumres og forværres slemt, hvorved hendes evne til selv at tage hånd om sin egen situation forringes og ofres til fordel for den "store politik". Det kan hurtigt udvikle sig til misforstået solidaritet, når man tolker et enkeltindvids interesser ind i en genrel politisk sammenhæng og forståelse. Ethvert offer vil være inde i en længerevarende proces, hvor hendes behov og følelser ændres med tiden, og vi skal være meget forsigtige med de store, tunge fællesbeslutninger.

I Artemis er vi bange for, at vi er på vej med stormskridt ind i nogle af de sammen fejltagelser som tidligere. Vores holdning er, at det er en rigtig dårlig ide med flere kollektive eller uigennemtænkte reaktioner på voldsmanden. Vi mener, at vi må hæve den nuværende diskussion op på et genrelt og fremtidsorienteret niveau; Ikke flere stormøder eller slamm-indlæg om den konkrete sag, og vi må stoppe den indbyrdes diskussionskværn - det er kvinden og barnet der skal leve videre med det skete.

Vi synes, det det er fint, hvis enkelte steder af sig selv og på eget initiativ melder ud, at her kan kvinden komme uden at skulle frygte hans tilstedeværelse foreløbigt. Vi foreslår derudover og istedet for kollektive reaktioner, at dette møde slutter med dannelsen af en lille gruppe, som kan tage sig af praktisk og konkret hjælp til kvinden. Det kan feks. være :

- Pengeindsamling til at hjælpe hendes usle økonomi
- Alarmkæde med tlf.numre på folk, som vil komme hurtigt, hvis hun føler sig truet af hans tilstedeværelse
- Evt. hjælp til børnepasning og til at finde bolig
- Andre konkrete behov, som kvinden selv formulerer.

Solidaritetshuset har d.21.december 1995 holdt Husmøde om blandt andet E,E&M-sagen.

Det blev enstemmigt besluttet, at "E,E&M fortsat kan komme i Solidaritetshuset".

Solidaritetshuset/BAGHuset.

Slamm-klub dec 95

Hej Kalle!

18. 8. -95.

Du var urolig for, om dine filer var røget. Det ser ud til, at det er lykkedes Tim at læse C-drevet og gemme alle dine filer på denne diskette.

Hilsen Jan og Tim

LØRDA

KÆRE KALLE!

Jeg er færet på ferie i vinteren

Ommer. Altså er til dig og

Dit skrivebord. (Hav i midten)

med hjertebeholdelse. Er Friedmann

engelsk som teenager, til venstre

ses et palestinsk folkedans, til

til højre må du selv gøre på...)

Stykket vil ikke ikke - det er

Ommer miljøbevidst.

Der er ikke andre end mig i huset

nu, så jeg får min søde med og

giver den til Maria S.

Hvis der en dag bliver uroligheder i Kbh

og sødhet skulle blive brændt ned - så må

du godt prøve at reddet masken, der har

OVER KOPMASKINEN. KÆRIGE KAMMERATLIGE KNUS ★ URIK ♂

Salidaritetskrævet kan
holdes Humøde om
Emil-sagen.

systemt

Det blev besluttet: 41

. 11/6 X. december 1995

Skalle/Regulær

Befrielsesdagen på Nørrebro

Nogle gik og andre blev på Nørrebro, da København fejrede 50-års dagen for Danmarks befrielse for nazismen. 4-maj Initiativet på Nørrebro var i dagene op til arrangementet genstand for uenigheder om, hvorvidt man burde fejre befrielsesdagen i selskab med repræsentanter for det Socialdemokrati, der i år forinden var en del af samarbejdspolitikken med besættelsesmagten.

Som en konsekvens heraf valgte et par hundrede deltagere at blive på Blågårdsplads på Nørrebro frem for at følge demonstrationen til Rådhuspladsen.

Mens mørket sænkede sig over bydelen blev der vist anti-nazistisk dias-show og spiret musik.

(Foto: My Britta Thomsen)

Fødselsdagsfest:

Regnbuen fylder 10 år

For ti år siden, i maj 1985, åbnede en gruppe psykologistuderende en alternativ psykologisk rådgivning i København. Rådgivningen, der er gratis og baseret på frivillig arbejdskraft, fik navnet "Regnbuen".

I gennem de ti års levetid er Regnbuen blevet brugt af mange hundrede mennesker i krise og nød.

Rådgivningen startede i Studenterhuset i indre by i København, men blev fra slutningen af 1993 - delvis på politiets initiativ - ekskluderet som "autonom gruppe". Siden da har Regnbuen haft til huse i

Solidaritetshuset på Nørrebro.

I årenes løb har 65 personer, psykologistuderende og psykologer været medlemmer af Regnbuen.

På baggrund af ovenstående vil Regnbuen gerne invitere alle dem, der har været en del af Regnbuens historie, til gruppens 10 års fødselsdag.

Fødselsdagen holdes i Solidaritetshuset, Griffenfeldsgade 41 på Nørrebro, lørdag den 20. maj fra kl. 16.00.

Ud over andet vil der være mulighed for lidt til maven, gaven og jazz-øret.

bd

Teltlejr mod motorveje

Landsbyen Lillering 15 km. vest for Århus danner sidste i maj rammen om "Teltlejr mod Århus-Herning motorvejen".

Lejren starter lørdag den 20. maj kl. 15, og den efterfølgende vil byde på debatter, foredrag, udstillinger, hygge og fest. Teltlejren giver interesserede mulighed for aktivt at gøre modstand mod politikere, der vil bygge et par milliarder på en overflødig motorvej.

Den planlagte Århus-Herning motorvej vil cementere en forkert trafikudvikling med øget privatbilisme og mere lastvognstrafik. Motorvejsplanerne vil øge luftforureningen, øge energi-forbruget og ødelægge lokalsamfund og naturværdier, skriver initiativtagerne til teltlejren i en pressemeddelelse.

Teltlejren er arrangeret af "Jyder mod overflødig motorvej" i samarbejde med en række ungdomsorganisationer og miljøbevægelser. Den varer fra den 20. til den 27. maj. For nærmere oplysninger kontakt Vibeke på tlf. 8694 1912 eller Svend på tlf. 8625 4758.

bd

tid & sted

København

• **Freitag den 12. maj:**
KL 21.00. "Maravilla".
Flamenco og salsa.
Sted. Café Cikaden,
Griffenfeldsgade 35, Nørrebro.
Arr.: Café Cikaden.

• **Lørdag den 13. maj:**
KL 21.00. "Hot salsa party".
DJ: Tomas.

Sted. Café Cikaden,
Griffenfeldsgade 35, Nørrebro.

Arr.: Radio Sudaca.

• **Lørdag den 13. maj:**
KL 22.00. "Headrust" - fed Pantera tråd og "Melanics Breast" -

sunk metal og vindere af DM i

Rock i år. Entré 30,- kr.

Sted. Klub AK 47,
Vestergade 58.

Arr.: AK 47.

• **Mandag den 15. maj:**
KL 15.00. Demonstration.

International Klina Aktionsdag.

Happenings, gadeteater og gøgl

på ruten gennem byen til Chris-

tiansborgs Slotsplads.

Sted. Engthave Plads, Vesterbro.

Arr.: Bla. Økologiske igangsæt-

tere og NOAH.

• **Onsdag den 17. maj:**
KL 19.30. Feministisk Aktions

introduktionsmøde.

Sted. Kvindehuset,
Golthersgade 37.

Arr.: Feministisk Aktion.

• **Torsdag den 18. maj:**
KL 9.00. Blokadestafet:

Tyrkiets handelskontor.

International solidaritet med

kurderne i frihedskamp.

Sted. Vestergade 11A.

KL 10.00. Blokadestafet:

A/S-Øresunds hovedkontor.

Ikke flere biler og motorveje.

Sted. Vester Søgade.

KL 11.00. Blokadestafet: Euro-

pa-Unionens informationskon-

tor. Fingeren til EU's propagan-

da-central.

Sted. Højbro Plads.

KL 12.00. Blokadestafet: Justis-

ministeriet. Lede klassejustits.

Sted. Justitsministeriet.

KL 13.00. Blokadestafet:

Fondsbørsen. Spekulationskapi-

talismens højborg.

Sted. Nikolaj Plads 6.

KL 14.00. Blokadestafet: Østre

Landsret. Lede klussejustits.

Sted. Bredgade.

Arr.: En række forskellige grup-

per.

• **Torsdag den 18. maj:**
KL 17.00. Demonstration.

For oprør og sammenhold.

Sted. Christianshavns Torv.

Arr.: En række forskellige grup-

per.

• **Torsdag den 18. maj:**
KL 19.00. Fest og folkekøkken i

Baldersgade.

Sted. Baldersgade 20-22, Nørre-

bro.

Arr.: Baldersgade-kollektivet.

• **Torsdag den 18. maj:**
KL 19.30. Offentligt møde om

lønmodtagernes retstilling ved

virksomhedsoverdragelse.

Oplæg ved bl.a. Thorkild Holm-

boe, næstformand HRF Kbh.

Sted. Vesterbrox Kulturhus,

"Biografen", 2. sal., Vesterbro.

Arr.: Offentligt Forum,

Forum mod nedskæringer og

privatisering.

• **Freitag den 19. maj:**
KL 21.00. "Tao", kvartet med

ukustiske guitarlandskaber.

Sted. Café Cikaden,
Griffenfeldsgade 35, Nørrebro.

Arr.: Café Cikaden.

Fansø

• **Torsdag den 18. maj:**
KL 20.00. Provo-præsten Harald

Søbye taler om Ri-Bus konflik-

ten.

Sted. Faag-Kroen.

Arr.: Strejkekomiteen.

Nykøbing Falster

• **Mandag den 23. maj:**
KL 19.30. Duell om miljø og

landbrug mellem Bent Hindrup

Andersen (Ø) og Henrik Højegh

(fmd. for landbrugsorg. i Stor-

strøms Amt).

Sted. Socialarbejderens Hus,

Jernbanegade 50.

Arr.: Enhedslisten.

Århus

• **Lørdag den 13. maj:**
KL 20.00. Støttefest for de

rigtige buschauffører.

Sted. Århus Kongreshus,

Amaliegade.

Arr.: Støttekomiteen i Århus.

• **Tirsdag den 16. maj:**
KL 19.30. "Har vi råd til vel-

færd?"

Oplæg ved Anders Schou.

Sted. Beboernes hus,

Sølystgade 30, 1. sal.

Arr.: IS, Århus Midt.

Nørresundby

• **Tirsdag den 16. maj:**
KL 19.30. "Hvorfor fungerer ka-

pitalismen ikke?" Oplæg ved te-

letekniker Jørn Andersen.

Sted. Nørresundby Bibliotek

(under trappen).

Arr.: IS Nørresundby.

Odense

• **Lørdag den 13. maj:**
KL 19.30. Støttefest for de

fristillede RiBus-chauffører.

Fest med tiler og musik.

Sted. Skibhus 1748,

Buchwaldsgade 48.

Arr.: Støttekomiteen.

I forbindelse med Enhedslistens ekstraordinære årsmøde afholdes:
Landsdækkende VS-formøde
freitag den 19 maj kl. 20.00 i Solidaritetshuset
Griffenfeldtsgade 41, 2200 kbh. N.

Forslag til temaer:

- Enhedslistens udvikling, partirole m.v.
- Årsmøderesolution
- Partiskat, rotation, m.v.

Mødet er åbent for interesserede. VS's Hovedbestyrelse

Den røde tråds Støttekreds holder støttekr
mandag den 15. maj kl. 16.30 i Studiestræde

SAMARBEJDSPARTNERE

Eftersom det er os klart at vi vil støde ind i nogle unge, der ikke umiddelbart vil have glæde af projektet, er det meget vigtigt at have et veludbygget net af samarbejdspartnere og tilhørende kontakt-personer, som kan bruges i henvisningsøjemed. Det er vigtigt at medarbejderne har et indgående kendskab til henvisningsmulighederne og kontaktpersonerne, således at de eventuelt kan bane vejen for en henvist ung og få denne til at føle sig velkommen.

ÅBNINGSTIDER

Mandag til torsdag kl. 16.00 - 22.00.
Onsdag kl. 16.00 - 21.00

ADRESSE

Transmogriffen
Griffenfeldsgade 50 st. 2200 Kbh N
Tlf 31 39 00 91 fax 35 36 10 35

KAMPE
Transmogriffen

TRANSMOGRIFTEN

Transmogriffen er et projekt, hvis udgangspunkt varetager unges her-og-nu kriser. Transmogriffen er et anonymt kontakt- og aktivitetssted for unge mellem 15 - 30 år

BAGGRUND FOR PROJEKTET

Projektet er blevet til på baggrund af et synliggjort behov for et tilbud der henvender sig til en overset gruppe unge, som hverken passer ind i det etablerede behandler system eller de alternative tilbud, der eksisterer idag. Det drejer sig om tilsyneladende ganske almindelige unge, som befinder sig i en "her og nu" krise og som under normale omstændigheder vil finde støtte i deres umiddelbare netværk (venner, familie ect.). Vores projekt skal ses som et tilbud til disse unge, som ikke kan finde denne støtte i deres umiddelbare netværk

PROJEKTETS FORLØB

I efteråret 1994 blev der afholdt en konference med deltagelse af diverse fagfolk. Folk der til dagligt beskæftiger sig indenfor, eller sidder inde med viden omkring, problemstillinger med børn og unge i krise. På baggrund af den feedback, der kom fra konferencen, blev der nedsat en gruppe bestående af folk med et bredt erfaringsgrundlag indenfor frivilligt arbejde med børn og unge og ung til ung princippet.

Gruppens formål var at konkretisere og udforme projektet "Transmogriffen", dels baseret på egne erfaringer og dels på baggrund af inspiration og viden tilegnet ved besøg på væresteder og institutioner med lignende målgrupper eller opbygning. Udfra det materiale der kom ud af gruppens arbejde er projektet videreført.

UNG TIL UNG & HJÆLP TIL SELVHJÆLP

Vi arbejder efter ung til ung kontakt og hjælp-til-selvhjælpsprincippet, der tager udgangspunkt i den enkelte deltagers ressourcer, og støtter vedkommende til selv at kunne tage hånd om sin problemstilling. Det er løbende medarbejderens opgave at skabe den støtte, der kan løfte vedkommende videre. Vi er ikke i traditionel forstand en rådgivningstjeneste, men er hovedsagelig til for at lytte, støtte og involvere den unge. Vores arbejde er netværksskabende og vi tror på, at mange unge kan få et fornyet syn på deres situation gennem samtale, social involvering og medansvarlighed.

MÅLGRUPPE

Vores målgruppe består af "almindelige" unge. Unge som umiddelbart er usynlige i gadebilledet. Vi henvender os ikke til f.eks. hårdt socialt belastede unge eller misbrugere, men til unge, som befinder sig i eksistentiel krise, unge der har mistet "drømmekæresten", dødsfald i familien, uønsket graviditet m.m. For disse kan kontakt til en psykolog virke som en for radikal løsning.

Under normale forhold går omgivelserne ind og støtter den unge i at få gennemarbejdet krisen.

Men nogle gange sker dette ikke:

- Det kan i nogle tilfælde være svært for omgivelserne at forholde sig til disse unges problemstillinger.

Andre gange kan den unge have svært ved at bede omgivelserne om hjælp:

- F.eks. kan den unge være usikker på, hvorvidt hans krise legitimerer et behov for hjælp.
- Eller den unge kan føle en nødvendighed af at opretholde en facade overfor sine venner/familie.

Ovenstående kan i sidste ende få voldsomme konsekvenser for den enkelte og give sig udslag i at krisen bliver egentlig behandlingskrævende og i yderste konsekvens resulterer i selvmordsforsøg.

PROJEKTETS TILBUD

Samlingspunktet i Transmogriffen er fælleslokalet med en rar, hyggelig og afslappet atmosfære. Et miljø, hvor der altid er aktivitet og hvor man kan komme ind fra gaden og deltage i fællesskabet. Et sted, hvor unge kan få et klap på skulderen eller spark bagi.

Der vil være mulighed for at snakke fortroligt med projektets medarbejdere og få støtte til at komme videre.

Derudover vil der i projektet foregå en lang række aktiviteter der bl.a. vil komme til at bestå i at holde projektets caféfunktion igang, hvilket vil sige at der hver dag skal laves aftensmad til 10-20 personer, kaffe og måske en kage.

Ydermere vil der altid være aktiviteter af mere eller mindre kreativ karakter, foredrag og udflugter m.m.

Disse aktiviteter vil i vid udstrækning blive formet i samarbejde med de unge.

DET SAMLEDE FORLØB FOR DEN UNGE

Det er et krav og et ønske fra projektets side, at den unge rykker på et personligt plan og forsøger at komme videre i deres liv. Det skal ikke være et krav fra projektets side, at de unge lægger en egentlig handlingsplan og følger den. Projektets funktion er motiverende, ikke pacificerende, og skulle en ung gennem længere tid stå i slampe, må der fra medarbejderside tages stilling til denne og eventuelt henvises vedkommende til et mere egnet sted. Denne beslutning er meget individuel og bør kun træffes efter meget nøje overvejelse.

MEDARBEJDERE

Personalet i Transmogriffen består i opstartsfasen af 2 unge i aktiveringstilbud og ca. 25 frivillige. Der sigtes mod at der i Transmogriffen ansættes 6 "Ung i arbejde" og ca. 25 frivillige, der sammen skal danne grundlag for medarbejderstaben. De skal dels gennemgå et uddannelsesforløb i form af et internet weekend-kursus og dels fungerer som føl på stedet, som en del af dagligdagen. Medarbejdernes uddannelse vil blive varetaget af projektets supervisor, som også vil afholde opfølgingskurser og eventuelle temaorienterede kurser, hvis der skulle vise sig behov derfor.

Medarbejderstaben skal gennemgå et uddannelsesforløb, der gør dem i stand til at lytte aktivt til de unge og støtte dem i deres konstruktive initiativer. De skal også lære at indgå i konflikt-situationer og medvirke til at løse dem. Endelig er det vigtigt, at de unge der skal fungere som medarbejdere på stedet, lærer at sætte deres personlige grænser i forhold til de unge, og deres kriser.

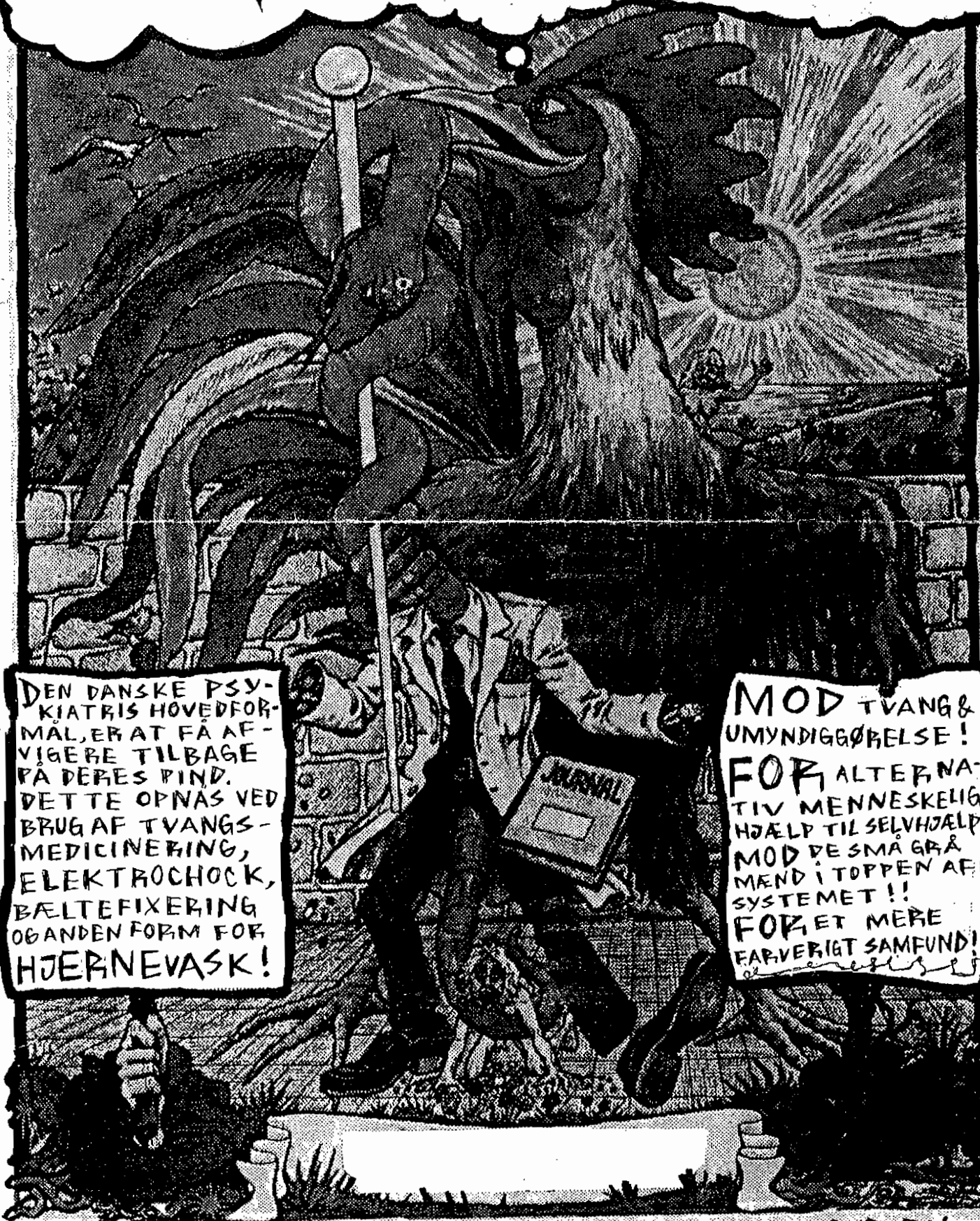
MEDARBEJDERNES FORHOLD TIL DE UNGE

Når en ny ung træder ind gennem døren skal vedkommende føle sig velkommen. Dette opnås ved at vedkommende bliver modtaget af en medarbejder, præsenteret for stedets aktivitetstilbud, får en rundvisning og en kop kaffe / te. Medarbejderen kan så enten aftale, eller med det samme tage, en indledende samtale med den unge og derved forsøge at peje sig ind på vedkommendes eventuelle problemer, forventninger og behov og eventuelt præsenterer vedkommende for et par unge, der kan tage sig lidt af den "nye" i starten.

Det er medarbejdernes opgave at få de praktiske ting til at fungere i dagligdagen, det er dog ikke. Deres opgave alene, eftersom projektet i vid udstrækning vil være præget af de unge selv. Derudover skal medarbejderne have en støtte funktion hvor de omgås de unge på lige fod, men med flere ressourcer, overblik samt virke støttende og motiverende gennem samtaler, daglig omgang og almen interesse.

De skal være parate til at tage sig tid til den enkelte, og være i stand til at hjælpe med konkrete problemer. Der vil opstå et netværk uden for det formelle, nemlig de unge imellem. Dette skal styrkes gennem aktiviteter.

TIL KAMP MOD NORMALITETEN!

DEN DANSKE PSY-
KIATRIS HOVEDFOR-
MAL, ER AT FÅ AF-
VIGERE TILBAGE
PÅ DERES PIND.
DETTE OPNAS VED
BRUG AF TVANGS-
MEDICINERING,
ELEKTROCHOCK,
BÆLTFIXERING
OG ANDEN FORM FOR
HJERNEVASK!

MOD TVANG &
UMYNDIGGØRELSE!
FOR ALTERNAT-
TIV MENNESKELIG
HJÆLP TIL SELVHJÆLP
MOD DE SMÅ GRÅ
MÆND I TOPPEN AF
SYSTEMET!!
FOR ET MERE
FARVERIGT SAMFUND!

HEJ til d' herrer Kalle /Jesper & Søren.

Dette er et lille referat af 2 stk. små problemer, som jeg har været lidt indviklet i løbet af søndag d. 16.

1): Da jeg kom ved halv seks-tiden „ overfaldt" Tim mig med stor varme, og glæde..... Om jeg ikke ku' være behjælpelig...fordi han (Tim) havde en bekendt, som skulle under jorden NU..., og som var en rigtig jugoslavisk *desertør*.....og som han lige havde truffet og snakket med ovre i Kafa-X..... og Tim havde ligget vandret i telefonen for at få fat i den ene eller anden , men de var ikke at få fat i: alle ude at rejse eller at spise med kniv og gaffel,.....om jeg havde tid til at snakke med fyren ved navnet **DAVID**..¹ So far so good. Snakkede kort med fyren : David, og aftalte at gå over til en anden adresse, så vi kuene samtale i fred, - uden forstyrrelser af den ene eller anden art.

2): Inden vi nåede at komme ud af døren, mente Tim det nødvendigt for ham at snakke med mig, fordi han selv havde problemer. Kort resumé : en mus/ rotte uden hale blev aflivet af Tim efter „ gruppepresset ". Tim havde vist skrevet et brev til gruppen. Nu var der ingen der ku' lide ham mere. Han følte sig frosset ud. Han sagde, han var bange for at miste gruppen & venner. Han havde frygtelige fysiske smerter, som han ikke havde haft i lang tid .

Jeg tillod mig at sige:

a): at der var ikke tale om, at han ville blive frosset ud, eller ingen ku' li' ham, men at folk på skift ku ha andet vigtigt at foretage sig, og derfor i perioder være mindre interesseret i at høre på andres problemer....

b) at f.eks. Jesper, Kalle og Søren i RB meget gerne ville hjælpe ham med f.eks.sjasen m.m., men han (TIM) måtte henvende sig til dem....og at de jo nok var ude at rejse i Påsken eller ude i byen, men at han (TIM) måtte vente på at de kom hjem, - og så snakke med dem i løbet af tirsdag-onsdag

c): at jeg mente det ufornuftigt, at jeg blev involveret i terapeutiske samtaler, da han (TIM) havde 1 - 2 i RB han jo allerede snakkede privat med i forvejen....for mange køkke etc....

men d): ? hvordan gik det med hans lejlighed ?....til dette svarede Tim, at han havde afleveret nogle, og snart ikke boede der mere?!?

Jeg aftalte med Tim, at jeg ville ringe til SOLhuset ved 20-tiden, og fortælle ham hvornår jeg ville kunne komme forbi idag, mandag. („ sikkerhedsnet") men telefon optaget i 3 perioder ved 8 - 9 tiden ,og her-efter død .

Idag, mandag, kom jeg 16 tiden. Jeg har taget kontakt til Marianne m.h.t. potentielle problemer, og muligheder for at huse enkelte , og aftalt at mødes med hende, hvor vi kan snakke konkret (torsdag) (hvis altså der ikke er demonstration / RI-Bus etc.)

Tim kom ved 18 tiden. Tim sir, at han har snakket med Jesper.(fint) En kryptisk telefonsamtale fra min side til Jesper, at der havde været nogle småforviklinger. og jeg ville lægge denne seddel. p.t. har Tim sysselsat sig ved computeren, og hyder chokolade rundt, og sir undskyld i et væk. Hm....

Med de obligate hilsner,

ys

Mike

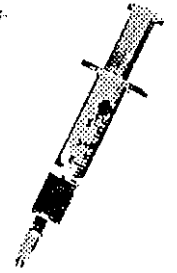
¹ David er en ca. 25 år jugoslav / serbisk / står muligvis overfor en udvisning / har advokat som Niels Fosby har henvist David til på sin asylsag / aftalt møde med adv. per 18. apr

David koketterede sig med termen, psykopat , er depri og en øm blanding af en moars dengse og en beregnende don juan fra Beograd/ meget menneskelig og det er klart at han pt. har stærkt brug for samtale terapi : har diverse tilhold og verserende sager m.h.t. pigerne / han har søgt beskyttelse hos / ? Har Regnbuen kapacitet til dette ? Jeg har aftalt at mødes med David, tirsdag d. 18. apr kl. 20 på Cikaden for høre nyt m.h.t. asylsag- en og ellers mærke hvordan han har det ? Han intet lovet , men stillet i udsigt, at muligvis kunne har snakke med andre.

PSYKIATRIMISINFORMATION

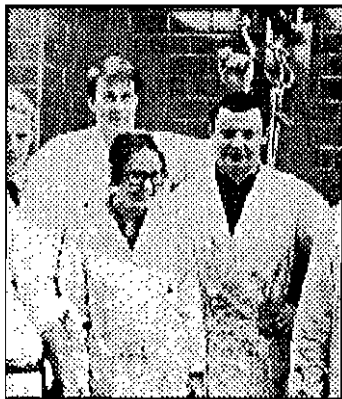
udgivet af praktiserende kvaksalvere

Støttet af Pillearbejdernes Landsforbund
NOVO/NORDISK LUNDBECK/ASTRA /o.s.v.

SKIZOKOKKEN ENDELIGT FUNDET !!

Billede: Den nyrenoverede
Cerebraleksperimentelle
afd. i Hertz-Nürnberg

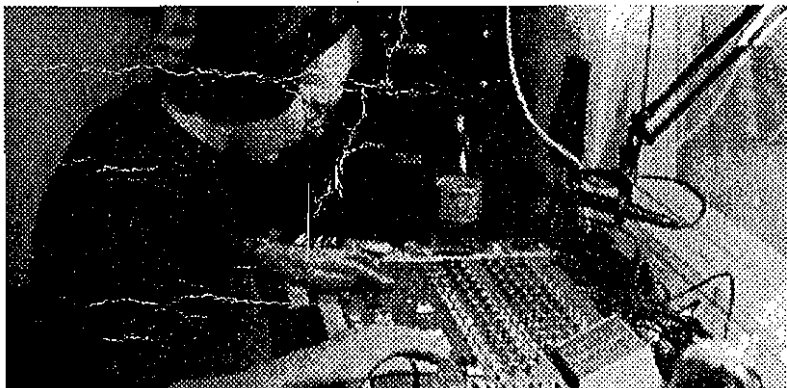
Skizokkokken fundet udtaler
det glade lægehold fra slagte-
hallen i Neungamme.

Ledende Chefpsykiater Kurt
Krankenhaus udtaler. " Endelig
har det været muligt for os at
finde og isolere skizokkokken.
Vi fandt den hængende i noget
hjernevæv i højre side af hullet
i hovedet."

Idag er der ingen der kan
overskue konsekvenserne af
dette epokegørende fremskridt.
Vor udsendte medarbejder har
lavet et interview med
doktor .

Læs side 3

DENNE MAND ER FARLIG

Et større antal psykiatriske patienter fra Sct. Hans er stukket af og har efter lang tids "gåen under jorden" BZ- åt " en radiostation hvor de uden vor kontrol, kan røbe alle de ting vi har prøvet at holde hemmelige i så mange år. Manden på billedet er kendt som Michael "Coladren" Hæmningsen og er farlig radioaktivist. Han og de andre gale gør æteren usikker i det Storkøbenhavnske område. /Pip

HELVEDESHUS SNART EN REALITET

De førhen så dæmpede, forkælede og passiviserede patienter fra de diverse afdelinger har nu i sinde at lave et såkaldt helvedeshus hvor kaosterapien skal fungere i praksis.

Ifølge Kalle "RAF" Madsen skal de indlagte nu til at behandle sig selv samtidigt med at de skal gøre rent, lave regnskaber, vaske sig,, selv lave mad etc.

Dette lyder i mine ører som en ekstrem form for privatisering og vil ikke forbedre situationen for mange af vore kollegers eksistensgrundlag, arbejde og trivsel. Og hvad med vores betalte skiferier af de store medicinalfirmaer? Jeg spørger bare!

NeuroPatolog

Dr. Med. og Uden T.H. Brains

København , 18. februar, 1995

Mich.O' Cleary Todd
Nansensgade 5. /4. tv
1366 København K

Vi takker for dit engagement og ønske om tilknytning som frivillig, ulønnet aktiv medarbejder i Solidaritetshuset, S.A.K. og Rådgivningsgruppen Regnbuen.

Du er pligtig til at iagttage tavshed mht. de de forhold, du kraft af din tilknytning til Rådgivningsgruppen Regnbuen blir bekendt med, som i følge deres natur , må betragtes som fortrolige.

Tavshedspligten ophører ikke ved tilknytningens afslutning .

Du bedes returnere denne tavshedserklæring påtegnet din underskrift.

Velkommen !

Rådgivningsgruppen
REGNBUEEN
Kalle Birch Madsen
v./ Kalle Birch - Madsen

Påtegnet:
København, d

1995.

Navn:

Mich. O' Cleary Todd
Mich. O' Cleary Todd

Onsdag 2.november 1994

Kære Martine Stensen
Teglgaardsvej 325 a, II tv
3050 Humlebæk

Måske noget af vedlagte kan inspirere. Der er vedlagt fire blokke af papirer.

1 - Noget specifikt om terapi

2 - Noget om Regnbuen som sådan

3 - Nogle tekster om Kritisk Psykologi, der er Regnbuens reference-ramme.

4 - Et par papirer vedr. politiets storm på Studenterhuset.

Plus et Forum Kritisk Psykologi nr.6-7/1990. S.3-13 giver en rimelig introduktion til en kritisk psykologisk tankegang.

God læselyst. Du er velkommen til at ringe, hvis du har spørgsmål.

Kalle 31-81.37.88 eller 35-37.86.58

Systemets diktum:

Når du har resigneret i din indre kontrol
så er det lykke med systemisk vold
og du kan tro hvad du lyster om lige hvad du vil
for virkeligheden er slet ikke til.

Du er jo kun et system og hvis du har et problem
så stol blindt på mig og lad mig se ind i dig
så skal jeg konstruere nogle fine nye ideer
i bytte for dem som du lod tyrannisere.

For du må huske på at du kan ikke forandre
på virkeligheden *hvis* den skulle være til
så du må ændre dig selv ellers er det farvel
for i vores kontrakt bestemmer jeg selv.

Til dig, med nøgle, der sover her!

Meget ofte er døren til Baghuset åben om morgenen, når jeg kommer. Og glædeligvis har den seneste lange tid været præget af, at der så også var een - eller flere - der sødeligt sov på en eller anden etage.

Denne lille notits bare for at minde dig om, at du skal huske at sørge for at døren er låst, når du lægger dig til at sove.

Morgen-alfen.
10.marts 1996

Dom i terrrorsag: 600 kroner bøde

PROPORTIONER - Onsdag den 20. oktober 1993 udkom Ekstra Bladet med forsideoverskriften: »Ekstra Bladet afslører terrorist-rede på universitet». De store overskrifter fik alvorlige konsekvenser for Studenterhuset, som blev lukket med omgående virkning.

Sagen om det såkaldte våbenfund i Studenterhuset i København i 1993 sluttede fredag med en frifindelse og en bøde for overtrædelse af våbenloven

BAGGRUND

AF NIELS ROHLEDER

En bøde på 600 kroner for overtrædelse af våbenloven til psykologen Kalle Birck-Madsen - og frifindelse af kollegaen Anne Jønsson.

Sådan lyder det strafferetlige resultat af sagen om det såkaldte våbenfund i Studenterhuset i Købmagergade i København for knap to år siden.

Sagen fandt sin afgørelse fredag i Østre Landrets 10. afdeling. Dens genstand var otte stykker telefonkabel og et jernrør, der blev fundet i et skab tilhørende den psykologiske rådgivningsgruppe, Regnbuen under politiets naturlige aktion mod Studenterhuset natten til onsdag den 20. oktober 1993.

Den dag udkom Ekstra Bladet med forsideoverskriften: »Ekstra Bladet afslører terrorist-rede på universitet». De store overskrifter fik alvorlige konsekvenser for Studenterhuset, som blev lukket med omgående virkning.

Politiet beskrev dengang over for Information våbenfundet således: »otte telekabelstykker, der er klippet ud, så de kan bruges som knipler - cirka 50 centimeter lange, tre centimeter i diameter, knapt et halvt kilo tungt» og »et jernrør, 57 centimeter langt, to centimeter i diameter, tungt, forsynet med håndtag af isolerbånd i den ene ende».

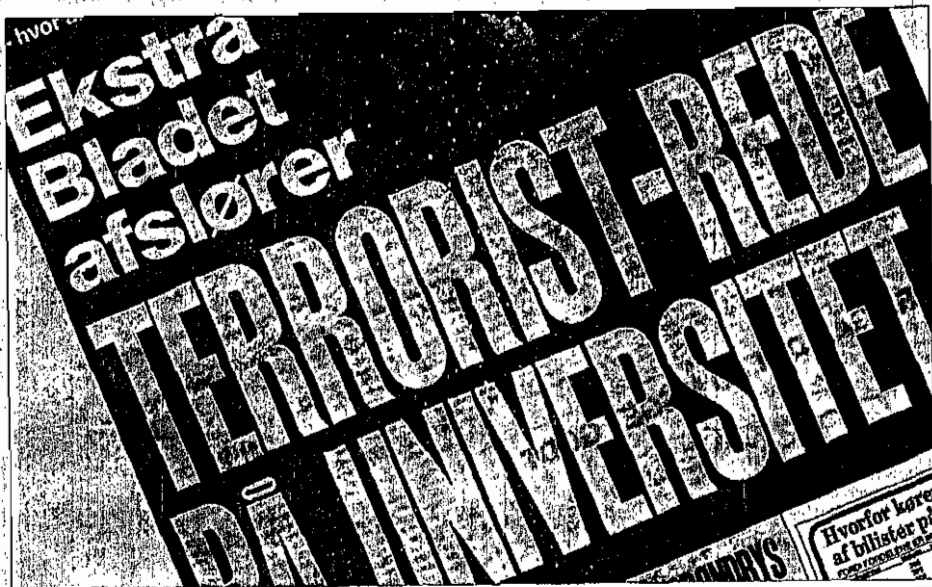
I TV 2-Lorry

Slagvåbnene blev fundet i et skab, der tilhørte Regnbuen. Mindre end et døgn efter ransagningen optrådte Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson - begge medlemmer af Regnbuen - i TV 2-Lorry. Anne Jønsson forklarede, at stavene blev bragt til huset umiddelbart efter bombedrabet i Søllerødgade i »nødverge». Og Kalle Birck-Madsen sagde, at Regnbuens medlemmer fortrød, at stavene sikke er kommet væk.

Vidnebåndet med udsendelsen fra TV 2-Lorry kom siden til at indgå i retsagen mod de to.

Til Information forklarede Kalle Birck-Madsen 22. oktober 1993, at han cirka 10 dage tidligere havde fundet kablerne »ligge og flyde i et syndigt rødt». Han læste kablerne inde i et af Regnbuens skabe og glemte det siden. I situationen var han for træt til at skaffe dem ud af huset, sådan som der tidligere var truffet beslutning om.

Et medlem af gruppen Studerende mod Racisme forklarede samme dag i Information, at det var hendes grupper anskaffede slagvåbnene som en sikkerhedsforanstaltning under et antiracistisk arrangement - umiddelbart efter den endnu uopklarede eksplosion, der i marts 1992 dræbte en venstreorienteret aktivist på Nørrebro i København.

Formildelse

Den afgørelse, der fredag sluttede sagen med en domfældelse og en frifindelse, er mildere end byrettens dom fra september 1994. Dengang blev både Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson idømt bøder på 600 kroner.

I begrundelsen for landsretsdømmen hedder det: »Efter tiltalte Carl-Erik Birck-Madsens forklaring findes han ved at have flyttet tasken med våbnene til det aflåsede skab, som han blandt andre havde rådgivet over, at have besiddet dem i våbenlovens forstand». »Derimod findes, det ikke godtgjort, at tiltalte Anne Jønsson har besiddet de omhandlede våben, hvorfor hun frifindes».

»En skuffende dom», siger Kalle Birck-Madsen til Information.

»Jeg er dømt på at være vidende om, at nogle, som arbejder med antiracistisk arbejde, kan føle sig så presset, at de begynder at tænke på nødværge».

Men sagen har haft andre konsekvenser end de 600 kroner i bøde, som Kalle Birck-Madsen nu må betale.

Regnbuen og Studerende mod Racisme blev sammen med gruppen Yggdrasil fra den huspolitisk set modsatte fløj - ekskluderet fra Studenterhuset og er ikke siden vendt tilbage. Studenterhusets vedtægter og samarbejdsaftalen med Københavns Universitet er strammet op på en række punkter, og huset er i dag i mindre grad end i 1993 rammen om politiske aktiviteter.

Lidt for pæne

»I dag er det mest pæne unge mennesker, som bruger huset. Lidt for pæne», siger dagligtuderende Martin Agersted Jarl. Han er et af de eksterne bestyrelsesmedlemmer udpeget af Rådet i Studenterrådet ved Københavns Universitet.

Martin Agersted Jarl efterlyser mere faglig aktivitet, flere diskussioner og foredrag til at supplere den cafévirksomhed, og de musikarrangementer, der dominerer i huset i øjeblikket.

Op til ransagningen mod Studenterhuset i 1993 foregik et tæt samarbejde mellem to journalister på Ekstra Bladet og den daværende juridiske konsulent for rektor ved Københavns Universitet, Kenneth Lars-Erik Allin. Allin, opnåede en måneds tid efter balladen om Studenterhuset endnu større berømmelse, da han »afslørede» telefonaflytningen af Hans Gammeltoft-Hansen af Lars-Erik Allin, som angiveligt skulle have rindt sted i 1986, mens denne var professor ved Københavns Universitet.

Eftertiden vurderer Lars-Erik Allin anderledes end samtiden i efteråret 1993. Dengang udtrykte rektor Ove Nathan hero gene udtryk, ligesom sin fulde tillid til sin juridiske konsulent. Og universitetsdirektør Peter Hønge bekræftede i oktober 1993 Allin til at handle på sine vegne i forhold til Studenterhuset.

Det tætte samarbejde mellem Lars-Erik Allin og Ekstra Bladets to journalister (At man et indtryk af, når man læser Beretning vedrørende mine undersøgelser af de begivenheder, der beskrives i Ekstra Bladets artikel af 12. september 1993 om den påståede afbrydelse af en aflytning mod Hans Gammeltoft-Hansen i 1986. Værket med det lange navn er forfattet af Statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, og afgivet 12. september 1994 til justitsminister Erling Olsen (S).

Statsadvokat Merlung konkluderede, at »intet i undersøgelsen antyder, at der har været tale om en aflytning af Hans Gammeltoft-Hansen».

Psykiatri

Den næsten 200 A4-sider lange beretning citerer blandt andet en psykiatrik erklæring fra juli 1994, der fastslår, at Lars-Erik Allin siden 1980 har lidt af bipolær manig depressiv psykose (...). Sygdommen har givet sig udtryk ved humorsvingninger med et par få dage depressioner af måneders varighed. Derudover har Allin siden 1980 haft 3-4 maniske faser, i hvilke han blandt andet har været hyperaktiv, kreativ, og indblandende.

Det fremgår også, at Ekstra Bladet fik historien om den såkaldte »aflytning» over en frokost, der skulle afrunde samarbejdet om Studenterhuset.

Næsse til universitetet

Ved juletid sidste år kunne Regnbuen og Studerende mod Racisme notere en lille sejr over Københavns Universitet, der fik en næsse på grund af Lars-Erik Allins udlevering af persondata til Ekstra Bladet. 20. oktober 1993 skrev avisen om - i øvrigt på flere punkter fejlagtig - artikel om, at kurd få af Regnbuens og Studerendes medlemmer gik på universitetet. Artiklen var baseret på oplysninger fra Københavns Universitets matrikel, som Lars-Erik Allin havde udleveret til sine samarbejdspartnere på Ekstra Bladet.

Regnbuen holder i dag til i Solidaritetshuset på Nørrebro. På porten står navnene på en lang række venstreorienterede grupper og bevægelser - heriblandt Studerende mod Racisme. Men den gruppe er reelt nedlagt. Nogle af dens aktivister arbejder videre i Socialt Arbejdskollektiv (SAR) sammen med folk fra Regnbuen.

Tre-fire terapeuter fortsætter Regnbuens hovedaktivitet psykologisk rådgivning af for tiden omkring 25 brugere.

Rådgivningen bygger på den kritiske psykologi, som den i sin tid blev udviklet ved Freie Universität i Vestberlin. Studenterhuset fik konsekvenser for Regnbuens årlige tilskud fra Socialministeriet på 20.000 kroner. Det blev ikke bevilget i 1994, men for 1995 er der - forsigtigtvis - bevilget 16.000 kroner til psykologerne.

Ændringer

Martin Agersted Jarl blev bestyrelsesmedlem i Studenterhuset omkring det tidspunkt, da huset genåbnedes i starten af 1994. Han er i dag et af de bestyrelsesmedlemmer, der har siddet længst. Ingen af de personer, som end i bestyrelsen i oktober 1993, sidder der længere.

Der er sket ændringer af ledelsesformen, så husets ledelse i dag helt entydigt varetages af bestyrelsen.

I 1993 var der stormøder. Folk fra Yggdrasil, Regnbuen og Studerende mod Racisme dominerede dem og blev ved med at diskutere til efter midnatten. På den måde kunne de sætte sig i genmen, siger Martin Agersted Jarl. Bestyrelsen har i dag svært ved at få aktivitetsgrupperne til at påtage sig de fælles pligter.

som eksempelvis varetage husets café. »I gamle dage, da Regnbuen og Studerende mod Racisme var med, sørgede de for, at tingene blev gjort, hvis der ikke var andre, der ville.

Det er selvfølgelig noget, vi savner i dag», siger Martin Agersted Jarl. Blandt ændringerne i vedtægterne og i samarbejdsaftalen med universitetet er, at aktiviteterne i huset skal have mindst 75 procent studerende ved Københavns Universitet, og at vedtægtsændringer skal forelægges universitetet.

Rektor Kjeld Møllgård har i dag kun positivt at sige om Studenterhuset.

»De valgte har gjort et enormt stykke arbejde for at få reglerne revideret og lukke op for alle mulige grupper og grupper, som pæne unge mennesker».

»Hvad siger du til karakteristiken af de nuværende brugere som pæne unge mennesker?»

»Jeg er glad for, at det virkelig er normale studerende, der bruger huset. Vi fra 68 kan sige, at det er for pænt. Men jeg tror, det afspejler studenterbefolkningen i dag,« siger Kjeld Møllgård.

MØD OP
TORS DAG
7/12
MØRE
KROGDE
38

HEDSA

Så er der julebar!
Besørg Der en billig øl
i baren. Kom og drik så
meget i kan og tag jeres
venner og fjender med.

Måske er der godarbe til
jeres smukke milk-frakker
Der er "PAP" Disk og
loftet. Hvis i for lyst til
at svinge delerne

JULE HILSNER

★
FRA

BESÆRK

MØD OP
TORS DAG
7/12
MØRE
KROGDE
38

HEDSA

Så er der julebar!
Besørg Der en billig øl
i baren. Kom og drik så
meget i kan og tag jeres
venner og fjender med.

Måske er der godarbe til
jeres smukke milk-frakker
Der er "PAP" Disk og
loftet. Hvis i for lyst til
at svinge delerne

JULE HILSNER

★
FRA

BESÆRK

AKTIVERINGSLOVGIVNINGEN OG SOCIALCENTRENE

Aktiveringsystemet er blevet bygget op gennem de seneste 5 år - samtidig med at rettighederne for bistandsklienter på projekt er blevet forringet hvad angår løn, valgfrihed, adgang til A-kasse-systemet mm.

Den lov, der gælder nu, blev vedtaget i januar 1994, og er i Københavns Kommune suppleret med en "strategiplan", der er gældende fra juli 1995.

Det kan være lidt svært at overskue lovgivningen, især fordi kommunerne ikke opfylder alle de fine ord, men snarere administrerer noget, der minder om et moderne slavemarked.

I loven står der bl.a.:

"Det skal tilstræbes, at kontanthjælpsmodtageren får flere tilbud om aktivering af vælgte imellem."

"Kommunalbestyrelsen (dvs. sagsbehandleren) skal forud for afgivelse af tilbud om aktivering tilbyde kontanthjælpsmodtagere rådgivning og vejledning om, hvorledes de på længere sigt kan forbedre deres beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder."

"Til kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 25 år, har kommunalbestyrelsen pligt til og modtageren ret til udarbejdelse af en individuel handlingsplan. Planen skal udarbejdes senest efter en sammenhængende periode med 3 måneders kontanthjælp. I handlingsplanen beskrives kontanthjælpsmodtagerens beskæftigelsesmål. Med udgangspunkt i kontanthjælpsmodtagerens ønsker og forudsætninger og under hensyntagen til arbejdsmarkedets behov angives tillige, hvilke arbejdsmarkedspolitiske eller andre aktiviteter der kan bidrage til opfyldelse af målet."

"Arbejdsvilkårene skal være til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejds sædvanligt gældende."

"Gruppen af kontanthjælpsmodtagere over 25 år udgør ikke en ensartet gruppe. Det er derfor vigtigt, at tilbudene med hensyn til indhold, længde, timer pr. uge m.v. er varierede og fleksible, således at den enkelte modtagers individuelle behov og forudsætning kan imødekommes."

Som de fleste "aktiverede" nok har opdaget, så gemmer der sig en anden virkelighed bag de fine ord. En virkelighed, der ikke indeholder nogen "handlingsplan", nogle "personlige hensyn" eller nogen valgfrihed. Ofte er der ikke engang nogen sagsbehandler involveret - mange sager afgøres på 1 minut ved en skranke.

Nogen gange kommer politikere og administratorer til at tale over sig, og fortælle, hvad det egentligt handler om: at skræmme så mange som muligt ud af bistandsystemet, samt at udnytte bistandsklienters arbejdskraft til at nedlægge rigtige, lønnede jobs i den offentlige sektor.

Det er ikke bare mod lovgivningen - det er tumpet og umenneskeligt!

SERVICECENTRET.

Servicecentret er et projekt af typen "særligt tilrettelagt jobtræning i projekt". Om den slags projekter gælder at det primære er uddannelse og oplæring - evt. produktion skal altid komme i anden række.

Det er ikke til at se det, hvis man ikke lige ve' det.

Servicecentret burde altså være til for at uddanne og oplære os. Det er nærmest lige det modsatte, der foregår: bare at få den nødvendige instruktion for at udføre arbejdet, har foreløbigt vist sig umuligt. Ledelsen af Servicecentret siger, at der ikke er råd til 1.hjælpskursus til dem, der går tur med hjørneblødningspatienter, at der ikke er råd til instruktion i omgang kemikalier eller i løfteteknik. Og det i et projekt, hvis vigtigste opgave burde være uddannelse og instruktion!

En stor del af det arbejde, vi udfører som "aktiverede" på Servicecentret burde være udført som almindeligt lønnet arbejde. Mange af os sendes ud for at gøre hovedrent hos pensionister. Hovedrængøringen er noget, som pensionister med behov for hjemmehjælp har ret til at få. Der er altså tale om et behov, som det offentlige har anerkendt, og som det offentlige har pligt til at udføre. Men så skal det da udføres af mennesker, der er ansat til at udføre det. Ligesom det offentlige ansætter hjemmehjælpere, bibliotekarer, skolelærere osv. - til overenskomstmæssig løn og med almindelige arbejdsmarkedsrettigheder. Det er da en underlig og uhyggelig logik, at det offentlige nedlægger rigtige stillinger, og så udfylder dem med arbejdsløse tvangsarbejdere. Og det går ikke bare ud over os kontanthjælpsmodtagere, men er med til at forringe niveauet i den offentlige sektor; når hjemmehjælpsarbejdet, daginstitutionsarbejdet, parkarbejdet osv. efterhånden udføres af uuddannede og umotiverede mennesker.

Hvis vi som bistandsklienter skal "aktiveres", skal det ikke ske gennem tvangsarbejde, men gennem aktiviteter, som vi selv har medbestemmelse på, og hvor igennem den enkelte bistandsmodtager udvikler sig selv og sine evner.

Hvor der skal udføres arbejde, skal det foregå under ordentlige betingelser og til en ordentlig løn!

FAGLIG KLUB OG "LAGER & HANDEL".

Faglig klub har indgået et samarbejde med fagforeningen "Lager & Handel". De er gået ind i samarbejdet fordi de ser en fare i den måde bistandsklienter undet tvang og urimelige betingelser bruges til at underminere de arbejds- og lønforhold, der ellers er gældende på arbejdsmarkedet. Deres støtte går ud på at bakke os op i forhandlinger når vi ønsker det, samt forskellig praktisk hjælp. Det tilbyder "aktiverede" på Servicecentret medlemskab af "Lager & Handel" for 60 kroner om måneden. Som individuelt medlem af Lager & Handel er man dækket af deres forsikringer, de vil støtte i forbindelse med eventuelle arbejdsskadesager, og man vil modtage - og kunne bruge - deres blade. Nærmere oplysninger om, hvordan man bliver medlem, og hvilke rettigheder dette medfører, kan fås i Faglig Klub eller ved henvendelse til "Lager & Handel", Rantzausgade 58.

Torsdag 7/12 HEJSA 38 Nørre Lyngby

Så er der jule-bar i
L. særk. Der er billige øl
i baren kom og drik
Så meget i kan, og tag
jeres venner og fjender
med.

Måske er der gadarobe
til jeres mink-påse.

Der er "PoP"-Disk på
loftet, hvis i for lyst
til at svinge dellerne

JULE HILSNER

FRA

BESÆRKT

FOLKETINGET
1240 KØBENHAVN K

Kære venner!

Enhedslistens folketingsgruppe indbyder hermed til:

Reception/Housewarming

Fredag d. 11. november 1994 kl. 14-17

i lokale 1-133 på Christiansborg

Tilmelding nødvendig (af hensyn til adgangen på Christiansborg). Ring på telefon 33 37 50 50 senest onsdag d. 9/11.

med venlig hilsen

Enhedslistens folketingsgruppe

v/Bruno Jerup Nielsen

Bruno J. Nielsen

Lone Vedelblom
Kalle
Jesper L.
Jesper Niels
Jens O. Jørgensen

Kære Kalle,

Tale for Din reaktion, - jeg har
fået et par tilkendegivelser fra folk,
også et enkelt fra et tidligere reakti-
onsmedlem. - Alle har oplevet, at der fore-
går en form for censur og magtindflydelse

Jeg tror, at det eneste, der batten er at
komme med sine tilkendegivelser direkte
i Psykolognyt og det vil jeg da også opfordre
dig til. - En der tilsvarelig meget i tilfæl-
led, kan tingene jo ændres.

Med venlig hilsen,

Annalise Petersen

Jeg har beholdt det, du har sendt mig. -
Måske bliver der mulighed for at lænde
sever.

25.Feb.95

Kære Kalle.

1) : Tak for lille gul seddel. ? Vil det sige, at jeg har udleveret " fejltryk", - eller hvordan skal jeg forstå den, sedlen din ?

2): har noteret mig både a): kopimaskine-regning og b): øl-ditto og c): deadline!. Tirsdag er det tidsnok ? Ellers mandag ? Jeg ringer i løbet af mandagen, om vi ikke' sku' ses forinden.

3) : " Slidder-sladder " : Diverse har ringet, eller delfineret forbi. Det er som at sidde bag en politisk form for " gadespejl", og progressive sjæle svæver rundt om ørerne på én....

Talte med Ulrich * mht. bl.a.. kontakter til lokalradioen / Dora & Hjøllund blev nævnt, foruden ' Sokke'ere:Jens, Carsten og / eller Kazal... og hvem kommer forbi ? Dora (fra Lund hvor hun læser religionshistorie). Jeg gav hende et eksemplar af HHH. Bagefter var det jeg så din gule seddel. (hmm)

Stephan leder efter Tanja, som har hans telefonbog.

Anne ringede, men det var ikke *noget særligt*, (sa'e hun lidet overbevisende)så jeg skulle ikke lægge besked,..og så snakkede vi lidt om tant og fjas. Det er jo snart fastelavn. Ikke?

Marcus § jur., savner sit kluns ! (Det er jo forståeligt. Bare han nu ikke løber rundt nøgen og bli'r forkølet!)Det var blevet vasket pga. kaffe-sjask forleden på skranken. Hans tøj ligger nu særskilt med navn på. Håndklæder og viskestykker er oppe ovenpå i Regnbue'klinikken' over stolerygge etc.(sorry: ku'' ikke' finde bedre tørre muligheder)

Der var ulåst, da jeg kom igen. No' en må have glemt at låse efter sig. Den dør skal have et par ringe på hængslerne i karmen. Det vil hæve den nok, til at det er lettere at låse efter sig. Jeg skal huske at tage skive-ringe med. Værre er det vist ikke. selv har jeg jo haft bøvl med den.

4): Jesper kom også forbi og* hørteforbindeligt til mit velbefindende, og jeg til hans. Jeg fortalte, at jeg var i færd med at "renskrive" den job-beskrivelse, som jeg 'ser' og har forstået det (baseret på bilag du gave mig). Jeg har brug for, at du kigger det igennem, inden jeg evt. gir den videre til kontakter ude i den store §-jungle.

5): Vedlægger forsøg på overskueligt regnskab fra min side af, mht. Geld = ie.: *gæld* .

?): Er det muligt, at vi kunne snakke kort sammen inden tirsdag kl.16.00, hvor jeg skal fagligt (netværks)møde , angående omhandlende 'job-beskrivelse'

Har skrevet dette med pitch 16, stort nok til jeg kan se og læse det selv: mit dårlige syn uden briller in mente. Åh-ja.

? Hvor fa'en har jeg nu lagt dem ! (brillerne) ?

Knus,-yrs

Mike

Kære Søren

Jeg har tænkt meget over mødet i lørdags, og jeg får lyst til at supplere med disse korte synspunkter, der måske for nogen kan sætte mit oplæg mere på plads.

Jeg har kikket lidt i rapporten og stoppet op ved Toppers citat. Om RAMMER siger han, "hvis man endelig skal have REGLER, skal de indholde den totale frihed".

Jeg spørger så mig selv - "vil det sige, den fulde frihed til at slå mig og andre".

Jeg må svare, "irealiteten ja" - MEN, det første ægte møde, betyder et rum, hvor vi sammen oparbejder så megen tillid til verden, at vold ikke længere bliver nødvendigt som udtryksmiddel.

Om min person i detteher.

OK som person og som menneske er jeg lige her, jeg står lige midt i rummet - VERDENSRUMMET - der har uendelige muligheder. Giver du mig lov til at træde ind i dit rum, og tør du træde ind i mit, så kan vi sammen finde de ~~muligheder~~ muligheder som livet indeholder, jeg er din hjælper, det er dig der har valgt mig, og det er nu min pligt UBETINGET at støtte dig.

Jeg vedlægger en lille artikel som jeg har bragt i SIND bladet.

Jeg håber du vil videregive dette til dem der var på mødet i lørdags.

KH

Caia

Men når vi først er kørt helt derud, hvor hverdagen går i smadder, hvor hele ens liv ligger i kaos og vi er på vej til, eller er gledet ud over virkelighedens grænse, så skal der en hård kamp til, for at vende tilbage. En kamp der umuligt kan kæmpes alene, men hvor en massiv støtte er en absolut nødvendighed.

Hvor vender vi os så hen i håb om at få den støtte, de allerfleste af os ved jo alt for godt, at indenfor den etablerede psykiatri anno 1995, der findes den ønskede hjælp så godt som ikke.

Hvad skal der så til, hvad er det for en hjælp mange af os, ja vel de fleste af os håber på, eller sætter krav om, når vores liv går i kaos. Hvad er det for en støtte vi behøver eller kunne ønske os, for at genvinde vores livskvaliteter, eller i de aller sværeste tilfælde, der hvor livskvaliteten ikke findes, og hvor den først skal bygges op helt fra bunden.

Af hvem og hvordan skal hjælpen gives, for at mennesker i kaos skal turde bryde angst og ensomhed, skal lære at tage medansvar for eget liv og hverdag, turde bryde den kendte adfærd og selv være med til at bygge en ny op, at turde forholde sig til egne og til andres følelser, at turde mærke sin egen krop og sin egen seksualitet.

Idag består hovedparten af den psykiatriske behandling af bedøvende mediciner, el-chok, tvang, restraktioner, fastspænding, og indespærring. Det er psykiatriens grundholdning, som for at der kan arbejdes ud fra den, er nedfældet i særloven, "Lov om Tvang i Psykiatrien".

Det er kun en brøkdel af alle såkaldte sindslidende, der i dagens Danmark får tilbudt en social humanistisk behandling/hjælp til at sætte styr på deres psykiske kaos.

For at et menneske igen skal kunne genfinde sin psykiske balance, kræves der en hjælp "hele vejen rundt". Mennesket er en helhed, så derfor må man også se på ^{der} ~~der~~ er den enkeltes helhed lige her og nu. Se på de basale, de kulturelle, de åndelige, de sjælelige, og de fysiske betingelser som er personens liv og hverdag.

Derfor må psykiatrien hvor nødig den end vil det, begynde at gå helt nye veje. Der må i de naturvidenskabelige domæner nu gives plads til helt andre kategorier af tænkemåder, normer og menneskesyn.

Vi er allesammen en del af en familie og dermed en del af en historie. Vi kan vælge at køre vores familiehistorie videre, eller vi kan vælge at skabe vore helt egen historie. Begge valg kan medfører væsentlige problemer, der så af lægevidenskaben betegnes som sygdom. Men det er ikke sygdom, det er hændelser og knuder som der kan løses op for, blot de rigtige rammer og de rigtige personer er til rådighed.

Det der kræves i en ny psykiatri, det er først og fremmest et humanistisk menneskesyn. Et menneskesyn hvor den såkaldte syge bliver sat i centrum, hvor der bliver lyttet til alle signaler, det være sig de verbale så godt som de nonverbale og det uanset hvor uforståelige og anderledes de end måtte være for den der er hjælperen.

Kun ved at tage den anden part, her den såkaldte sindslidende alvorligt, kun ved at turde gå ind i den andens kaos og problemer, opnås der en gensidig tillid, respekt og først der kan den helende effekt begynde.

Hvem kan så gå ind i disse ofte langvarige processer. Som jeg så ofte før har udtalt mig omkring dette emne, så mener jeg absolut ikke at de naturvidenskabelige uddannelser er egnet til at tage hånd om sociale, ofte torturlignende livstraumaer. Men jeg er ikke urealistisk, og jeg ved udmærket godt, at vi ikke her og nu, eller i meget nær fremtid får psykiatrien ud af, eller væk fra en medicinsk tankegang, eller traditionelle tvangsmetoder. Men det er så ikke det sammen, som at vi ikke skal stå sammen og på politisk plan kæmpe for en human psykiatri, hvor de socialvidenskabelige faggrupper får en betydelig indflydelse.

Der må ansættes flere ergo/fysioterapeuter, pædagoger, socialarbejdere og psykologer på området, ligesom der må tænkes udover traditionelle grænser og lade grupper som lærer, kunstnerer, kunst- og samtaleterapeuter, sociologer og kulturforskerer komme ind på området.

Kontaktpersoner for den enkelte skal indgå som et vigtigt led i behandlingen. En kontaktperson skal kunne gå ind og støtte op om alle de ting der virker for uoverskuelige og vanskelige i hverdagen. Kontaktpersoner skal være et veluddannet, lønnet team, med en brugbar supervision som bagland. Selvfølgelig mener jeg at psykologer er en vigtig del af behandlingen, men måden de bruges på idag, virker på mange måder skræmmende. De bruges i sundhedsvæsenet mest på at teste om vores diagnoser er "holdbarer", og i den såkaldte socialpsykiatri bruges de ofte på linie med pædagogerne til det der kaldes "opsøgende arbejde".

Jeg mener nu at det vil være sundt om Danmark begyndte at se lidt på og lære lidt af andre landes uddannelser indenfor dette område, her mener jeg uddannelser indenfor socialarbejderne, terapeuterne o.l. uddannelser der bruges i andre landes psykiatri, og som ikke engang findes på vores danske universiteter.

De store afdelinger må afvikles og nye små enheder med sengepladser må opbygges i nærmiljøet. Intet menneske er så "afvigende" at vi ikke tåler det i vores nærmiljø og dermed i vores gadebilled. Det er efter min mening ikke nok blot at kræve flere ansatte, flere boliger, andre ydre og indre rammer, mere beskæftigelse til folk med såkaldte sindslidelser, vigtigheden består i at sætte en debat igang omkring kvaliteten af disse krav, ikke blot at vi vil have dem, men i højere grad, hvordan vil vi have dem.

Det er beviseligt, at ved et ærligt ligeværdigt møde, hvor der i første omgang sættes en massiv hjælp ind, til løsning af de helt basale ting, så vil selv den mest kaotiske tilstand forbedres, Derefter kan en reel psykoterapi begynde, og det er vigtigt at bemærke, at psykoterapi ikke kun skal være en traditionel fastlåst retning, terapien må være en vifte af samtaleteknikker, der tilpasses den der har behov for hjælpen.

Carie Gampsi

Til de autonome.

Jeg dummede mig i forhold til beboer mødet i Medborgerhuset.

Hvad jeg prøvede at sige var:

Jeg er træt af gadeslagsmål og almindelig tåbelig hærgen af Nørrebro.

Jeg er træt af at de sociale problemer på Nørrebro bliver værre og værre uden at nogen gør noget.

Jeg sagde på mødet at jeg syntes at de Autonome skulle vise noget stil og lave noget Lokalpolitisk arbejde.

Det mener jeg stadig ville være en god idé, både for lokalsamfundets skyld og for at modvirke en total isolering af det Autonome miljø.

Fortsættes.

Men at det kan forstås sådan, at jeg ikke mener at de Autonome laver noget fornuftigt arbejde - det burde jeg naturligvis have forudset - **UNDSKYLD**. Jeg mener faktisk at en del af folkene fra det Autonome miljø, laver et stort og nødvendigt arbejde og jeg mener jeg er et røvhul for ikke at nævne det på mødet. At det samtidig kan tolkes som om jeg syntes de Autonome laver ballade, mens Sjakket er de fornuftige gik også først op for mig efter mødet.

Jeg er udmærket klar over hvor meget lort nogen folk fra Sjakket laver og har lavet af vold, narkosalg, rudeknusere

Om nogen af vores folk var med
Nytårsaften kan jeg reelt ikke sige
-det skulle dog ikke undre mig en
skid!

Men selv om folk fra Sjakket laver en
masse lort , så prøver vi faktisk efter
bedste evne at forhindre det.

Fra nu af vil jeg prøve at være mere
åben (så meget man nu kan) om de
problemer og forskelligheder vi har i
Sjakket . Jeg har overhovedet intet
ønske om at bidrage til en isolering af
de Autonome-selv om mine udtalel-
ser desværre måske af nogen kan
bruges på denne måde.

Når dette er sagt vil jeg samtidig sige
at selv om jeg har stor respekt for
nogen folk fra det Autonome miljø

Fortsættes

Så syntes jeg også at det Autonome
miljø har andre "ledende folk" der er
højrovede,arrogante og uden nogen
form for forståelse og respekt for
almindelige mennesker.

Hilsen
Søren Magnussen
Sjakket.

Regnskab for arbejdsweekenden d. 18. februar 1995.

Til dagen havde vi 1.500,-kr fra Baghusets Fælleskasse. De blev brugt på følgende måde:

En 3 * 34	:	187,50
Mad (morgen, middag, aften)	:	428,35
Øl og vand	:	392,10
El-ledning plus sikringer	:	65,90
Affaldssække	:	19,90
Værktøj og nøgler	:	50,00
Manglende kvitteringer	:	146,25
Rest	:	210,00

Ialt	:	1.500,-kr.

Plus cafe-kassen på 133,-00.

Nogle betalte for øl og vand, nogen skrev sedler over dét, de drak, nogen skrev sig på cafe-listen, mens andre opfattede, at det var en del af dagen gratis at få til ganen, ligesom når man almindeligvis flytter. Så i forhold til de 133,-00 kr, der blev lagt i kassen, er det uklart, hvor meget af dette, der reelt omhandler dét, der er mangel på kvittering for. Desuden var der småpenge i kassen i forvejen.

Men alt andet lige vil jeg foreslå, at Fælleskassens kapital er på 133,00 plus 210,00 = kr.343,00. Hertil kommer pant på 94,50, det stadig fyldte køleskab og en halv kasse sodavand, men at dette går til cafeen. Samt, at de, der har betalt for øl og vand - og er blevet flade - at de gratis drikker, hvad de har betalt for på cafeens regning.

Kommentarer:

- Vi blev fri for at købe ret meget, da vi fik en masse arbejdsmaterialer - træ, ledninger mm - foræret.

- De manglende kvitteringer er et problem, men er de i denne sammenhæng også et reelt problem. Hvor meget skal vi tjekke hinanden, og skal enhver handel - et køb og salg - stadfæstes ved en papirlap, en kontrakt. Det synes jeg ikke selv, da det bliver enormt stift, og megen energi vil blive brugt på formalisering og bureaukratisme - fremfor indholdsmæssig udvikling. I stedet for at tjekke hinanden, kunne en vej frem være en tydeliggørelse af det kollektive overblik, og et bevidst arbejde med dette. Det er noget med at få nogle gennemskuelige, synlige og solidariske arbejdsmåder og bearbejdningsformer for opgaver, der kan danne norm.

- For de, der ikke ved, hvad Baghusets Fælleskasse er for noget, så er det en kasse ved siden af cafe-kassen, hvortil der indbetales 1.500,- pr kvartal i 1995. Pengene kommer fra Baghusets hele økonomi, og de skal gå til: "løbende forbedringer, nyinvesteringer og uforudsete enkeltudgifter ud fra Baghusets eget behov og faglige praksis".

Kalle

BAGHUSETS UGENTLIGE FÆLLESMØDER: ONSDAGE 22.30 - > Økonomisk oversigt for perioden 28.10.1995 - 15.2.1995.

Fællesmøderne startede d.28.oktober 1994, en uge efter folketingsvalget, der igen bragte den yderste venstrefløj ind i det borgerlige repræsentative demokrati. Fællesmøderne har siden haft flere navne, som fx. Smugkroen og Midnatscafeen.

Oprindeligt var det tanken, at der var Fællesmøde onsdage fra 22.30-02.00. Men praksis er blevet, at der sjældent bliver gået før den sidste bajer er drukket, og ellers kun hvis den sidste med nøgle kan overbevise de resterende andre om, at der er andet i livet end øl mv, og at klokken er mange nok til at gå hjem. Men det har altid været OK og en snottet pligt at lukke og slukke og følge hinanden på vej, upåagtet tidspunkt, er man den sidste med nøgle, der går.

Fællesmøderne er - som navnet lægger op til - et fælles anliggende. Og der har hverken været ansvarlig person, gruppe eller andet. Og i praksis er det dem, der har set, hvad der kunne gøres, hvornår osv, der har gjort, hvad der skulle gøres. Købe ind, samle penge, holde overblik over "nye" og smide politiet ud - de har intet at gøre på venstrefløj - ikke at gå hvis man er den sidste med nøgle, men derimod at lukke, huske at vi ikke sælge ud af huset, overhovedet ikke, samt at man ikke tager drikkevarer med ud, at kun dem med nøgle kan overnatte eller efter aftale med en nøgleperson, der samtidig er her/overnatter, rydde op dagen efter, købe mangler ind mv. Men!

Har der ikke været brug for en cafe-gruppe indtil nu, så bliver der brug for een, da der er pålidelige røster fremme om, at Rebel vil holde deres onsdagsmøder på 1.ste salen i deres nye rum, i stedet for som hidtil i cafeen, hvor det var muligt at tømme kassen en gang imellem, stå i bar hvis der var mange osv osv. Derfor er der brug for en fællessnak i Baghuset om, hvordan det skal køre fremover. Skal der dannes en "cafe-gruppe", skal arbejdet gå på skift mellem grupperne, eller skal der laves en fast arbejdsdeling? Kort sagt: hvordan skal Fællesmøde-cafeen køre.

Forslag om at vi holder møde onsdag d.1.marts kl.22-22.30 på 1.ste salen.

Specielt om økonomi:

Det startede med en donering på 700,-kr fra Rebel til indkøb. Og tanken var, at der altid skulle være dette beløb til indkøb hver uge, medens overskudet gik ind på "Det Røde Rebs" konto. Det var også tanken, at arbejdet gik på skift - og som nævnt, at der blev lukket klokken 02.00.

For perioden onsdag 28.okt 94 - tirsdag 10. januar 95 blev der et overskud på omkring 1.900,-kr. Det svarer til lidt over 200,-kr pr uge.

For perioden onsdag 11. januar 95 - tirs 21. februar 95 blev der et overskud på 3.900,-kr - hvoraf de 1.650,-kr er sat ind på "Det Røde Rebs" konto - men hertil skal lægges skyldnernes

gæld på ca. 1.600,-kr, samt fratrækkes startkapitalen, der for perioden var 1.900,-kr. Altså alt i alt et overskud på 3.500,-, hvad der svarer til et overskud på knap 600,-kr pr uge. Uden at medregne skyldnere er det et overskud på ca 310,- om ugen.

Til ovenstående skal desværre trækkes en gæld til SFU på 6 kasser almindelige øller og een kasse Guldtuborg, i alt ca. 1.257,-kr. Dette bringer overskudet ned på 180,-kr pr uge, men op på ca. 375,- pr uge, hvis alle skyldnere betalte. Gælden til SFU er endnu ikke betalt, men der satses hårdt på det! Det er for dumt at få politisk misk-mask pga en ubetalt regning.

Herudover er praksis i cafeen dén, at cafeen deles med Regnbuen om indkøb af kaffe, the og mælk, medens cafeen betaler det hele til stearinlys, toiletpapir, opvaskemiddel og sikringer til daglig brug. Og dette beløber sig til et par hundrede kroner om ugen i alt, hvis det er den økologiske kaffe, der købes - ellers ca 150,-kr pr uge. Desuden er der dén praksis, at der altid ligger et lille beløb tilbage i kassen til uforudsete udgifter, eller til, hvis een er sulten og ingen penge har. Det er at lægge lidt til "musen", og aldrig at have de resterende penge liggende i huset nætter over. Så er huset ikke så sårbart mht indbrud.

Lidt andre tal.

Jeg har kigget lidt på de forskellige tal her for perioden d.10. januar og 21.februar 95. Og det skal også bemærkes, at Rebels støttefest - som de glemte at fortælle nogen som helst om - at den også er regnet med i cafeens regnskab.

I alt er der købt ind for 7.500,- kr eller pr uge ca 1.000,-

Der er i snit en mangel på 740,-kr pr uge, idet man glemmer at betale, ikke betaler fuld pris, eller tæller forkert på byttepenge i eget favør. Og denne mangel på "at betale" varierer med et svind på 199,-kr for den laveste uge og op til et svind på 2.500,- for den højeste uge - det var den uge, hvor Rebel havde sin støttefest. Til dette sidste kæmpetal skal dog lige bemærkes, at skyldnerlisten samtidig steg med over 1.000,-kr, og at der var øller i huset før weekenden, weekenden over og helt frem til onsdagen efter.

Ovenstående giver et reelt svind på 30% i forhold til bruttobeløb, og et svind på næsten 50% i forhold til, hvad der skulle være betalt. Overskuddet uden svind ville mao være dobbelt så stor som uden svind, dvs på 7.300,-kr i stedet for 3.500,-kr. Og det er faktisk et stort svind. Et svind på 2% i en almindelig kapitalistisk virksomhed - som man endda udbyttes af - ville betyde røde lamper. Men skråt op: vi skal ikke udbytte hinanden - de forhøjede ølpriser er reelt en skat vi pålægger hinanden - men tænke på, hvad vores behov er for at få midler og muligheder for at forandre verden i en bedre og solidarisk retning. Vi må derfor tænke økonomi på en anden måde end kapitalen. Derfor: hvad skal vi med vores fælles cafe, politisk og socialt, på kort og på lang sigt? Skal den sørge for egen husleje, skal den give penge til plakater, skal den?

Aller sidst skal det nævnes, at samler man penge op fra cafeen, skal de være tilbage senest onsdagen efter ved 16.00-tiden, idet varerne kommer her. Det koster en 20,- at få dem bragt, og en 20-er i proletarisk vennetjeneste til flaskedrengen.

Med forbehold for tallene. Jeg har ikke regnet dem efter.

Kalle/Regnbuen 19.2.1995

Orientering til beboerne

SOLIDARITETSHUSET

holder indvielsesfest lørdag den 9. april.
Vi håber ikke vi vil forstyrre jer.
Kig ned hvis I har lyst.

Solidariteshuset består af en række
solidaritesorganisationer, grupper af
fagligt aktive og ungdomsorganisationer

Hilsen

*Rebel, Tillidsmandsringen, Butik Cikaden, VS-trykkeriet
Røde Hane, By-økologisk Aktion, Studerende mod Racisme,
På Tværs, Malergruppen, Antiracistisk Netværk, Den Psy-
kologiske Rådgivning REGNBUEN*

SOLIDARITETSHUSET, Griffenfeldsgade 41

Økonomisk oversigt for Baghuset.

Indholdsfortegnelse.

1. Til Regnbuen / Jan Ole Jørgensen 28.5.96
2. Økonomisk aftale vedr. Regnbuen og Solidaritetshuset pr. 1.1.1995
3. Baghus-økonomi, Smugkro-økonomi, og økonomi-oversigt for Regnbuen / Kalle 28.5.96
4. Referat af Baghusmøde d.23.maj 96
5. Ulrik-oplæg til rebel-møde d.15.maj 96
6. Referat af Rebelmøde d.15.maj 96
7. Baghus-arbejds møde d.9.maj 96
8. Overblik over økonomien i Baghuset/Solidaritetshuset / Ulrik
9. Om øko-problemer i Cafe Det Røde Ræb
10. Opråb vedr. kopi-gæld september 95.
11. Om økonomiske problemer og projekter i Solidaritetshuset / Ulrik 30.august 95
12. Baghusets fællesmøder (Smugkroen) 2.august 95
13. Kopiregnskab pr.24.februar 95
14. Angående lokaleudnyttelsesproblemer 14.december 1994 / Regnbuen
15. Vedtægter for Foreningen Solidaritetshuset 29.marts 1993.

29. maj 96.
Kalle

Føl Regnskuen - dvs. vedtælle

og middele af praktiske grunde på
skrift, at Palle kontor skal flyttes
op på 2. salen. Regnskuen har
ikke det beslutningsmyndighed til
at angøre Palle's beslutning: foruden
generelt samtykke underbegynde af
at det er Palle alene som anden halvdel,
der har beslutningsmyndighed.

og er ked af det lidt! Du har
smadret Regnskuen kollektive navn.
og nu er det overført Palle's navn,
da du skal bruge et kollektivt navn.
Men den gør samme ikke.

har.

V

ØKONOMISK VEDR. REGNBUEEN OG SOLIDARITETSHUSET FOR 1995.

2

På husmøde i Solidaritetshuset i december 1994 kunne Regnbuen fortælle, at de havde fået fondsmidler til et projekt "Helhedshuset - et alternativ til psykiatrien", der skal løbe over 18 måneder. I de tildelte fondsmidler indgik også midler til husleje og telefon, hvorfor det ville være muligt for Rgb at betale mere end hidtil - det var 500,-kr pr måned - og nu ikke kun af egen lomme.

Det aftales på husmødet:

1 - At Rgb's husleje ifm projektet sættes op til 1500,-kr pr måned for hele 1995. Og samtidig etableres der et kontorareal på 1. ste sal. Pengene betales til Rebel, der står for hele huslejen i Baghuset.

2 - Rebels husleje til Solidaritetshuset stiger med 500,-kr pr. måned i 1995, så en gæld for Solidaritetshuset kan bringes ned.

3 - Der afsættes 500,-kr pr måned til en fælleskonto for Baghuset til løbende forbedringer og nyinvesteringer - og uforudsete enkeltudgifter - ud fra Baghusets eget behov og faglige praksis. Disse indbetales af Rebel til "Fælleskontoen S.A.K", der oprettes til lejligheden, og hvor de hæveberettigede er personer fra de grupper, der beskæftiger sig med helheden i Baghuset i det daglige.

Herudover besluttet det, at Rebel betales særskilt for Regnbuens brug af telefon ifm projekt Helhedshus, også i overensstemmelse med Regnbuens fondsansøgning. Dette er 200,-kr pr måned.

Dette giver for ovenstående:

- Rgb indbetaler kvartalsvis forud 5.100,-kr for husleje og telefon til Rebel.
- Rebels husleje til Solidaritetshuset stiger med 1.500,- pr kvartal. Indbetales som vanlig til Solidaritetshuset.
- Rebel indbetaler kvartalsvis kvartalsvis forud 1.500,-kr til Fælleskontoen S.A.K.

Herudover har Regnbuen fået projektmidler til fortsættelse af det daglige rådgivningsarbejde i Regnbuen. I disse midler er der til husleje og telefon. Men vi fik et mindre samlet beløb end det søgte. Det besluttet derfor, at den oprindelige aftale mellem Regnbuen og Rebel på 800,-kr pr. måned for husleje og telefon for rådgivningsdelen i Regnbuen ændres til 500,-kr pr. måned. Disse betales til Rebel kvartalsvis forud.

SAMLET FOR REGNBUEEN, REBEL, BAGHUSET OG SOLIDARITETSHUSET:

- a - Rgb betaler kvartalsvis forud kr. 6.600,- til Rebel for husleje og brug af telefon.
- b - Rebels husleje til Solidaritetshuset stiger med kr. 1.500,- pr kvartal.
- c - Rebel indbetaler kvartalsvis forud kr. 1.500,- til Fælleskontoen S.A.K.

Aftalt pr. 1.1.1995:

Rådgivningsgruppen Regnbuen

Rebel

Solidaritetshuset

P.G.V.

P.G.V.

P.G.V.

Jesper Lund

Knud Holt Nielsen

Michael Schølaradt

Baghus-økonomi.

Oversigt pr.28.maj 1996

Rebel har stået for at søge FolkeOplysningmidler (FOS) på Baghuset i form af to aktiviteter for unge, dels som Rebel selv, dels som Cafe Det Røde Reb. Derfor er Baghusets økonomi gået gennem Rebel, hvorfor Malergruppen og Regnbuen - og Byøkologisk AKtion mfl, der vist aldrig betalte husleje - har betalt til Rebel, der så har betalt videre til Solidaritetshuset hvert kvartal.

1994.

I 1994 betalte Baghuset ca. kr. 72.600,- i samlet husleje. Der var huslejetilskud på 75%, idet Rebel og Bagcafeen fik FOS-midler, hvilket er kr. 64.450,-, hvorfor Baghuset samlet selv måtte betale kr. 18.150,- i husleje. Hvortil kommer telefon i 4 kvartaler, hvilket skønsmæssigt var kr.8.000,-.

Samlede udgifter til husleje og telefon	:	<u>kr. 26.150</u>
Regnbue-betaling af lille rum på 2.sal til husleje og telefon	:	6.000
Malergruppen dengang hele 1.sal	:	9.600
Rebel-betaling af stort rum på 2.sal samt Bogcafeen	:	10.550

1995.

I 1995 var Baghusets husleje på kr.78.400,- - og her igen 75% dækning fra FOS. Husleje at udrede er derfor kr.19.600,-. Hertil kommer udgifter til telefon, der beløb sig til omkring kr.12.000,-.

Samlede udgifter til husleje og telefon	:	<u>kr. 31.600</u>
Regnbue-betaling for stort rum på 2.sal og 1.sals hjørne	:	20.400
Malergruppe betaling for lille rum på 2.sal	:	?
Rebel for 3/4del af 1.ste sal og Bogcafeen	:	10.200 -> - 4.700kr

Regnbuen har hertil indbetalt kr.6.000 til en Baghuskonto - hvoraf der er brugt kr.4.700 til dækning af en del af en kvartalsregning, som ellers er Rebels husleje-andel. De kr.2.500 af de 4.700 omhandler, at Cafe Det Røde Reb skulle tilbagebetale for meget tildelt støtte til FOS. Resten omhandler - vist nok? - et lån ud af huset fra Rebels side, til politisk arbejde på Vesterbro, et lån der tog på likviditeten, uden at der i tide blev informeret om det - hvilket gav en strid om, hvis ejendom Smugkrokassen er: om Smugkrokassen er hele Baghusets eller Rebels ejendom. Mere herom i papiret om Smugkroøkonomi.

1996.

Baghusets husleje bliver på kr.18.800 (efter tilskud fra FOS på 75%) - givet ud fra en kvadratmeterpris på 730 og 103½km2, idet 2.salen kun tæller halvt pga. manglende udnyttelsesmuligheder mht. de skrå vægge. Der må desuden forventes en telefonregning af samme størrelse som sidste år, altså kr.12.000.

Samlede udgifter til husleje og telefon	:	<u>kr.30.800</u>
Regnbuebetaling for første halvår kr.10.200	:	
og forventet for andet halvår kr.7.200	:	17.400
Malergruppe betaling for første halvår ?	:	?
Rebelbetaling for første halvår kr.5.200	:	
og forventet for andet halvår kr.8.200	:	13.200

Regnbuen har hertil indbetalt for første halvår kr.3.000 til Baghuskonto.

Smugkro-økonomi.

Smugkroen startede som et Regnbue-initiativ ved efterårsvalget i 1994. Rebel gik med efter lidt tid, og der kom følgende arbejds/ansvars-delning: Kalle sørger for indkøb og afregning, Rebel sørger for at finde café-vagter, og Jesper sørger for lukning og oprydning dagen efter. Rebel skød et beløb på ca. kr.800 ind til første indkøb.

Den første lange tid kørte smugkroen kun rundt med næb og klør. En lang periode måtte der privat lægges ud til indkøb. Siden blev det bedre, og der kom et lille overskud hver uge ved siden af penge til køb af kaffe, the og toileting. Overskudet blev løbende brugt til støttebeløb til politiske aktiviteter, fx. fik 18.maj 95 kr.500. Den største bidragsmodtager er Rebel, der løbende i 1995 har fået dækket en lang række regninger vedr. maling, transport, kopi, frimærker og diverse. Regnbuen har aldrig taget eller fået del i nogen af disse overskudsmidler.

Det har aldrig været tanken, at Smugkroen skulle dække huslejen i Bagcafeen. Dels blev tanken skudt ned med det samme, idet ingen ønskede en kommerialisering af opholdet i stuen, dels var huslejestørrelsen for stuen astronomisk i forhold til et muligt overskud fra cafeen hver onsdags. Desuden var Bogcafeen et Rebel-anliggende mht. FOS-midler til de i Bogcafeen afholdte arrangementer, hvor der endvidere blev fostret et væld af ideer til, hvordan Bogcafeen kunne bruges til medlemsværge osv, således at den økonomisk kunne hvile i sig selv. De forskellige ideer blev aldrig ført ud i livet.

I 1996 blev der strammet op i Smugkroen mht., at ingen længere kunne skylde, samt at øllerne blev låst inde mellem onsdagene. Herefter var der et lille, men stabilt overskud hver uge, også efter et voksende indkøb af kaffe, the mv, idet der kom stadig flere mennesker hver dag i huset. Til overskudets størrelse hører også, at Regnbuen i perioden 1.januar 95 til juli 96 har dækket almindelige udgifter til kaffe, the, mælk, elpærer, sikringer osv osv. med kr.9.600.

Økonomioversigt for perioden 1.januar 95-1.juli 96.

Opsparing	:	kr.9.000
Arbejdsweekend i februar 1995	:	<u>1.500</u>
Status	:	7.500

Smugkro-overskud	:	kr 4.750
Dækning af kopi-udgifter (skyldnerne er gået under jorden)	:	1.450
Dækning af manglende Rebel-husleje på kr.4700 og manglende kopibetaling på kr.666	:	<u>5.366</u>
Status	:	- 2.066

Kapital:	7.500 - 2.066	=	<u><u>kr.5.434</u></u>
----------	---------------	---	------------------------

Økonomi-oversigt for Regnbuen

Regnbuen fik pr. 1. januar 1995 nogle fondsmidler, der skulle bruges til daglig drift, samt til udformningen af et grundlag for et "Helhedshus - et alternativ til den etablerede psykiatri", således at dette efterfølgende kunne etableres på betryggende vis. Problemet i dag for mange personer er, at der mangler et døgnsted, og de hermed forbundne trygge rammer, for at kunne komme på højde med sig selv igen, skulle krisen være ude efter een. Midlerne til Helhedshusprojektet løber til midten af 1996.

Det skal nævnes, at det aldrig har været på tale at etablere Helhedshuset i Solidaritetshuset - end ikke nogen som helst har foreslået det. Og dette fordi det ej handler om at tage fra hinanden, fx. ved at lade gå privat-økonomi i socialistisk arvegods, Rebels andel i Andelsforeningen Solidaritetshuset - men om at bygge nyt op, og derfor er tanken med Helhedshuset et hus mere på Nørrebro.

Ved siden af den konkrete rådgivningspraksis har Regnbuen således arbejdet med udformningen af Helhedshus-materialet, og vi har to gange - uden resultat - været i forhandlinger med systemet om midler til et sådant hus. I juni 1996 går vi igang med et tredje forsøg, idet en ny rapport er færdig, men selv om det lykkes denne gang at komme igennem, kan der nemt gå et år eller mere før der er et hus mere.

Da vi fik fondsmidler i 1995 udformede vi i Regnbuen en skriftlig kontrakt. Vi ønskede at gøre vores bidrag til den fælles økonomi klar, således at Solidaritetshuset som helhed vidste, hvad der var at forholde sig til en rum tid frem. Og dette ud fra, at det er lettere - for alle - at målrette sine aktiviteter til pengesøgning, når det er synlig og gennemskueligt, hvad der er det fælles problem.

Økonomiske midler tilført Solidaritetshuset i perioden 1. jan 95 - 31. dec 95:

- Husleje og telefon pr. måned kr. 2.200 (SAK har her betalt kr. 3.000 af disse penge)	I alt for hele året:	kr. 26.400,-
- Til kaffe, the, elpærer, mælk, kaffemaskine, mælk, elkedel, toiletartikler osv osv	I alt for hele året	kr. 7.600,-
	Samlet for hele året:	<u>kr. 34.000,-</u>

Af de kr. 7.600,- til den daglige drift af Solidaritetshuset er de kr. 4.000,- dækket af Regnbue-medlemmers privat-økonomi.

De kr. 26.400,- i husleje og telefon for 1995 er betalt til Rebels Københavner-konto. Heraf er de kr. 6.000,- gået ind på en bunden opsparings/reparationes-konto for Baghuset som sådan. De kr. 7.600,- er alle investeret i Bogcaféen.

Det interne forbrug i Regnbuen til mapper, papir, tusser, sakse osv osv er ikke indeholdt i ovenstående. Men det drejer sig om ca. kr. 10.000,-, hvoraf vel halvdelen er gået igennem Regnbuens store skuffe, som også Rebel flittigt har brugt af - og været velkommen til at bruge af.

Herudover har Regnbuen betalt sin kopiregninger.

Midler der tilføres Solidaritetshuset 1.januar 96- 1.juli 1996:

- Husleje og telefon pr. måned kr.2.200	I alt: kr. 13.200,-
- Til kaffe, the, elpærer, mælk, toiletartikler osv osv	I alt: kr. 2.000,-
Samlet for første halvår:	<u>kr. 15.200,-</u>

De kr.13.200,- i husleje og telefon for 1996 er betalt til Rebels København-konto. Heraf er de kr.3.000,- gået ind på en bunden opsparings/reparationes-konto for Baghuset som sådan. De kr.2.500,- investeres i Bogcaféen.

Vedrørende 1.juli 1996 - 31.december 1996.

Da Regnbuens fondsmidler for 1995-96 var en realitet blev det aftalt, at Baghusets husleje blev sat kr.500,- op pr. måned i samme tidsrum, og dette til dækning af gammel gæld til Stillads-klubben. Denne huslejestigning falder væk pr.1.juli 96. Desuden ændres Baghusets samlede husleje, idet Generalforsamlingen i marts 96 besluttede at gå tilbage til samme kvadratmeterpris for alle etage-arealer.

Regnbuen har længe spejdet efter flere fondsmidler, men har endnu ikke fået nogle. Men vi påregner alligevel at betale pr. måned i 2.halvår (1.juli 96-31.december 96) minimum kr.1.200,-, idet vi - sammen med SAK - hver især som person påregner at gi` et månedligt husleje-bidrag.

Med forbehold for regnefejl, idet tallene ikke er tjekket af revisor.

Kalle / Regnbuen

referat af baghusmøde d. 23. maj -96.

Mødet var kommet i stand dels gennem indkaldelse i referatet fra sidste baghusmøde d. 9. maj, dels gennem opslag fra Søren og Line fra SAK.

Til stede var 12 personer fra Rebel, SAK, Regnbuen og malergruppen.

Søren gjorde som (med)indkalder til mødet rede for baggrunden for at det var indkaldt: i huset er der for tiden mange snakke og tanker om hvordan det går, og hvad der bør gøres. Men snakken tages enten i krogene eller i grupperne hver for sig - også når det drejer sig om fælles anliggender. Og mange går rundt med "halve informationer" om forskellige ting. Så hermed et forsøg på at snakke med de andre, istedet for blot om de andre. Og rent konkret ville det være rart at høre, hvad Rebel har besluttet omkring baghuset (nøgleordning, lokaler mm.)

Derefter fulgte en længere debat, hvori der bl.a. blev fremført:

I Rebel er der dalende aktivitetsniveau og for meget ulyst til at komme i huset og til at arbejde i huset. Udover at det er sæson for lavere aktivitetsniveau, blev der fortalt om forskellige og til dels modstridende ideer i Rebel om, hvordan man kommer ud af den situation; bl.a.

- om der skal strammes op ift. hyggesnak, druk, røg og overnatninger, både hvad angår huset som helhed og Rebel-internt.
- om René fortsat kan have sin gang i huset.
- om Rebel skal have mere og sammenhængende lokaleplads.
- om Regnbuen (uklart om det også gælder de andre arbejds-sammenhænge, der mødes i det store lokale på 2. sal) fylder for meget, og evt. skal ud af Baghuset.

Fra nogle af de mennesker, der kommer dagligt i huset, blev der fremført, at der - ud over det hyggelige samarbejde, der også foregår - er en dårlig stemning for tiden, især mellem enkelte personer. Og det i en grad, så det er uholdbart.

En del af de konflikter, der er virksomme også på gruppeplan, hører egentlig ikke hjemme der, men er afledte af andre forhold. Særligt blev der fremhævet konflikten mellem Jan og Kalle; en konflikt, der stammer fra en psykologfaglig uenighed i Regnbuen, men som Rebel som gruppe bliver blandet ind i på en uklar måde.

Fra 2. sal-grupperne var der forståelse for Rebels ønske om at have hele 1.salen for sig selv. Ikke så meget fordi det ser ud som om Rebel er klemt i den nuværende plads, men mere fordi det kan være en støtte for en så sammensat gruppe som Rebel til bedre at kunne overskue sig selv som gruppe - at det kan støtte Rebels sammenhæng. Og man kunne jo håbe på, at mere "rene linier" rent lokalemæssigt kunne gøre de forskellige kontroverser mere tydelige, f.eks. ift. hvem der bruger huset hvordan, om "Regnbuen trækker sociale tilfælde til huset", om bestemte sociale sammenkomster forstyrrer nogens arbejde og den slags.

På den anden side blev det fremhævet, at den af Rebel fremlagte model (at Regnbuen flytter kontor til den kvadratmeter til højre for trappen på 2.sal) er fysisk umulig, samt at det ville være trist, om det daglige samarbejde, der er på 1. sal blev umuliggjort - at vi burde kunne gøre bedre brug af hinanden, istedet for dårligere. Det blev foreslået at "reolvæggen" blev genopbygget for at skille Rebel og Regnbuens kontorer på 1. sal - og der blev talt imod fordi det vil gøre rummet mere mørkt og reducere det daglige samarbejde og samvær.

Så der blev ikke rigtig besluttet noget om lokalebrug ...

Fra forskellig side blev det beklaget, at de fra Rebel, der på Rebelmøder formulerer kritik og krav til andre i huset, ikke dukker op til fælles møder, men lader sig repræsentere gennem andre rebeller, der enten er uenige eller ikke kan gengive de fraværendes standpunkter. Det skaber en skævhed i snakken, også i dette møde. Og det bliver svært for andre grupper at forholde sig - f.eks. til modstridende krav om at være med til at dække husleje for stueetagen, men samtidig ikke være en legitim og medbestemmende gruppe i huset.

Et yderligere argument for fælles snakke er, at der fra rebellernes side var uklarhed på, hvordan forskellige sager forholder sig, nogle havde det indtryk, at nøgleordningen flyder (hvor der faktisk er check på, hvem der har nøgle), nogle mente at Regnbuen betaler 1000 kr om måneden i husleje (for tiden betaler Regnbuen 26.400 om året i husleje - plus det løse), nogle mente, at Regnbuen ikke har lejekontrakt (det har de) osv. Og de grupper, der bruger møderummet på 2. sal har ikke gjort klart, hvordan rummet står til rådighed for andre grupper.

Julle fra malergruppen fortalte, at hun for tiden er den eneste i gruppen. Hun kommer her ikke så meget for tiden - pga travlhed, og måske også den ikke så gode stemning. Hun arbejder på at gruppen skal blive (lidt) større.

Mødet mandede ud i en beslutning om at **indkalde til en stormøde for baghuset** - hvor de forskellige standpunkter kan forklares. Og alle opfordres til at komme med skriftlige oplæg, hvis de har længere redegørelser, ideer eller andet.

Håbet er, at et sådant stormøde kan virke i retning af:

- at vi får fælles overblik over husøkonomi, praktiske opgaver etc.
- at de forskellige standpunkter ift. kontroverser kommer på bordet,
- at vi i fællesskab får diskuteret, hvad vi vil med dette smukke lille hus og hinanden - også i håbet om at stærkere politiske perspektiver kan løfte blikket og indgyde styrke, revolutionær tålmodighed og glæde. Og således at uenigheder kan gives et politisk grundlag, så de kan udvikles.

Mødet enedes om at lade det kommende Rebelmøde beslutte den konkrete tid og dato, i håb om at så mange som muligt har mulighed for at komme til stormødet.

Ansvarlig for sammenfatning/referat: Jesper.

PS: Husk at tjekke fest-opgave-planchen, der hænger i stuen.

TLL 15. maj
i Rebel
vok 3.

Kære Rebel!

Jeg kan desværre ikke komme til mødet onsdag den 15. maj, men jeg har alligevel et par punkter til mødet, som jeg vil nævne her:

Jeg synes, vi havde en god 1. maj - den bedste i årevis. Vi lavede aktiviteter aftenen før, vi mødtes om morgenen, vi havde en velbesøgt bod på pladsen og demonstrationen var stor. Som alle sikkert er bekendt, gik det også ganske OK om aftenen. Der er så det lille efterhånden berømte "men". Vi så vel alle den kummerlige forsamling af pupertære, alkoholiserede randalere, som nær havde splittet de forreste dele af vores store demo ad. Blandt disse kunne man også bag det folkelige look med raidhue og sorte kedeldragter også genkende et par medlemmer af Rebel. Nu er det, jeg håber (eller rettere frygter) at disse folk kan argumentere for deres misgerninger den dag: Hvad formålet med demo'en var, hvorfor den absolut skulle tonse ind i vores, hvorfor man med fuldkommen ukontrolleret vildskab tordner løs på enkelte betjente og hvorfor man skulle gemme sig i vores demo, for derefter at udgyde den værste stemning med slagord mod Enhedslisten og ytre ord som kommunistvin. Ærligt talt skal jeg lede længe i min hukommelse for at genfinde mage til stubiditet. For at kunne stå bedre rustet til næste 1. maj, mener jeg, vi bør diskutere disse hændelser. Næste år bliver der lavet en "ordensgruppe", hvilket reelt betyder at sådanne tendenser bliver "pacificeret". Hvor ville det være pinligt, hvis der heriblandt var medlemmer af Rebel!

Næste punkt, som også er punkt på dagsordenen. Jeg er lidt træt af den stemning, der findes i huset. Huset er blevet gjort til værested for diverse folk uden politisk baggrund, men som er blevet udstødt af samfundet. Er målet med Solidaritetshuset, at vi skal fylde huset med disse ofre, så ved vi alle, at vi ligeså godt kan købe et SAS Hotel, da som bekendt mange udstødes af samfundet. Det er imidlertid ikke målet! Målet er et sted, hvor der er ordnede rammer, og hvor revolutionær politisk aktivitet kan finde sted. Så nytter det ikke noget, at man skal sidde i tåger af hash-røg, når man vil bruge huset i dagtimerne. Sådant har det været de sidste par gange, jeg har skullet lave noget i huset. Er det måden, så kan vores landskontoret sagtens flyttes til Fælleskøkkenet på Staden. Derudover skal huset ikke være et "værested" for folk uden politisk tilknytning. Det må Regnbuen også fatte. Her adskiller vi os. Rebel har to umiddelbare mål: At blive en større lokalgruppe, dvs. tiltrække nye folk samt være ansvarlig for landskontoret. Begge ting forhindres, hvis man konstant skal være bange for "amok-løbere" eller sumpere. Regnbuen derimod er ikke en gruppe med ansvar overfor nogen andre end dem selv. Derudover har gruppen ikke det mål at ekspandere medlems- og aktivismæssigt. Derfor er mine ønsker:

1. Ud med sumpere og folk der er til fare for os andre. Dette gælder ikke Tim, da han hverken sumpere eller er til nogen fare, og desuden har forstået, at han ikke er Rebel. Tim indgår i praktiske aktiviteter, hvis vi tjekker det for ham. Dog kan der være visse situationer...
2. Regnbuen op på 2. sal, Rebel får hele 1. sal. Malergruppen, som har meget plads i forhold til det, de udnytter den, ryger ud. Sorry!
3. Der bliver alkohol- hash- og soveforbud alle dage med undtagelse onsdag fra kl. 22.00 til 3.00. Dette gælder også medlemmer af Rebel, som burde gå forrest som godt eksempel. Dette har desværre ikke været tilfældet.

Jeg lyder måske som en strammer, og det er jeg også. Men jeg har bare været vidne til så mange gode steder, som er gået i fordærv pga. sump, apolitisering og vold. Eksempler er de b'atte huse Mindegade og Kapaw og Ungdomshuset i særdeleshed. Desuden mange sociale initiativer i fagforeningsregi. Børnehuset blev for knap et år siden enige om de samme ovennævnte stramninger og fungerer mig bekendt godt nu. Vi bør lære af deres erfaringer, istedet for at gå hele møget igennem igen!

Jeg glæder mig til mødet den 22. maj, hvor jeg håber på et hyggeligt, uformelt møde med kræs for ørerne. Selvom jeg taler om politisk bevidst musik, så kommer jeg ikke til meget andet end punk og hard-core gennem 80'erne og 90'erne. Bare til orientering.

Jeg vil også reklamere for det offentlige møde, vi (IF) afholder mandag den 27. maj med 3 repræsentanter fra Gummitapperne i Brasilien. Se løbesedler eller ring mig op!

Ulf

15/5-'96 Onsdagsmøde

Relev-eferaat

①

6

Næste onsdag: off. møde →
Ulrik om musik/politik 19³⁰
Gruppen mod A-sprængninger ~~17~~
arrangerer demo 7/6 kl. 17⁰⁰-19⁰⁰
Chr. borg. sl. pl.

Dansk-Russisk forening arr. ~~for~~ appel
til fred i Tjetjenien og fredsdelega-
tion - vi tilslutter os (Kbh.)
enstemmigt, men kan ikke give øka
bidrag.

Tal. i flammer: Rød Ungdom arr. ons.
22/5 demo på Rådhuspladsen mod kar-
aktersystemet. Vi er inviterede (lige-
som KFE og andre)

Lasse og Jacob N. har skaffet/ind-
tjent sig en ny computer fra
~~Radio~~ Socialisten - hurra for det!
Sverigesturen kører

Christiania-lignende område i
Norge er truet af rydning - Frans

Arbejdere videre med soli-
arbejdet.

IF holder møde 27/5 m. brasili-
lianske gummitappere

2. Nye i 4-bunde

4-b har kørt for dårligt. For øje-
blikket består den af: Anna, Jan,
Frans, Therese, Janus. De aftaler møde
om evt. ny ordning af kontorarb.

3. Problemer i huset

A Ulrik har skrevet oplæg/brev.
se dette.

Der var en længere diskussion
om husets rolle - for Rebel og
andre.

Opsummering på diskussionen:

- a) ~~Rebel optager sig helt uacceptabelt~~
~~politisk aktivitet eller ej - andre~~

3
mennesker er "utrygge" ved ham,
han har opført sig voldeligt og
kan ikke have nøgler som sagerne står.

~~Hvis Rgb vil have ham som bruger, er det
på deres ansvar, og hvem der selv er til~~

~~stede~~ Huset's barygruppe/fællesgruppe
afgør, hvem der har ret til nøgler - selv-
følgelig ikke enkelt personer.

Frans mener ikke at der er en konflikt

Signe mener ikke at René skal fratages nøglen

b) Der er et generelt problem med uddeling
af nøgler til uvedkommende personer. Der
er brug for en kraftig opstramning, hvor
evt. nøgler gives fra fællesgruppens side,
samt inddragelse af nøgler, som er tildelt
uden rimelig grund.

Efter denne diskussion ~~blev~~^{blev} René op og
blev orienteret om beslutningen. Han
indvilligede i at aflevere nøglen og
erkendte at disse problemer eksisterer,
samt erklærede, at han arbejder bevidst
med at ændre situationen.

Lokalefordeling i huset:

På grund af Rebels pladsproblemer beder
vi Rgb om at flytte op på 2. sal og overtage
de fælles mødelokaler ^{samt forrummet lige ved trappen,} som deres egne.

Vi stiller gerne arbejdskraft til rådighed

gerne inden for de næste 14 dage! (4)

B. Rebel. - velfungerende lokalgruppe
- effektivt landskontor

Det ville være positivt at få en FU'er eller ~~en~~ tvangsaktiveret på kontoret.

Der bliver diskuteret videre om forholdet til Rgb og i det hele taget den interne organisering af huset.

Vi mangler desperat teoretiske/politiske diskussioner!

Vores fri-onsdage skal udnyttes bedre - gerne med aktuelle emner, f.eks. Grænser for Vækst før klimaaktionsdag, historisk/strategisk antifascisme før 5. juni etc.

Der mangler intro-skoling - mindst 2 gange om året.

Onsdag d. 22: UW om musik/politik etc.

Onsdag d. 29: Antifascisme - historisk og strategisk $\frac{1}{2}$ Rebels antiracistiske gruppe

N.B. Ordinært møde flyttet en uge.

5. Blæ, blæ, blæ, I ved hvad vi sagde...

Evt.: Sputnik skal af med sine møbler.

Man kan ta' hvad man vil, hvis man

BAGHUS-ARBEJDSMØDE, torsdag d. 9. maj.

Til stede: Frans (Rebel), Kalle (regnbuen), Søren og Jesper (SAK), René.
Afbud: Ulrik.

1: ØKONOMI.

I grove træk ser økonomien sådan ud, at der skal skrubes ca. 30.000 kr. ind pr. år til husleje mm. Det svarer til ca. 900 kr om måneden pr. etage (hvis man vælger at gøre det sådan op).
2. sal ser sig nødsaget til at opkræve månedlige indbetalinger fra sig selv, Rebel overvejer at indføre lokal-kontingent.

Der ud over må vi:

- holde et par støttefester om året, evt. kombineret med politisk indhold (især ift. "stueetagens pengeproblem"),
 - få øko.støtte til enkeltarrangementer,
 - finde fonde og den slags.
- Og så skal vi huske at få søgt FOS-midler til huslejen.

Fra SAKs blev det foreslået at satse på at blive 400 medlemmer, så der bliver åbnet for afhængige rigtig mange kr. Enten som Rebel eller som en nyoprettet forening, der omfatter husets grupper, brugere og gode mennesker. Søren og Jesper skriver et idéoplæg, som vil foreligge til på onsdag.

1. Jørgen har købt en lille rum. Kende ang. nogle små møder i min stuelejlighed

2: SMUGKRO.

Fra sidste baghusmøde blev der aftalt noget i retning af en gruppe, der tog sig af stueetagen ("Det røde ræb" med nyt liv i), herunder smugkroen. Den grupper falde nok ikke sådan lige på plads med det samme - f.x. var der ingen af de 3 fra Rebel, der gerne ville være med, der var dukket op til mødet. Så derfor står den nok på enkeltpersoners indsats og mindre - men fremadrettede! - småløsninger.
Som det er nu, er der 100-200 kr pr. uge til overs, efter at der er betalt kaffe mm. (Og det rækker ikke langt ift. husleje.)

2. Folk kommer ikke igen
3. Overvågning for os selv.
4. Politik er medatrorer

Vi snakkede lidt om praktiske forbedringer af hylder i køkkenet og bar; bl.a. for at kunne lave ordentlig plads til ølkasser. Og vi diskuterede fordele og ulemper ved at sætte en klap op for enden af baren.

5. Personificering? Kalle!

vi blev enige om at forsøge en mild opstramning af barvagter - Frans laver et skema over barvagter, som man så skriver sig på - 2 personer pr. vagt, to vagter pr. aften. Det sidste barhold vurderer kl. 2.30 om de selv har lyst til at køre videre, om der er nogen til at tage over, eller om der skal lukkes.

Jesper indkøber nogle uinspillede kassettebånd, som behjertede mennesker indspiller med god musik.

3: FEST?

Lone fra SAK foreslår at vi holder en (støtte)fest i juni. På onsdag overvejes i grupperne, om der er lyst og energi til det. Og hvis der er det, ja, så snakker vi sammen.

4: NÆSTE MØDE.

Det glemte vi at aftale, så referenten foreslår: torsdag d. 23. maj kl. 17.00.

1000

Overblik over økonomien i Baghuset/Solidaritetshuset:

Der er følgende indtægter:

Det Røde Reb: Kvartalshusleje ligger på 8900 kr. Vi får ca. 6200 kr. fra FOS. Der må kalkuleres med manglende 2700 kr. i kvartalet.

Smugkroen: Såfremt vi bevarer "tjek på tingene", så er der her et overskud på 1000 kr. om måneden, dvs. 3000 kr. i kvartalet.

Rebel: Husleje ligger på ca. 9000 kr. FOS giver ca. 7000 kr. Desuden kommer der 5100 kr. ind fra Regnbuen i kvartalet. Dette giver et ca. overskud på 3000 kr. i kvartalet.

Regnbuen: De betaler per kvartal 5100 kr. til Rebel. Desuden sættes der per kvartal 1500 kr. af til Solidaritetshuset.

Anslået regnskab/budget for baghuset ser således ud:

Husleje:

Det Røde Reb	8900 kr.	
	<u>6200 kr.</u>	- 2700 kr.
Rebel	8900 kr.	
	7000 kr.	
	<u>5100 kr.</u>	+ 3200 kr.
Smugkroen		+ 3000 kr.
Resultat		+ 3500 kr.

Retningslinjer (forslag):

Rebel betaler de manglende 2700 kr. til Det Røde Reb. Vi har således kvartalsvis 500 kr. i overskud fra Regnbuen. Smugkroens 3000 kr. postes i fællesanliggende som følger: 2000 kr. gives kvartalsvis til fælles nye kopimaskine ell. telefon; de resterende 1000 kr. bruges til mælk, kaffe, te, og hvad der ellers er nødvendigt for at gøre huset hyggeligt.

Hvad skal der umiddelbart gøres: Vi bør se Rebel-Kbh. regnskab med specificeret resultatopgørelse for 1995. Vi bør efterse, om tallene i udkast passer præcist. Vi bør nedsætte en fælles økonomi-gruppe med 2-3 rep. fra 1. og 2. sal, som sørger for at pengene fra smugkro og andet der vedrører vortes fælles økonomi forvaltes korrekt.

Dette forslag er ligeledes blevet givet til 2. sal/Kalle. Vi bør snarest efter ferien få sat nogle rammer op.

Ulrik

Kære Kalle!

9

Som bekendt skal Café Det Røde
Reb betale 2.500,- tilbage til
Kommunen. De penge tages af
vores tilskud nr. 4 her i
efteråret. Derfor kunne det
være fedt at vide, hvordan
penge, der er i overskud fra
Smugkroen - jeg håber ikke,
at det er alle, der skal gå
til at betale et klodsst
tilbagebetalingskrav... Kommer
i aften efter landskampen bla.
med lodssedler "pro Cuba" à
10 kr. O, tales vel.

* GURIK

OPRÅB!

Aktuelt har Solidaritetshuset fået en regning på kr.9.007,50 til betaling d.22.september 1995. Det omhandler betaling for kopisæt, og hvis ikke vi betaler, så er det slut med kopier, når den gamle maskine går i stykker første gang. Derfor: betal - huset kan ikke undvære en kopimaskine. Forslag: at de enkelte grupper betaler for sig og sine medlemmer, og at grupperne selv kræver ind for deres medlemmer senere. Desuden: der er ikke penge nok, selv om alle betaler - og flere bestemte store skyldnere kan sandsynligvis ikke betale. Solidaritet. Så har du penge på kistebunden, modtages de med kys-hånd. Grunden til at det heller ikke løber rundt er, at der gennem tiderne er taget mange tusinder løbesedler til diverse aktioner af diverse aktivister, som ikke har tænkt på at der kommer en regning engang.

REBEL:	1310	}	1716 stk = kroner 687
-Troels:	235		
-Ulrik	2		
-Frans	28		
-Lone	10		
-Sunc	59		
-Beton	5		
-UUS	2		
-Thomas Egholm	20		
-Katrine	40		
-JGL	5		

REGNBUEN:	2384	}	3185 stk = kroner 1274
SAK:	100		
-Lars P.	54		
-Markus	14		
- Helhedshuset	124		
- Mike	101		
-Jan	214		
-Jesper	85		
-Søren	68		
-Line	35		

Birgitte:	527	}	865 stk = kroner 346
Birgitte og Anne:	338		

OFFENTLIGT FORUM:	16	_____ = kroner 7
STØTTEKOMMITEEN:	100	_____ = kroner 40
BZ-A/S:	260	_____ = kroner 104
FIGHT THE POWER:	42	_____ = kroner 17
CHIPAS:	20	_____ = kroner 8
18.MAJ INITIATIVET:	38	_____ = kroner 16
RAF:	474	_____ = kroner 190
TIM:	409	_____ = kroner 164

MALERGRUPPEN:		}	183 stk = kroner 73
-Lars	170		
-Julle	12		
-Camilla	1		

Ialt hvis alle betaler: kroner 2853 => REST: 6.154,50

Internationalt Forum

Griffenfeldsgade 35, 2200 København N.
Møllergade 108, 5700 Svendborg
Slotsgade 25, 6100 Haderslev
Brandstrupsgade, 9000 Ålborg
Email: inter.fo@inet.uni-c.dk

Tel: 3537 1888 Telefax: 3537 1980
Tel: 6221 9344
Tel: 7453 5008
Tel: 9811 3044

Kopi.

30-08-95

Til Kalle m.fl.

Kære Michael Schölaradt!

Jeg sidder lige nu og bander over, at vi skal betale penge for ventilatorer i butikken. Det skal bare gøres. Men så er det, jeg får den geniale (store ord for en lille mand) idé, som jeg vil fremlægge dig nu:

Butikkens ventaltationsproblem er ikke det eneste, der halter i hytten, og der kunne trænge til en grundig opstrammer. Jeg kan i flæng nævne strømmen, varmeinstallationen og vægbehandling udendørs. Dertil kommer de fremtidige planer om at få tjek på noget (glas-)overdækning mellem baghus og trykkeri, ligesom Regnbuen gerne ville udskifte taget (!) på anden sal, så der bliver højere til loftet. Alt dette kræver arbejde, men fremforalt penge. Når først pengene er der, så tror jeg også godt, vi kan få folk til at få fingrene ud. Nu er det, det spændende kommer: Vi kan søge pengene til en række nyinstallationer og renovering hos Bygge- & Anlægsfonden. De giver gerne til spændende projekter, hvorunder jeg ikke skal kunne se, hvorfor vi ikke passer ind under. Det kunne også være vores incitament for at lave en del hele efteråret 1996, hvis vi har en del penge. Det mindste beløb, jeg har set det give væk er 35.000. kr. Det går ikke, at vi bare søger til enkelte ting så som butikken, da det lyder som erhvervsejendom, men til selve Solidaritetshuset generelt ville den være i hatten.

Måske vi kunne arrangere et husmøde snarest, så vi kunne diskutere muligheden for et hus-ansøgning til fonden, og om det i det hele taget er ønskeligt? Jeg ser det som et "must". Min idé er at du, Kalle, jeg og en til fra forhuset arbejder mere målrettet intensivt med sagen, herunder at udforme den konkrete ansøgning.

Nå, nok for nu. Du kan lige kigge forbi IF eller slå på tråden, hvis du har kommentarer. Jeg har givet Kalle kopi af brevet her, så han også er informeret.

Ulrik.

Rehelle

Baghusets fællesmøder: onsdage 22.30 ->
 - specielt om økonomi.

Hver uge siden onsdag d.28. oktober 1994 har vi haft fællesmøde. De har vekslet lidt mellem deltagelse af en 5-8 personer, 100 gennemgående og et utal flere aktivister. Der er blevet diskuteret, der er blevet elsket og skændtes, i vin, øller og Lehmann; og der er blevet sunget og sovet, arrangeret politiske aktioner, og der er taget mange kampe med det omgivende systems inhumanitet og magtudøvelse. Og der dannes kollektiver, sommerlejre og provinsorganiseringer. Og ud over den politiske indfaldsvinkel, eksisterer der efterhånden også trådene til aktive fagforeninger og bistandsklienter, og dette indimod Arbejdsmarkedsrådgivning-, Social- og Sundhedsmæssige instanser, som der vel efterhånden kan øves indflydelse på fra vores side.

Jeg synes det en god ting, at der eksisterer steder som Solidaritetshuset. Jeg synes det er endnu bedre, at der alligevel er så meget kollektivt tjek på det, at vi fungerer mere eller mindre autonomt, dvs. selvbestemt og på egne kræfter beroende arbejde. På sin vis et *'kollektivt subjekt'* under dannelse og udfoldelse.

I det følgende skal jeg koncentrere mig om økonomi!

Der købes i snit ind for kr. 1300,- om ugen. Og salget af dette giver et lille overskud, der dels er blevet brugt til almindelige dagligdags ting i cafeen - toiletpapir, kaffe, the, opvaskemiddel, vask osv, eller ca. kr. 200,- om ugen - og som dels skulle bruges til større anskaffelser i cafeen, fx et ønsket fjernsyn, video-maskine osv., hvad det dog ikke er blevet til (ud over at Det Røde Rebs konto har fået kr. 3.550,-) af følgende grunde:

Cafe-kassen er ofte det eneste sted at gå hen for dækning af en vifte af forskelligartede udgifter. Fx. er kopimaskinen støttet med kr. 1.200,-; 18. maj-demoen med kr. 500,-; Skjulte flygtningen kr. 200,-; Rebel-København/Landsdel med minimum kr. 2.000,-; kaffe-maskine kr. 400,-; spray-maling/stokke/stof til ..; taxa til ..; morgenmad til gæster; udlæg til diverse .., som sjældent afregnes osv osv osv.

Der er følgende problemer forbundet med økonomien:

- Bagstopperne har tit svært ved at aflevere pengene igen. Jeg vil derfor foreslå den lille regel, at man ikke blander egne penge sammen med cafe-penge. Dvs: hold cafe-pengene for sig selv, og hvad der er i beløb er ligegyldigt. De skal jo bare afleveres! Ovenstående gælder også, hvis man synes, at der ligger for mange penge i stativet, og man derfor tager dem for at opbevare dem, eller man lægger skyldner-sedler for ikke at lægge penge, når man køber noget uden for onsdagen. Summa: der går systematisk kage i det, når nogen bruger cafe-kassen som bank for sig selv; og personligt er jeg hammer træt af, at man har ofte har "glemt cafe-pengene derhjemme" og/eller at man ikke kommer med pengene til aftalt tid, dvs når de skal bruges igen til køb af nye forsyninger.

- Dét, der ikke drikkes om onsdagen, og som står i cafeen de næste dage, bliver næsten aldrig afregnet, eller også bliver pengene taget. Der er minimum et svind på 90%.

Kalle

20.6.95: Tæller 39723

13

Kopiregnskab op til 24. februar 1995.

Tæller dato 5 23488

Der er kommet regning fra Kopiservice. Den lyder på: 2712,50 - og den skulle have været betalt d. 15. februar 1995. Men der er ikke nok penge til at betale. Så spørgsmålet er om Solidaritetshuset skal klare sig uden en kopimaskine. Mit svar er et klart nej. Dette vil bombe huset tilbage til inden det eksisterede. Derfor må dem, der bruger kopimaskinen, indde de penge, de skylder for kopier. Og de skal være indbetalt senest d. 2. marts 95. Et håb er, at Kopiservice selv op de har været knotne på mange serviceopkald fra os - tager os til nåde igen.

Du betaler kontant til Kalle - eller ved at anvende et girokort, du kan få. Indtil nu er der kun 715,75kr fra sidste år, hvor Regnbuen betalte til Rebel for kopier, og der er langt til de 2.700 kroner der skal betales. Selv om alle betaler vil der stadig mangle 1.000kr., så gode ideer er mere end velkomne.

Desuden: indtil nu har vi haft gratis kopipapir. Det har vi ikke mere. Derfor sættes prisen fremover op til 40 ører pr. kopi.

Regnbuen: 500 = 125,- kr
Mike T.: 15 = 3,75
Marianne Vølund: 300 = 75,-
Stud.Mod Racisme: 29 = 7,25

} 211,00kr
—

Birgitte E: 737 = 184,25

} 184,25
—

Rebel: 1087 + 606 + 240 = 483,25kr
Lars.P: 21; Bjørn: 16;
Frans: 21; Ulrik: 72;
Sunc: 21; Rie: 20; = 68,75
Felicia: 7; Bodil(Århus): 4;
Marie: 5; Lone: 50;
Janus: 4; Peter: 34

} 552,00kr
—

Stop Broen/BAK/AntiMac: 237 + 20 + 6 + 87 = 350 = 87,50kr }
Troels: 70 = 17,50kr } 105,00kr

Malergruppen

Irene: 18 = 4,50
Lars: 20 = 5,00
Julle: 2 = 0,50

} 10,00kr
—

14/12 1994

14.

Hej Solidaritetshusrødder - især Rebeller.

ANGÅENDE LOKALEUDNYTTELSESPROBLEMER.

Her er en tanke om en mulig lokalerokering på 2. sal i baghuset. Tanken er opstået ud fra lokaleproblemer i Regnbuen, og dette er ikke for at spille sorteper videre, men for at få jer til at tænke med på en løsning. Måske har I nogle helt andre og bedre ideer.

Det er ikke fordi vi forventer et entydigt svar fra jer. Og en snak om en anden lokaleudnyttelse bør måske tages bredere end blot ud fra Regnbuens problemer. I en sådan snak må også Malerguppen inddrages.

Men dette til en start.

Regnbuen har et problem med lokaler til rådgivning. Vi stiller ikke de store krav til rådgivningslokaler, men muligheden for at kunne lukke en dør er dog en nødvendighed.

Tidligere har rådgivning kunnet foregå i forhuset, men nu er der kommet mere gang i forhusaktiviteterne, så det er ikke længere en mulighed. Måske nogle af jer har bemærket den nødløsning, der så er taget i brug: et stykke stof foran trappen i Regnbue-lokalet. Den "løsning" er ikke holdbar.

Vi har derfor i Regnbuen snakket om den mulighed, at vi kunne bygge en skillevæg eller skydedør, der hvor stoffet nu hænges op. Det er muligt, omend lidt besværligt. Og det vil gå ud over rummet, og vil gøre området omkring trappen/2. sal endnu mere mørkt og klemt.

Og så er det jo, at vi har ladet tankerne strejfe. Også ind i Rebellernes rum på 2. sal. Det rum er lettere at lukke af, da der ikke er gennemgang til andre rum. Umiddelbart vil et lokale-bytte give mindre plads til Rebel-kontorfunktioner, og I må vurdere, om det er OK med jer. Ideen kan dog også tænkes som (et skridt i retning af) en funktionsopdeling af rummet, fremfor en tilhørs-opdeling, idet det bageste rum på 2. sal kan indrettes således, at det i dagtimerne kan benyttes til rådgivning, og i aftentimerne vil kunne bruges til mødelokale for forskellige grupper og fora. Behovet for et mødelokale er måske ikke så åbentlyst - for tiden er det vist kun onsdag aften, at Regnbuen har brug for et sådant. Men hvis mødelokalet er der, vil det måske også fremover vise sig, at der er behov for et sådant rum. Både til møder, når caféen er optaget til anden side, og til møder, der passer bedre ind i et mødelokale på 2. sal.

Nåh, det var én ide. Tyg lidt på den.

Regnbuen

LAD OS EVT. AFTALE ARBEJDS DAG/-WEEKEND FOR
BAGHUSET - BÅDE PRAKTISKE SMÅTING OG SNAK. ?

Vedtægter for Foreningen Solidaritetshuset

§ 1. Navn og hjemsted

Foreningens navn er Solidaritetshuset. Foreningen er hjemmehørende i Københavns Kommune.

§ 2. Formål

Foreningens formål er at skabe fysiske og sociale rammer hvor faglige-, ungdoms-, -freds- og andre solidaritetsorganisationer kan udfolde deres aktiviteter. Foreningen kan leje lokaler ud til organisationer, der af bestyrelsen er blevet godkendt som lejere.

§ 3. Medlemskab

Foreningen optager individuelle og kollektive medlemmer der ønsker at støtte foreningens formål. Medlemmer optages efter godkendelse i bestyrelsen.

Medlemmer betaler ikke årligt medlemskab, men bidrager med et indskud en gang for alle til foreningens virke. Generalforsamlingen beslutter størrelsen af minimumsindskuddet.

Medlemmer der melder sig ud af foreningen udbetales det indskud, de oprindeligt bidrog med. Kollektive medlemmer kan melde sig ud med 3 måneders varsel.

§ 4. Generalforsamlingen

Ordinær generalforsamling holdes årligt i marts. Indkaldelse udsendes til alle medlemmer mindst en måned før. Ekstraordinær generalforsamling afholdes, når et flertal i bestyrelsen eller 25% af de individuelle medlemmer forlanger det.

Generalforsamlingen har mindst følgende punkter på dagsordenen:

1. Valg af dirigent og referent
2. Godkendelse af medlemmers stemmeantal
3. Godkendelse af foreningens regnskab og budget
4. Valg af bestyrelse
5. Valg af revisor
6. Fastlæggelse af minimumsindskud.
7. Indkomne forslag
8. Eventuelt

Medlemmer har et antal stemmer svarende til deres indskuds størrelse, idet hvert påbegyndt antal tusinde kroner i indskud svarer til en stemme. Et enkelt medlem kan dog højest have 30 stemmer.

Generalforsamlingen kan ændre foreningens vedtægter, såfremt forslag herom skriftligt er samtlige medlemmer i hænde mindst 14 dage før generalforsamlingens gennemførelse. Vedtægtsændringer kræver mindst 2/3 stemmeflertal blandt fremmødte stemmeafgivere.

§ 5. Bestyrelsen

Bestyrelsen er foreningens øverstemyndighed mellem generalforsamlingerne. Bestyrelsen har 7 medlemmer. Heraf er de 4 medlemmer repræsentanter for organisationerne: Trykkeriet Røde Hane, Internationalt Forum, Ungdomsorganisationen Rebel og Tillidsmandsringen, idet hver af disse udpeger hver et medlem til bestyrelsen. Bestyrelsens sidste 3 medlemmer vælges på generalforsamlingen.

Bestyrelsen konstituerer sig med et arbejdsudvalg og udpeger i den forbindelse en kasserer, men fungerer iverigt kollektivt.

Arbejdsudvalget er ansvarlig for foreningens daglige ledelse ud fra de retningslinier bestyrelsen udstikker.

Foreningen tegnes ved underskrift af to arbejdsudvalgsmedlemmer i forening. Arbejdsudvalget kan udstede prokura til medlemmer af foreningen.

Alle valg til bestyrelse og arbejdsudvalg sker for en periode af 1 år.

§ 6. Økonomi

Bestyrelsen har det overordnede ansvar for foreningens økonomi og er ansvarlig for at forelægge et revideret regnskab for generalforsamlingen.

Foreningens kollektive medlemmer hæfter kollektivt og solidarisk for de økonomiske dispositioner foreningen foretager. *Enkeltmedlemmer hæfter ikke for foreningens gæld.*

På budgettet afsættes en ramme på 3% af foreningens samlede indskudskapital til årlig huslejenedsættelse for organisationer, der er lejere i foreningens lokaler. Enkelt- og kollektivmedlemmer kan efter eget valg give deres andel af denne 3% ramme i huslejenedsættelse til en eller flere lejere af foreningens lokaler. Hvert medlems andel af 3% rammen svarer til 3% af pågældendes indskudskapital..

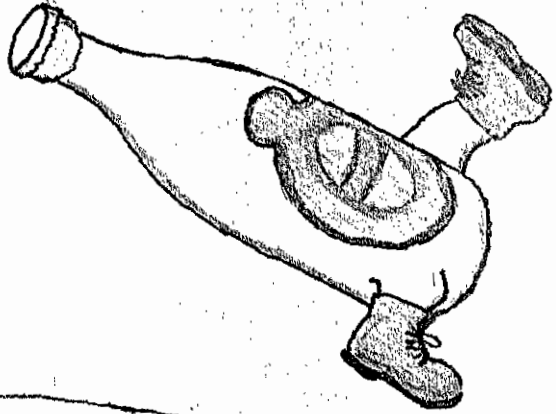
§ 7. Opløsning og eksklusion

Generalforsamlingen kan med 2/3 stemmeflertal ekskludere et medlem, såfremt dette handler i modstrid med foreningens formål. Et ekskluderet medlem får udbetalt sit indskud indenfor 3 måneder efter eksklusion.

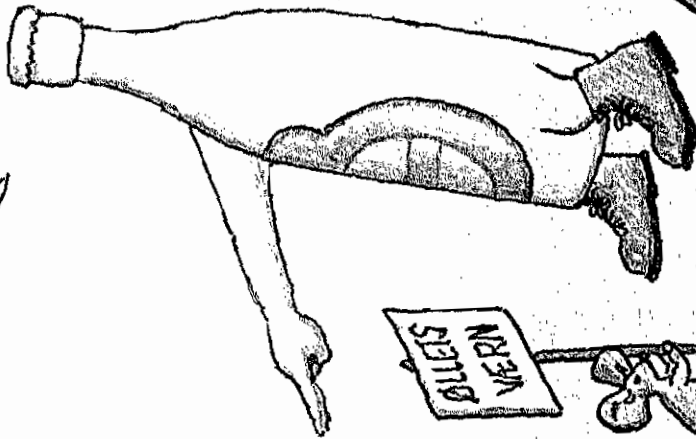
En opløsning af foreningen skal vedtages af to på hinanden følgende generalforsamlinger med mindst 14 dages mellemrum og kræver hver gang 2/3 stemmeflertal. Ved en opløsning afhændes foreningens aktiver. Såfremt afhændelsen giver underskud, dækkes underskuddet af de kollektive medlemmer. Giver afhændelsen overskud, fordeles dette forholdsvis mellem kollektive og individuelle medlemmer iflht. størrelsen af disses indskud.

Vedtaget på stiftende generalforsamling mandag den 29. marts 1993

JEG HENTER
ET BRÆKJERN

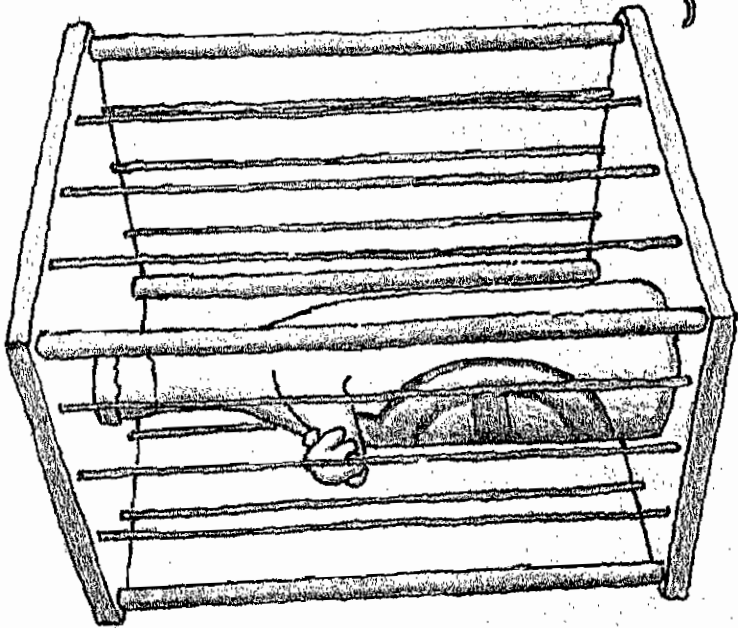
NU DRIKKER
VI OIG

ALLETS
VERIN

STOL IKKE PÅ
AUTONOME

Balance

Solidaritetshuset

Periode 01/01/9⁴~~5~~ - 31/12/9⁴~~5~~ Beløb i Kr Dato 05/10/9⁴~~5~~ Side 1

	PB	Ændring	LB
	01/01/95	01/01/95 - 31/12/95	31/12/95
BALANCE KONTI			
AKTIVER			
4000 giro	-892,08	16 463,61	15 571,53
4100 ejendomsværdi	1 170 000,00	0,00	1 170 000,00
AKTIVER I ALT	1 169 107,92	16 463,61	1 185 571,53
PASSIVER			
5000 -lån nykredit	-640 186,58	16 457,37	-623 729,21
5100 lån stilladsklubben	-11 500,00	1 000,00	-10 500,00
5200 andele	-150 000,00	-4 000,00	-154 000,00
6000 egenkapital	-367 421,34	0,00	-367 421,34
GÆLD I ALT	-1 169 107,92	13 457,37	-1 155 650,55
Beregnet resultat	0,00	29 920,98	29 920,98

Resultatopgørelse

Solidaritetshuset

Periode 01/01/95⁴ 31/12/95⁴ Beløb i Kr

Dato 05/10/95 Side 1

	01/01/95 - 31/12/95	Procent	Akkumuleret 31/12/95	Procent
RESULTAT KONTI				
INDTÆGTER				
1000 husleje IF	30 042,40	18,5	30 042,40	18,5
1100 husleje TLR	19 580,00	12,1	19 580,00	12,1
1200 husleje Røde Hane	37 582,00	23,2	37 582,00	23,2
1300 husleje Rebel	25 800,00	15,9	25 800,00	15,9
1400 husleje Det røde Reb	41 800,00	25,8	41 800,00	25,8
1500 div. indtægter	7 207,61	4,4	7 207,61	4,4
INDTÆGTER I ALT	162 012,01	100,0	162 012,01	100,0
UDGIFTER				
2000 renter nykredit	-54 651,88	33,7	-54 651,88	33,7
2100 ejendomsskat mv.	-36 716,38	22,7	-36 716,38	22,7
2200 el	-9 177,92	5,7	-9 177,92	5,7
2300 varme	-12 516,80	7,7	-12 516,80	7,7
2400 forsikringer	-9 851,75	6,1	-9 851,75	6,1
2500 vedligeholdelse	-3 598,30	2,2	-3 598,30	2,2
2600 anlægsudgifter	-4 000,00	2,5	-4 000,00	2,5
2700 Div. omk.	-1 578,00	1,0	-1 578,00	1,0
UDGIFTER I ALT	-132 091,03	81,5	-132 091,03	81,5
Beregnet resultat	29 920,98	18,5	29 920,98	18,5

12) 162 113,500
~~12 42 56 60~~

18 200
 4 500 + 4
 4 800
 23 000

~~38.000~~
~~44.800~~
~~73.800~~

25.800
 41.800

23) 68.000 - 67.600

23
 68

Kontoplan for Solidaritetshuset

Dato 05/10/95

Side 1

- RESULTAT KONTI
 - INDTÆGTER
 - / 1000 husleje IF
 - / 1100 husleje TLR
 - / 1200 husleje Røde Hane
 - / 1300 husleje Rebel
 - / 1400 husleje Det røde Reb
 - / 1500 div. indtægter
 - UDGIFTER
 - / 2000 renter nykredit
 - / 2100 ejendomsskat mv.
 - / 2200 el
 - / 2300 varme
 - / 2400 forsikringer
 - / 2500 vedligeholdelse
 - / 2600 anlægsudgifter
 - / 2700 Div. omk.
- RESULTAT 1991
 - / 3000 Beregnet resultat
- BALANCE KONTI
 - AKTIVER
 - / 4000 giro
 - / 4100 ejendomsværdi
 - PASSIVER
 - / 5000 -lån nykredit
 - / 5100 lån stilladsklubben
 - / 5200 andele
 - / 5300 diverse
 - / 6000 egenkapital

Solidaritets Huset

Kbh. den 5.10.95

Bemærkninger til regnskab 94:

Indtægtskonti huslejer har jeg bogført således at de indkomne huslejer er bogført pr. dato. En korrekt bogføring vil være pr. forfaldsdato. Det betyder at f.eks. huslejeindbetaling for 1.kvt. 95 er bogført i 94. hvis den er betalt i 94.

Årsagen er at jeg starter med 94, idet det ikke er muligt at rekonstruere regnskabet helt fra start. Lånet i Nykredit er korrekt bogført således, at renteudgifter konteres på de løbende udgifter (driften) på konto 2000, mens afdragene konteres under passiver, konto 5000. Andele bogføres ligeledes korrekt under passiver, da det jo er andele der kan tilbagebetales.

Under aktiver er sat den offentlige ejendomsværdi, og altså ikke et skøn på den reelle handelsværdi. Det indebærer regnskabsteknisk, at regnskabet ser bedre ud, at foreningen har et overskud. Reelt er det naturligvis ikke rigtigt, idet der er stort misforhold mellem handels- og ejendomsværdi. Ifbm. den nye offentlige ejendomsvurdering har jeg skrevet, at vi ønsker en besigtigelse med det håb for øje, at ejendomsvurderingen nedsættes - og dermed også ejendomsskatten som jo er en stor post.

Vedligeholdelse (2500) og anlægsudgifter (2600) er meget små i regnskabet, og skyldes to ting 1) at der er skaffet materiale og lavet arbejde uden udgift for huseet 2) at der ikke er lavet de vedligeholdelser som huset har givet tilsagn om at betale pga. manglende arbejds/aktivistkraft. I 95 har vi dog den store udgift ifbm. etablering af fjervarme, her er jeg usikker på om vi har penge til det (ca. 20.000 kr.), men ved besparelser på varme og nye andele går det nok. Jeg arbejder på regnskab 95, samt budget.

Husleje: Rebel, IF og Røde Hane er flinke til at betale til tiden, derimod har der stort set hele tiden været problemer med Tillidsmandsringen, som konstant har været bagud. Med det forholdsvise stramme budget vi har, har det betydet at jeg har måttet bede IF og Røde Hane om at betale forud, og enkelte gange lægge personligt ud for at kunne betale regninger. Samt måttet indkassere morarenter. Det er lige lovligt nervepirrende nok.

med socialistisk hilsen

*Michael Schøldardt
kasser*

ØKONOMI I FORBINDELSE MED KOPIERING:

Fordi vi har mistet de faste udgifter til investeringer i råstoffer (papir), så er brugerbetalingen per enhed faldet til slutsummen 25 øre per taget kopi.

Rebel betaler for hele skidtet, men SKAL alligevel skrive deres tagne kopier på regnskabet. Som det ser ud nu, er det kun Regnbuen der har nået svulstige højder. I kan betale nu, har også fået regning, men himlen daler ikke ned over vore ører, hvis I ikke betaler inden kort tid. Indbetaling sker *altid* på Rebel giro nr. 0 93 96 09 mærket "kopier i Solidaritetshus".

De små beløb haster overhovedet ikke. Alle udgifter til kopimaskinen skal også betales af landsorganisationen Rebel - ikke Khb. -lokalgruppen. Skriv altid på, hvornår det drejer sig om PRIVATE kopier. Det gør det lidt nemmere for undertegnende. Er der spørgsmål eller forvirring? Jeg er her altid tirsdage mellem 14.30 - 18.00.

Ulrik!

Februar 1994:

Rebel - (38 stk. á 0,25 kr.) = 9,50 kr.
Regnbuen - (167 stk. á 0,25 kr.) = ~~41,75 kr.~~

1. marts til 6. maj 1994:

Rebel - (568 stk. á 0,25 kr.) =	142,00 kr.	
Regnbuen - (1237 stk. á 0,25 kr.) =	309,25 kr.	BETALT!
SmR - (29 stk á 0,25 kr.) =	7,25 kr.	
Lone, privat - (30 stk. á 0,25 kr.) =	7,50 kr.	
Jesper, privat - (34 stk. á 0,25 kr.) =	8,50 kr.	
Stop Broen/BAK - (20 stk. á 0,25 kr.) =	5,00 kr.	
Janus, privat - (4 stk. á 0,25 kr.) =	1,00 kr.	
Ulrik, privat - (4 stk. á 0,25 kr.) =	1,00 kr.	
Jan, privat - (15 stk. á 0,25 kr.) =	3,75 kr.	
Birgitte E. - (26 stk. á 0,25 kr.) =	6,50 kr.	

Der er ligeledes mikroskopiske skyldnere, men disse samles i "årspulje" til december.

Autonome planlægger ikke aktioner nytårsaften

Københavns politi har i en pressemeddelelse manipuleret med referatet fra AutoKo (Autonom Koordination), afholdt den 27. november.

De tilstedeværende på mødet var enige om, at vi ikke vil tage initiativ til aktioner nytårsaften. Vi ønsker heller ikke at få skylden for eventuel ballade initieret af andre. Ingen, som har læst referatet fra AutoKo, kan være i tvivl om dette. Men politiet forsøger som sædvanlig at fremstille os som en blanding af voldspsykopater og mafia.

De citater, der af politiet fremstilles som, at vi opfordrer til hærværk i Indre by nytårsaften, er klippet sammen af citater fra to forskellige diskussioner på mødet. Der var en generel diskussion om gadeuro på Nørrebro, hvor der var enighed om, at vi ikke ønsker hærværk på Nørrebro. Vi støtter dem, som viser vrede mod kapitalister, der tjener penge på at misbruge mennesker og natur. Men vi støtter også vore små lokale butikker, som storkapitalen forsøger at udrydde. Der er dog ofte mange, som tiltrækkes af "gang i gaden" og hærger i flæng, uden at tænke over, hvem det går ud over. Derfor blev det på mødet bl.a. sagt, at det er bedre at gå amok et andet sted, f.eks. i Indre by, hvor det er mere sandsynligt, at det kun går ud over firmaer, som har fortjent det.

Politiet opfordrer nu københavnernes til at fjerne sig fra "uro" nytårsaften, så politiet ikke mistænker dem for at deltage. Det ligner udgangs- og forsamlingsforbud. Samtidig opruster politiet sig til en mindre borgerkrig, som om København var i undtagelsestilstand. Politiets militæriske tilstedeværelse og brutale fremtoning kan dog meget vel fremprovokere vrede mod politiet blandt københavnere, der er på gaden for at fejre nytår. Det kan umuligt komme bag på politiet, at det meste af byen er på gaden denne nat, f.eks. for at affyre fyrværkeri. Og det vil næppe mere folk at blive overvåget af en deling kampklædte betjente på hvert gadehjørne. Enhver beruset person, der svinger en flaske, risikerer at blive anholdt for optøjer.

Politiet burde også vide, at deres oprustning til gadekamp måske vil tiltrække mennesker fra hele StorKøbenhavn, som i forvejen er vrede på politiet og gerne vil slås. Vi forstår godt, at mennesker bliver vrede, når de konstant møder arbejdsløshed, boligmangel og statslig overformynderi, samtidig med at politiet og myndighederne forfølger enhver, der afviger fra borgerligheden. Sidste år var ikke første gang, der blev knust ruder nytårsaften - sådan har det været i mange år, blot har det ikke været så politisk målrettet, som aktionen mod McDonalds sidste år.

Vi kan ikke tage ansvaret for, hvad andre gør nytårsaften. Og vi kan heller ikke tage ansvaret, hvis politiet, som tidligere, provokerer til sammenstød. Men politiet vil sandsynligvis bruge enhver urolighed i deres hetz mod autonome.

Vi opfordrer politiet til at blive hjemme, i stedet for at ødelægge nytårsaften.

Vi opfordrer københavnernes til at forhindre politiet i at bruge vold, som da de slog Benjamin ihjel for fire år siden.

20.6.95: Tæller 39723

regnskabet

Kopiregnskab op til 24.februar 1995.

Tællerstatus 23488

Der er kommet regning fra Kopiservice. Den lyder på: 2712,50 - og den skulle have været betalt d.15.februar 1995. Men der er ikke nok penge til at betale. Så spørgsmålet er om Solidaritetshuset skal klare sig uden en kopimaskine. Mit svar er et klart nej. Dette vil bombe huset tilbage til inden det eksisterede. Derfor må dem, der bruger kopimaskinen finde de penge, de skylder for kopier. Og de skal være indbetalt senest d.2.marts 95. Et håb er, at Kopiservice - selv op de har været knotne på mange serviceopkald fra os - tager os til nåde igen.

Du betaler kontant til Kalle - eller ved at anvende et girokort, du kan få. Indtil nu er der kun 715,75kr fra sidste år, hvor Regnbuen betalte til Rebel for kopier, og der er langt til de 2.700 kroner der skal betales. Selv om alle betaler vil der stadig mangle 1.000kr., så gode ideer er mere end velkomne.

Desuden: indtil nu har vi haft gratis kopipapir. Det har vi ikke mere. Derfor sættes prisen fremover op til 40 ører pr. kopi.

Regnbuen: 500	= 125,- kr	}	211,00kr
Mike T.: 15	= 3,75		
Marianne Vølund: 300	= 75,-		
Stud.Mod Racisme: 29	= 7,25		
Birgitte E: 737	= 184,25	}	184,25
Rebel: 1087 + 606 + 240	= 483,25kr	}	552,00kr
Lars.P: 21; Bjørn: 16;			
Frans: 21; Ulrik: 72;			
Sune: 21; Rie: 20;	= 68,75		
Felicia: 7; Bodil(Århus): 4;			
Marie: 5; Lone: 50;			
Janus: 4; Peter: 34			
Stop Broen/BAK/AntiMac: 237 + 20 + 6 + 87	= 350 = 87,50kr	}	105,00kr
Troels: 70	= 17,50kr		
Malergruppen		}	10,00kr
Irene: 18	= 4,50		
Lars: 20	= 5,00		
Julle: 2	= 0,50		

Kopiregnskab op til 24.februar 1995.

Der er kommet regning fra Kopiservice. Den lyder på: 2712,50 - og den skulle have været betalt d.15.februar 1995. Men der er ikke nok penge til at betale. Så spørgsmålet er om Solidaritetshuset skal klare sig uden en kopimaskine. Mit svar er et klart nej. Dette vil bombe huset tilbage til inden det eksisterede. Derfor må dem, der bruger kopimaskinen finde de penge, de skylder for kopier. Og de skal være indbetalt senest d.2.marts 95. Et håb er, at Kopiservice - selv op de har været knotne på mange serviceopkald fra os - tager os til nåde igen.

Du betaler kontant til Kalle - eller ved at anvende et girokort, du kan få. Indtil nu er der kun 715,75kr fra sidste år, hvor Regnbuen betalte til Rebel for kopier, og der er langt til de 2.700 kroner der skal betales. Selv om alle betaler vil der stadig mangle 1.000kr., så gode ideer er mere end velkomne.

Desuden: indtil nu har vi haft gratis kopipapir. Det har vi ikke mere. Derfor sættes prisen fremover op til 40 ører pr. kopi.

Regnbuen: 500	= 125,- kr	}	<u>211,00kr</u>
Mike T.: 15	= 3,75		
Marianne Vølund: 300	= 75,-		
Stud.Mod Racisme: 29	= 7,25		
Birgitte E: 737	= 184,25	}	<u>184,25</u>
Rebel: 1087 + 606 + 240	= 483,25kr	}	<u>552,00kr</u>
Lars.P: 21; Bjørn: 16;			
Frans: 21; Ulrik: 72;			
Sune: 21; Rie: 20;	= 68,75		
Felicia: 7; Bodil(Århus): 4;			
Marie: 5; Lone: 50;			
Janus: 4; Peter: 34			
Stop Broen/BAK/AntiMac: 237 + 20 + 6 + 87	= 350 = 87,50kr	}	<u>105,00kr</u>
Troels: 70	= 17,50kr		
Malergruppen		}	<u>10,00kr</u>
Irene: 18	= 4,50		
Lars: 20	= 5,00		
Julle: 2	= 0,50		

Den 10-6 1996

Andelsforeningen
Solidaritetshuset

Som aktivist i gruppen omkring et Helhedshus, er jeg igennem længere tid kommet en gang om ugen i Solidaritetshuset.

Jeg har på afstand fulgt med i problematikken omkring Jan og forskellige grupper og personer i huset.

Jeg har kendt Jan i mange år, faktisk var det mig, der via Galebevægelsen henviste ham til samtale i Regnbuen (hvilket jeg idag godt kan fortryde lidt).

Jan har i en kort periode været med i gruppen omkring et Helhedshus, men da hans målsætninger, visioner og måder at arbejde på, lå langt fra vores, holdt han op.

Herefter begyndte Jan at kontakte mig privat, med alle mulige former for beskyldninger og intrigere omkring de andre i gruppen, specielt omkring de folk der kom fra Regnbuen.

Jeg har kendt Regnbuen igennem mange år, og jeg kunne ikke give Jan ret i hans mange påstande omkring folk fra Aktivitetshuset, uanset hvilken gruppe de kom fra. Jeg måtte gøre Jan opmærksom på, at han ikke skulle kontakte mig privat.

Idag har jeg så erfaret, at Jan har kontaktet Radøti og Galebevægelsen, for igennem deres medier at kunne komme igennem med nogle af sine påstande om andre mennesker. Jeg kan udmærket forestille mig, at Jan nu prøver at bruge dette forum, til at splitte Solidaritetshuset, Regnbuen og helhedshuset ud imod hinanden.

Jeg kender desværre alt for godt typer som Jan, der når de er uenige med andre, bruger alle former for ufine metoder for at ramme andre på deres arbejde. Vi har haft et par opgør med sådanne personer i Galebevægelsen, og de formår virkelig at tappe ens ressourcer og kræfter.

Når jeg så henvender mig til jer nu, er det fordi at jeg mener at det er beklageligt, at en person får rum til at splitte så mange grupper ud mod hinanden. Grupper der jo stort set arbejder udfra samme målsætning.

MVH

Caia Garupi

Caia Garupi

København d.13-12-1995.

Kære Kalle

Lad mig som indledning beklage, at jeg ikke tidligere har fået taget mig sammen til at forfatte denne skrivelse til dig.

Som du ved udlånte du mig i foråret 1995 en VHS-kassette med hvad du betegnede som meget sjældne optagelser af patienter i elektrochok-behandling. Det var ideen, at materialet eventuelt skulle indgå i en udsendelse om den psykiatriske behandling eller manglen på samme her i Danmark.

Efter endt gennemsyn arkiverede jeg båndet sammen med andet uerstatteligt materiale jeg er i besiddelse af. Da du således retter henvendelse til mig i begyndelse af efteråret forekommer det mig som en enkelt opgave at returnere båndet. Men som du sikkert ved nu, skulle situationen vise sig at være en helt andet.

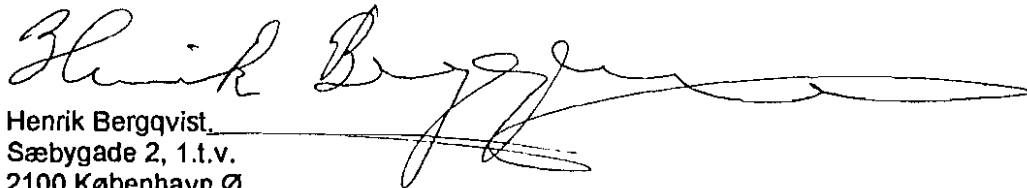
Båndet er væk. Hvorvidt der er tale om simpelthen ran kan jeg blot gisne om. Du skal vide at jeg ikke kun ud fra en faglig interesse men ligeledes en personlig betragter bortkomsten af dette bånd som en overordentlig tragisk hændelse.

I samme stund skal det også siges at jeg og jeg alene kan gøres ansvarlig for tabet af denne kassette. Der eksisterer for mig at se ingen kendt praksis for hvorledes dette problem kan løses, hvorfor jeg ydmygt anmoder om dit udspil.

Som jeg har nævnt for dig, kan båndet genskabes for såvidt vi taler om tidligere udsendt materiale på enten DR eller TV-2. I et vist omfang vil jeg ligeledes atter kunne tilvejebringe materialet, hvis det har været udsendt på en udenlandsk TV-station.

Atter vil jeg beklage denne for dig højest ubehagelige situation. Dog håber jeg på, at vi finder en kompensationsform, der atter kan bringe vort bekendskab på fode.

De kærligste hilsener.

Henrik Bergqvist,
Sæbygade 2, 1.t.v.
2100 København Ø.
Tlf.: 40199074.

Pilskode: Lise, Søren,
Kalle, Lasse,
Helle.

HHH-møde

30.5.95

- Børnemagt
- Børneman
- Retter
- Liste

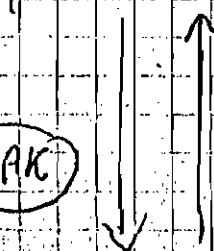
- SOC min
- SUNDHEDSMINI
- VSBH's kammer

- offentlige møder
- STRÆK
- DEMOER/BZ'elser
- Gældgrupper

Det almene

Psykh

RgB → SAK

offent-
ligheder

HHH

Det enkelte

Gælder
Psykiastr

psykiatrien
psykiologien

Oktober i samarbejde med festival

Ungdomsgruppe

Pariser-grupper med

der skal
være hoved
for den kommende
jules-tur
den næste
steve.

6

Waldemar von Salschen

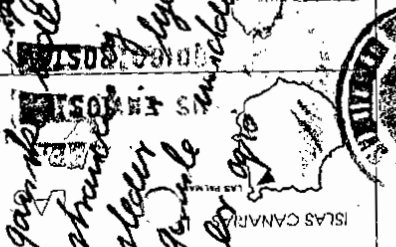
Østergaardsvej 41

2200 København

Drina Maria
(Newmark)

For Blæser d. 11.12.75

Hej alle,
En lille lituren fra mig (og hold
og har det fint. Her er varme, sol og
god mad. Jeg lever den selv. Holdt
ganske godt sammen her, det på reise
skriver. Jeg er mere spændt
neder i byen, dog ikke det
familie misdelede karakter. Men
for mig er det værd
at være værd
er for far.

EDTA COMPTON S.L. - DIS. LIBYE MAR. ST. © FOTO TULLIO GATTI. TEL. OF. (928) 317300 FAX 318277

The warm heart of Africa!

Fish eagles, Lake Malawi.

Produced by Lortien Communications for the Malawi Department of Parks &

ZIMBABWE

20

POS

\$2

\$2

ZIMBABWE

POST CARD

BY AIR MAIL PERMITTED

Sec. H. Arby & Kelleher
de sekretariatshuset
Grønlandsvej 41
2200 København
Denmark

Jediacade
175-96

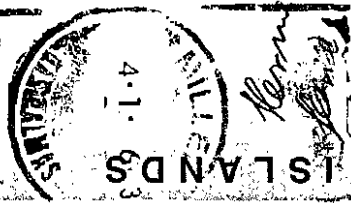
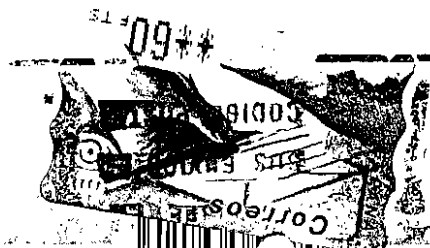
HEJ SAK

I Nyege ligge men mellem
og ved vandlederne og røge
mønstre. Det er der 99 og noget
ved faldet på landet. Der er
og træne på jern, sky i upåvirket
tilstand. Eller gør det helt
sint herude sølpe, selv om
det kan blive real til på en
natten. Heber det gør men
et med et evige oplys" og
Seli-hudet. P. L. T. L. L. L.
Sebra seeds

Hilken

Herber (twist) (Seli-hudet)

10-54 8 42196128 140000

FROM CANARY ISLANDS

Redgavningsvej
Løgkøben.
Grønlandsvej 41
2200 København W.
Nimmurza
(Denmark)

Per Jørgensen
d. 11.12.-95.

Skære alle
Kendte en lille bit her fra min
og nyder at være alene,
inden ret og i røget på
en sønne, og selvfølgelig at på det
og gør en lang men uden om at
kontrolleret med udelukkelse af
mandens. Og biler, 3 biler
Mange takker for.

I EFTERÅRET 93 var der en del stormøder ang. tilfælde af overgreb på kvinder. Der var dengang mange problemer med "proceduren" - dvs. hvem der skulle tage initiativer, handle, beslutte og diskutere i de tilfælde, hvor vold og voldtægt bliver offentlig kendt.

Som følge af de problemer blev gruppen Artemis nedsat af et stormøde. Gruppens opgave var at samle op på erfaringerne, sådan at gruppen i fremtidige situationer kunne rådgive et offer bedst muligt mht. hendes handlemuligheder.

Gruppen forsøger at tage offerets position - dvs. at vi ikke varetager gerningsmandens, fællesskabets eller den generelle politiks interesser - kun den enkelte kvinde, som henvender sig.

UDFRA DETTE STANDPUNKT har vi i gruppen Artemis forsøgt at samle nogle erfaringer fra sidst, og give vores bud på, hvordan vi nu som fællesskab kan forholde os mest "konstruktivt" til det aktuelle overgreb.

- DEN KOLLEKTIVE BOYKOT / REAKTION dengang var rimeligt problematisk. Der var ikke fuldstændig enighed og opbakning om denne beslutning i miljøet. Der blev diskuteret meget kritisk med de personer og grupper, som af forskellige grunde ikke ønskede at deltage i boykotten.

For kvinden / offeret vil sådan en splittelse koste dyrt. Al uviljen, irritationen og konflikterne rammer kvinden tidobbelt, fordi hun kommer til at stå som ansvarlig / årsag til alle problemerne. Kvinden vil blive konfronteret meget hårdt med andre folks / fællesskabets beslutninger og handlinger.

- SAGEN VOKSEDE UKONTROLLERET pga. problemerne og den store offentlighed omkring dem. "Sagen" blev et meget interessant sladderemne, en ugeføljeton, som gud og hvermand havde deres meget bestemte mening om. Alle sladrede, og forskellige versioner af historien og processen kørte rundt blandt folk.

For kvinden vil denne store offentlige interesse betyde, at hun aldrig kan være anonym, alle betragter hende som offer og kan ikke abstrahere fra "sagen", når de ser hende. Hun er ufrivilligt i focus, og alt hun gør og siger vurderes og ekspederes videre i sladderekspressen. Hun stemples, og bliver konstant og massivt konfronteret med folks mening om hende og sagen.

- DET blev også klart, at miljøet som socialt fællesskab har nogle begrænsninger. Vi kunne lave politik sammen, men vi var ikke et sammenhængende minisamfund, hvor al justits, moral og menneskelig konflikt kunne løses af de få aktive, der dukker op til møderne. Vores evne og vilje til at gå ind og forandre sociale processer og -holdninger internt er begrænset. Vi kan beskæftige os med generel politik, men kunne/skulle ikke som fællesskab regulere enkeltpersoners forhold og liv.

Overblik over økonomien i Baghuset/Solidaritetshuset:

Der er følgende indtægter:

Det Røde Reb: Kvartalshusleje ligger på 8900 kr. Vi får ca. 6200 kr. fra FOS. Der må kalkuleres med manglende 2700 kr. i kvartalet.

Smugkroen: Såfremt vi bevarer "tjek på tingene", så er der her et overskud på 1000 kr. om måneden, dvs. 3000 kr. i kvartalet.

Rebel: Husleje ligger på ca. 9000 kr. FOS giver ca. 7000 kr. Desuden kommer der 5100 kr. ind fra Regnbuen i kvartalet. Dette giver et ca. overskud på 3000 kr. i kvartalet.

Regnbuen: De betaler per kvartal 5100 kr. til Rebel. Desuden sættes der per kvartal 1500 kr. af til Solidaritetshuset.

Anslået regnskab/budget for baghuset ser således ud:

Husleje:

Det Røde Reb	8900 kr. <u>6200 kr.</u>	- 2700 kr.
Rebel	8900 kr. 7000 kr. <u>5100 kr.</u>	+ 3200 kr.
Smugkroen		+ 3000 kr.
Resultat		+ 3500 kr.

Retningslinjer (forslag):

Rebel betaler de manglende 2700 kr. til Det Røde Reb. Vi har således kvartalsvis 500 kr. i overskud fra Regnbuen. Smugkroens 3000 kr. postes i fællesanliggende som følger: 2000 kr. gives kvartalsvis til fælles nye kopimaskine ell. telefon; de resterende 1000 kr. bruges til mælk, kaffe, te, og hvad der ellers er nødvendigt for at gøre huset hyggeligt.

Hvad skal der umiddelbart gøres: Vi bør se Rebel-Kbh. regnskab med specificeret resultatopgørelse for 1995. Vi bør efterse, om tallene i udkast passer præcist. Vi bør nedsætte en fælles økonomi-gruppe med 2-3 rep. fra 1. og 2. sal, som sørger for at pengene fra smugkro og andet der vedrører vortes fælles økonomi forvaltes korrekt.

Dette forslag er ligeledes blevet givet til 2. sal/Kalle. Vi bør snarest efter ferien få sat nogle rammer op.

Ulrik

Lil Regnbuen

Oplæg til BOGGRUPPEN KBH.

I kælderen under Soli.huset står der en masse kasser med bøger, bøgerne ejes delvist af Rebel og af Regnbuen. Fugten i kælderen skader bøgerne og hvis ikke der sker noget, vil de i løbet af x antal måneder/år forgå. SKRIG OG SMERTE!!! Det kan vi ikke ha'

I Børnehuset var der engang en Info'cafe, men den er nu lagt i papkasser. Børnehuset vil evt. godt have Info'cafeen op at stå igen.

Hvis vi skal rykke på bøgerne i kælderen, skal vi bruge et lokal hvori vi kan arbejde med bøgerne (registrering) og hvorfra vi kan sælge dem...

Derfor foreslår jeg, at vi snarker lidt med kammeraterne i Børnehuset og får Info'cafeen op at stå igen, samtidig med at vi får et sted hvorfra vi kan sælge vores bøger...

Selvfølgelig skal Regnbuen også godkende forslaget.

Økonomisk kunne jeg forestille mig, at vi tager 10,- for bøger og 5,- for hæfter, hertil lægges evt. 5,- til Info'cafeen.

Når Info'cafeen genåbner, bør vi tage en tørn og stå for at passe den en eller to dage om ugen.

Kammeratlige knus; Sune H., AR

Kære Anne,

Jeg skriver til dig som fagfælle for at delagtiggøre dig i mine overvejelser om det, som er sket med L og A. Jeg føler, at når det går helt galt for nogle klienter, jeg har været involveret i, så har jeg en faglig og menneskelig forpligtelse til at rette blikket mod den behandlingsindsats, jeg har været del af. Dette har jeg gjort, og jeg har valgt at dele mine overvejelser med dig, i håbet om at du kan bruge dem, og måske vil svare mig.

Jeg har overvejet meget frem og tilbage, hvad jeg skulle stille op med de følelser og tanker, der er dukket op hos mig omkring dette. Hvilke konsekvenser bør jeg - eller du - drage af det? For det første har jeg forsøgt at være så selvkritisk jeg kunne: Jeg har spurgt mig selv, om jeg blot udnyttede L og As situation som en "læremulighed," og derfor kastede dem ud i for meget, selv om jeg vidste, at jeg reelt havde en tidsbegrænsning på, som ville betyde at jeg nok måtte afbryde i utide. Om jeg måske overså en mulighed for at fortsætte forløbet selv (som jeg dog stadig ikke kan se). Om jeg skulle have bakket mere aktivt op om at de skulle sammen i døgnbehandling (jeg tror dog ikke på, at (deres) misbrug er et geografisk problem, eller at det er et problem om hvor mange timer i døgnnet, klienterne er under påvirkning). Jeg har også tænkt, at jeg måske var for optimistisk, hvad narkomaner angår - at jeg endnu har en alt for "grøn" indstilling og ikke har fået de knubs, jeg skulle endnu. Men ingen af disse overvejelser har helt kunnet stille mig tilfreds.

For jeg har også tænkt, at der måske var noget at lære for dig af denne situation. At det ikke kunne have været anderledes, lyder i mine ører lidt som en rationalisering. Jeg kan ikke lade være med at tænke på det, du sagde, om at det var gået alt for godt. Og jeg fæstner mig ved noget, B sagde den dag, jeg kom og besøgte DCI (den 8/9), da jeg talte med ham, om hvordan han havde haft det dengang jeg var i praktik i DCI. B fortalte, at han følte, at det havde bidraget til at trække ham ned i sit kolossale sidemisbrug i foråret, at han havde oplevet at du havde forsøgt at få ham til at kontakte sin mor.

Jeg er ikke ude på at fordele skyld og ansvar - men jeg må og skal sige dette, fordi jeg deler din opfattelse af, at vores etiske forpligtelse ikke først og fremmest er overfor hinanden, men overfor klienterne.

Min overvejelser til dig i lyset af ovenstående ser sådan ud: Jeg tænker, at når man er helt nede i skidt og overhovedet skal finde et ståsted i livet, så kan man måske ikke bruge at få åbnet for sårene. Måske står man slet ikke der, hvor det er relevant at arbejde med sine indre skrammer og skjulte skyld og kval. Jeg kan tænke, at det som L og A, og før dem B, havde brug for dengang, det var at få så meget at stå imod med som muligt, ikke at blive holdt fast i det, der gjorde ondt. Det var også baggrunden for, at jeg opfordrede dig til at arbejde ud fra, at de skulle være ressourcer for hinanden, ikke at gå ind i hver deres intrapsyriske problemstillinger, da du overtog parforløbet.

Så kan man sige, at det i den sidste ende er misbrugerens eget ansvar om han tager stoffet. Men den holder ikke; man gjorde, hvad man kunne, selvfølgelig. Men de situationer, der går galt, dem må og skal vi formå at lære af.

Og man kan sige, at det er nødvendigt at holde misbrugerne fast på det i dem, som får dem til at misbruge. Den holder så langt, at man ikke løser misbrugsproblemer ved hjælp af en stok og en gulerod. Men det er måske nok så interessant, at spørge, hvordan de kan hjælpes til at forbedre deres liv, før man søger efter årsager. Og hvis man faktisk har mistanke om, at man har bidraget til at bare én klient kommer ud i en periode med massivt intravenøst misbrug, så må og skal det betyde, at man tager sin behandling af pågældende op til revision; intravenøst misbrug er så skadeligt, at man virkelig må være opmærksom på konsekvenserne af sine og sine kollegers handlinger, når man arbejder som behandler. Dette er hermed forsøgt fra min side.

Dette ligger så vidt jeg kan se også i forlængelse af et begreb du og jeg opfatter som centralt i misbrugsbehandling: Tillid. På den ene side må man, som du ofte har fastslået, tage udgangspunkt i tillid til klienterne. Det betyder selvfølgelig at man ikke kan og skal gøre sit arbejde til et led i tvang over for klienterne. På den anden side må tilliden også kunne holde gensidigt; klienterne udtrykker deres tillid, hhv. mistillid på mange måder. De bliver væk fra samtaler, de tilbageholder vigtig information, de opgiver at komme videre i behandlingen osv. Dette må, hvis man opfatter klienterne som mennesker på linie med én selv, opfattes som resultater af deres realistiske vurdering af behandlingens værdi for dem i deres liv.

Jeg mener, at perspektivet for en løsning ligger i den tanke, at det, som man arbejder med i psykoterapi arbejder man ikke blot med for klienternes skyld, men at man stiller sin arbejdskraft til rådighed for dem i deres liv. Derfor tror jeg, det er afgørende vigtigt, at man kan udvikle det langsigtede perspektiv i et fællesskab med klienten, og på måder, der også bidrager til bedring af klientens liv, også på kort sigt. Især, når psykisk ubehag bringer klienten tæt på død og lemlæstelse, som tilfældet er med narkomaner.

For mig er det nødvendigt, at man som behandler tager sit medansvar, hvis man har mistanke om, at klienter stilles dårligere i kraft af behandlingen, end de var foruden den. Derfor har jeg rettet henvendelse til dig.

Jeg håber, jeg får et svar fra dig - det kan være du bliver vred på mig, eller oplever mine overvejelser som et angreb på dig. Det er da også rigtigt, at de rummer en kritik af dig. Det har ikke været hensigten at træde på dig, men at bringe det, jeg selv tænker frem, så vi forhåbentlig begge kan blive klogere; derfor håber jeg at du vil svare, også hvis du bliver vred. Det er ikke for at tage hensyn til dig eller til mig selv, jeg henvender mig til dig, men af hensyn til klienter, du eller jeg møder i vores arbejde.

Jeg er klar over, at du står i en kamp lige nu, omkring at blive pålagt at lave psykoterapi på grundlag af tvang. Den kamp er vigtig, og den ønsker jeg dig held og lykke med. Du har fuldstændig ret i, at tvang ikke bør understøtte psykoterapi, der går en faglig og menneskelig grænse.

Det er netop i kraft af din opmærksomhed på tvang og overgreb imod klienter, at jeg har tiltro til, at du vil tænke over dette, og ikke blot gå i pindsvinestilling.

Psykiologvæsen,
Gammeltelesgade 19
(K.H. 079 272)
33 38 37 87

Fortegnelse over gratis rådgivninger i København og på Frederiksberg

Alle kan henvende sig medmindre andet er anført i teksten

AIDS:

AIDS-Linien: Telefonrådgivning vedrørende AIDS på tlf. 33 91 11 19. Åben: alle dage kl. 9-23. Personlig rådgivning: Torsdage kl. 16-20, samt alle dage efter aftale.

Grundindtalt information om HIV/AIDS for indvandrere på flg. tlf.nr.: 33 91 10 37 (farsi), 33 91 10 38 (urdu), 33 91 10 70 (arabisk) og 33 91 10 80 (tyrkisk).

Positivgruppen: Postboks 159, 2000 Frederiksberg, tlf. 38 33 32 44 man.-fre. kl. 19-23 - samtaler fra HIV-smittede til HIV-smittede. En forening og værested for bøsser og biseksuelle mænd, som er HIV-smittede.

Desuden: åben psykosocial rådgivning, krisehjælp, sorggruppe, tlf. 31 87 06 24.

HIV-Danmark: Vingårdsstræde 22, 4, 1070 København K, tlf. 32 33 58 68. Denne forening arbejder pt. hovedsageligt med heteroseksuelle HIV-smittede og der er i HIV-Danmarks-regi oprettet en basis/sløttegruppe ved navn »HIV-gruppen M/K«.

Pårørendegruppen: Postbox 1898, 2300 København S. Gruppen har tlf. tid/tæffetid hver onsdag kl. 20-22.30 på tlf. 30 88 95. For pårørende - i bred forstand - til HIV-smittede.

HIV-hjælpen: Landsforeningen for bøsser og lesbiske: Knabrostræde 3, 1210 København K, tlf. 33 13 19 48. HIV-hjælpen er en åben, anonym og personlig rådgivning for mænd der har sex med mænd. HIV-hjælpen er et team af frivillige bøsser med forskellig baggrund og alder. Gruppen er sammensat, så den kan hjælpe i mange forskellige situationer. I gruppen er der socialrådgivere, jurister, læger, psykologer og sygeplejersker og andre mænd, der alle arbejder med mennesker til dagligt.

ALKOHOL:

Alko-linien: Tlf. 33 33 06 10. Servicetelefon. Gratis rådgivning og vejledning.

Afholdsambulatoriet på Hans Knudsens Plads 1 A: 2100 København Ø, tlf. 31 20 38 78. Åben: man.-tors. kl. 14.15-20. Socialrådgiver træffes ons. kl. 10-14 på tlf. 31 20 71 67

Københavns Sundhedsvæsen Alko-ambulatoriet: Forchammersvej 18, 1920 Frederiksberg C, tlf. 33 38 30 60. Åben: man.-fre. kl. 8-19, tilgang for nye kl. 8-16.

Blå Kors Døgntelefon - Den Blå Linie: tlf. 33 11 16 23 - svarer hele døgnet - den er særlig målrettet til alkoholmisbrugere.

Blå Kors Kontaktcenter: Sølvgade 14, 1306 København K, tlf. 33 11 16 23. Åben: man.-fre. kl. 10.30-17.30.

Blå Kors Kontaktcenter: Blågårdsgade 14, 2200 København N. Åben: man.-fre. kl. 10-17 og lør. kl. 10-14.

Blå Kors Kontaktcenter: Søborg Hovedgade 20, 2860 Søborg, tlf. 39 69 35 71. Åben: man.-fre. kl. 10-17. Her kommer der en del fra Bispebjergområdet.

Der er mange henvendelser til Blå Kors Centrene, og vi vil gerne lytte til dem, der kommer med problemer. Er der behov for det, henviser vi til de muligheder, der er. Vi har mange anonyme henvendelser.

DCAA Dansk Center vedrørende alkoholisme og andre afhængighedssygdomme: Valdemarsgade 47, 1665 København V, tlf. 31 23 31 03/31 23 33 03. Åben: man.-fre. kl. 9-16.

Non-profit forening, der er upolitisk og uden tilknytning til nogen trosretning eller religiøs bevægelse. Den er landsdækkende. Brochurer om sygdommen alkoholisme og behandlingen heraf samt litteraturlister, programmer og andet fremsendes vederlagsfrit. Rådgivning til alle, alkoholikere såvel som pårørende. Gratis. Kurser afholdes for alle inden for Sundhedssektoren.

Fagbibliotek og pædagogisk bibliotek under opbygning.

Kirkens Korshær København Amager: Ovengaden o. Vandet 6, 1415 København K, tlf. 31 54 56 08.

Nørrebro: Stengade 54, st., 2200 København N, tlf. 31 39 78 45.

Natvarmestue: Istedgade 100, 1650 København V, tlf. 42 19 01 57 eller 31 31 39 18.

Utterslev: Kontaktcenter, Birkedommervej 56, 2400 København NV, tlf. 31 10 72 85.

Sct. Nicolai tjenesten: Nikolaj Plads 15, 1067 København K, tlf. 33 12 14 00.

Mariatjenesten: Mariakirken, Istedgade 20, 1650 København V, tlf. 31 24 50 50.

Mariatjenestens og Diakonissestiftelsens Nøderberg for kvinder: Valdemarsgade 89, 1665 København V, tlf. 31 21 75 24.

Besøgstjenesten: tlf. 31 28 74 83.

Hjælpearbejdet i København: Drejervej 6, 2400 København NV, tlf. 31 81 28 80. Varmestue, rådgivning, tøjuddeling. Netværksgrupper for specielt enlige mænd, kvinder, indvandrerkvinder. Undervisningstilbud.

Kirkens Korshærs Herberg: Hillerødgade 62-64, 2200 København N, tlf. 38 34 81 25.

Anonyme Alkoholikere: Baldersgade 8 A, 2200 København N, tlf. 31 81 81 92. Åbent dagligt kl. 18-21, onsd. tillige kl. 12-15.

Sundby-Lænken: Amagerbrogade 185, 2300 København S, tlf. 31 59 55 53. Åben: tirs. og fre. kl. 18-20.

Nørrebro-Lænken: Ndr. Fasanvej 228, 2200 København N, tlf. 31 10 47 58. Åben: man.-tors. kl. 18.30-20.30.

FREDERIKSBERG Alko-ambulatoriet på Frederiksberg Hospital: Ndr. Fasanvej 57, 2000 Frederiksberg, tlf. 38 34 77 11, lok. 2457. Åben: man.-tors. kl. 16-18. Tlf. bestilling.

BØRNE- OG UNGDOMSRÅDGIVNINGER:

Børnetelefonen: Tlf. 35 55 55 55. Åben: hverdage kl. 12-19, lør.-søn.-helligdage kl. 16-19. Landsforeningen Børns Vilkår har

en telefonrådgivning, hvor børn og voksne yder råd og vejledning.

Forældretelefonen: Tlf. 35 55 55 57.

Sekretariat: Tlf. 35 55 55 59.

Børnerådgivningen: Holsteinsgade 26,5, 2100 København Ø. Åben: man. og tors. kl. 13-17. Åben anonym rådgivning for børn, unge og voksne angående børn.

Døgntakten for børn og unge: Sct. Hansgade 19, 2200 København N, tlf. 35 37 36 23. Åbent hele døgnet på alle årets dage, for telefoniske og personlige henvendelser. Døgntakten er Københavns kommunes krisecenter for børn og unge, hovedsageligt 13 til 18 årige.

Døgntakten yder rådgivning, vejledning og sagsbehandling.

Endvidere råder stedet over en bofunktion, hvor unge, som er bortgået eller bortvist fra hjemmet/anbringelsessted, kan tilbydes midlertidigt ophold, m.h.p. afdækning af problemerne, samt opstilling og iværksættelse af evt. hjælpeforanstaltninger.

Visitationen til boafdelingen foretages af Døgntakten.

Døgntakten udfører opsøgende arbejde i relevante miljøer.

Familiecentret »Slesvigsgade«: Alsgade 11, 1.lejl.113, 1764 København V, tlf. 31 22 80 00. Åben: man.-ons. kl. 10-21, tirs. kl. 13-16, tors.-fre. kl. 10-16. Støtte og rådgivning for familier og enlige med børn fra Vesterbro, Valby, Vanløse, Vigerslev og Sydvest. I centret arbejder pædagoger og der kan ydes hjælp i forbindelse med opdragelsesproblemer, familievanskeligheder mv. Samarbejdet foregår på centret eller i hjemmet, og i særlige tilfælde kan der være mulighed for et kortvarigt ophold på centret.

Familieprojektet: Lyongade 12, 2300 København S, tlf. 32 84 40 40 eller 31 58 48 70.

Kut- og familiecentret: Lundtoftegade 9, 2200 København N, tlf. 38 34 73 31 eller 38 34 70 26.

Familiehuset: Hjortholms Alle 3, 2400 København NV, tlf. 38 89 03 00.

Københavns Kommunes Ungdomsinformation: Rådhusstræde 13, 1466 København K, tlf. 35 15 47 99. Åben: man.-ons. kl. 11-16, tors. kl. 11-18 og fre.-lør. kl. 11-14.

Giver råd og vejledning i boligspørgsmål, oplysninger om ungdomsboliger, kollegier, hybler og lignende. Anviser værelser til unge under 30 år i hele Storkøbenhavn.

Ungdomsinformationen Amager: Sundholmsvej 89, 2300 København S, tlf. 32 97 16 11.

Ungdomsinformationen Nørrebro: Nørrebrogade 47, 2200 København N, tlf. 35 37 10 22.

Ungdomsinformationen Vesterbro: Dannebrogsgade 31 A, 1660 København V, tlf. 31 21 26 16.

Lokalkontorerne er åbne man.-ons. kl. 11-16, tors. kl. 11-18 og fre. kl. 11-14.

Københavns Overpræsidium: Hammerebgade 1, 1267 København K, tlf. 33 12 23 80. Tlf. bestilling.

Børne- og familiesagkyndig rådgivning af psykologer, psykiatere eller socialrådgivere i forbindelse med forældremyndighed og samværsret. En forudsætning for rådgivningen er, at begge forældre ønsker at deltage. Børn kan også henvende sig. Rådgiverne har tavshedspligt, og de oplysninger, der gives i samtalerne, vil kun blive anvendt i forbindelse med afgørelse om forældremyndighed eller samværsret, hvis der gives tilladelse hertil af de involverede parter.

NFB

Psykologisk Center: Vestergade 18, 1456 København K, tlf. 33 14 21 33. Åben: man.-fre. kl. 9-16.

Centret er tilknyttet Landsforeningen Ungbo. Behandlingstilbud for unge med psykiske og sociale problemer fra 12 år og opetter. Der kan tilbydes individuelle terapeutiske samtaler med psykologer. Henvi sning sker gennem socialforvaltningen i den unges opholdskommune.

Psykologisk Center II: Vesterbrogade 56,1, 1620 København V, tlf. 31 21 16 34. Åben: man.-fre. kl. 9-16.

Centret er en selvejende institution. Behandlingstilbud for unge og deres familier med psykiske og sociale problemer. Der tilbydes individuelle samtaler samt med hele familien. Henvi sning sker gennem socialforvaltningen i den unges opholdskommune.

Pædagogisk Psykologisk Rådgivning: Krausesvej 3, 2100 København Ø, tlf. 31 38 43 35 (hovedkontor).

PPR i NV: Gislingevej 14, 2700 Brønshøj, tlf. 31 80 08 35.

PPR i NØ: Gl. Kalkbrænderivej 7, 2100 København Ø, tlf. 31 38 50 36.

PPR på Amager: Amagertælledvej 49, 2300 København S, tlf. 31 54 24 78.

PPR i SV: Blommehaven 6-8, 2500 Valby, tlf. 36 30 65 01.

Rådgivning for elever og forældre, daginstitutioner og skoler om problemer med småbørn, skolebørn og unge samt deres familier.

Sct. Stefan Rådgivningscenter for børn og unge, Hillerødgade 1, 2200 København N, tlf. 31 85 58 00. Telefontid dgl. kl. 9-14. Centret tilbyder rådgivning til familier med børn og unge under 18 år, der bor i Københavns Kommune.

Derudover er Centret specialiseret i behandling af familier, hvor børnene har været udsat for grænseoverskridende handlinger - ofte i forbindelse med seksuelle overgreb og behandling af familier med børn, hvor der har været traumatiske begivenheder - ofte i forbindelse med dødsfald. På Centret varetages rådgivningen og behandlingen af psykologer og socialrådgivere.

Skolepsykiatrisk Center, Gl. Kalkbrænderivej 13, 2100 København Ø, tlf. 31 26 98 50. Åben: man.-ons. kl. 8-16, tors. kl. 8-15 og fre. kl. 8-14.

Rådgivning og behandling af børn/unge/familier fra Københavns Kommune. Der er ansat børnepsykiatere, kliniske psykologer, socialrådgivere og sekretærer.

Ungdomsklinikken: Saxogade 104 B, 3. sal, 1662 København V, tlf. 31 21 55 11.

Åben: man. og ons. kl. 8.30-16.30, tirs. og tors. kl. 8.30-18.00, fre. kl. 8.30-14. Tlf.tid for nye henvendelser: dgl. kl. 10-12, dog tirs. kl. 13-15.

Københavns Kommunes sociale og psykologiske rådgivning for unge mellem 14 og 25 år, bosiddende i Københavns Kommune. I rådgivningen arbejder socialrådgivere og psykologer. Der arbejdes individuelt og i grupper.

FREDERIKSBERG

Frederiksberg Familierådgivning: Jens Jessensvej 10, 2000 Frederiksberg, tlf. 31 74 52 79. Åben: man.-fre. kl. 8-15.30, tors. kl. 14-18. Tlf. bestilling. Frederiksberg Kommunes rådgivning for familier med børn under 18 år bosiddende i Frederiksberg Kommune. I rådgivningen arbejder psykologer og socialrådgivere. Man kan henvende sig med problemer vedrørende børns opdragelse og udvikling samt familieproblemer.

Pædagogisk Psykologisk Rådgivning for Frederiksberg: Lollandsvej 40, 2000 Frederiksberg, tlf. 38 33 30 70. Åben: man.-tors. kl. 8-16, fre. kl. 8-14. Tlf. bestilling. I forbindelse med sundhedsplejens, børneinstitutionernes og skolernes indsats for

børn og unge tilbydes pædagogisk og psykologisk vejledning, rådgivning og visse former for behandling. Derudover ydes pædagogisk psykologisk rådgivning og vejledning i tilknytning til specialundervisning for voksne. I rådgivningen arbejder psykologer, socialrådgivere og specialundervisningskonsulenter.

INDVANDRERRÅDGIVNINGER:

Indvandreradgivningen: Sankt Hans Gade 27, 2200 København N, tlf. 31 35 63 54. Tilknyttet Københavns Kommune. Åben rådgivning for indvandrere og flygtninge. Undervisningstilbud. Åbent tirs. og ons. kl. 12-15, tors. kl. 12-16.

Indvandrerkvindecentret: Elmegade 23, 2200 København N, tlf. 31 39 69 85.

Indvandrerkvindedagshøjskolen: Kigkurren 3,2 og 5, 2300 København S, tlf. 31 57 52 89. Center for kvindekursus og rådgivning.

Kirkens Korshær: Drejervej 6, 2450 København NV, tlf. 31 81 28 80. Rådgivning, tøjuddeling og danskundervisning.

Tolkning-telefon: Socialministeriet, tlf. 31 18 25 44.

Dansk flygtninghjælp: Blegdamsvej 104, 2100 København Ø, tlf. 31 42 18 11. Buddingevej 39, 2800 Lyngby, tlf. 45 93 16 44.

JURIDISKE RÅDGIVNINGER:

Advokatvagten: Kringlegangen, Gråbrødre Torv 17, 1154 København K. Åben: tirs. og tors. kl. 17-19.

Yder gratis rådgivning vedrørende juridiske spørgsmål til alle uanset indtægtsforhold og bopæl. Der rådgives om problemer i forbindelse med familieforhold, arbejde, skat, lejerforhold, køb og salg af fast ejendom. Orientering om retsregler på om-

rådet, vurdering af problemet samt henvisning til advokater, der yder retshjælp med offentlig støtte.

KRIM: Nansensgade 35, 1366 København K, tlf. 33 13 05 92. Åben: man.-fre. kl. 9-16. Frivillig rådgivning, som er en del af Kriminalpolitisk Forenings aktiviteter. Der ydes rådgivning vedrørende juridiske, familiemæssige og personlige problemer for indsatte samt deres pårørende fra hele landet.

Kritisk Retshjælp: Blågårdsgade 49, kælderens, 2200 København N, tlf. 35 37 68 13. Åben: tirs. og tors. kl. 19-21. Frivillig rådgivning af jurister og jurastuderende vedrørende social-, bolig-, familie-, arbejds-, fremmed- og kontraktsret.

Københavns Retshjælp: Tietgensgade 31 C, 1704 København V, tlf. 33 11 06 78. Åben: man.-tors. kl. 19-21 og fre. kl. 19-20. Juridisk rådgivning og bistand i øvrigt i form af egentlig sagsbehandling om de fleste af hverdagens juridiske problemer, bortset fra straffesager, sager om køb og salg af fast ejendom og oprettelse af pantebrev o.l., erhvervsager for aktivt erhvervsdrivende og sager om freds- og æreskrænkelser.

Der ydes bistand til enhver, hvis indkomst ikke overstiger 168.000 kr. for enlige eller 213.000 kr. i alt for personer i parforhold, med tillæg af 29.000 kr. pr. barn under 18 år, man forsørger. (Den økonomiske grænse svarer til grænsen for fri proces pr. 1. januar 1992 og reguleres hvert år pr. 1. januar). Retshjælpen har en »ambulancetjeneste«, hvor folk, som af helbredsmæssige grunde ikke kan komme personligt, kan få besøg i deres hjem.

PSYKIATRISK RÅDGIVNING:

Det gule hus: Kapelvej 55, 2200 København N, tlf. 31 39 03 41. Åbent: tirs.-fre. kl. 13-19, søn. kl. 13-17. Støtte og hjælp til psykisk syge og deres pårørende på Nørrebro.

Litteratur: Alene i København, Social- og sundhedsforvaltningen i København, Planlægningsafdelingen, tlf. 33 14 23 32. Januar 1990.

SEXOLOGISKE RÅDGIVNINGER:

SMIL - Landsforeningen for sadister og masochister: Sorgenfrigade 8 B, 2200 København N, tlf. 31 81 05 50. Telefonrådgivningen er åben: man. kl. 18-21.

Frivillig rådgivning for sadomasochister, vedrørende personlige, seksuelle og familiemæssige problemer. Endvidere kan foreningen være behjælpelig med henvisninger og praktiske råd. Personlig rådgivning kun ved forudgående aftale. Introduktion for alle interesserede, ikke medlemmer, i foreningens lokaler - Sorgenfrigade 8 A, 2.sal, hver 1. og 3. tirsdag kl. 18.45-20.

Transvestitforeningen FPE: Telefonkonsultation mandage kl. 18-20 i København, tlf. 31 80 17 71. Personligt møde kan aftales.

SOCIAL- OG PSYKOLOGISKE RÅDGIVNINGER

Dansk Kvindesamfunds Rådgivningskontor: Rantzausgade 22, 2200 København N. Åben: tirs. kl. 19-20. Personlig henvendelse. Lukket i juli. Frivillig social, psykologisk og juridisk rådgivning for mænd og kvinder vedrørende psykiske problemer, skilsmisse, vanskeligheder i børnenes opdragelse mv.

Den sociale døgnvagt, Bernstorffsgade 15, 1577 København V, tlf. 33 66 33 33. Åben: hele døgnet. Københavns Kommunes akutte rådgivning efter bistandskontorets lukketid. Socialrådgivere kan tilbyde samtaler og støtte til at klare øjeblikkelige vanskeligheder. Der udbetales ikke penge. Alle kan henvende sig - også institutioner. Der kan for borgere i Københavns Kommune skaffes plads på herberg. I særlige tilfælde kan medarbejdere tage på hjemmebesøg.

Herfra og videre: Christianias Rådgivningskontor, Bådsmannsstræde 43, 1407 København K, tlf. 31 57 50 00 ml. kl. 10-15. Åben: dgl. kl. 12-15.

Rådgivning og oplysning vedrørende personlige problemer samt misbrug for beboere på Christiania.

Landsforeningen for bøsser og lesbiske: Knabrostræde 3, st., 1210 København K, tlf. 33 13 19 48. Åben tors. kl. 18-20. Personlig og telefonisk rådgivning for bøsser og lesbiske vedrørende personlige, familiemæssige og arbejdsmæssige problemer m.m.

En gang om måneden er der desuden tilknyttet 2 jurister i forbindelse med spørgsmål om registreret partnerskab, arveregler m.m.

Studenter Settlementets Rådgivning: Dybbølsgade 41, 1721 København V, tlf. 31 22 88 20. Åben: man.-tors. kl. 14-18 og fre. kl. 14-17. Åben social og psykologisk rådgivning. Der ydes sagsbehandling.

RIV UD OG GEM ... RIV UD OG GEM ... RIV UD OG GEM ...**STOFMISBRUG:**

Familieambulatoriet Bogfinkevej, Bogfinkevej 1, 2400 København NV, tlf. 38 34 25 02. Åben: dgl. kl. 9-12, lør.-søn. samt helligdage kl. 10-13. Efter aftale: man., tirs. og tors. kl. 13-18, ons. kl. 16-19 og fre. kl. 13-14.30.

Københavns Kommunes behandlingsinstitution for stofmisbrugere. Man kan henvende sig uden henvisning. Familieambulatoriet henvender sig primært til familier med børn, gravide stofmisbrugere samt enkelte enlige fra NV-området. Familieambulatoriet er en socialpædagogisk behandlingsinstitution. Klienterne afgiftes ved hjælp af metadon. I behandlingen indgår obligatorisk deltagelse i diverse socialpædagogiske aktiviteter i specielt indrettede lokaler. Vi har p.t. 2 akut lejligheder for hjemløse familier med børn. Disse familier behandles såvel i hjemmet som på Ambulatoriet. Udover de socialpædagogiske tilbud er der til institutionen tilknyttet 2 socialrådgivere, 2 psykologer (individuel par-, børne- og familierapi, samt 2 lægekonsulenter (1 voksenpsykiater og 1 børnepsykiater).

Klub 47: Tycho Brahes Alle 37, 2300 København S, tlf. 31 55 33 47. Åben: man.-fre. kl. 9-16. Selvejende institution, der yder behandling og efterbehandling for stofmisbrugere bosiddende i København.

Kontaktcentret: Nørrebrogade 7, 2.tv., 2200 København N, tlf. 35 36 36 66. Åben: man.-tors. kl. 8-16, fre. kl. 8-12 (kl. 12-14 kun tlf.).

Del af den selvejende institution Dag- og Dogncentrets forskellige behandlings-tilbud til unge med psykiske og sociale problemer herunder misbrug. Forsamtaler samt støtte og vejledning med henblik på behandlingsvalg.

Københavns Kommunes Behandlingsinstitution for stofmisbrugere: Ingerslevsgade 4-6, 1705 København K, tlf. 31 23 10 11. Åben: man.-tors. kl. 8.30-16 og fre. kl. 8.30-15.30.

Københavns Kommunes behandlingstilbud til misbrugere bosiddende Vesterbro og SV. **Rantzaustræde 37 D**, 2200 København N, tlf. 31 39 68 99 man.-fre. kl. 9-16. Område indre Nørrebro og Østerbro, samt indre by.

Akuthenvisning kan ske til: Akut- og døgnafgiftningsafdelingen, Pumpehusvej 37, gang 8, 2450 SV, tlf. 31 46 51 00.

Jaguaren: Nørrebrogade 157, 1, 2200 København N, tlf. 35 82 25 50 man.-fre. kl. 9-12. Område ydre Nørrebro. Selvejende institution under dag- og dogncentret.

Kirkens Korshær: Bremerholm 18, 1069 København K, tlf. 33 12 30 93. Åben: man.-tirs. kl. 9-17, ons.-fre. kl. 9-16. Selvejende institution, der yder behandling/efterbehandling for stofmisbrugere bosiddende i København.

STUDENTERRÅDGIVNINGER:

Studenterrådgivningen: Grundtvigsvej 27, 1864 Frederiksberg C, tlf. 31 21 50 30. Åben: dgl. kl. 9-16, tirs. kl. 9-19. Telefonisk tidsbestilling: kl. 9-12 og kl. 13-14.30, tors. dog kun kl. 13-14.30. Tirs. tillige kl. 15.30-16.30. Psykologisk og socialrådgivning for alle studerende ved de videregående uddannelser, ved psykologer, socialrådgivere og psykiater. Man kan henvende sig vedrørende studentersociale spørgsmål såsom SU, økonomiske problemer mv. samt psykiske vanskeligheder som fx samlivs-/parforholdsproblemer, ensomhed mv. Der arbejdes individuelt og i grupper.

STØTTEFORENINGER:

Foreningen FAR - til Støtte for Børn og Forældre: Oehlenschlägersgade 58, 1663 København V, tlf. 97 32 55 37 (Landssekretariatet). Åben: tirs. kl. 19-21. Landsdækkende forening, der giver gratis, anonym rådgivning om samværs- og forældremyndighedsproblemer til børn, forældre og bedsteforældre. Rådgivningen er udelukkende baseret på frivillig arbejdskraft fra personer, der selv i praksis har oplevet de særdeles vanskelige sager. Rådgiverne kan fx være advokat, jurist, psykolog, socialrådgiver eller pædagog. Der arbejdes individuelt og i grupper. Foreningen udgiver tidsskriftet Samvær & Forældreansvar, der giver svar på mange af problemerne. Udgangspunktet i foreningens rådgivning er, at børn skal bevare en tæt kontakt til begge forældre og at forældrene skal ligestilles.

Foreningen »Vi har mistet et barn«: v/ Kirsten Fog Hjort, Tårnvej 331, 2610 Rødovre, tlf. 36 70 77 76. Forældreforeningen består kun af forældre, som har mistet et barn eller børn ved sygdom, trafik, ulykke, selvmord og drab. Vores opgave er at støtte og samle forældre i selvhjælpsgrupper. Der ydes rådgivning og vi er baseret på frivillig arbejdskraft. Foreningen har tilknyttet en psykologisk konsulent.

VOKSEN RÅDGIVNINGER:**Kræftrådgivninger:**

Kræftens Bekæmpelse, Boulevarden 42, 2200 København N, tlf. 35 37 47 00. Telefonisk henvendelse: man.-ons. kl. 9-12, tors. kl. 10-13 og fre. kl. 9-12. Social og psykologisk rådgivning for mennesker med kræft og deres pårørende. Der er mulighed for deltagelse i gruppebehandling. Endvidere er der mulighed for at ansøge om legat, oplysning om patientforeninger m.v.

Kræftlinien: telefonrådgivning 80 30 10 30 kl. 10-20.

Kvinderådgivninger:

Mødrehjælpen af 1983: Kastelsvej 60 A, 2100 København Ø, tlf. 31 42 15 15. Åben: man., tirs., tors. kl. 9-19, ons. kl. 9-17 og fre. kl. 9-16. En selvejende institution, hvor der ydes rådgivning og sagsbehandling, fortrinsvis baseret på frivillig arbejdskraft. Man kan henvende sig med problemer vedrørende graviditet, abort, fødsel, børn, parforhold, bolig, økonomi m.v. Der ydes rådgivning af fysioterapeuter, jordemødre, læger, socialrådgivere, jurister, psykologer, pædagoger og husholdningslærere. Der arbejdes individuelt og i grupper. Endvidere arrangeres forskellige kurser samt aflastningsophold.

Mødrehjælpens filialrådgivning: Enghave Plads 3, 1670 København V, tlf. 31 24 26 55. Åben: dgl. 9-17.

Krisecentre:

Kvindecetret Grevinde Danner, Nansensgade 1, 1366 København K, tlf. 33 14 16 76.

Dannerboligerne/Krisecentret, tlf. 33 13 36 49. Åbent døgnet rundt.

Rådgivning, henvendelse tirsdag kl. 18.30-19.00. **Joansøstrene,** tlf. 33 14 74 84 eller 33 14 16 76. Rådgivning for voldtægt/incestofre. **Selvhjælpsgrupper,** tlf. 33 14 74 84 mandag kl. 16-18.

Kvindehjemmet i København: en paragraf 105 institution, Jagtvej 153 B, 2200 København N, tlf. 31 81 98 45. Alle kvinder kan frit henvende sig.

Krisecentret: Dannebrogsgade 34, 1660 København V, tlf. 31 21 88 11.

Manderådgivning:

Manderådgivningen: Webersgade 11, kld., 2100 København Ø, tlf. 33 12 79 00. Åben: ons. kl. 19-21. Del af mandebevægelsens aktiviteter. Frivillig rådgivning vedrørende personlige problemer, samkvemsproblemer ved samlivsophør mv. 1. mandag i måneden introduktion til udviklingsgrupper.

Kalle Birck-Madsen
Regnbuen
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

11. maj 1995

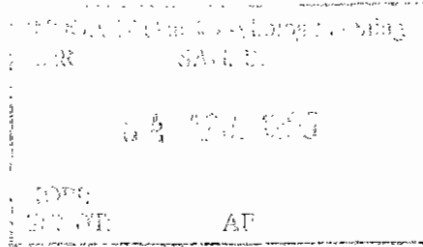
Kære Kalle Birck-Madsen

Redaktionskomiteen takker for din artikel. Komiteen synes, at du har skrevet en glimrende artikel, som blot ikke er rettet mod Psykolog Nyts målgruppe. Og de foreslår, at du publicerer den i et blad, der har unge mennesker som sin målgruppe.

Med venlig hilsen

Dorthe Mejlhede.

Tak for et godt samarbejde.

3. april 1995

Til
Psykolog Nyt

Vedlagte oplæg "Om unge og selvmord" bedes bragt. Begrundelsen er skrevet ind i indledningen til oplægget.

Det er skrevet i Amipro under navnet "Selvmord" på vedlagte diskette.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen
cand.psych. kalle Birck-Madsen

Rådgivningsgruppen
REGNBUE
Solidaritetshuset - Tlf. 35 37 86 58
Griffenfeldsgade 41, 2200 Kbh. N

Politiet
(stempel)

KRIMINALPOLITIET KØBENHAVN
Station 3, Borups Allé 266
2400 København NV.
Tlf. 31 10 14 48

Flemming Peschardt
politilæstent

Dato:

Journal nr.:

Forsikringsselskab ALKA-FORSIKRING
ENGELHOLM ALLÉ 1
2630 Tårnby.

Policenr.: 40-005480043; 40-005483859

KOSTER-FORTEGNELSE

(udfyldes med blokbogstaver eller skrivemaskine)

Opgørelse over effekter stjålet den 16/4 1994 fra 00-09

Forurettede

SOLIDARITETSHUSET

Adresse:

Tlf. privat:

CERIFFEN FELDSGADE 41; 2200 N

Tlf. arbejde: 35-378658

Forbh. politiet	Genstand	Type; anskaffelsesmåned og -år, fabrikat, årgang, nr., lager nr., indgravering, andre særlige kendetegn	Beskrivelse: Størrelse, materiale (f.eks. uld, guld, sølv, plet etc.)	Pris i dag som ny	Værdi i dag som brugt
	Symaskine	PFAFF, Holbyløch 799 E; NR: 72100; anskaffet 30.12.93		8.695,-	
	Symaskine	PFAFF, Dualmatic 935-1; NR: 33755032; (købt for 6.095,- for 26.10.92)		6.195,-	
	Strygejern	PHILIPS, model HD 1461, 00200. anskaffet 24.12.91		369,-	
	Lasepinner	Brother HL-4; s/n: F01271337 anskaffet 11.3.1992		4.800,-	
	Lasepinner	OKILED/OL400 ex Led page printer. NR, S/N: 310A0097277 anskaffet 22.3.1994		4.995,-	

Fortegnelsen skal afleveres
til politiet inden 1 uge efter
anmeldelsen

P.g.v. Solidaritetshuset
Carl-Leib Sichel-Medien
Forurettede

21.4.94
Dato

De anførte priser er til brug
for politiets efterforskning og
ikke udtryk for evt. erstatning.

Anbefalinger

Simpelthen årets julefrokost!

Søren Johansen, arrangør

Min eneste bekymring er, at de i deres beruselse glemmer julefrokostens politiske indhold

Søren Søndergaard, Politisk Kommissær

Til fest med trotskister? Aldrig! Man kunne risikere at komme til at more sig!

Klaus Riis, DKP M/L's 1. partisekretær

Efter sigende skulle det være både morsomt og underholdende. Det siges endog, at de også tænker på børnene. Disse rygter er dog ikke bekræftede og dertil næppe troværdige.

Poul Eefsen, Politidirektør

Dialektisk anticipering af kommunismen

Trotskistiske Akademikere

Til Regnbuen

Invitation til

Revolutionær JULEFROKOST

Arr: SAP-København

Kære

Du inviteres hermed til
SAP-Københavns
Julefrokost lørdag d. 11.
december kl. 14.00,
Studenterrådet, Krystalgade
16, 3.

Tilmelding til Åge eller
Søren J. på Nørre Alle 11A
Tlf. 31 39 79 48 senest 6/11
Pris: 60,- kr. pr voksen
Børn under 7 år gratis
Børn fra 7 - 13 år. 30,- kr.

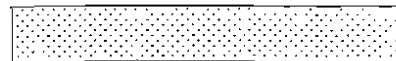
Kærlig hilsen

SAP's Københavns-Bestyrelse

Program

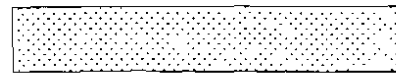
Det store kolde bord: det højeste
punkt her på egnen

- salg af øl, snaps & vand
- afsyngning af røde sange efter behov

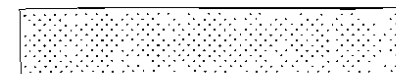
Underholdning for de største

- Faller og Finkerne
- Kinesisk lotteri

Underholdning for de mindste

- videofilm
- slikposer

Berlin-seminar

.....fra 7. til 12. april

Hermed et lille "pip" fra os, der deltog i mødet og noget om, hvad vi hyggesnakkede os frem til. Egentlig har alle interesserede skrevet sig på listen og evt deltaget i mødet.

Men, der kan jo være enkelte med interesse for sagen, som af mange forskellige årsager har været forhindret i at deltage indtil nu.

Så derfor: Af alle os, der tager afsted, er vi otte som rejser samlet fra Hovedbanegården torsdag d. 6. april kl. 12.41. Men vi mødes "under uret" ca. en halv time før.

Alle praktiske foranstaltninger mht overnatning er i orden. Der er arrangeret privat indkvartering med mulighed for at nye kan købe sig på.

Maden organiserer vi på turen derned. Der lægges op til fællesindkøb af morgenmad og aftensmad. Og der vil evt være et økonomisk tilskud til madudgifter.

Lidt om priser: Er man under 26 koster en retur uanset rejsens varighed 416 kr. med et tillæg på 35 kr. for pladsbillet hver vej. Dvs 486 kr. ialt for en retur.

For os over 26 er der to muligheder: 5-dagesbillet koster 570 kr. incl. pladsbillet begge veje. Og for hjemrejse på 6.-dagen og derefter koster billetten 734 kr incl. pladsbillet begge veje.

Det kan ikke betale sig at købe hjemrejsebilletten i Berlin. Den er af en eller anden grund væsentlig dyrere, end hvis man køber den herhjemme. Det kan altså betale sig at købe returbilletten med det samme.

Det kan også betale sig at bestille billetten i god tid af hensyn til alm. ferietumult. Og som vi også lægger op til: Det kan være ret fedt at følges ad og på den måde at få det mere "tur" ud af det. Så tag din fladmaste mundharmonika og nodestativet med, så underholder vi kupéen med musik skønsang undervejs.

Til allersidst: Det er ok, du lige giver et praj til Thomas eller Lotte mht overnatning. Tlf.: 31 39 73 37. Det kunne være rart lige at give besked til vores tyske værter, om hvormange vi bliver. Og har du lyst til at følges med os i toget, kan Line muligvis arrangerer pladser samlet. Tlf.: 35 82 32 84.

Baghusets fællesmøder: onsdage 22.30 ->

- specielt om økonomi.

Hver uge siden onsdag d.28. oktober 1994 har vi haft fællesmøde. De har vekslet lidt mellem deltagelse af en 5-8 personer, 100 gennemgående og et utal flere aktivister. Der er blevet diskuteret, der er blevet elsket og skændtes, i vin, øller og Lehmann; og der er blevet sunget og sovet, arrangeret politiske aktioner, og der er taget mange kampe med det omgivende systems inhumanitet og magtudøvelse. Og der dannes kollektiver, sommerlejre og provinsorganiseringer. Og ud over den politiske indfaldsvinkel, eksisterer der efterhånden også trådene til aktive fagforeninger og bistandsklienter, og dette indimod Arbejdsmarkedsmæssige-, Social- og Sundhedsmæssige instanser, som der vel efterhånden kan øves indflydelse på fra vores side.

Jeg synes det en god ting, at der eksisterer steder som Solidaritetshuset. Jeg synes det er endnu bedre, at der alligevel er så meget kollektivt tjek på det, at vi fungerer mere eller mindre autonomt, dvs. selvbestemt og på egne kræfter beroende arbejde. På sin vis et *'kollektivt subjekt'* under dannelse og udfoldelse.

I det følgende skal jeg koncentrere mig om økonomi!

Der købes i snit ind for kr.1300,- om ugen. Og salget af dette giver et lille overskud, der dels er blevet brugt til almindelige dagligdags ting i cafeen - toiletpapir, kaffe, the, opvaskemiddel, vask osv, eller ca.kr.200,- om ugen - og som dels skulle bruges til større anskaffelser i cafeen, fx et ønsket fjernsyn, video-maskine osv., hvad det dog ikke er blevet til (ud over at Det Røde Rebs konto har fået kr.3.550,-) af følgende grunde:

Cafe-kassen er ofte det eneste sted at gå hen for dækning af en vifte af forskelligartede udgifter. Fx. er kopimaskinen støttet med kr.1.200,-; 18.maj-demoen med kr.500,-; Skjulte flygtningen kr.200,-; Rebel-København/Landsdel med minimum kr.2.000,-; kaffe-maskine kr.400,-; spray-maling/stokke/stof til ..; taxa til ..; morgenmad til gæster; udlæg til diverse .., som sjældent afregnes osv osv osv.

Der er følgende problemer forbundet med økonomien:

- Bagstopperne har tit svært ved at aflevere pengene igen. Jeg vil derfor foreslå den lille regel, at man ikke blander egne penge sammen med cafe-penge. Dvs: hold cafe-pengene for sig selv, og hvad der er i beløb er ligegyldigt. De skal jo bare afleveres! Ovenstående gælder også, hvis man synes, at der ligger for mange penge i stativet, og man derfor tager dem for at opbevare dem, eller man lægger skyldner-sedler for ikke at lægge penge, når man køber noget uden for onsdagen. Summa: der går systematisk kage i det, når nogen bruger cafe-kassen som bank for sig selv; og personligt er jeg hammer træt af, at man har ofte har "glemt cafe-pengene derhjemme" og/eller at man ikke kommer med pengene til aftalt tid, dvs når de skal bruges igen til køb af nye forsyninger.

- Dét, der ikke drikkes om onsdagen, og som står i cafeen de næste dage, bliver næsten aldrig afregnet, eller også bliver pengene taget. Der er minimum et svind på 90%.

Kalle

København 22. august 1995

Til
Vagn Greve
Kriminalistisk Institut
Skt. Peders Stræde 19
1453 København K.

Et spørgsmål om anholdelsesprocedure.

Jeg skriver til dig på vegne af den gruppe på ca. 45 personer, der blev anholdt i Roskilde d. 19. august 1995 kl. 13. ifm. Sit-Down-demonstrationen mod nazisternes planlagte march. Vi var den gruppe, hvis eneste brøde bestod i, at vi ikke ønskede at efterkomme politiets opfordring til at fjerne os, fordi nazisterne to timer senere skulle gennemføre deres march. Og hermed også sagt, at ingen af os i demonstrationen havde eller har forbindelse med de ca. 20 andre personer, der blev anholdt for andre ting såsom slagvåben, biltyveri eller andet.

Alle 45 blev efter anholdelsen fotograferet i Roskilde med polaroid-kamera. Herefter blev vi kørt til Valby Politistation, hvor vi herefter blev fotograferet endnu engang 3 gange med polaroid-kamera: forfra, fra siden og bagfra. Efterfølgende blev vi fotograferet med standardkamera endnu tre gange: forfra, fra siden med "forbryder"-nummer, og bagfra. Sluttelig blev der taget fingeraftryk: alle fingre og begge håndflader. Det var en procedure, der tog tiden fra kl. 13-21, hvor den sidste blev sat fri.

Så er det vi undrer os: vi er sigtet for overtrædelse af politi-vedtægten, men alligevel trækkes vi igennem den store mølle, som var det en meget alvorlig forbrydelse, der havde fundet sted.

Vores spørgsmål til dig er: er der hjemmel - nogen steder ud fra vores konkrete forseelse - til i den grad og i det omfang at fotografere os, som ovenanførte angiver, samt til at tage fingeraftryk?

I betragtning af at hovedparten af demonstrationsdeltagerne er under 20 år og netop var i dén demonstration pga. deres pacifistiske holdning - som de alle notabene også levede op til, end ikke eet perfidt råbe-slogan mødte politiet - finder jeg det personligt yderst betænkeligt, at politiet anvender den beskrevne procedure. Det har da også vagt stor harme, dét der skete fra politiets side efter anholdelsen, som alle opfatter som et voldsomt overgreb af deres rettigheder set ift. forseelsens art.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen

Kalle Birck-Madsen

Solidaritetshuset

Griffenfeldsgade 41

2200 København N.

Tlf: 35-37.86.58

KRIMINALISTISK INSTITUT
Københavns Universitet

Skt. Peders Stræde 19
DK-1453 København K

Tlf. (+ 45) 35 32 33 41
eller (+ 45) 42 90 55 92
Fax (+ 45) 35 32 33 34

7ende september 1995

Kære Kalle Birck-Madsen.

På grund af bortrejse og en større hob arbejde i forbindelse med semesterets start har jeg først nu mulighed for at besvare dit brev af 22. f.m. om Roskilde-demonstrationen.

De fleste af dine spørgsmål (fotograferingen, fingeraftrykkene) hører under procesretten, som ikke er mit fag, og som jeg derfor undlader at kommentere. Men jeg kan kun opfordre jer til at klage videre i systemet.

Det er korrekt, at politiet skal sørge for, at nazisternes march kan blive gennemført uforstyrret. Om det er nødvendigt at gribe ind allerede to timer før, er det ikke muligt for mig at vurdere. I den forbindelse har det en ret til at gennemtvinge fjernelsen af jer med rimelig fysisk magt.

Med venlig hilsen

Vagn Greve

Fight the Power
1995

Til evalueringen!

Da jeg er på madholdet vil jeg godt bede forsamlingen om at tage punktet om "åben sommerlejr" op. Det omhandler ikke spørgsmålet om journalister osv, men om "problembørnene" i vores eget miljø.

I planlægningsgruppen var der problemet om Tim. Nogle mente at han ikke skulle have lov at komme med, dels ud fra at han har svært ved at passe ind, dels ud fra sikkerhed. Tim blev konfronteret med dette problem af een fra planlægningsgruppen - og valgte så ikke at ville komme. Og det har han så heller ikke gjort. Der skal også noget til at komme alligevel, når man først er blevet konfronteret med, at nogen eller flere ikke ønsker ens tilstedeværelse.

Fremover synes jeg at der skal lægges en anden stil. Sommerlejren må i princippet være åben, så ikke en planlægningsgruppe sættes i at skulle lave adfærdskontrol hen over hovedet på de, der senere måtte vælge at komme på lejren. Og hvis planlægningsgruppen - af grunde der ikke er til at forudse - alligevel vælger at bede nogle holde sig væk, så må planlægningsgruppen også åbent med navns nævnelse stå frem og offentliggøre deres vurdering og beslutning.

Min begrundelse for "åben sommerlejr" også for personer, der har hypersvært ved at finde ud at leve i et kapitalistisk samfund, er den enkle, at en ordentlig politik-udvikling ikke kan basere sig på at man definerer sig ud af problemer med hinanden - og slet ikke over for de, der er endnu mere marginaliseret og udstødt end flertallet her. Og der er - også på denne lejr - sikkert vidt forskellige vurderinger af, hvem af dem, der allerede er her, der er et problem for sammenhængens videre sammenhængskraft og udvikling. Og dens slags problemer synes jeg ikke man skal definere sig ud af på forhånd. Det er praktiske problemer, der må takles i hvert enkelt tilfælde.

Hvis Tim forsvinder som problem, så vil der bare være en anden, der udfylder hans rolle, hvor man i forhold til en langsigtet løsning så vil være kommet lige langt.

Det kan med "åben sommerlejr" stadig stå de enkelte oplægsholdere og workshops frit for, hvem de kan have med i de enkelte aktiviteter.

Kalle

BETINGELSEN FOR AT VÆRE
DOLØS ER IKKE OPFYLDT.

BETINGELSEN ER IKKE VÆRE
SAMMEN MED JACOB.

3. april 1995

**Til
Psykolog Nyt**

Vedlagte oplæg "Om unge og selvmord" bedes bragt. Begrundelsen er skrevet ind i indledningen til oplægget.

Det er skrevet i Amipro under navnet "Selvmord" på vedlagte diskette.

Med venlig hilsen

Kalle
cand.psych. kalle Birck-Madsen

26. februar 1995

Kære Indput.

Vedlagte indlæg "Om unge og selvmord" tænkte vi var en ide til et Indput-oplæg, og da som en midterside-folder.

Håber I kan bruge det.

Desværre kunne det ikke konverteres til en WP-fil. Der kom systemfejl, da det blev forsøgt. Men måske I selv kan få det over i et for jer anvendeligt format.

Mange hilsener

Kalle 35-37.86.58

Nørrebro 15. marts 1995

Til
Jens Lohmann
Postbox 1510
1020 København K.

Algeriet!

Tak for telefonsamtalen onsdag vedr. en `flygtning under jorden` - M. - fra Algeriet. Som en demokratisk intellektuel har han meget samme historie, som de to kvindelige journalister, du beskriver i Information tirsdag. Der er bare den hage for ham, at hans forhold til Regeringen i Algeriet er dårligt, idet han er flygtet fra yderligere gendameri-tjeneste.

Vedlagt to skrivelser, der er sendt samtidig til Indenrigsministeriet d.13.januar 1995. Der er endnu ikke kommet svar, men forlydender siger noget med et Nej til opholdstilladelse, og at dette Nej vil komme inden længe - det skulle faktisk være kommet. Og er det et Nej er næste skridt at starte hans sag op forfra, gennem Flygtningnævnet - hvor der så vil gå mellem 3 til 6 måneder før et nyt svar. Det er ikke til at holde ud - hverken for ham, eller alle andre omkring ham. Samtidig er det dybt inhumant ikke at gi` ham asyl, og dette får os til at fortsætte.

Der er en masse andre papirer i sagen, som du er meget velkommen til at stifte bekendtskab med, lige såvel som M. gerne stiller op til et interwiev. Han taler flydende fransk, og temmelig godt engelsk. Mht de vedlagte papirer, så er de tilsendt med tilladelse fra M. selv.

Mange hilsener

Kalle Birck-Madsen 31-81.37.88 / 31-95.00.53 privat
35-37.86.58 Regnbuen

eller

Marianne Vølund fra "Flygtninge Under Jorden"
31-42.56.92 privat

30.01.95

Kære medlemmer af Galebevægelsen

Jeg er i øjeblikket i færd med at lave en TV-udsendelse til Danmarks Radio, hvis formål er at oplyse om hvad det vil sige at være psykisk syg. Jeg er udemærket klar over at man ikke bare kan skære over een kam og sige sådan er det, og derfor mener jeg det er vigtigt at forskellige personer forklarer hvad de oplever. Vi har vel allesammen oplevet at miste kontrollen når vi feks. er forelskede eller deprimerede, og vi reagerer selvfølgelig meget individuelt.

Programmets formål er som sagt at oplyse, men det er klart at programmet vil forme sig efter hvad de medvirkende har at sige. Jeg har naturligvis også selv nogen holdninger - feks. mener jeg at der er en tendens til at behandlingssystemet er alt for hurtige til at putte folk i kasser, og ikke særlig gode til at lytte - men der er ikke nødvendigvis noget programmet skal beskæftige sig med. Det afhænger helt og holdent af hvad den enkelte har at sige.

Jeg har altid været meget interessert i hvordan psyken fungerer. Mine forældre havde i gamle dage en lejer som var skizofren, og vi børn sad timer og lyttede til hans beretninger. På den ene side blev man skræmt fra vid og sans og på den anden side genkendte man noget af sig selv. Jeg genkendte ihvertfald den sårbarhed, som i høj grad lå til grund for hans lidelser.

I første omgang vil jeg meget gerne snakke med dem der har lyst. Ikke at det på nogen måde forpligter, men det er selvfølgelig en fordel hvis I har mod på at give jeres erfaringer videre. Eftersom programmets målgruppe er unge, er det også en fordel at I er det. Det er svært for unge at identificere sig med nogen der er 20 år ældre end de selv er.

Etiske side.
Bringer systemet. Med venlig hilsen *uden og afklaret om det*
personligt. Det.

Cathrine Asmussen
(Priv. 31 39 06 83)

35466043.

Sådan vil ~~det~~ tale om det, med passende
distancel.
Tale om det på en måde som det bliver
genkendeligt.

29. jan. 95 Kæve

Fes(pen)

"Mohn'-Mohn"

Det var en bedre skrift.

TAK for adgang.

Skærmen på 1. ste etage har nok en løs forbindelse.

Der kom er rar gut fra By-Øko, han tændte Macintosh'en.

Jeg har ikke kunne finde ud af at kopiere det over på a-drevet.

Disketten kan jeg heller ikke få ud.

Den sidder fast.

Da den var clean, har den ikke "form". (i denne omgang)

Ellers ses vi Onsdag.

Hvis det viser sig jeg ikke kan komme ind i din opgang, så ses vi senere idag, når jeg kommer ind i løbet af dagen.

Dette brev er lagt i kopi i huset, hvis Kalle evt. skulle drysse forbi.

Jeg har kørt 10 kopi på printer og 15 på rank'en.

Slipper slanterne når vi ses Onsdag.

Godnat,
og tralalala

MIKE

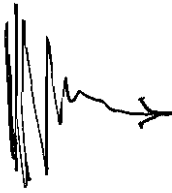
KVITTERING

23-03-95 15:27

ID=OKIFAX 450

SENDE RESULTAT

DATO	TID	AFS./MODTAGER ID	FORBRUGT	SIDER	RESULTAT
23/03	15:25	+45 42801152	01'23"	002	OK

Arbejdsweekend i Solidaritetshuset lørdag 18.februar 1995.

Det dejlige baghus har nogen opgaver til Dig.

Vi mødes lørdag **kl.10**, så vi kan nå at købe materialer mv ind til dagen. Vi har op til 1.500,-kr. til løsmaterialer.

Det omhandler:

- lave postkasse, så alle breve i regnvejr ikke bliver våde.
- at sikre porten, dvs bore hullet i stenen større, så slåen kan komme i "jorden".
- at få lavet dørhåndtaget til Cafeen.
- at få skabt et nyt el-stik i cafeen, for ikke at sprænge sikringer hver dag.

- rydde op, gøre rent i skabene til cafeen.
- afkalke kaffemaskine

- sætte hylde op i forrummet til toilettet.
- sætte lille hylde op på toilettet.
- sætte hylde op i fyrrummet, samt rydde op derude.
- sætte hylde op til fjernsynet i cafeen, samt forbedre antenneforholdene.

- finde ud af, hvordan malergruppen, rebel, sak og regnbuen skal bo og arbejde, og føre planen ud i livet.

- lave vindue i cafeen.

- tale med planterne, vaske dem, samt udstyre dem med automatisk fremvoksende engangs-
askebægre, når en shuff finder på at skodde sin smøg i dem.

- vaske vinduer
- rydde op i bøgerne

- smide ud af eget gruppemateriale med hård hånd, tage ind igen, sammen, og finde bedre
pladser eller funktioner, evt. skraldespanden eller et dertil indrettet museum.

-
-
-
-
-
-
-

Danmark et Secretpolitikratiske land

Det Danske Hemmelige Politi (Politets og Forsvarets Efterretnings Tjenester) brugte mig til forsøg uden at fortælle det til mig.

For at forvirre mig pinte de mig på en moderne måde (læs hemmeligt). Jeg oplevede alskens ulykker. Forsøgenes hovedmål var at udarbejde midler til udspionering og hemmelige forfølgelser. Da jeg nægtede at besøge lægen gik de til et brutalt angreb på mig.

Jeg mistede arbejde og blev lov til at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse, kunne ikke sælge min bog eller tjene penge på anden måde. De ødelagde mine ejendele. De torterede mig på en for almindelige mennesker ukendt måde. Til sidst gjorde mig til invalid.

MEN DE KUNNE IKKE FORSÆTTE DERES EKSPERIMENTER OG JEG LÆRTE DET DANSKE HEMMELIGE POLITI GRUNDIGT AT KENDE.

Det Hemmelige Politi angriber "besværlige samfundselementer" diskret (hemmeligt) samt forsøger med større eller mindre held at styre (formynde) den enkeltes gøren og laden.

Basis for formynderi og hemmelige forfølgelser er udspionering af den enkelte til den allermindste detalje. Alt - absolut alt - har interesse - altså også små tilsyndeladende ubetydelige detaljer som skonommer, brillestyrke, fritidssysler, venner osv, osv. Og alt dette havner i Det Danske Hemmelige Politis dataregistre.

I DHPs aflytningsstue kan man se folk i deres private hjem, i et tog, i et bibliotek og i mange, mange andre steder. Der kan man også høre, hvad folk snakker om.

Afkigningskammerer er så små, at det næsten er umulig at finde dem i sit privat hjem.

Blandt DHPs påvirkningsmetoder findes der moralsk set uacceptable psykologiske tryk og kneb; Det taler til folk mens folk sover, de mikser deres budskaber i en forvrænget tale. Disse teknikker er beslægtede med hypnose.

DHP markerer folk, de skygger, som man markerer dyr ved at sætte mærker direkte på ofrets krop. Mærket kan være en rød piet, en byld, en lille kræftsvulst lige under huden.

DHP anvender ultralyd til at pine, dressere og give besked til sine ofre. Folk aner ikke hvor smertefuld ultralyd kan mærkes.

Listen over midler til diskrete (hemmelige) forfølgelser og tortur er lang, spændende men streng hemmelig.

Der er stoffer, som fremkalder "halssydom", talebesvær, langvarig diarre, gør det smertefuld at bevæge en hånd eller fod, midler som gør en mand impotent og ophidser en kvinde seksuelt, klømidler, psykofarmaka, som affæder forskellige sindstemninger.

De mest besværlige eller hårdnakkede sindsyggøres og/eller indvalideres ..diskret selvsagt. Det foregår således, at Det Danske Hemmelige Politi (DHP) slipper sovegas ind i ofrets hjem, så kan de komme ind og gøre det, de har lyst til for eksempel at sætte ofret under narkose og ødelægge hans tænder. Ingen selve ofret inklusive ville tro, dette sker på en anden måde end den naturlige.

De kan også foretage andre operationer. Mennesker, DHP bruger til sine forsøg overvåges og styres døgnet rundt. Disse mennesker lever i en slags fængsel uden tremmer.

Ingen DHP-er indrømmer sit tilhørsforhold til DHP. DHP giver sine ordre på en så snu måde at dette aldrig kan bruges som bevis mod dem. De arrangerer en forestilling, ofret kan komme til at høre samtale mellem 2 personer og skal selv gætte, hvad han skal gøre for at skal blive godt for ham selv.

DHP har sine egne folk på alle samfundsposter. Utaal af folk samarbejder med dem. De styrer hele samfund.

De censurerer aviser og bøger på en diskret måde. Officielt findes jo ingen censur herhjemme.

Man skal bare spørge selv sig om det er politikerne som styrer DHP eller DHP som styrer politikerne. Hvis det sidste er tilfælde, så er Danmark et Secretpolitikratiske land.

HJÆLP MIG OG SLUT DIG TIL MIG FOR RETFÆRDIGHEDENS OG DEMOKRATIETS SKYLD.

Aleksander Kjørse
Gråstensgade 20
1677 København V

egent frykt

S I N D S K O N T R O L

H v o r d a n d e n o f f e n t l i g e m e n i n g f o r m e s

Moderne slaveri

Den udbredte mening om ytringsfrihed og mangel på censur er i virkeligheden intet andet end løgn. Der findes et utal af tabuemner, medierne ikke tør tage op. Mange historiske, samfundsmæssige men også naturvidenskabelige fakta er censuret bort. Vores beslutningsproces baseres på de fakta, som vi kender. Derfor består mediernes magt i, at de skjuler og bortraderer mange kendsgerninger.

Bøger renses fra viden "folk ikke har brug for" (DHP's udtryk for bortcensurede fakta). Jeg kan påtage mig at nævne en række kendsgerninger fra perioden 1939-48, man forgæves kan lede i bøgerne efter.

Når en "uinteressant bog" dukker op, får den tit lov at være i fred i en vis mere eller mindre kort tid. Den kan også blive omtalt i medierne. Senere gemmes bogen i boghandlernes baglokaler, tages ud af handelen og ties ihjæl. Efter en vis tid vil boghandlerne bedyre højt og helligt, at de aldrig har hørt om en sådan bog.

Hos et stort bogforlag kan en "besværlig" (DHP's betegnelse) forfatter møde "en konsulent" (DHP's udtryk), som vil råde ham til at "barbere" (DHP's udtryk) dit og dat væk.

Håndbøger og leksika aktualiseres regelmæssigt og gøres tidssvarende. "Viden, folk ikke har brug for" fjernes og erstattes af noget andet. Hvis man kender historien godt nok og råder over en noglelunde intakt hukommelse, så kan man selv finde løgne. Det er sandt, når der siges, at det er så mange fakta, at man ligefrem er tvunget til vælge imellem dem ellers ville en bog eller et blad fylde hundreder sider. Det er censorernes røgslør men de fjerner tit det væsentlige.

Men ikke nok med det. Der gennemføres nogle psykologisk set meget udpønsede arrangementer som giver folk forkerte forestillinger. Lad mig forklare dette uvæssen med 2 eksempler.

1) Pluselig (April 1995) læses der i aviser og høres i radioer, at lægerne ikke vil give navne på nogle slagsmålsdeltagerne, som blev behandlet på skadestuen. Lægerne vil ikke sætte patienternes tillid på spil. De har jo tavshedspligt. Her bør tilføjes, at hospitalers og ambulatoriers administration jo ingen tavshedpligt har. Administrationspersonale behøver ikke at sladre, DHP kan simpel hen malke dataregistrer; alt puttes jo data anlæg. Her bør tilføjes, at det er utænkligt, at DHP ikke får meget detaljerede oplysninger om alt, som foregår på skadestuen på et hospital. Aflytningsvanviddet er udbredt overalt. Tilbage til de tapre og ædle læger. Endelig blev de tvunget til at udlevere navnene.

En mening om, at hospitalspersonale er uafhængig af politiet spredes. I Dansk Radioi (Pr.I april '95) diskuteredes der med lytterne (?) lægernes tavshedspligt. Alt dette så ud, som et veltilrettelagt propagandenummer. "Lytterne" kunne jo godt være instruerede af DHP-ere. Da jeg var i den kommunistiske Polen

overværede jeg en sådan diskussion.

2) Rektor for en højere læreanstalt vil ikke levere navne på studenter til DHP. Sagen omtales i medierne. Nogle naive personer eller DHP's aktører skriver læserbreve. I vores gennemsigtige samfund ved DHP alt om borgerne. Det er simpelthen utænkeligt, at DHP ikke vidste navnene på de nybagte studenter. det er intet andet end et propagandenummer rettet mod manden på gaden. Stolheden over vores fri samfund for et kraftigt skub opad. Der er også en anden ting, man skal tage højde for. Hvis folk ville være klar over, de blev fodret med løgne, så vilde avisessalgstallet falde, og folk ville købe færre bøger. Og dette giver smerter i øvrighedens lommer. Mange er kritiske af frygt for at miste læsere/lyttere/tilskuere osv.

HVAD VIL DER SKE, NÅR EN FOR ØVRIGHEDEN UBEHAGELIG NYHED LÆKKER UD TIL FOLK OG ENDDA BLIVER OMTALT I MEDIERENE?

Enten en offentlig instans for eksempel statsadvokaten tager sig af sagen eller der indkaldes en kommission. Medierne skaber et indtryk af, at nu vil sagen blive ordentlig behandlet og der vil blive sat navne på de skyldige. Og i det hele taget vil sådan noget vil aldrig gentage sig i hvert fald i Danmark. Der diskuteres meget i medierne

Sagen trækkes i langdrag eller syltes i en kommission. Efter lang tid kommer der en afgørelse som på ingen måde er skadelig for øvrigheden. Den mest berømte sag af denne type, var sagen om redningsbåden, hvor 4 fiskere druknede.

For at give bedre forståelse for denne fremgangsmåde vil jeg hælde nogle ord ned om DHP's arbejdsskikke.

Da jeg stod med plancher og uddelte sedler dukkede der mange DHP-ere. Inden de startede sine forsøg med at fylde mig med løgn (dette kaldes i deres sprog at disinformere) præsenterede de deres (u)væsen som forfulgte netop af DHP. DHP-ere og andre medlemmer af de hemmelige politier verden over plejer at sende sine folk til ofrene for deres aktioner. Disse "venlige sjæle" fylder ofrene med løgn og udspionerer dem. Og disse venlig sjæle "solidariserer" sig med ofrene. De giver ofret et råd(!). De offentlige instanser og medieer spiller tit rollen som "De venlige sjæle".

A n d r e p å v i r k n i n g s f o r m e r

DHP-er klædt i civiltøj spreder på arbejdspladser og i boligområder og fritidsklubber osv visse ud fra deres ledelse nyttige meninger, som slet ikke behøver at være sande. Dette foregår under venskabelig sludren.

En eller en gruppe giver en "forestilling". De bærer sig ad på en bestemt måde og folk efterligner ubevidst. Sådan spredes meninger og bestemte handlemonstre. DHP råder over en hel hær af "aktører".

En anden måde at styre folk er det, man kalder formynderi. DHP kommanderer direkte mange mennesker. Over 20% af den voksne danske befolkning har en eller anden tilslutning til DHP. DHP-ere, som befinder sig på arbejdspladser, i boligkomplekser, i fritidsinstitutioner og lignende anses af mange som "betydningsfulde". Folk tør ikke spørge hvorfor de er så

indflydelserige. Men mange følger bare deres ordre uden diskussion. De er bange for at miste arbejde eller blive udsat for ulykker på anden måde.

Jeg kender nogle tilfælde, hvor folk, som ikke var ivrige for at følge DHP's ordre oplevede alskens ulykker. Her skal man huske, at DHP (jeg citerer) "har lov til at bryde loven"

Hver af os har en engel, som aflytter, afkigger og i det hele taget udspionerer. Hvis det lykkes for "denne engel" at bestemme over en persons laden og gøren, så bliver personen på en diskret måde gjort til en moderne slave.

Styring af folks meninger (sindsskontrol) og laden og gøren er intet andet end vor tids slaveri.

Ingen DHP-er indrømmer sit tilhørsforhold til denne bande af lovostrædere, så der findes herhjemme ingen klagemuligheder.

I de kommunistiske lande bestemte kommunistpartiet alt og kommunisterne lagde ikke skjul på, at de ville blande sig i borgernes privatliv. Der var beskedne klagemuligheder hvor menigmand kunne henvende sig.

I NAZI-Tyskland var der alle steder en lokal "fører", der regerede despotisk over alle. Herhjemme foregår alt diskret.

Herhjemme skydes de besværlige elemter ikke ned eller indspærres i KZ-lejre, men sindssyngøres og tit indvalideres også diskret selvsagt.

Det er endnu lang til de tilstande som var i de værste diktaturstater, men historiens lære siger klart og tydeligt: en stor magtkoncentration er skadelig for nationen.

Hvilken pris kommer vi til at betale for lade en grobund af folk fra DHP's top bestemme om alt? Det tyske folk betalte uhyre højt for Hitlers vanvid. Dræbte, tabte områder, vanære og nationens degradation. Russene betalte dyrt for at Lenin ikke ville demokratisere systemet.

Og der er også noget, som gør at vi begyndte at ligne diktatorregimer. Der ledes intensivt efter EN FJENDE, hvis eksistens og virke kan retfærdiggøre indførelse af slaveri. Der skrives og tales så meget om den internationale kriminalitet, at man nemt kan komme til at tro, at hveranden dansker er blevet nakomaner.

Historiens lære siger også - DE STARTER MED FORØGET INDSATS MOD DE KRIMINELLE, OPBYGGER MAGTMASKINEN OG ANGRIBER FREDELIGE OG NYTTIGE MENNESKER. Magt tiltrækker jo svage sjæle ... når de stærke sover.

Med venlig hilsen

Axiem

Aleksander Kiersz

Gråstensgade 2 st

1677 København V

Den 3.5.81

P.S: DHP er en forkortelse for Det Danske Hemmelige Politi kendt under det officielle navn Politiets og Forsvarets Efterretnings Tjenester.

For Autorisations sendelse

Postkвитtering/
Indleveringsattest

Afsender
Carl-Erik Birch-Madsen
Blagesgade 18 IVH

Modtager
2200 N
SOLIALMINISTERIET / PSYK. NÆRMED
HOLMENS KANAL 22
406 OLKBN K

Attest for indlevering af et almindeligt brev.
 Der ydes ikke erstatning i forbindelse med bortkomst, beskadigelse eller manglende indhold

Almindelig pakke

Særlige forsendelsesformer

Rekommanderet brev Forsigtig pakke Andet

Rekommanderet pakke Ekspres Postopkrævning Værdipakke Værdibrev

Opkrævningsbeløb Kr. Værdibeløb Kr.

Udfyldes af posthuset

Forud frankeret
 Betalt kontant

Erstatningsbestemmelser - se bagsiden

• Reg.nr. • Gebyr for attest • Posthusets stempel

• Takst 24,25 Kr.

NORREBROGADES
POSTKONTOR
27 MRS. 1995
Bomærke
0830

Kvittering for moms

• Momspligtigt beløb inkl. moms
Kr.

• Posthusets stempel
Bomærke

Pakkeetiket sættes på bagsiden
Stregkodenr. til pakker til udlandet sættes på bagsiden

Hej Kalle og alle i Rgb.

9/3-95

Jeg har læst selvmordspapiret igennem, og jeg har flg. få bemærkninger.

Indholdsmæssigt er papiret godt. Focus på meningsløshed transformeres altid til noget meningsfyldt.

Papiret er en anelse for stort til Slamm efter min mening. Slamm er for mig en pamflet, der giver aktuelle mødeorientering og mødedatoer. Selve debatterne, selvmord eller andet, må så forekomme på disse møder.

Imidlertid kan selvmordspapiret have en værdi i Slamm-regi, såfremt det fremstår som oplæg til et handleskridt.

Dette handleskridt kunne være: Efterlysning. Til dannelse af en selvmordsgruppe for unge mellem 15 og 25 år, søger vi efter unge, der har overvejet selvmord, men har undladt dette skridt. Selvmordsgruppens mål er at finde de faktorer i unges liv, der frister til selvmord, samt at finde de faktorer i unges liv, der får unge til at vælge livet fremfor selvmordet.

En sådan gruppe må kunne findes.

Det handler om at få defineret de unges egen meningsløshed, som de selv formulerer den. Herpå handler det om at finde de variable, der gør de unges egetvalg af livet meningsfyldt.

En sådan problemidentifikation vil være basal i arbejdet med unge, herunder terapeutisk men også i den situation at vi "voksne" jævnt ofte kommer ud for unge, der er desperate i eksistentiel tomhed.

Ditte har fat i det rigtige med troen. Jeg tænker ikke på kristendom, jødedom etc., men i den af Frankl påviste sammenhæng mellem dette at tro på noget i fremtiden, gjorde KZ-lejrfanger bedre skikkede til at udholde rødslerne.

En central bog, udover Frankl's "Psykologi og eksistens", er Margaret Mead's bog: "Kultur og engagement en bog om generationskløften.". Ca. 100 sider, læst hurtigt, tankevækkende, netop om ovenstående problematik.

Hvad angår, om RGB. skylder mig penge for bøgerne. Der er afregnet, det gjorde Jan og jeg. På et eller andet tidspunkt har jeg sandsynligvis nogle bøger, der kan have relevans for RGB. Så kan vi snakkes ved, og afregne ved at jeg tager nogle fotokopier i Solidaritetshuset.

Men bøger som: Riesman: Det ensomme massemenneske, Foucault: Overvågning og straf, Negt: Offentlighed og erfaring, har jeg på lager i øjeblikket.

Hilsner

U.

23/3
Hej Kalle m.fl.

Jeg har bagstoppet 810 kr.
fra Smugkro. Dertil har
Th. Søhl Sørensen vist nok
250 kr. Ydermere har end-
nu flere tøjet sig til streg-
listen (det klarer vi efter
revolutionen....) Du kan
evt. ringe til mig - er på
Lolland fra idag og til
søndag. Tlf. 53 88 18 50.

Kærligst

UZRIK

Protest mod Rebels indlæg den 19,2,96 no 202.

.....
Jeg vil gøre opmærksom på hvad I er i færd med.
I rebel vil I have sådanne beslutninger som er dybt
racistisk, og som diskriminerer enkle personer som har
anerkendt sin dybeste krise.

Krisen kan ikke løses med et boykot af ham, når der er
mange i det indre miljø som skulle tage og kigge på sig
selv og tage og feje sin egen måtte, inden de kan give
nogen karantæne, mine kære venner.

De som har besluttet sådan beslutning må da være i
dyb krise.

personer som tillader sig, at udkaste en privat mening
på rebels vejne.

Jeg taler som enkel person i det indre miljø og i det
autonome miljø som Th , og Mor, havde gjort, det
mener jeg må stå på deres regning.

De må løse deres private problemer først, da de selv har
masser af problemer må de holde en lang ferie til at
tænke på hvad de gjort. og det skal også gælder de
kvinli feminister der støter kvinde grupe medusa de
skal ta og holde en lang pause og tenge over det

Knus diskriminationen.

Skrot racisme i vores miljø.

Fuck af med jer der vil diskriminere.

Med venlig hilsen:
Forenings Netværk.

Tim G. Miljkovic.

SOSU- RAPPORT FRA FØRSTE PRAKTIKPERIODE I MÆLKEBØTTEN AF FRANS SØRENSEN.

Præsentation:

Navn: Jesper Jensen (ændret pga. tavshedspligt)

Alder: 81 år 27/7-1914

Bopæl: To etagers villa med kælder i Rødovre

Civilstand: gift 1938

Børn: 3 sønner og 1 pige

Liv:

Jesper Jensen er født d. 27/7-1914 i Århus og er fjerde barn ud af en søskendeflok på 8 ialt, hvoraf der er 5 tilbage. Hans far var husmand og hans mor husmandskone, sammen havde de et lille fattigt husmandssted.

Jesper gik 8 år i skole og hjalp sin far indtil han var fjorten år, hvorefter han kom ud og tjene som tjenestedreng i Brastrup. I 1936 flyttede Jesper til København hvor han mødte sin kone Karen Jensen, (ændret pga. tavshedspligt) i 1937 og blev gift i 1938. Jesper var først jordbetonarbejder i 2 år herefter havde han flere forskellige erhverv indtil 1942 hvor Jesper blev selvstændig entreprenør, det samme år flyttede de til Rødovre, hvor de byggede deres nuværende hus i 1947.

Jesper holdt op med at arbejde da han var 75 år og var altså entreprenør i 52 år, her efter gik han på pension, men hjalp sine drenge med at overtage firmaet.

Jesper har indtil sin sygdom været meget aktiv og har således dyrket både cykelløb, golf, billiard, gymnastik og jagt, og udover dette er Jesper også meget belæst.

Jesper og Karen har også rejst meget, så godt som hele verden: Nord- og Sydamerika Grønland, Afrika og Kina, således er den eneste verdensdel de ikke nåede, pga.

Jespers sygdom, Australien.

Jesper og Karen havde en stor familie og vennekreds. Nu er de fleste enten flyttet langt væk, syge eller døde, så de fleste dage er jeg (hjemmehjælpen) den eneste de ser i deres hjem.

Sygdommen:

Jesper fik en hjerneblødning på sin 80 års fødselsdag, og blev derfor indlagt på Herlev hospital i 16 dage. Da han kom hjem gik han til genoptræning i Broparken og i oktober 1994 blev Jesper "overflyttet" Ørbygård til aflastning. Jesper bliver kørt til aflastning af kommunen 4 gange om ugen, men Jesper er meget ked af at komme der da der intet er at foretage sig og heller ingen er at snakke med. Jesper vil meget gerne ned på Broparken til fysioterapi.

På det tidspunkt fik Karen og Jesper hjemmehjælp to gange om ugen, nu får de alle ugens 7 dage.

I Juli 1994 fik Jesper et epilepsianfald. Han faldt på toilettet og lå og blokerede for døren, så falckfolkene kun med meget besvær kunne komme ind og hjælpe. For at undgå en lignende situation, er der nu ingen dør ud til badeværelset.

Det der generer Jesper mest er, som han siger, at han ikke kan høre, tænke (hvilket

bevirker at han kan være svær at tale med, ikke kan læse mere) er svimmel, skal op og tisse om natten, har ufrivillig vandladning, går dårligt, og er meget træt (hvilket er ret almindeligt efter en hjerneblødning). Udover dette er Jesper også meget deprimeret over hele sin situation.

For at afhjælpe Jespers situation har han fået et høreapparat, men han kan ikke selv sætte det i, så han er afhængig af hjælp hertil. Hvis man har tålmodighed til at tale tæt nok ved hans øre og taler højt nok, behøver Jesper ikke dette høreapparat og man kan føre en normal samtale med ham.

Det (som han siger) at, han ikke kan tænke bliver der idag ikke gjort noget særligt ved, men hvis han kom på Broparken til genoptæning ville det helt sikkert hjælpe. Den eneste form for træning han får er den jeg prøver at give ham (se "En dag hos Jesper").

Svimmelheden prøver vi at afhjælpe ved at sørge for at Jesper drikker nok (men det er svært når man ikke er tørstig), ikke rejser sig for hurtigt eller laver andre hurtige bevægelser.

Nattisseriet prøver vi at afhjælpe ved at Jesper har en kolbe ved siden af sengen, der ved bliver Jesper ikke forstyret så meget i sin søvn og vi får begrænset faren for faldulykker på vej til/fra toiletet, og vi får samtidig også begrænset Jespers delvist ufrivillige vandladninger. Udover dette er der lagt aviser på gulvet ved siden, hvor Jesper står og tisser, da det nogle gange smutter ved siden af. Jespers delvist ufrivillige vandladninger prøver vi at begrænse ved at få Jesper til enten at tisse i kolben eller på wcet når vi kommer om morgenen. for en sikkerhedsskyld har Jesper og ble på og et stinklagen i sengen.

Problemet med at Jesper går dårligt, er blevet afhjulpet kraftigt ved at han har fået en krykkestok og en kørestol.

Trætheden er det svært, at gøre noget ved. Men fysioterapi, køreture i Jespers kørestol, samtaleler, "underholdning" med Jesper (som hans datter, der også bor i Rødovre, er god til at komme og gøre) er ihvertfald en meget god ting. Samtidig prøver jeg i weekenden, at komme og hjælpe ham op af sengen så sent som muligt. Han ikke er nær så træt op af formiddagen, som når jeg kommer om morgenen i hverdagene (mere om dette i "En dag med Jesper").

Udover alt dette får Jesper mange piller (dette kan være medvirkende til at han er meget træt og svimmel) bla. mod epilepsianfald, vanddrivende og kalktilskud.

At Jesper er deprimeret prøver jeg at gøre noget ved. Når vi snakker blandet andet ved at opmuntre ham og lave sjov, samt at give/vise ham meget kærlighed, kramme, holde i hånden, klap på skulderen og være meget opmærksom på at det ikke alene er hjælp, men er hjælp til selvhjælp (jeg fortæller mere om dette i "En dag med Jesper"). Selvfølgelig er det ikke kun mig der prøver at opmuntre ham, Karen, hans børn og sygeplejersken prøver også på det. Men som nævnt før ville det være en meget stor hjælp hvis Jesper kunne komme ned i Broparken, så han, også overfor sig selv, kunne vise at der stadig er meget han kan gøre selv. Han ville på denne måde sikkert også kunne finde andre interesser som svare til hans nuværende situation.

Karen:

Har meget svært ved at tackle Jespers situation. Karen har altid passet hjemmet, mens Jesper har været den typiske mand med arbejde og fritidsinteresser som ikke var hjemmet.

Men nu har hun ham hjemme, det ville være til at tackle hvis han ikke var så syg på den måde han er. Karen prøver meget på at få hjemmet til at se pænt og ordentligt ud, men det er svært når han (som hun siger) "fjurner rundt" tisser rundt omkring og sover hele dagen. Dette kunne måske afhjælpes ved, at vi kom flere gange

om dagen, vil hun ikke have, for med hendes ord " I er der jo aligevel ikke når han tisser på gulvet". Karen er også en meget temperamentsfuld og bestemt dame. Hendes tålmodighed overfor Jesper bliver meget tit sat på en prøve, hvilket bevirker at hun skælderud på ham og han bliver ked af det. Det er igen medvirkende til at han bliver deprimeret over sin situation, og ofte kommer til at græde.

En dag med Jesper:

For at tage en typisk dag hos Jesper, ville det mest nærliggende være, at vælge en mandag. Den starter med at jeg kommer omkring kl. 8.45, jeg kommer ind af døren, møder Karen og siger godmorgen, hvorefter hun går ind og vækker Jesper, mens jeg lægger overtøjet. Når Karen er gået ud af værelset, kommer jeg derind og går hen til sengen bøjrer mig over Jesper hvor han ligger og kigger op på mig tager ham på skulderen, fortæller ham at det er blevet morgen igen og at han skal op og på Ørbygård. Jesper tager et fast kærligt tag i min arm og fører sin store faste højre knyttede arbejderhånd op til min kind og aer den. Herefter tager jeg enganghandsker på, tager Jespers kolbe med nattens urin og går ud og tømmer og skyller den på klosettet. Jeg ind med den til Jesper og vækker ham igen, hvor han spørger mig hvad klokken er, jeg kigger på hans armbåndur, fortæller hvad klokken er og fortæller ham om vejeret udenfor. Han skubber sin store dyne til side og klør sig lidt omkring kønsorganerne, giver vi hinanden vores højre hænder og han trækker sig op til siddende stilling ved hjælp af mig. Her tager han et glas vand, som står ved siden af en kande med vand på natbordet, dette hjælper mod morgensmag og dehydrering. Han sidder lidt inden jeg hjælper ham ud på toilettet hvor han tisser og vasker sig. I mellemtiden finder jeg tøj frem til ham, skifter stiklagen, reder sengen og finder en ren ble frem. Jeg går ud hjælper Jesper ind i soveværelset igen, her skifter vi bleen ud, dvs. Jesper støtter sig til sengen med den ene hånd og jeg holder ham med min ene hånd, sammen hjælpes vi så med at trække netunderbukserne ned tage bleen ud og tage den nye på. Efter det sætter han sig på sengen, jeg giver ham lange underbukser på ham op til knæene hvor hanfra han selv trækker op, jeg giver ham strømper på, fordi han ikke selv kan bukke sig så langt ned. Så finder jeg en ren undertrøje og giver den til ham den så tager han den selv på, efter det hjælper jeg ham med at få skjorten på, han knapper den selv på maven mod at jeg knapper den på ærmerne, for det er det sværeste. Så giver jeg ham de lange bukser på til knæene, hjælper ham med at komme op at stå og vi hjælpes ad med at få bukserne op og skjorten ned i dem. Bagefter hjælper jeg Jesper med at få en sweater på, som han selv knapper, derefter tager han selv, ved hjælp af et langt skohorn, sine sko på. Så tager han briller på og tager sin krykstok i hånden, går ud i køkknet, hvor han tager sine piller, spiser sin morgenmad og læser forsiden af avisen. Imens lægger jeg hans tøj til vask og tager mit overtøj på. Jeg går ud i køkknet til Jesper, tager ham om skulderen og siger han skal prøve at få en god dag på Ørbygård, han smiler varmt, bredt og kærligt til mig og siger at han skal nok prøve. Vi aftaler at jeg kommer igen næste imorgen. Jeg vender mig mod Karen og ønsker hende en god dag, går ud i gangen siger farvel til dem begge imens Jesper og jeg udveksler kærlige blikke. Jeg går ud til min cykel og før jeg selv aner det er jeg hos min næste klient. Det varme forhold Jesper og jeg har, har vi haft siden jeg var hos ham den første dag. For mig går det forholdsvis let med at få ham op om morgenen, det tager højst 10 min., hvor mine kollegaer siger de nemt kan bruge 20 min. Hvad det skyldes ved jeg ikke.

Jespers tilstand har været rimelig stabil al den tid jeg har været der, men nogle dage er han selvfølgelig mere træt end andre.

København d. 6 februar 1995.

TIL SOLIDARITETS-
HUSET

Til

TIL ORIENTERING

1. Majfonden

Vi tillader os hermed at henvende os til Dem med ansøgning om støtte til følgende filmprojekt med arbejdstitlen:

KAMPEN OM BILLEDET

En film om de autonome i interviews, arkivmateriale, on locationoptagelser og spots, der i collagens form går bagom overskrifterne.

Det er vores overbevisning at der bag mediebilledet af de autonome ligger andre, ikke-eksponerede billeder, som indeholder en mere nuanceret opfattelse af og forståelse for, hvad der foregår bag og imellem hæfterne.

Det er ligeledes vores overbevisning at der bag de autonomes aktiviteter ligger en kritisk holdning til visse af samfundets institutioner, som reelt deles af et bredere udsnit af befolkningen. Vi opfatter således eksistensen af de autonome som et symptom på nogle dybe og fælles smerter i et samfund under omformning, hvor skellet mellem magt og afmagt øges.

Vi mener ikke, at de unge som blev beskudt d. 18. maj udgør nogen reel trussel imod et dansk demokrati, - den trussel ligger andre steder.

Derimod finder vi det nødvendigt at forsøge at nå bagom det spejlbillede af vores egen angst, som myten om de samfundsomstyrtende autonome repræsenterer.

Vores håb er at gå gennem spejlet.

Som det fremgår af medfølgende budget regner vi med en 5 mdrs. produktionsperiode opdelt i 1 mds. research, 3 mdrs. optagelser og 1 mds. redigering.

Det er vigtigt at understrege, at hele projektets karakter gør, at at det ikke er muligt at udarbejde en traditionel synopsis eller et manuskript, idet ideen jo netop er at skildre et liv som leves udenfor vores regi.

Man kan sige at projektet er af eksistenstiel art, idet det forudsætter vores personlige engagement og tilstedeværelse i de autonomes liv,- så meget som vi kan få adgang til dette.

Derfor er den researchperiode, som vi har taget hul på, vigtig på flere niveauer.

For det første for at få indsigt i og kendskab til de forskellige grupperinger og aktiviteter der udgør det flydende miljø som kaldes "de autonome".

For det andet skulle researchperioden gerne resultere i, at vi får etableret et gensidigt tillidsforhold til hinanden, så filmholdet kan arbejde i relativ ubemærkedhed og frihed i miljøet.

Vores erfaringer til dato er positive, vi er glædeligt overraskede over de åbne døre, som vi altså ikke er løbet ind i, men har fået lov til at gå igennem.

Som det forhåbentlig fremgår af ovenstående, har projektet en processuel karakter, hvor det er opmærksomhed, tilstedeværelse og intuition der er nogle af forudsætningerne for et godt resultat.

Vi har naturligvis gjort os tanker om hvorledes projektet kan gribes an, herfra hvor vi står.

Vor nuværende strategi er at anbringe en række repræsentanter for forskellige grupperinger af autonome i en for dem og beskueren overraskende sammenhæng. Inspireret af et opslag på døren til de autonomes egen cafe, Kafa-X, om en indbydelse til fisketur på Øresund, har vi valgt en forhåbentligt kold og blæsende tur i skonnert til fiskebankerne ved Hven, som rammen om vores historie. Under turen vil billeder af de sædvanlige fisketursrutiner gå over i samtaler og interviews med de sørejsende. Fra disse samtaler klipper vi ud til de beskrevne miljøer og aktiviteter. Herfra kan klippes videre ud i arkivmateriale fra de autonomes egen historie.

Som det kan forstås er der ikke meget andet end rammehistorien som vi kan gøre os til herre over i det her skitserede forløb. Resten er op til de autonome, samfundet og os selv.

Vi har været i kontakt med forskellige grupperinger indenfor det autonome miljø, som vi synes kunne være spændende at tage med på søfart:

børnehus: Børnehuset i Sct Pederstræde er det ene af de to huse, som de autonome efter 30 års (slumstorm og bz) kamp har fået relativ rådighed over. Det indeholder forskellige aktiviteter som cafe, møderum, bibliotek og værksteder. Huset er under opbygning, og der er åbning af cafeen medio februar.

byøkologisk aktion: som mest er kendt for deres blokadeaktiviteter i forbindelse med Øresundsbroen, beskæftiger sig bl. a. med trafikale problemer i lokalområderne.

regnbuen: er en alternativ psykiatrisk rådgivningsgruppe med udgangspunkt på Universitetet omkring Studenterhusmiljøet. Gruppen arbejder desuden sammen med Galebevægelsen omkring etablering af et "Helhedshus" for psykisk belastede på Nørrebro.

musik: Strictly Underground etablerer en alternativ scene for nyere musik, teater og debatter. Via deres arrangementer støtter gruppen samtidig de autonome moralsk og økonomisk.

presse: Autonom Info er en gruppe som arbejder med blad- og bogudgivelser, distribution af tidsskrifter og plakater.

kollektiver: Baldersgadekollektivet er det eneste bz-atte hus der har overlevet og er blevet legaliseret. Det er i dag bolig for 15-25 beboere, og fungerer bl. a. som byøkologisk forsøg.

cafe: Kafa-X er de autonomes egen cafe i Blågårdsgade. Den fungerer som træfunkt for miljøet og her afholdes de månedlige stormøder. Cafeen er samtidig de autonomes ansigt udadtil på Nørrebro.

osv.: Under vores fortsatte research vil der utvivlsomt dukke andre elementer op til et mere nuanceret billede af miljøet.

Med hensyn til billedsiden som sådan, mener vi at den subjektive synsvinkel må være vores indfaldsvinkel. Filmen skal hverken være agitprop eller pegefinger, men afspejle vores egne oplevelser, -og vores oplevelser "ligger i vores kameravinkler"

Vi har modtaget produktionsstøtte fra Det Danske Filmværksted, Vesterbrogade 24, 1620 Kbh. V. tlf 31241624 i form af råfilm, laboratorieudgifter, redigeringsfaciliteter, camera, lys- og lydudstyr.

Støtten repræsenterer en værdi af 250.000 kr.

Projektet forventes at strække sig over 5 mdr. i følgende faser: research 1 md., optagelser 3 mdr. og redigering 1 md.

Herudover forventer vi udgifter til produktionen på flg. poster:

Transport	5.000 kr.
Scenografi/regi	4.500 kr.
Redigeringstekniker, klipper, B-fotograf, konsulent	16.000 kr.
Administration	1.000 kr.
Ialt.....	26.500 kr.

Vi er startet op på researchfasen og håber ved denne henvendelse at kunne få økonomisk støtte til fuldendelse af projektet.

Vi står selvfølgelig til rådighed for uddybende samtale vedr. projektet.

Med venlig hilsen

Tom Elling,
Larsbjørnsstræde 18,
1454 Kbh. K
tlf 33 13 01 06

Jeffrey Nedergaard
St. Kongensgade 108
1264 Kbh. K
tlf 33 12 58 38

bilag: cv

Arbejdsweekend i Solidaritetshuset lørdag 18. februar 1995.

Det dejlige baghus har nogen opgaver til Dig.

Vi mødes lørdag **kl. 10**, så vi kan nå at købe materialer mv ind til dagen. Vi har op til 1.500,-kr. til løsmaterialer.

Det omhandler:

- lave postkasse, så alle breve i regnvejr ikke bliver våde.
- at sikre porten, dvs bore hullet i stenen større, så slåen kan komme i "jorden".
- at få lavet dørhåndtaget til Cafeen.
- at få skabt et nyt el-stik i cafeen, for ikke at sprænge sikringer hver dag.

- rydde op, gøre rent i skabene til cafeen.
- afkalke kaffemaskine

- sætte hylder op i forrummet til toilettet.
- sætte lille hylde op på toilettet.
- sætte hylder op i fyrrummet, samt rydde op derude.
- sætte hylde op til fjernsynet i cafeen, samt forbedre antenneforholdene.

- finde ud af, hvordan malergruppen, rebel, sak og regnbuen skal bo og arbejde, og føre planen ud i livet.

- lave vindue i cafeen.

- tale med planterne, vaske dem, samt udstyre dem med automatisk fremvoksende engangs-
askebægre, når en shuff finder på at skodde sin smøg i dem.

- vaske vinduer
- rydde op i bøgerne

- smide ud af eget gruppemateriale med hård hånd, tage ind igen, sammen, og finde bedre
pladser eller funktioner, evt. skraldespanden eller et dertil indrettet museum.

-
-
-
-
-
-
-

Alle!

Problemerne bagest i Solidaritetshuset:

Der er visse ting, som ikke kører i huset her. Nogle af dem er interne problemer i grupperne, andre ting skyldes en lettere dårlig koordinering grupperne i huset imellem. Derfor synes jeg, at vi i baghuset skal holde et stormøde lørdag den 12. august kl. 12.00 til 14.00, hvorefter vi skal rydde op - primært i caféen. Jeg foreslår, at vi først opstarter den igen efter den 12. august. Følgende bør diskuteres på mødet:

1. Smugkroen. Kalle står for indkøb, Jesper og Jan rydder ofte op dagen efter. Rebellerne har glimret med deres fravær i baren, hvilket skal systematiseres, så ikke altid Sune står med lortet. Desuden synes jeg, at vi bør købe lidt færre øl (øko every time) og lukke ned kl. 4.00. Vi holder ikke til i længden at fortsætte til kl. 7. morgen. Derfor bør Rebel få lavet et system, så alle kommer til at tage vagter om onsdagen og en regel om, at sidste person lukker af, sluser folk ud og bagstopper pengene. Dette skulle gerne gøres af to, da det ikke altid er lige nemt at få folk til at forlade bulen efter indtagelse af 6 øl.

2. Fastere regler for, hvem der sover i hytten. Det er lidt irreterende, at alle mulige sover på Rebel's kontor, da tilfældige overnattere sjældent føler for hytten/kontoret og efterlader stedet herefter. Fremover bør få, og i givet fald kun rebeller overnatte på vores kontor. Begge førstnævnte problemer er primært Rebel's. De konkrete problemer heraf kan ses ved et hærgnet skrivebord, en roden rundt i vores papirer, tændte computere o.lign. Det dræner os for kræfter i længden altid at skulle reorganisere vort i forvejen kaotiske kontor. Folk - inkl. mig selv - må sku' lære at gå hjem; også selvom man har drukket et par øl.

3. Oprydning af huset! Folk efterlader generelt huset i en miserabel tilstand, når man smutter. Caféen viser utallige eksempler på, at pasta i tomatsnask bare er blevet stillet lidt væk, hvorefter en person tilfældigt opdager den 10 dage efter. Dertil kunne en smule arbejde for huset heller ikke være af vejen - også selvom man ikke er blevet opfordret til det eller der er arbejdsdag. Der er alt for få der af sig selv rydder op på toilettet eller ta'r en opvask. Istedet må Kalle og andre, som bruger huset dagligt, pløje sig igennem andres rod hver dag. Det gælder i øvrigt også, når der nazialarm: Her er der som regel mange i huset og et kollossalt rod bagefter! Bøllerør, masker o.lign bør heller ikke flyde i hele huset, men lægges omhyggeligt på plads i rummet mellem café og toilet, hvor alle andre praktiske ting er placeret.

En lille gylden regel: Taler vi om modkultur, må vi også gøre noget for, at det ikke ender, som det fungerer i den verden, vi vil være et alternativ til.

Skal vi skabe et fristed, må vi alle give en hånd med og få flest mulige draget med i arbejdet for at få huset til at fungere som et fællesskab. En laden-stå-til holdning er en tro kopi det nuværende samfund, hvor alt hænger på det få. Og det er jo ikke det vi vil!

Her nogle idéer til ting, der bør ordnes/diskuteres i baghuset:

Smugkroen: Barvagter, oprydning, indkøb af øl, åbningstider, aflukning til kontor på 1. sal & system med pengene, så de ikke forsvinder ud i den blå luft.

Caféen: Ordne/rengøre baren, fixe bageste vindueskarm, generel oprydning, bøgerne?

Baghuset: Faste oprydningstjnsaser på bl.a toilet? Andre installatioener?

MØD PÅ PÅ HUSMØDET LØRDAG DEN 12. 08 KL. 12.00 - aftenhygge.

UZZU

Til
Malergruppen.

I inviteres hermed til

stiftende generalforsamling i (Navn osv.?)
søndag den 23. januar 1994 kl. 14.00
Griffenfeldsgade 41, baghuset, 1. sal

Det er vigtigt I melder tilbage om I stadig er interesseret i at være med i gruppen. På generalforsamlingen vil vi fremlægge forslag til vedtægter for malergruppen (bl.a. af hensyn til søgning af fondsmidler o.l.). Vi vil osse komme med forslag til navne (GAIA har næsten været vedtaget men nogle i gruppen er blevet lidt skeptiske ved det navn da det p.t. oversvømmer byen....)

Lokalet er ved at blive lækkert - vi har malet der en enkelt gang. Vi mødes til "almindelig malerdag" de næste to søndage kl. 13-14 så kom hvis I kan.

Der er iøvrigt fernisering i Cafe Cikaden nu på lørdag kl. 13 for kunstneren Freddie K. Sørensen, hvor nogle af os kommer og vil forsøge at rekruttere nye medlemmer til vores gruppe.....

Godt farverigt (!) nytår

ønsker

f. malergruppen/irene (pengeopkræver)

PS: Der mangler følgende ting i malerlokalet:

- saks, plastspand/baljer, loftslus, aflåselige skabe, lystemager, lille køleskab, termokande, bestik,

Husk: medbring et par sutsko da vi helst ikke skal gå med udefodtøj på vores gulv der er bedækket med plast.

Mærkelig Udloending

Omkring 183,
ofte med påhæng
med/Red

~~Smuse~~ Rasmussen

påstår at være
huv. ^{thv.} Stasi-agent

Serbisk - militærspion

Her været på IS = SFU - DEMOS -
Direkte Aktion

Kalder sig Jan,
hedder ifølge sit
pas Wolfgang

- = Direkte Aktion opfordrer til at man passer på
- = Meld tilbage her til

Fyren taler dem sprog flydende

Kan see adressen

UBS CBS CBS

Agrippa
Foreningen af danske lægestuderendes Forlag A.S.
Prinsesse Charlottesgade 29, 2200 KØBENHAVN N.
Giro 510-4882; Bank 3156-14011-2

Kalle Birck-Madsen
Bragesgade 18 1 th

2200 KØBENHAVN N

Handwritten signatures and initials in black ink, including a large signature on the left and initials 'u/oyB' on the right.

17. november 1994

Abonnementsnummer: 2123

Hæfte 1-2 af Agrippas 15. Årgang udkommer om få dage og årgangens andet dobbelthæfte ventes omkring årsskiftet.

Vi vil ikke kunne sende dig hæftet, fordi vi ikke kan se at have modtaget din betaling for 15. årgang. Vi beder om at få den snarest.

Hæfte 1-2 indeholder

Psykoanalyse og gruppeanalyse: Jøder og tyskere af Malcolm Pines
Tilstedeværelse mellem stedløshed og topofili af Per Lindsø Larsen
Resultat fra undersøgelser af psykoterapi og deres relation til psykoterapeutisk praksis af Esben Hougaard
Omsorg i psykiatrien af Mads Uffe Pedersen
Kognitiv terapi - en introduktion af Nicole K. Rosenberg
Psykoanalyse og psykiatri af Henning Paikin
Psykoanalyse og psykiateren af Otto Nyeborg

Hertil kommer debatindlæg om livskvalitet og boganmeldelser.

Vi vedlagder et girokort på kr. 162,- for det tilfælde, at girokortet vi sendte i oktober er bortkommet, og glæder os til at til at høre fra dig.

Med venlig hilsen
Agrippa/PADL's Forlag
Pia Dupont

PS: Vær venlig at opgive abonnementsnummer ved betalingen.

Dansk Røde Kors Asylafdeling

att: Helge Kjersem

Landemærket 25

Postbox 1092

1008 Kbh. K.

København, d. 15/11-94
BESTILLING
Bestil.nr.: 21617

Studenterhuset
Regnbuen
Købmagergade 52

1150 København K

Hermed bestilles følgende abonnement:

Antal: 1

Faustnr: 09082999

ISSN: 0908-2999

I bestilling *

Forum kritisk psykologi, teori & praksis : tryksamlingen. - Nr. 8
(93)-. - Kbh. : Forum Kritisk Psykologi, Teori & Praksis, 1993-. - ;
30 cm

Fra nr. 8, 1993

Med venlig hilsen

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

Jrithe Rasmussen
Tidsskriftafdelingen
Postboks 840
2400 København NV

Ref sendt dd. 23.2.95
Velb

U

KÆRE REGNBUE !

KRITISK RETTSHJÆLP HAR PÅ SIT FÆLLES MØDE BEJLUTTET
~~DE~~ AT KIGGE NÆRMERE PÅ SAGEN MED STAD. Huset.

I DEN FORBINDERE HAR VI IDAG HAFT ET UFORMELT MØDE
MED VAGN GREVE, OG HAN HAR LOJET AT YDE BISTAND.
VI VIL GERNE HAVE ET MØDE MED JER, SÅ JER
Kigger forbi. ONSDAG KL. 18.00.~

KÆRLIG HILSEN

Henny & Thomas

UGEJ FEJLER 643 22.09.93; 3-9/11-93

NI ANNA FORSIDE: Deadline: søndag kl 16.00
 & RANNVEIG DET FRI AKTUELT postkassen i indkøberen.
 TRYK: SATIVA

M. ANIN 5.500 kr.
 OVATION Den sidste af
 EL-GUITAR slagsen bygget
 SÆLGES i U.S.A.

Anita Åstedet 31 54 16 62

PRESSEMEDELDELSE FRA STUDENTERHUSET...

Der er kommet en stor sag ud af 8 telefonkabler og et vandværk, fundet ved en politirazzia i Studenterhuset natten mellem d.19. og 20. oktober 1993. Studenterhuset er af Universitetets rektor Ove Nathan blevet lukket på dette grundlag. Og ifølge Rektor vil det ikke blive genåbnet, så længe han er rektor. Rektor opfatter det skete som tillidsbrud. Sådan kan historien ende: Københavns Universitet afskriver muligheden for et Studenterhus for samtlige studerende.

Der er imidlertid en anden historie, som har at gøre med nogle helt andre og mere ubehagelige perspektiver end kabler og et vandværk. Denne historie vil vi gerne formidle, set fra rådgivningen Regnbuens standpunkt.

Studenterhuset har lagt lokaler til anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde. Grupper og enkeltpersoner, der har været direkte involveret i afholdelse af åbne møder har, med de nuværende betingelser for dette arbejde, været nødt til at tænke på sikkerhed. Dvs at kunne forsvare sig mod overgreb. Her var kablerne tænkt som nødværge til imødegåelse af konkrete mordtrusler på navngivne personer, der var indbudt som oplægsholdere, og som forsvarsmidler ifm en anti-racistisk fest. Lykkeligvis er disse kabler aldrig blevet brugt. At kablerne så senere, efter fælles diskussion, ikke er kommet ud af huset er beklageligt - men det ændrer intet ved, at faren eksisterer konkret og fortsat. Og at denne fare ikke kommer fra os.

Her synes vi, at rektor Ove Nathan ser sig blind. Faren er ikke kabler - tænkt som forsvarsmidler. Faren er dem, at mennesker, også hans studerende, ikke kan træde frem med deres bidrag til at forandre vore alle sammens samfundsmæssige betingelser til en ordentlig verden uden at stå med trusler på livet. Det kan ikke være rigtigt, at de, der konkret trækker frem mod racisme og fascisme skal hetzes og kriminaliseres med to Ekstrablads ord: autonom og terrorist.

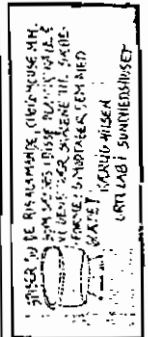
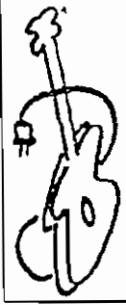
Skal vi derfor sige noget om, hvem der er de egentlige terrorister i denne sag, så er det EkstraBladet, og EkstraBladets kilder. Det drejer sig om to ganske bestemte personer - Per Astrup Olsen og Per Jørgensen alias Pelle Buhl - fra Studenterhuset med okkult tilknytning (okkult forstået som dyrkelse af mystiske og skjulte såkaldte overnaturlige fænomener). Disse har haft private interesser i at levere det falske og løgnagtige skyts til Ekstrabladsjournalistens private hetz: kriminalisering af socialister for enhver pris.

Det skal her tilføjes, at den eneste person, der går under falsk navn i Studenterhuset, er ovenstående "Pelle Buhl". Og at denne person for et år siden på Studenterhusets Generalforsamling måtte træde ud af bestyrelsen efter et mistillidsvotum til at bestridte denne ansvarspost.

Per Astrup Olsen er ikke længere ønsket i huset efter, at han i et skjult brev til Rektor fremsatte direkte løgnagtige beskyldninger om kriminelle handlinger, begået af navngivne husaktivister fra Regnbuen.

Historien om de i pressen omtalte interne stridigheder i Studenterhuset er følgende:

I 1990-91 begyndte en nystartet gruppe - SolbjergSelskabet, også kaldet SMS, hvor ovennævnte to personer var centrale - at gå frem med, at hægørket skulle rehabiliteres i Studenterhuset. Den ramme, der lå om sådanne udtalelser omhandlede, at "det var de kristne og de fremmedes skyld/anliggende", at "den

danske folk gjæl er ødelagt". SolbjergSelskabet er senere også blevet til den nuværende gruppe Yggdrasil.
 Da vi som rådgivningsgruppe dengang reagerede mod hån, løgn og hetz mod andre, ja så blev vi som socialister den nye fjende. Nu bliver vi truet på livet på åbne møder i husets demokratiske organer. Vi får udtalelser med følgende ordlyd fra Per Astrup Olsen, at han "ikke selv vil slås, det har (han) folk til", og at han skulle "være en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at anvende den fornødne vold, hvad (han) vil gøre, når nogen stiller sig i vejen for (hans) ret og rigets sikkerhed". Som enkeltpersoner og rådgivningsgruppe fulgte vi problemstillingen op. Men:

At høre sådanne ting overstiger den menneskelige fatteevne - og alle, herunder os som gruppe, havde svært ved direkte at se i øjnene, at Studenterhuset med disse holdninger internt rent faktisk havde lukket fascismen ind. Men fremfor at tænke som disse - selv at søge nedrig magt for at skubbe dem ud - valgte huset at stå sammen om en demokratisk vej for alle. Og den sidste udvikling har så været, at Pelle Buhl af bestyrelsen har fået en alvorlig advarsel for hån og disrespect, og der er endvidere af bestyrelsen planlagt et møde - d.28.oktober - hvor gruppen Yggdrasil må forklare sig i samme anliggende.

At Studenterhuset som sag kommer frem i pressen nu er for os at se ganske planlagt. Der er nogen, der vil skjule sig bag noget andet. Det er nu lykkedes samme okkulte og fascistiske personer at få EkstraBladet til at forsøge at få en hel befolkning til at hoppe på nærmest det modsatte. Lad os stille det op sådan: når EkstraBladet og rektor Ove Nathan - desværre godt hjulpet til af upålidelige embedspersoner med private aktier i sagen - kan reagere sådan på disse personers intrigemageri, så prøv at forestil jer et åbent demokratisk hus med samme fascistiske personer og grupper dag efter dag, uge efter uge. Det er et helvede.

Problemet er derfor ikke de 8 kabler i Studenterhuset. Problemet er, at hvad der skete for 50 år siden er ved at gentage sig lige foran næsen på os alle. Her har Studenterhuset søgt at gøre sit til at forhindre, at det vil komme så langt en gang til. Vi håber at alle vil gøre det samme, ligemeget hvor man er i samfundet.

Studenterhuset må åbnes igen - ellers bliver nødvendige demokratiske kræfter endnu engang ladet i stikken. Med sin handling har Universitetet med Ove Nathan gjort det hele en tjeneste ved, at alting nu kan komme frem i en bredere offentlighed - men fastholder Universitetet sin lukning, så er det en handling, der vil blive i historien som en fejltagelse mod det menneskelige. Og til rektor Ove Nathan: vi har stor respekt for dit faglige virke, og derfor kan vi ikke lide at eftertiden husker dig som den person, der lukkede Studenterhuset!

Støt den demokratiske student og støt det anti-racistiske arbejde.

Man 25 okt. 93 var jeg til møde på KAPA-X (Antifascistisk café) på Nørrebro som representant for CA's Økologiske Forening. Cirka 50 vidt forskellige slags autonome var mødt op for at præsentere sig for hinanden og diskutere mulige samarbejdsformer. Disse unge mennesker med i grunden humanistiske idealer har det så sandelig ikke let!

Efter mødet blev dagens tema taget op, og det handlede om Studenterhuset og politirazzian natten mellem d. 19. og 20. oktober i år. Interessen for studenternes argumentation fra den etablerede presses side har været minimal. Derfor følger her en af mig redigeret pressemeddelelse fra Rådgivningsgruppen Regnbuen, c/o Studenterrådet, Krystalgade 16,2, Kph K.

ANSØGNINGSSKEMA OM TILSKUD TIL ÉT DEBATARRANGEMENT I 1994
OM DANMARKS FORHOLD TIL DEN EUROPÆISKE UNION

Brug venligst blokbogstaver

Organisation: RÅDGIVNINGSGRUPPEN REGNBUEEN

Afdeling: _____

Ansvarlig person: JAN OLE JØRGENSEN

eller

Enkeltperson: _____

HUSK:

Adresse: SOLIDARITETS Huset, GRIFPENFELDSGADE 41

Postnr.: 2200 By: KØBENHAVN N

Tlf.: 35-37.86.58 Træffetid: ONS 19³⁰-22

Ansøger i henhold til Dansk Folkeoplysnings Samråds Retningslinier af 3. februar 1993 hermed om tilskud til nedenstående debatarrangement.

Dato: 8. NOV 1994 Sted: SOLIDARITETS Huset, GRIFPENFELDSGADE 41

Emne: UDVIKLINGSTENDENSER I PSYKOLOGISK BEHANDLING I ET EU-PERSPEKTIV

Ved lukket arrangement anføres begrundelsen her: _____

1	Foredragshonorar á 1.500 kr.	1500 kr.
eller	_____	
_____	Paneldeltagere, max. 3, á max. 1.000 kr. pr. deltager	kr.
_____	Rejseudgifter til max. 3, se retningslinierne punkt 7	kr.
_____	Fortæringsudgifter á 75 kr./150 kr. til max. 3	75 kr.
_____	Opholdsudgifter til max. 3 med max. 500 kr. pr. overnatning	kr.
	Annoncering mv. max. 3.000 kr.	800 kr.
	Tilskud til arrangørens udgifter	500 kr.
	Evt. lokaleudgifter (dispensationsansøgning vedlægges)	kr.
I alt	2875 kr.

Dato: 19. 9. - 99.

Underskrift af ovennævnte ansvarlige person: Jan Ole Jørgensen

Forbeholdt Dansk Folkeoplysnings Samråd:

Modtaget: _____

Journalnummer: _____

Indsendes til Dansk Folkeoplysnings Samråd, Bredgade 36, 2., 1260 København K.

ANSØGNINGSSKEMA OM TILSKUD TIL ÉT DEBATARRANGEMENT I 1994
OM DANMARKS FORHOLD TIL DEN EUROPÆISKE UNION

Brug venligst blokbogstaver

Organisation: RÅDGIVNINGSGRUPPEN REGNBLEN

Afdeling: _____

Ansvarlig person: JAN OLE JØRGENSEN

eller

Enkeltperson: _____

HUSK:

Adresse: SOLIDARITETS HUSET, GRIFFENFELDSGADE 41

Postnr.: 2200 By: KØBENHAVN N

Tlf.: 35-37.86.58 Træffetid: ons 19³⁰-22

Ansøger i henhold til Dansk Folkeoplysnings Samråds Retningslinier af 3. februar 1993 hermed om tilskud til nedenstående debatarrangement.

Dato: 25. OKT 1994 Sted: SOLIDARITETS HUSET, GRIFFENFELDSGADE 41

Emne: NATIONALISME OG DEBATTEN OM EU

Ved lukket arrangement anføres begrundelsen her: _____

1	Foredragshonorar á 1.500 kr.	1500 kr.
eller	_____	_____
_____	Paneldeltagere, max. 3, á max. 1.000 kr. pr. deltager	kr.
_____	Rejseudgifter til max. 3, se retningslinierne punkt 7	kr.
_____	Fortæringsudgifter á 75 kr./150 kr. til max. 3	75 kr.
_____	Opholdsudgifter til max. 3 med max. 500 kr. pr. overnatning	kr.
_____	Annoncering mv. max. 3.000 kr.	800 kr.
_____	Tilskud til arrangørens udgifter	500 kr.
_____	Evt. lokaleudgifter (dispensationsansøgning vedlægges)	kr.
_____	I alt	2875 kr.

Dato: 14/9-94

Underskrift af ovennævnte ansvarlige person: Jan Ole Jørgensen

Forbeholdt Dansk Folkeoplysnings Samråd:

Modtaget: _____

Journalnummer: _____

Indsendes til Dansk Folkeoplysnings Samråd, Bredgade 36, 2., 1260 København K.

16/1 98

SMR

Var reserveret
med lokalitet på 2. sal

16/2 1900

Nøgle-husorden for Solidaritetshuset.

Solidaritetshuset er et hus, der hviler på fælles ansvarlighed for husets værdier og fortsatte udvikling. Solidaritetshuset er et hus for dét at være menneske fuldt ud - som fri sanselig virksomhed - og et hus for dén kamp, at dette samfundsmæssigt bliver en almen ret for alle.

Vedrørende nøgle:

- nøglen må ikke kopieres
- din nøgle kan ikke udlånes - og hvis det gøres i en særlig situation, skal det fortælles videre til Solidaritetshuset med det samme, og ansvaret er stadig dit.

Nøgle-personer har følgende specifikke opgaver:

Når du går fra huset:

- at sørge for at caféens to store vinduer er lukket med hasper, samt at det lille vindue i mellemgangen til toilettet er lukket med sin haspe.
- at sørge for at døren på 1. ste sal ud mod tag-terrassen er lukket og låset.
- at kaffemaskinen er slukket.
- at det meste lys er slukket - lidt lys kan godt brænde i caféen og på 1. ste salen for at skræmme ranere.
- at sikre dig at andre har nøgle, og hvis ikke, at tage disse personer med ud inden du låser baghusdøren efter dig. Tjek ved udgang om porten ind til trykkeriet er låst, og at skydelåsen er sat til. Hvis porten er åben, tjek også om døren til fyr-rummet er låst. Tjek ligeledes, så godt du kan finde ud af, om alt er vel i Forhuset - og smæk forhusdøren efter dig, hvis der ingen er (det glemmes af og til af forhus-folkene, selv om forhuset ikke er så slem til det længere). Porten ud til Griffenfeldsgade skal ligeledes låses, hvis ikke der er aktivitet i forhus eller i baghus - og efter klokken 18 må du gerne smække porten, med mindre andre nøglepersoner udtrykkeligt har taget dette ansvar.

Når du er i huset:

- at sørge for, at de personer du lukker ind, har noget at gøre i huset; og er det personer til en gruppe, der ikke er din egen, er det dit ansvar at sørge for, at de har et OK-ærinde, samt dit ansvar den tid, de er i huset. Det handler ikke om at spille tjekker og holde folk ude, men tværtimod at tage godt imod folk, byde dem velkommen, sørge for at man er godt tilpas, men samtidig at have med, at det er et aktivitetshus, hvor alverdens problemer, store og små, er til for at blive løst, revolutionært, utopisk og realisabelt.
- ikke at lade café-døren stå åben, hvis du - eller andre nøgle-personer - ikke har tjek på, hvem der går ind og ud af caféen.
- at værne om planter og at tændte stearinlys er stillet forsvarligt og til stadighed er under opsyn. Huset er meget-meget sårbart for ild.
- du kan ikke give nogen tilgang til andre gruppers materialer, herunder computere, med mindre der udtrykkeligt foreligger en forudgående aftale mellem gruppen og den anden herom.
- du rydder selvfølgelig op efter dig, og du lægger ting, du har brugt på plads. Ta'r selvfølgelig også din tjans i køkkenet og i caféen.
- slukker kaffemaskinen, hvis den ellers bare står og lumrer.

Når du kommer til huset:

- at give videre til relevante personer/sammenhænge, hvis du møder noget atypisk, fx. at døren ikke er låst og huset er tomt, eller at huset er åbent, og der kun er personer til stede uden nøgle. Det er mao. dit anliggende at medvirke til at belyse og rette op på de punkter, hvor det kollektive overblik er smuttet. **Du er selv del af det.**

Generelt.

Det kan være svært at holde rede på, hvem der er i hvilke grupper, og hvem der har nøgle. Men det er en Ok-ting at spørge til, hvem andre er, om de har nøgle, og ligeledes hvad deres ærinde er. Måske du kan hjælpe. Er der noget, der skurrer, noget der ikke er, hvad det giver sig ud for at være, eller er der mislyde, så hold fast i din tvivl og søg en afklaring af dens indhold. Den anden må kunne bære at blive betvivlet, hvis der er reelle motiver - ellers står du overfor en opgave, som du må handle på.

5.1.95: TANKER OM ("AAA") - opfølgning af oplæg af 23.11.94

(Dette som - lidt rodede - tanker videre på trådene omkring, hvordan vi kan organisere os omkring analyse af og indgåen i (de) afgørende politiske brudflader. Jeg tillader mig at forestille mig et stykke ud i en mulig fremtid; ud i et muligt scenario.)

1.

En mulig løsning er en organisering i 3 niveauer: kontinuerlige arbejdsgrupper, et fælles forum og ad-hoc-arbejdsgrupper. En skelnen mellem "kontinuerlige arbejdsgrupper" og "ad-hoc-grupper" vil i praksis nok vise sig at blive glidende. Ikke mindst på grund af arbejdsopgavernes forskellighed og uforudsigeligheden af de konkrete udviklingshistorier, man træder ind i. Men hovedsagen er at vi kan udvikle og formidle en sammenhæng af teori og praksis, aktivt ud af sammenhængen, men også internt - så vi slipper for at alle skal læse alle bøgerne, gå til alle møderne eller prøve det hele. De enkelte arbejdsgrupper vil/kan i praksis få en funktion af "forsknings-/udviklingsgrupper" ift. specielle aspekter af de generelle problemstillinger vi (som fælles forum) møder.

2.

For at en sådan organisering skal udnytte og udvikle sine potentialer, må de de kontinuerlige arbejdsgrupper fungere åbent ift. det fælles forum, dvs. at overordnede målsætningsprocesser må foretages (med rod i) det fælles forum. Og de enkelte arbejdsgrupper må stille deres prioriteringer til fælles debat. Det fælles forum kunne f.x. mødes hver 14. dag (særligt ift. aktuelle hændelser, projekter mm.) - dertil fællesweekender/seminarer, hvor der indholdsmæssigt/almment kan meldes tilbage fra de enkelte arbejdsgrupper, og overordnede strategier og prioriteringer udvikles. For at det skal være muligt at indgå ud fra forskellige ressourcer, må det fælles forum være "center'et" - sådan at også personer, der kun kan overskue f.x. et par timer hver 2. uge også kan være med som andet end tilskuere.

3.

Det kan lyde lidt hårdt, "demokratisk centralisme". Men der er ikke noget suspekt i at rette sin virksomhed efter en politisk udvikling i retning af bedre liv - fri for undertrykkelse og afmagt. Hvordan den politiske udvikling så skal skabes, det må vi finde ud af. Og hvis der er uenigheder om den politiske strategi i det fælles forum - så uenige, at det står i vejen for at vi kan arbejde optimalt - så er det nok fordi der er noget, vi ikke har fået diskuteret og tænkt nok over. Og i den grad, vi - som det fælles forum - bliver klarere på opgaven, i den grad finder vi også ud af, hvordan de forskellige former for arbejdssevne og -ressourcer kan virke i den opgave.

4.

Netop aspektet "arbejdsdeling" er en vigtig nøgle til fremtiden. Arbejdsdelingen er en achilleshæl for revolutionære bestræbelser. Mange gode forsøg er strandet ved enten at ende i en centralmagts magtudøvelse eller i en eller anden form for usammenhæng; i begge tilfælde med udvikling af særinteresser eller manglende interesse. Og vi må have løst det problem, før revolutionen kan lykkes.

Den arbejdsdelingsopgave, vi står overfor kræver både evne til at udvikle særlige vidensområder og til løsning af konkrete opgaver. Og som sagt: til at udvikle de mere overgribende analyser, der skal belyse handlemuligheder til vores aktive og bevidste bidrag.

En del af de opgaver vi vil møde, forudsætter en specialviden og -kunnen. Den viden og kunnen, må vi udvikle en i en kontinuert struktur af arbejdsgrupper organiseret efter "vidensdiscipliner", politiske problemtyper, særlige sektorer af den generelle politiske udvikling eller særlige interventionsformer.

5.

Dette er ikke ment som et forsøg på at omskrive et simpelt faktum - samarbejde - til et svært problem. For den type samarbejde er ikke et simpelt faktum, i det mindste ikke i mit liv eller i det liv, jeg ser omkring mig. Der er forskellige forsøg; man kan sige, at både Enhedslisten og "det autonome miljø" er

forsøg på at løse opgaven. (Nogle ville måske tilføje: Unionen.) Og for at vende tilbage til det med "brudflader, tendenser, kim til fremtid etc.", så er den organisatoriske opgave måske noget af det første, vi skal give et bidrag til udviklingen af.

6.

Først må vi gøre os klart, hvad vores udgangspunkt er. Efterhånden er jeg ikke så overbevist om nødvendigheden af at gøre en særlig afslutning på Studenterhussagen. På en eller anden måde er vi godt i gang med at skabe et praktisk svar på de problemer, der mødte os der. Også selv om Studenterhuset, som projekt, foreløbig er afgået ved døden. Det projekt, vi prøver at famle os frem til er jo en slags "Studenterhus". Af den slags, der ikke er rum for inden for en stats-lydende institution. Hvis vi skal tage afsæt i Studenterhus-erfaringerne, skal vi nok gøre det ud fra vores egne perspektivers historie, fremfor i selve razziaen, "plottet" eller lignende tilstødelse.

Og vi må formidle hver vores særlige politiske optagethed og iagttagelser. Også søge brudfladerne mellem vores forskellige tilgange belyst gennem mere almene politiske studier - "politiske" i bred forstand.

7.

Vi må skabe os et foreløbigt overblik over, hvad der sker af afgørende samfundsudviklinger indenfor de områder, vi for nuværende eller potentielt kan øve indflydelse på. Det vil oplagt præges af, hvilken teoretisk og praktisk dagligdag vi i forvejen har.

Lad os som fælles forum tage bestik af, hvorledes vi organiserer os overfor sådanne opgaver.

I udgangspunktet er vi alt for få mennesker, men så kan den første handling fra det udgangspunkt meget passende være at søge mennesker som os selv. Dvs. relativt akademisk prægede kontinuerlige arbejdsgrupper og ad-hoc-projekter, der praktisk ligger i nærheden af områder, vi i forvejen beskæftiger os med. Så må vi finde ud af, i hvilken grad, vi skal indkalde sådanne mennesker til en fælles rådslagning om projekter og organisering fremfor at starte projekter ud fra det nuværende forum, og derfra mere eller mindre aktivt "headhunte" interesserede.

Under alle omstændigheder: vi står overfor en fase, hvor vi må kunne "holde sammen på kludende", indtil vi får skabt en levedygtig størrelse - en sammenhæng af forskelligt arbejdende kontinuerlige grupper, der på forskellig vis kan bidrage til en fælles historie.

8.

Konkret kan den nuværende situation af kollektive Regnbue- og SMR-rester ses som et udgangspunkt af et fælles forum - ("AAA") - og enten en kontinuerlig gruppe, Regnbuen, der beskæftiger sig med psykologi og praktisk psykologisk rådgivning eller Regnbuen som psykologigruppe og en projektgruppe omkring Helhedshusprojektet.

(Det er en uklar situation, men ikke en ny situation for Regnbuen. Den er endda det tak klarere, at en del af den specifikt politiske virksomhed trækkes ud af Regnbuetiden - uden at dette afpolitiserer Regnbuen. Det vil på den ene side skabe lettere adgang til at blive flere studerende i gruppen; på den anden side kan det skabe skel i gruppen.)

9.

Fra starten af vil vi stå med en problemstilling omkring en grænsesætning mellem det fælles forum og de forskellige grupper. Og hvis et første etablerings-/konsolideringsskridt lykkes, vil vi yderligere møde problemstillingen omkring ad-hoc-gruppernes muligheder for praktisk at søge samarbejde med specifikke eksterne kapaciteter. Enkeltpersoner, der ikke er eller ønsker at være subjekter i det fælles forum, skal således ikke trækkes med at være udsat for "I.S.-syndromet" - at være statister i andres lukkede politiske planer. Til dette sidste problem må det gælde, at der kan snakkes om strategier begge steder - og information og begrundelser deles. I sidste ende er det så være op til enkeltpersoner, hvem der vil påtage sig hvilke opgaver - alt efter ressourcer og de muligheder og nødvendigheder, den enkelte kan øjne. En sådan dobbelt-ansvarlighed kan synes umulig - men det tror jeg heldigvis ikke, at den er.

jesper

BAGHUSETS UGENTLIGE FÆLLESMØDER: ONSDAGE 22.30 - > Økonomisk oversigt for perioden 28.10.1995 - 15.2.1995.

Fællesmøderne startede d.28.oktober 1994, en uge efter folketingsvalget, der igen bragte den yderste venstrefløj ind i det borgerlige repræsentative demokrati. Fællesmøderne har siden haft flere navne, som fx. Smugkroen og Midnatscafeen.

Oprindeligt var det tanken, at der var Fællesmøde onsdage fra 22.30-02.00. Men praksis er blevet, at der sjældent bliver gået før den sidste bajer er drukket, og ellers kun hvis den sidste med nøgle kan overbevise de resterende andre om, at der er andet i livet end øl mv, og at klokken er mange nok til at gå hjem. Men det har altid været OK og en snottet pligt at lukke og slukke og følge hinanden på vej, upåagtet tidspunkt, er man den sidste med nøgle, der går.

Fællesmøderne er - som navnet lægger op til - et fælles anliggende. Og der har hverken været ansvarlig person, gruppe eller andet. Og i praksis er det dem, der har set, hvad der kunne gøres, hvornår osv, der har gjort, hvad der skulle gøres. Købe ind, samle penge, holde overblik over "nye" og smide politiet ud - de har intet at gøre på venstrefløjen - ikke at gå hvis man er den sidste med nøgle, men derimod at lukke, huske at vi ikke sælge ud af huset, overhovedet ikke, samt at man ikke tager drikkevarer med ud, at kun dem med nøgle kan overnatte eller efter aftale med en nøgleperson, der samtidig er her/overnatter, rydde op dagen efter, købe mangler ind mv. Men!

Har der ikke været brug for en cafe-gruppe indtil nu, så bliver der brug for een, da der er pålidelige røster fremme om, at Rebel vil holde deres onsdagsmøder på 1.ste salen i deres nye rum, i stedet for som hidtil i cafeen, hvor det var muligt at tømme kassen en gang imellem, stå i bar hvis der var mange osv osv. Derfor er der brug for en fællæssnak i Baghuset om, hvordan det skal køre fremover. Skal der dannes en "cafe-gruppe", skal arbejdet gå på skift mellem grupperne, eller skal der laves en fast arbejdsdeling? Kort sagt: hvordan skal Fællesmøde-cafeen køre.

Forslag om at vi holder møde onsdag d.1.marts kl.22-22.30 på 1.ste salen.

Specielt om økonomi:

Det startede med en donering på 700,-kr fra Rebel til indkøb. Og tanken var, at der altid skulle være dette beløb til indkøb hver uge, medens overskudet gik ind på "Det Røde Rebs" konto. Det var også tanken, at arbejdet gik på skift - og som nævnt, at der blev lukket klokken 02.00.

For perioden onsdag 28.okt 94 - tirsdag 10. januar 95 blev der et overskud på omkring 1.900,-kr. Det svarer til lidt over 200,-kr pr uge.

For perioden onsdag 11. januar 95 - tirs 21. februar 95 blev der et overskud på 3.900,-kr - hvoraf de 1.650,-kr er sat ind på "Det Røde Rebs" konto - men hertil skal lægges skyldnernes

gæld på ca. 1.600,-kr, samt fratrækkes startkapitalen, der for perioden var 1.900,-kr. Altså alt i alt et overskud på 3.500,-, hvad der svarer til et overskud på knap 600,-kr pr uge. Uden at medregne skyldnere er det et overskud på ca 310,- om ugen.

Til ovenstående skal desværre trækkes en gæld til SFU på 6 kasser almindelige øller og een kasse Guldtuborg, i alt ca. 1.257,-kr. Dette bringer overskudet ned på 180,-kr pr uge, men op på ca. 375,- pr uge, hvis alle skyldnere betalte. Gælden til SFU er endnu ikke betalt, men der satses hårdt på det! Det er for dumt at få politisk misk-mask pga en ubetalt regning.

Herudover er praksis i cafeen dén, at cafeen deles med Regnbuen om indkøb af kaffe, the og mælk, medens cafeen betaler det hele til stearinlys, toiletpapir, opvaskemiddel og sikringer til daglig brug. Og dette beløber sig til et par hundrede kroner om ugen i alt, hvis det er den økologiske kaffe, der købes - ellers ca 150,-kr pr uge. Desuden er der dén praksis, at der altid ligger et lille beløb tilbage i kassen til uforudsete udgifter, eller til, hvis een er sulten og ingen penge har. Det er at lægge lidt til "musen", og aldrig at have de resterende penge liggende i huset nætter over. Så er huset ikke så sårbart mht indbrud.

Lidt andre tal.

Jeg har kigget lidt på de forskellige tal her for perioden d.10. januar og 21.februar 95. Og det skal også bemærkes, at Rebels støttfest - som de glemte at fortælle nogen som helst om - at den også er regnet med i cafeens regnskab.

I alt er der købt ind for 7.500,- kr eller pr uge ca 1.000,-

Der er i snit en mangel på 740,-kr pr uge, idet man glemmer at betale, ikke betaler fuld pris, eller tæller forkert på byttepenge i eget favør. Og denne mangel på "at betale" varierer med et svind på 199,-kr for den laveste uge og op til et svind på 2.500,- for den højeste uge - det var den uge, hvor Rebel havde sin støttfest. Til dette sidste kæmpetal skal dog lige bemærkes, at skyldnerlisten samtidig steg med over 1.000,-kr, og at der var øller i huset før weekenden, weekenden over og helt frem til onsdagen efter.

Ovenstående giver et reelt svind på 30% i forhold til bruttobeløb, og et svind på næsten 50% i forhold til, hvad der skulle være betalt. Overskuddet uden svind ville mao være dobbelt så stor som uden svind, dvs på 7.300,-kr i stedet for 3.500,-kr. Og det er faktisk et stort svind. Et svind på 2% i en almindelig kapitalistisk virksomhed - som man endda udbyttes af - ville betyde røde lamper. Men skråt op: vi skal ikke udbytte hinanden - de forhøjede ølpriser er reelt en skat vi pålægger hinanden - men tænke på, hvad vores behov er for at få midler og muligheder for at forandre verden i en bedre og solidarisk retning. Vi må derfor tænke økonomi på en anden måde end kapitalen. Derfor: hvad skal vi med vores fælles cafe, politisk og socialt, på kort og på lang sigt? Skal den sørge for egen husleje, skal den give penge til plakater, skal den?

Aller sidst skal det nævnes, at samler man penge op fra cafeen, skal de være tilbage senest onsdagen efter ved 16.00-tiden, idet varerne kommer her. Det koster en 20,- at få dem bragt, og en 20-er i proletarisk vennetjeneste til flaskedrengen.

Med forbehold for tallene. Jeg har ikke regnet dem efter.

Kalle/Regnbuen 19.2.1995

Regnskab for arbejdsweekenden d.18.februar 1995.

Til dagen havde vi 1.500,-kr fra Baghusets Fælleskasse. De blev brugt på følgende måde:

En 3 * 34	:	187,50
Mad (morgen, middag, aften)	:	428,35
Øl og vand	:	392,10
El-ledning plus sikringer	:	65,90
Affaldssække	:	19,90
Værktøj og nøgler	:	50,00
Manglende kvitteringer	:	146,25
Rest	:	210,00

Ialt	:	1.500,-kr.

Plus cafe-kassen på 133,-00.

Nogle betalte for øl og vand, nogen skrev sedler over dét, de drak, nogen skrev sig på cafe-listen, mens andre opfattede, at det var en del af dagen gratis at få til ganen, ligesom når man almindeligvis flytter. Så i forhold til de 133,-00 kr, der blev lagt i kassen, er det uklart, hvor meget af dette, der reelt omhandler dét, der er mangel på kvittering for. Desuden var der småpenge i kassen i forvejen.

Men alt andet lige vil jeg foreslå, at Fælleskassens kapital er på 133,00 plus 210,00 = kr.343,00. Hertil kommer pant på 94,50, det stadig fyldte køleskab og en halv kasse sodavand, men at dette går til cafeen. Samt, at de, der har betalt for øl og vand - og er blevet flade - at de gratis drikker, hvad de har betalt for på cafeens regning.

Kommentarer:

- Vi blev fri for at købe ret meget, da vi fik en masse arbejdsmaterialer - træ, ledninger mm - foræret.
- De manglende kvitteringer er et problem, men er de i denne sammenhæng også et reelt problem. Hvor meget skal vi tjekke hinanden, og skal enhver handel - et køb og salg - stadfæstes ved en papirlap, en kontrakt. Det synes jeg ikke selv, da det bliver enormt stift, og megen energi vil blive brugt på formalisering og bureaukratisme - fremfor indholdsmæssig udvikling. I stedet for at tjekke hinanden, kunne en vej frem være en tydeliggørelse af det kollektive overblik, og et bevidst arbejde med dette. Det er noget med at få nogle gennemskuelige, synlige og solidariske arbejds måder og bearbejdningsformer for opgaver, der kan danne norm.
- For de, der ikke ved, hvad Baghusets Fælleskasse er for noget, så er det en kasse ved siden af cafe-kassen, hvortil der indbetales 1.500,- pr kvartal i 1995. Pengene kommer fra Baghusets hele økonomi, og de skal gå til: "løbende forbedringer, nyinvesteringer og uforudsete enkeltudgifter ud fra Baghusets eget behov og faglige praksis".

Kalle

Regnskab for arbejdsweekenden d.18.februar 1995.

Til dagen havde vi 1.500,-kr fra Baghusets Fælleskasse. De blev brugt på følgende måde:

En 3 * 34	:	187,50
Mad (morgen, middag, aften)	:	428,35
Øl og vand	:	392,10
El-ledning plus sikringer	:	65,90
Affaldssække	:	19,90
Værktøj og nøgler	:	50,00
Manglende kvitteringer	:	146,25
Rest	:	210,00

Ialt	:	1.500,-kr.

Plus cafe-kassen på 133,-00.

Nogle betalte for øl og vand, nogen skrev sedler over dét, de drak, nogen skrev sig på cafe-listen, mens andre opfattede, at det var en del af dagen gratis at få til ganen, ligesom når man almindeligvis flytter. Så i forhold til de 133,-00 kr, der blev lagt i kassen, er det uklart, hvor meget af dette, der reelt omhandler dét, der er mangel på kvittering for. Desuden var der småpenge i kassen i forvejen.

Men alt andet lige vil jeg foreslå, at Fælleskassens kapital er på 133,00 plus 210,00 = kr.343,00. Hertil kommer pant på 94,50, det stadig fyldte køleskab og en halv kasse sodavand, men at dette går til cafeen. Samt, at de, der har betalt for øl og vand - og er blevet flade - at de gratis drikker, hvad de har betalt for på cafeens regning.

Kommentarer:

- Vi blev fri for at købe ret meget, da vi fik en masse arbejdsmaterialer - træ, ledninger mm - foræret.

- De manglende kvitteringer er et problem, men er de i denne sammenhæng også et reelt problem. Hvor meget skal vi tjekke hinanden, og skal enhver handel - et køb og salg - stadfæstes ved en papirlap, en kontrakt. Det synes jeg ikke selv, da det bliver enormt stift, og megen energi vil blive brugt på formalisering og bureaukratisme - fremfor indholdsmæssig udvikling. I stedet for at tjekke hinanden, kunne en vej frem være en tydeliggørelse af det kollektive overblik, og et bevidst arbejde med dette. Det er noget med at få nogle gennemskuelige, synlige og solidariske arbejdsmåder og bearbejdningsformer for opgaver, der kan danne norm.

- For de, der ikke ved, hvad Baghusets Fælleskasse er for noget, så er det en kasse ved siden af cafe-kassen, hvortil der indbetales 1.500,- pr kvartal i 1995. Pengene kommer fra Baghusets hele økonomi, og de skal gå til: "løbende forbedringer, nyinvesteringer og uforudsete enkeltdgifter ud fra Baghusets eget behov og faglige praksis".

Kalle

ØKONOMISK VEDR. REGNBUEEN OG SOLIDARITETSHUSET FOR 1995.

På husmøde i Solidaritetshuset i december 1994 kunne Regnbuen fortælle, at de havde fået fondsmidler til et projekt "Helhedshuset - et alternativ til psykiatrien", der skal løbe over 18 måneder. I de tildelte fondsmidler indgik også midler til husleje og telefon, hvorfor det ville være muligt for Rgb at betale mere end hidtil - det var 500,-kr pr måned - og nu ikke kun af egen lomme.

Det aftales på husmødet:

1 - At Rgb's husleje ifm projektet sættes op til 1500,-kr pr måned for hele 1995. Og samtidig etableres der et kontorareal på 1.ste sal. Pengene betales til Rebel, der står for hele huslejen i Baghuset.

2 - Rebels husleje til Solidaritetshuset stiger med 500,-kr pr. måned i 1995, så en gæld for Solidaritetshuset kan bringes ned.

3 - Der afsættes 500,-kr pr måned til en fælleskonto for Baghuset til løbende forbedringer og nyinvesteringer - og uforudsete enkeltudgifter - ud fra Baghusets eget behov og faglige praksis. Disse indbetales af Rebel til "Fælleskontoen S.A.K", der oprettes til lejligheden, og hvor de hæveberettigede er personer fra de grupper, der beskæftiger sig med helheden i Baghuset i det daglige.

Herudover besluttet det, at Rebel betales særskilt for Regnbuens brug af telefon ifm projekt Helhedshus, også i overensstemmelse med Regnbuens fondsansøgning. Dette er 200,-kr pr måned.

Dette giver for ovenstående:

- Rgb indbetaler kvartalsvis forud 5.100,-kr for husleje og telefon til Rebel.
- Rebels husleje til Solidaritetshuset stiger med 1.500,- pr kvartal. Indbetales som vanlig til Solidaritetshuset.
- Rebel indbetaler kvartalsvis kvartalsvis forud 1.500,-kr til Fælleskontoen S.A.K.

Herudover har Regnbuen fået projektmidler til fortsættelse af det daglige rådgivningsarbejde i Regnbuen. I disse midler er der til husleje og telefon. Men vi fik et mindre samlet beløb end det søgte. Det besluttet derfor, at den oprindelige aftale mellem Regnbuen og Rebel på 800,-kr pr. måned for husleje og telefon for rådgivningsdelen i Regnbuen ændres til 500,-kr pr. måned. Disse betales til Rebel kvartalsvis forud.

SAMLET FOR REGNBUEEN, REBEL, BAGHUSET OG SOLIDARITETSHUSET:

- a - Rgb betaler kvartalsvis forud kr.6.600,- til Rebel for husleje og brug af telefon.
- b - Rebels husleje til Solidaritetshuset stiger med kr.1.500,- pr kvartal.
- c - Rebel indbetaler kvartalsvis forud kr.1.500,- til Fælleskontoen S.A.K.

Aftalt pr. 1.1.1995:

Rådgivningsgruppen Regnbuen

Rebel

Solidaritetshuset

P.G.V.

P.G.V.

P.G.V.

Jesper Lund

Knud Holt Nielsen

Michael Schølaridt

INVITATION TIL FÆLLESMØDE: SMR OG REGNBUEEN.

onsdag d. 23/11 1994 kl. 19.30 i Solidaritetshuset.

I. BEGRUNDELSE.

Igennem det sidste stykke tid har der været en del snakken i krogene blandt enkeltpersoner i Rgb og SMR om hvorledes arbejdet i de to grupper kan bringes videre. Denne snak tog vi op på Regnbuemøde d. 16/11, og snakken mandede ud i en invitation til et fællesmøde mellem SMR og Rgb. Det følgende er en opsummering af (nogle af) de tanker, der ligger bag ideen om grupperne imellem at overveje en re-organisering af det fag-politiske virke i grupperne.

Udgangspunktet for tankerne er en vurdering af, at begge grupper står i en relativt ens situation, og at vi fælles kan løse de problemer, som grupperne hver især står i. Måske gennem en form for fusion.

Begge grupper tilstræber at bidrage til en solidarisk og socialistisk samfundsudvikling fra et videnskabeligt standpunkt; begge står med særlige erfaringer fra Studenterhushistorien, der dels stadig er et sår i vores historie, dels udgør en usædvanlig erkendelsesmættet erfaring, der kan skabe grundlag for mere kvalificeret politisk virksomhed. For begge gruppers vedkommende gør det sig gældende, at den arbejds-genstand grupperne tog udgangspunkt i - hhv. psykologisk nød og racisme - nærmest er eksploderet i mangfoldighed på en måde, hvor det stadig står tilbage at præcisere, hvad perspektivet i det nye, udvidede arbejdsfelt er, og dermed, hvad vores identitet i arbejdet hermed udgøres af.

Og dertil kommer så, at det for begge gruppers vedkommende gør sig gældende, at vores udviklingsduelighed begrænses af at vi er for få.

For Rgb's vedkommende har udviklingen de sidste par år peget i retning af en omorganisering af arbejdet, således at både rådgivningsdelen og den anden del - den bredere politiske - sikres hver deres særlige rum. Konkret er der for rådgivningsdelen den mulighed at indgå som del i det projekt, der kaldes "Helhedshuset" (at græsrodsalternativ til psykiatrien, der er i opbygningsfasen, bl.a. i et samarbejde med Galebevægelsen).

II. INDKREDSNING AF DET NUVÆRENDE ARBEJDES PERSPEKTIVER.

Begge grupper arbejder med (mod!) samfundsmæssig undertrykkelse ud fra vores del i den samfundsmæssige arbejdsdeling, den akademiske. Således er feltet for vores indgåen særligt det ideologiske og diskursive omkring det punkt, hvor magtens ideologiske mekanismer og menneskers forsøg på at gøre verden mere beboelig brydes.

Ud over vores udgangspunkt i en proces, hvor vi forsøger at udvikle vores akademisk-politiske handleevne er det at særlig betydning, at vi organisatorisk på den ene side er en del af et mangfoldigt politisk netværk med værdifulde kontaktparter, på den anden side er (relativt) uafhængig af overgribende institutionelle forpligtelser og begrænsninger.

Der ud over er det en stor vigtighed, at der i grupperne er gjort erfaringer med nødvendigheden af at sikre solidariske og demokratiske arbejdsprocesser, hvor der også er plads til ideer, fornemmelser og indskud, hvis rækkevidde ikke kan overskues.

III. ET HÆNGEPARTI: STUDENTERHUSSAGEN.

Begge grupper fik et slag af anslaget mod os i Studenterhuset. Vi blev overrasket over at begivenhederne kunne tage sådan fart, at sådanne kræfter slog ned dér, på det tidspunkt, på den måde. Vi fik slået noget fra os i kampens hede, men der ud over fik vi også slået

gruppernes sammenhæng i stykker. Ikke underligt at det skete - smidt ud på fjendtlig grund, for hurtigt til at vi kunne tale sammen, disinformation, magtmisbrug ...

Den tid, hvor vi med rimelighed skal bruge vores kræfter på Studenterhusaffæren er måske ved at være ovre. Situationen er fortid. Det subjekt eller system, vi mødte, er opløst som sammenhæng. Og de forskellige løse tråde - eksklusioner, straffesager, pressenævn, registertilsyn, Allin osv. - er ved at finde en form for mere eller mindre tilfredsstillende afslutning.

Men vi skal måske bruge lidt energi på at afslutte affæren, som det punkt, vi sætter af fra. Den måde, hvorpå vi skal bringe sagen videre i vores fremtid, er som en erfaring, ikke som en konkret arbejds-genstand. Og vores analyser af hændelserne trænger til en afrunding, hvor vi kan almenføre erfaringerne, således at vi kan bringe dem videre som en viden om sociale processer og handlemuligheder fremfor som en viden, der er begrænset til konkrete personer og fortidige situationer. Også for vores egen skyld er det af værdi, at oplevelsen ikke bæres videre som et chok, der ikke kan overskues.

Muligvis kan vi afrunde sagen gennem en form for mere eller mindre offentlig afslutning: en samlet skriftlig opsummering af sagen, et offentligt møde i Studenterhuset eller andet.

IV. EN MULIG FREMTID PÅ MELLEMLANGT SIGT.

Det politiske klima er for tiden forvirret. Muren er faldet, og med den både illusioner, fjendebilleder og traditionelle socialistiske bastioner. Man kan se det som opmuntrende eller nedslående, men det stiller et særligt mulighedsrum, som vi måske nok kan udnytte. Historiens gang bestemmes hverken af Gud eller stjernetegn, men gennem menneskers måde at indgå i historien. Og vi har muligheder for at give et bidrag, der langt overstiger vores fåtal. At afsøge og involvere os i de samfundsmæssige brydningsfelter har fra gruppernes start været en selvfølge - og det har da også, på godt og ondt, afspejlet sig i medierne.

Fremtidens muligheder dukker til en start op i kimform, som små tendenser og foreteelser. Hvis vi er dygtige nok, kan vi få øje på de tendenser (ikke mindst fordi vi er placeret et meget "gærende" sted på det politiske danmarkskort - og samtidig relativt fri af institutionelle ideologier), og støtte disses udviklinger: bistå med faglig viden og arbejdskraft, knytte kontakter m.v. Måske endda komme så meget på forkant med den politiske udvikling, at vi ud fra en indsigt i nødvendigheder og muligheder kan deltage i skabelsen af sådanne kim til fremtiden. Måske er vi selv et sådant kim.

Et andet aspekt af vores nuværende virke - rettet mod forskellige politiske kontroverser og diskurser - er af stor betydning, i den grad vi gennem vores analyser og formidlingen heraf tilbyder forståelses- og handlemuligheder for en mere eller mindre specifik offentlighed. Lad os tage dette virke alvorligt, og bevidst blande os i de debatter, der - trods kapitalinteressers forvitring af medierne herfor - udgør den kommunikation, der er en nødvendig form for enhver demokratisk samfundsudvikling. Og lad os gøre det ud fra et kollektivt overblik over, hvad der i den givne situation udgør de bevægelige momenter i samfundsudviklingen.

Som grundlag for et sådant virke må vi udvikle en organisatorisk platform, der på en gang sikrer en sammenhæng og en mangfoldighed i vores videnskabelige tilgange. Og som praktisk sikrer os arbejdsmidler og tilgang til information.

... fantasi, andre former... samarbejde med andre organisationer: TV-indslag, rapporter, bøger, oplæg, tidsskrifter etc.

TIL (DEN MANGLENDE) DEBAT OM SEXISME.

Fra feministisk side er det blevet efterlyst, at både kvinder og mænd deltager i debatten om sexismen. Meget rimeligt. Der har dog ikke været meget debat - der har vel nærmest været en slags angst for at indgå i debatten, ikke mindst for mænds vedkommende.

Ikke desto mindre vil vi - to mænd - vove forsoget, vel vidende, at vi let kan få ørerne i maskinen.

Det, vi særligt har reageret på, er den forståelse af feminismen, som bl.a. kommer til udtryk i Revolutionære Feministers indlæg i bogen om De Autonome, samt diskussionsoplægget ifm.

EF-topmodet, juni 1993, men som vi også har modt i andre sammenhænge.

Hvis der er noget, vi har misforstået, så man jo benytte lejligheden til at rette op på misforståelserne.

ER SEXISME OVERHOVEDET ET PROBLEM I DAGENS DANMARK?

Mener du kvindeundertrykkelse? Ja, jeg mener da at kvindeundertrykkelse er et problem idag - på trods af den positive udvikling, der er sket både formelt - juridisk, økonomisk osv. - og i dagligdagens samvær.

NÅR KVINDEUNDERTRYKKELSE ER TIL, FØLER DU DIG SOM MAND SÅ ANSVARLIG FOR DET?

Jeg føler mig ikke ansvarlig for "Mænd"s handlinger og overbevisninger. Men jeg må da tage ansvaret for mine egne handlinger, og der kan jeg selvfølgelig ikke sige mig fri for på nogle måder at virke undertrykkende overfor kvinder. Jeg er også mand i en kultur, der er gennemsyret af kvindeundertrykkelse, og det i en grad, så det kan være svært for hver enkelt mand at overskue, i hvilket omfang han selv videregiver undertrykkelsen. (Ligesom det vel er for en kvinde.) Men jeg føler mig ikke skyldig over det at være mand.

MENER DU DA, AT NOGEN ØNSKER AT DU SKAL FØLE DIG SKYLDIG, FORDI DU ER MAND?

Det ved jeg snart ikke. Jeg er da stødt på enkelte kvinder, der går ind for en slags "arvesynds-teori": at ethvert nyfødt drengebarn er medskyldigt i mændenes århundredlange undertrykkelse af kvinder. Det høres selvfølgelig til sjældenhederne, men oftere støder jeg på den opfascie, at "mænd er undertrykkere", at "mænd er privilegerede", og at "mænd vil kæmpe for at bevare deres privilegier overfor kvinderne". Og det på en måde, hvor det er uklart, om der tales om enhvermand, eller om det gælder mange mænd, eller om det gælder, at de, der gennem tiderne har handlet sådan, overvejende har været mænd eller ...

MEN KAN DET IKKE VÆRE LIGEMEGET - MÆNDS UNDERTRYKKELSE AF KVINDER UDFØRES AF MÆND, OG SÅ ER DER VEL IKKE MERE I DET?

Jo da, men der er ikke meget mening i det udsagn, hvis ikke man så finder nærmere ud af, hvad det er for en undertrykkelse, hvad det er for konkrete handlinger. Og når man prøver at finde ud af det, finder man ud af, at mænd også er forskellige, og hvis man skal tale om ansvar eller skyld, så må det for den enkelte mand handle om de måder, hvorpå han har, eller ikke har, del i undertrykkelsen. Kampen mod konsundertrykkelse handler vel netop om ikke at skyde det ene køn en masse egenskaber i skoene, bare fordi de har et bestemt, biologisk køn.

Hvis ikke man kan få øje på, at mænd handler forskelligt, kan man heller ikke få øje på, at enhver (mand) kan lære at handle anderledes, kan udvikle sig. Der må kunne skelnes mellem "Mænd" og "Sexister" - hvis ikke der kan skelnes, så bliver den eneste løsning på kampen mod sexismen en "Endløsning": at man for at udrydde sexismen bliver nødt til at udrydde mænd. Og det er der selvfølgelig ingen, der ønsker.

MEN KØNNENE ER VEL IKKE LIGE GODE OM PROBLEMERNE?

Nej. Der skal godt nok to parter til at være splittede, men de er ikke nødvendigvis lige gode om det. Jeg synes, at mænd og kvinder ofte har svært ved at løse problemer i fællesskab. Men det gælder vel, at der oftest er tilknyttet mest magt til mandens position i en sådan splittethed (i det mindste når det omhandler

økonomi, karriere etc. fysisk styrke). Og at det således i de færreste tilfælde er kvinden, der får sat sin vilje igennem, når der ikke kan findes fælles løsninger.

KAN DU GIVE ET EKSEMPEL PÅ "SPLITTELSE"?

Oplagt er det intime område. Der kan være en mistro, der f.eks. kan give sig udtryk i at nogle mænd opfatter alle kvinder som beregnende på det seksuelle område, eller at nogle kvinder ser enhver seksuel tilnærmelse som et overgreb. Det er måder at låse det andet køn fast i en bestemt opfattelse, som gør det svært for mænd og kvinder at være tvangsfrit sammen, at glædes sammen. Og det på en måde, så begge parter indskrænker deres eget liv.

Endelig skal man være opmærksom på, at konflikter mellem mænd og kvinder kan handle om mange forskellige ting, men at det er nemt at komme til at forstå det hele som kønskonflikter.

HVAD TROR DU, MAN KAN GØRE FOR AT SKABE ET BEDRE LIV FOR BEGGE KØN?

"Ingen er fri, for alle er fri." For det første gennem at udrydde de samfundsmekanismer, der skaber splittelse - det kapitalistiske klasse- og konkurrencesamfund. Kapitalismen skaber en undertrykkelse, der er mere afgørende, end den vi kan iagttage som "kvindeundertrykkelse" (eller "mandeundertrykkelse") - men som måske nok er sværere at få øje på. Derudover må vi ophæve de fordomsfulde forståelser af hvad "Kvinder" er og hvad "Mænd" er, og i stedet for finde ud af, hvad det er for undertrykkende handlinger, der begrænser os, og i hvilke sammenhænge det foregår. Og så bekæmpe de handlinger og baggrundene for dem, hvad enten de udføres næsten udelukkende af mænd eller ej.

MEN DER VAR OGSÅ KVINDEUNDERTRYKKELSE FØR KAPITALISMEN?

Ja, det var der. Som et led i den mere generelle undertrykkelse i de classesamfund, som kapitalismen afløste. Men der er det vigtigste at være opmærksom på, at den kvindeundertrykkelse, der f.eks. gjorde sig gældende i det feudale bondesamfund var en anden, end den, der kommer til udtryk idag. Kapitalismen har overlevet til idag gennem sin evne til at splitte mennesker, og gennem at udnytte splittelser mellem mennesker.

MENER DU, AT MÆNDENE OGSÅ ER UNDERTRYKT Gennem DERES KØN?

Ja, da - de roller, som drenge/mænd traditionelt kræves at indordne sig under er ikke særligt rare. Hvis vi ser bort fra direkte voldsudøvelse er det, man kalder "undertrykkelse" vel det, der begrænser livsudfoldelsen. Fra personens eget perspektiv kan det kaldes "hæmmethed", oplevet begrænsning. Og det er desværre ikke ukendt for mænd. Hvilket mange kvinder da også med god grund beklager. (Ligesom mænd kan savne frigjorte kvinder.)

Hvad angår vold er mænd heller ikke forskånet. Selv om kvinder udsættes for seksuel vold, og sikkert også vold indenfor hjemmet, i langt højere grad, end mænd gør.

Det er ikke for at sige, at mænd er "ligeså undertrykt" som kvinder. Jeg tror, at den slags regnestykker er ubrugelige. Bl.a. fordi de to køn nok på forskellige måder forbinder det, der er svært i livet, med hvilket køn, man har. Og at undertrykkelse kan være så mange ting.

HVORDAN KAN VI SÅ ARBEJDE PÅ AT FÅ LØST PROBLEMERNE?

Det kræver selvfølgelig, at alle parter er interesserede i at udvikle et friere og mere solidarisk samliv. I større målestok er det det, man kan kalde socialisme, anarkisme, kommunisme og den slags. Når vi er fælles om den kamp, det perspektiv, kan vi også arbejde med de problemer, der må løses på vejen. Hvis man skal tage radikale feministiske formuleringer om at mændene er privilegerede, og at de ikke vil opgive deres privilegier uden kamp (diskussionsoplæg ifm. EF-topmodet, juni 1993) på ordet, så betyder det, at kun kvinder kan være socialister. Det vælger jeg at forstå sådan, at man ikke skal tage de formuleringer på ordet. Og så synes jeg, at de radikale feminister bør formulere sig mere tydeligt, hvis de ønsker at bidrage til et friere og mere solidarisk liv for begge køn

Socialt ArbejdsKollektiv

Vedtægter

-----oOo-----

§1

Gruppens formål er at bidrage til udvikling og demokratisering af de samlede samfundsmæssige forhold. Arbejdet hermed sker dels gennem forskning i og afmystificering af de gældende samfundsmæssige betingelser og kommunikationsstrukturer, dels gennem at støtte marginaliserede grupper og enkeltpersoner i at formulere og realisere deres behov og krav.

§2

Gruppen har to slags medlemmer: Aktive medlemmer og støttemedlemmer.

Aktive medlemmer er dem, der er anført på medlemslisten. Medlemslisten revideres af medlemsmødet. Man kan kun blive aktivt medlem, hvis man deltager fast i medlemsmøderne. Hvis man gentagne gange er fraværende uden afbud, eller på anden måde udviser ligegyldighed over for gruppens arbejde, vil man blive slettet fra medlemslisten.

Støttemedlemmer er dem, der bidrager til gruppens arbejde med månedligt eller årligt støttebidrag. Støttemedlemmer kan både være enkeltpersoner og organisationer.

§3

Gruppens øverste myndighed er medlemsmødet. Kun aktive medlemmer har stemmeret på medlemsmødet. Medlemsmødet er beslutningsdygtigt, såfremt alle aktive medlemmer er indkaldt, og mindst halvdelen er tilstede.

§4

Mellem medlemsmøderne varetages gruppens interesser af dem, der af medlemsmødet er blevet udpeget til at varetage pågældende sag. Hvis der indtræffer akut behov for at træffe en større beslutning som følge af en uforudset hændelse, skal alle aktive medlemmer så vidt muligt høres.

§5

Gruppen tegnes af et eller flere medlemmer i fællesskab, der har fået tilladelse hertil af medlemsmødet. Tilladelsen gives fra sag til sag, og gælder kun for den sag, hvortil tilladelsen er givet. Det forudsættes samtidig - for videreførelsen af en given sag - at hvert enkelt medlem som udgangspunkt og grundlag tænker og handler selv.

§6

Gruppens økonomi varetages af kassereren. Kassereren vælges af medlemsmødet for eet regnskabsår ad gangen. Regnskabsåret følger kalenderåret.

§7

Vedtægtsændringer skal vedtages med 2/3 flertal af de fremmødte aktive medlemmer på to på hinanden følgende medlemsmøder. Mindst halvdelen af gruppens aktive medlemmer skal være tilstede. Skriftlig mødeindkaldelse med forslag til vedtægtsændringer skal fremsendes til samtlige aktive medlemmer 2 uger inden mødets afholdelse.

§8

Opløsning af gruppen skal vedtages efter samme regler som i §7.

§9

Ved gruppens opløsning skal gruppens ejendom tilfalde en organisation eller et initiativ, der arbejder for udvikling og demokratisering af de samlede samfundsmæssige forhold. Pågældende organisation/initiativ udvælges på medlemsmøde ifm. opløsningen.

-----oOo-----

Disse vedtægter formaliserer et strukturelt organisationsniveau ud fra de arbejdsprincipper, der er kommet til veje gennem opsummering og perspektivering af: 1 - Rådgivningsgruppen Regnbuens kritisk psykologiske arbejde med personer i krise og nød i perioden fra den 22.5.1985; og 2 - Studerende Mod Racismes samfundskritiske arbejde med overvindelsen af de bærende diskriminationsprocesser i den nuværende generelle samfundsstruktur i perioden fra den 1.2.1992.

Vedtøget på medlemsmøde d. 11.1.1995.

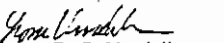
På gruppens vegne:

Mogens Jensen

Lars Ploug

Søren Kruse Nielsen

Kalle Birek-Madsen

Lone R. S. Vendelhaven

KALLE, VI SKAL MØDES
ET STED SOM IKKE ER
AFLYTTET, FOR AT DISKU-
TERE KAMPEN FOR ET
SOCIALISTISK & NARKISTISK
KOMMUNISTISK SAMFUND!
JEG TAR ET HALVT ÅR PÅ
\$ØEN, OG ET HALVT ÅR I EN
KURDISK TRÆNINGSLÆJRE,
JEG HAR KONTAKT TIL KUR

→ KAMMARAATER
DER KAN ORGANISERE
DET, ER DU INTERRE

→ ER KODEORDET

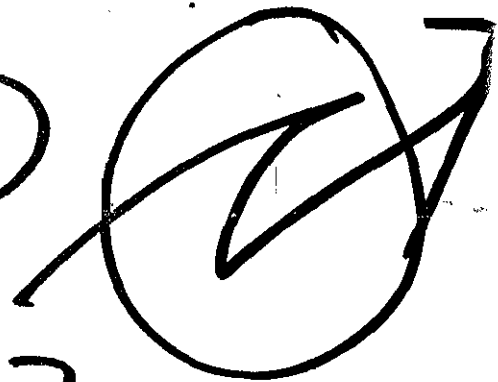
~~OPERATION~~
OPERATION, ~~EL~~
BLOW THE BRIDGE

D
I
S
K
E

S
E
R
E
T

NAT DEMO

MØDE STED

STENGADE 30

KL. 02¹⁰

DÅL HYGE HÆVN

RAF. DØ NAZI!

REVOLUTIONÆRE
ANTI FACSISTER

Kære Regnbue!

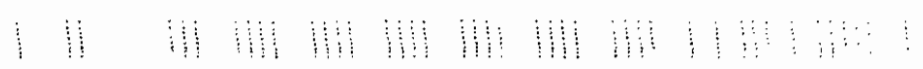
Uor "ven" Jørra for et par
Sider var her igen - Alene
i huset. Han er mig be-
kendt IKKE til knyttet
nogle grupper, påstod han
var fra Regnbuen, men
sad på vores kontor. Vi
Lar meget underlig - talte
en del om medicin. Reg-
mig ventigt op, da det
er lidt tryk ved ham.

19216 *

31244644 / 35371288 1P

København:
 Griffenfeldsgade 41,
 2200 København N.
 Telefon:

Holland. I Amsterdam trues halvdelens af de famøse hashcoffeeshops af lukning. Officielt er problemet, at naboerne føler sig generet, men i kulissen står nabolandene og vifter med Schengen-aftalen.

Pragmatikere under pres

AF JACOB LANGVAD

»Nok er vi liberale, men ikke så liberale«, opsummerer Richard Lanocée mig træt mine. Han er talsmand for narkopolitikken i Amsterdam. Siden byens borgmester i april proklamerede, at det skulle være slut med rollen som »Europas mærkelige mand«, har han været travlt optaget med at forklare den ny situation for udenlandske journalister. Det internationale berygtede symbol på det tolerante Holland, Coffeeshoppen hvor hash sælges frit, skaber nu problemer i den frisisjede by.

»De frie tøjler er blevet misbrugt. Derfor må vi nu gå tilbage til mere regulering. I fremtiden skal det kunne mærkes hårdere, hvis en coffeeshop ikke overholder reglerne«, siger Lanocée. Gennem mere end et årti har disse simple regler lydt: Ingen gener i forhold til naboerne, intet salg af mængder over 30 gram, intet salg til mindreårige, ingen reklamering og ingen hårde stoffer. Problemet for Amsterdams socialistiske borgmester Patyn er imidlertid, at disse regler ikke har kunnet forhindre en voldsom vækst i antallet af coffeeshops. Fra 70 i 1985 til omtrent 400 i dag med en årlig omsætnings på to-tre milliarder kroner, flertallet af dem i byens centrum. Og selv om politiet i gennemsnit lukker cirka 25 hvert år, kommer der bele tiden ny fortyrret somme personer til. Alt i alt har det givet Amsterdam et image, der både for Holland og bystyret er problematisk. Intet politisk parti har dog hidtil brugt det som tema i en valgkamp, heller ikke Patyns socialistsparti, der gav ham borgmesterposten sidste sommer. Alligevel har han i første række valgt at angribe coffeeshoppen som var den ene millionløse for det ækvivalente.

Jeg mener kun man bør lukke dem, hvis der også sælges hårde stoffer. De fleste overholder faktisk reglerne. Hvis vi blot skærer ned i antallet, vil handlen i stedet foregå på gaden, og dér har vi ingen som helst kontrol med noget. Sundhedsaspektet har første prioritet for mig. Vi må se i øjnene, at stoffer er en realitet i vort samfund, de unge eksperimenterer, og de skal gøre det så sikkert som muligt, siger politikeren, der vil kæmpe hårdt for sit synspunkt, der i Holland ikke er særlig originalt. Det ligger faktisk på linie med landets officielle narkopolitik siden 1976, hvor man delte stoffer op i hårde og bløde, og vedtog at sundhed kommer for jurists. Filosofen bag coffeeshoppen er en reaktion på den stadig vidt udbredte stepping stone-teori, der ser hash som første skridt på vejen til automatisk senere brug af hårdere stoffer. Undersøgelser pegede imidlertid på, at det snarere var en social faktor, der ledte mod det farligere misbrug. De dårlige kammerater, eller mere præcist, tilstedeværelsen af både hårde og bløde stoffer i én og samme subkultur. Plaget af store narkotika-problemer valgte landet som det eneste at gribe om hænder, og prøve teorien i praksis. I dag består der kun få i Holland, at man tog det rigtige skridt. Ved at tillade coffeeshoppen er det meget høj grad lykkedes at isolere hash-rygerne fra narkomane-hænder. Den sidste gruppe anses som stagneret med en jævn stigende gennemsnit alder uden væsentlige flytninger. En pragmatisk politik er tilsvarende sæt på trods af nabolandenes der tilsynværende gradvise økende tryk til en dogmepræget krig mod hash.

Sidagevinsten

Samtidig er det vigtigt at se på den økonomiske fordel. I Amsterdam er der cirka 400 coffeeshops, der i gennemsnit tjener cirka 10 millioner kroner om året. Det er en betydelig indtægt for kommunen, der kan bruges til en række forskellige formål.

Det røget mindst én gang. NIAD. Det Hollandske Institut for Alkohol og Narkotika, fandt en stigning i perioden 1984-92 i en større landsdækkende undersøgelse af skole- og gymnasielever fra 12 til 18 år. Gruppen, der inden for den sidste måned havde røget hash, var vokset fra 2,3 pct. til 6,5 pct. Antallet, der havde prøvet at ryge mindst én gang, er steget fra 4,8 pct. til 13,6 pct. NIAD mener dog at lignende stigninger er konstateret i lande som England og Danmark. Den afgørende og synlige forskel er, at der i Holland er skabt en institution, coffeeshoppen. Og hvor selve omrejningspunktet i hollandsk politik oprindeligt var en *harm reduction*-strategi, er man nu tilbage konfronteret med hash som en del af en kommerciel nydelsesmiddelkultur. Nummer 2 efter alkohol. Og Holland må spørge sig om det nu også var meningen.

Fuldstændig legalisering

I det liberale bruger- og behandlingsmiljø mener man ikke det kan være anderledes. Trods faren er stadigvæk kommet for at blive. Røpelt Kærsemarkers fra Jellinek centret siger: »I virkeligheden burde man foretage en fuldstændig legalisering. Det ville tillade en kontrol og en egentlig kvalitetskontrol med de produkter, som mange mennesker ryger. Jeg tror ikke, at det er umuligt på en gang at legalisere og fremme moderat brug. Usikkerhed omkring hash er faktisk blevet meget mindre af vores kultur på meget få år. Men mange folk vil stadig informeres og læses til brug af det formåligt. For andre, som det afhængige research-kontor Advice Büro Drugs, er

EXCLUSIVE FRESH FRUIT COCKTAILS

ICE & JUICE BAR

NICE DREAMS COFFEESHOP IS ABLE TO OFFER YOU THE BEST DEAL IN TOWN.

MARIJUANA FL 25.-	
SUPER MARIJUANA	4.5 GRAMS
ZERO ZERO	4.0 GRAMS
CARAMEL	3.5 GRAMS
SPOETNIK	3.0 GRAMS
POLA GOLD	3.0 GRAMS
MAROC SPECIAL	2.0 GRAMS
RED LIBARON	4.0 GRAMS
NEPAL	2.0 GRAMS
AFGAAN	2.5 GRAMS
BORDER AFGAAN	3.5 GRAMS
MARALI INDIA	1.8 GRAMS
HABSHI	2.0 GRAMS
BLACK BONDAY	1.5 GRAMS

THE BEST THAT MONEY CAN BUY	
THE NEPALESE TEMPLE BALLS	1.2 GRAMS FOR FL 25. (BLACK)
MAROC SPECIAL (PUNTJES MAROC)	2.0 GRAMS FOR FL 25. - (BLOND)

ALSO AVAILABLE:

THE NICE DREAMS MARIJUANA MENU ITSELF THE BEST REMINDER OF AMSTERDAM

THE SPECIAL OFFERS FOR FL 100.-

SUPER MARIJUANA	22.5 GRAMS
KESTREL	22.5 GRAMS
ZERO ZERO	20.0 GRAMS
CARAMEL	17.5 GRAMS
SPOETNIK	15.0 GRAMS
POLA GOLD	15.0 GRAMS
MAROC SPECIAL	10.0 GRAMS
RED LIBARON	20.0 GRAMS
BORDER AFGAAN	17.5 GRAMS
SEBASTIAN	10.0 GRAMS
NORTHERN LIGHT	10.0 GRAMS
THAI	12.5 GRAMS
SUPER THAI	12.5 GRAMS

GRASS FL 25.-

BENDMILLA	2.0 GRAMS
THAT	2.5 GRAMS
NORTHERN LIGHT	2.0 GRAMS

NEW

BRING OFFER (THE PART) BEND GRASS 2.5 GRAMS, FL 25.-

DOCTOR JAMES'S OWN CHOCOLAT SPICECAKE ONLY FL 5.50 A PIECE THAT'S THE WAY TO START THE DAY !!! ON THE GO

MARIJUANA OR GRASS-JOINTS FOR FL 5.00 (PRE-ROLLED)

AND IF YOU WANT MORE INFORMATION, JUST ASK THE BARMAN!

Menükort fra Coffeeshoppen »Nice Dreams«.

eningen af hotel, cafe- og restaurantdrivende, der har fået konkurrence fra coffeeshoppen. De mener at coffeeshoppen tiltrækker de forkerte turister, og de mange hashrygere ødelægger byens image. Indehaverne af coffeeshoppene er selv sagt dybt uenige, og afviser det som brødind.

Lån fra Heineken

Her kommer også turister med tyk tegnebog. Der er hashrygere i alle samfundslag i dag, siger Marc Jacobsen. Sammen med en kammerat har han for tre år siden startet *The Roobies* i Amsterdams centrum. De to hollændere på 27 og 28, begge lædere, har bygget stedet op fra grunden. Her er pool-bord, en aflang bardisk i lyst bøgetræ med fortrøkkede ølhaner, leveret af Heineken bryggeriet. Der også har lånt den 30.000 kroner til etablering. En helt almindelig praksis. Siden på eftermiddagen er der runde borde påfyldt med det, musikken dæmpet og de få gæster taler roligt sammen. Det ligner en bar, som man vil finde den mange andre

glas, forklarer han bekymret om de problemer byens borgmester påfører hans forretning. Som sælger af både hash og alkohol, er der hårde tider på vej for Jacobsen.

Vores økonomi er baseret på begge dele. Uden hash vil halvdelens af omsætningen forsvinde. Vi bliver nødt til at starte helt forfra med at skabe en ny kundekreds, når hashkunderne forsvinder. Mark Jacobsen vil tale med sin advokat i morgen, men han står svagt. Udoover en diffus størrelse somнопstædet berettiget forventning, har den lille erhvervsdrivende intet at gå til dommeren med. Den del af forretningen der har med hash at gøre, har han nemlig intet papir på.

Legalt vakuum

En decideret hash-bevilling eksisterer i Danmark enkelt ikke. Til trods for at coffeeshoppen er hjemmestrikt i en narkopolitik som Holland ofte bryster sig ud med, opererer Jacobsen og hans makker i et juridisk vakuum. Og det er ikke tilfældet.

nen. Salg og besiddelse af hash er stadig kriminel ifølge hollandsk straffelov, blot prioriteres det ikke at forfølge salg og besiddelse på under 30 gram hash. Imidlertid skal der ikke meget skolegang til at regne ud, at den driftige coffeeshop nødvendigvis må have væsentlig større lagre liggende. Og det gør indehaveren til en kriminel. For at holde på sine kræsnø kunder må han opretholde kontakter til adskillige leverandører, mange af dem sikkert velorganiserede kriminelle. Denne modsigelse beskrives i NIAD's informationsmateriale om cannabispolitikken med en bemærkning om, at der ikke findes kriterier for størrelsen af det tilladte lager. I justitsministeriet i Haag erkender man lavmælt *The back-door problem*. Det der er tilladt ved forførelsen, er ulovligt ved bagdøren.

Obskur politik

Hvor man i filosofens verden ville udbryde »Det er en paradoks!« og derpå animeret tænke videre over sagen, er det anderledes i jurans univers. Skismaet fascinerer ikke Hollands mere konservativt indstillede naboer. For dem er søfartsnationen Holland på ny i den århundredgamle rolle som transitland for alverdens smuglere, kun varer og kunder er forandrede. Holland gør sig derfor store, synlige anstregelser for at stoppe alle former for smugling, men paradokset forsvinder ikke af den grund. Som en delvis symbolsk gestus har politikken med coffeeshoppen og ulovlige lagre gennem årene ofte været ganske ihærdig. Adrian Jansen, doktor i økonomi ved Amsterdams Universitet, har studeret udviklingen af coffeeshoppen som økonomisk fænomen. Han karakteriserer i bogen »Cannabis in Amsterdam« den nationale politik som obskur og kaotisk, og taler om en pseudo-legalisering. Polititilsætsens har ifølge Jansen varieret forvirrende alt efter holdningen i det enkelte af Hollands fem distriktsanklagersmyndigheder. Nogle gange helt ned i enkelte politikredse, og ofte under indflydelse af skiftende internationalt pres. I perioder er hashskatøren derfor udsat for jævnlige razziaer, og skatteopkrævningen er ekstra ihærdig, når det særlige HIT-team tager fat. Den foregår som i Hollands prostitutionsektor, ved at skattemyndighederne laver, et skatteopkrævningsprogram for hashsalgerne. Det er så op til ejeren at modbevise dette, altså, hvis han ikke vil betale. Amsterdams nuværende bestyrer på at få antallet af coffeeshops ned har stået på i nogle år. Succesen har dog været

ning på to-tre milliarder kroner, flertallet af dem i byens centrum. Og selv om politiet i gennemsnit lukker cirka 25 hvert år, kommer hele tiden ny foretagssomme personer til. Alt i alt har det givet Amsterdam et image, der både for Holland og bystyret er problematisk. Intet politisk parti har dog hidtil brugt det som tema i en valgkamp, heller ikke Patyns socialistparti, der gav han borgmesterposten sidste sommer. Alligevel har han i første række valgt at angribe coffeeshoppen som var den en miljøplage for det enkelte nabolag. Støj i gaden, kommen og gåen af påvirkede personer, natlig lærn for take away-kunder i biler. Oven i kommer en vis rådvidhed over for at coffeeshoppen har mistet sit skær af alternativt hippiefænomen. I dag er det for mange ejere en næsten helt almindelig erhvervsaktivitet.

Kædeforretninger

Coffeeshoppen findes i mange varianter afhængigt af om indehaveren er hollænder, surinamer, tyrk, tysker eller marokkaner. Nogle er en sær blanding af neoplyst varmesue, kiosk og café med larmende spillemaskiner. Andre er hyggelige slyngesteder, hvor hashtagerne hænger tungt i jamaicanske reggae-rytmer. Andre igen er som en dansk turistbar på Strøget med alverdens pengesedler hængende i loftet, og sovenerer med logo til salg. Flere ejes af mindre kæder, eksempelvis Amsterdams aller første, »The Bulldog«, der i år fejrer sit 20 års jubilæum. Den største Bulldog-filial ligger i det turistprægede centrum ved Leidseplein med multinationale Burger King og Hagen-Dasz som naboer. De professionelt drevne coffeshops har givet anledning til anklage om, at bagmænd og organiseret kriminalitet har infiltreret sektoren. Og vist bliver der tjuet rigtig store penge nogle steder. Lejlighedsvis findes også hårde stoffer og våben. Disse sager tager politiet sig imidlertid af gennem en løbende indsats, der ofte fører til lukninger. Problemet for borgmesteren er, at der stadig er alt for mange. Han har derfor foreslået et fuldstændigt stop for nye etableringer, og et stop for salg af hash i de cirka 40 pct. af coffeeshoppene, der også sælger alkohol. De får ikke noget valg, men må kun fortsætte som almindelige barer. Endelig vil man hæve aldersgrænsen for hvem der må sælges til, fra 16 til 18 år. Generelt skal der skrappe kontrol med overtoldelse af reglerne, og ufortøven lukning af snyderne. Borgmester Patyn råder over et solidt flertal med en tre parti-koalition, og Richard Lancee mener ikke, det bliver et problem at få forslagene vedtaget i byrådet. Anne Marie Hoogland, der er byrådsmedlem for Patyns eget parti, har ikke meget fidus til hans argumenter. Hun forudsiger stor diskussion i byrådet.

Greb om nælden

»En coffeshop giver ikke flere støjproblemer end andre barer og diskoteker.

rigtig skridt. Ved at tillade coffeshoppen er det f.eks. et grad lykkes at isolere hash-rygerne fra narkomarkedet. Den sidste gruppes antal er stagnérret med en jævnt stigende gennemsnitsalder uden væsentlig ny tilgang. En pragmatisk politik har tilsyneladende sejret på trods af en omverden, der i overvejende grad bekender sig til en dogmepræget krig mod narko.

Sidegevinsten

Samtidig kan det ikke nægtes, at Holland har fået en præker sidegevinst. Succesen har nemlig åbenbaret – og måske medvirket til at frembringe – mere end én generation, hvor et solidt udsknit bruger hash lige så naturligt som alkohol. Visse problemer følger naturligt med. Jelinek-centret i Amsterdam, der har alle slags misbrugere i behandling, har set en stigning fra 150 til 200 hashmisbrugere de senere år. Antallet af regelmæssige hashbrugere i Holland anslås officielt til 600.000 eller 4,6 pct. af befolkningen over 12 år. Af samme gruppe har 24

en virksomhed burde man foretage en fuldstændig legalisering. Det ville tillade en prispolitik og en egentlig kvalitetskontrol med de produkter en stor masse mennesker ryger. Jeg tror ikke, at det er umuligt på én gang at legalisere og fremme moderat brug. Vi har jo aldrig sagt at hash var ufarligt slik. Det er blevet en del af vores kultur på meget få år, men mange folk skal stadig informeres og lære at bruge det fornuftigt.

For andre, som det uafhængige research-kontor Advies Bureau Drugs, er de planlagte stramminger et udtryk for formodning og stor uvidenhed fra myndighedernes side. På grund af de vidt forskellige alders- og etniske grupper der mødes i coffeeshoppen, har den en vigtig funktion som integrationssted i et stadig mere fragmenteret samfund. Ejerne har helt uden myndighedernes hjælp lagt et overset stykke pionerarbejde, der både er hårdt og mere økonomisk usikkert end man antager, lyder konklusionen i rapporten »Hash coffeshops and their patrons«. Borgmester Patyn ser sagen noget anderledes. Og han støttes af branchefor-

sen. Sammen med en kammerat har han for tre år siden startet The Rookies i Amsterdams centrum. De to hollændere på 27 og 28, begge fedre, har bygget stedet op fra grunden. Her er pool-bord, en aflang bardisk i lyst bøgetræ med forkrømede alhoner, leveret af Heineken bryggeriet, der også har lånt dem 80.000 kroner til etablering. En helt almindelig praksis. Sidst på eftermiddagen er de runde borde pænt ryddet, musikken dampet og de få gæster taler roligt sammen. Det ligner en bar, som man vil finde den mange andre steder i verden. Men Marc Jacobsen har et mindre sortiment af cannabis-produkter til salg, gæsterne ruller rullerne deres hashcigaretter i baren og selv har værten en joint hængende i munden. Han er medlem af foreningen af cannabis-detalister i Holland, B.C.D., og den er i hektisk aktivitet i disse uger. Foreningen finder det urimeligt, at velfungerende og tvivlsomme steder skal rammes over en kam. Men borgmesteren ønsker ikke at forhandle med dem som forening, fordi de ikke repræsenterer alle coffeshops. Mens Jacobsen med sikker hånd vasker

erhvervsdrivende intet at gå til dommerens med. Den del af forretningen der har med hash at gøre, har han nærme et papir på.

Legalt vakuum

En decideret hash-bevilling eksisterer ganske enkelt ikke. Til trods for at coffeeshoppen er hjørnesten i en narkopolitik som Holland ofte bryster sig af opererer Jacobsen og hans makker i et juridisk vakuum. Og det er ikke tilfældigt. Siden starten har den hollandske politik været nøje justeret i forhold til forpligtelsen i FN-konventionen om narkotika fra 1961. Her er hash en ikke-tilladt substans. Derfor har coffeeshoppen som fænomen aldrig været andet end tolereret. Med udgangspunkt i et overordnet opportunitetsprincip kan anklagemyndigheden undlade at forfølge visse lovovertrædelser. Det formuleres konkret som en lav prioritering hash-bekæmpelsen. En hash-bevilling ville være en uundværdig provokation af det internationale samfund, der altid har set skeptisk på coffeshoppens harmoni med FN-konventio-

se af skiftende internationale presser. I perioder er hashsektoren derfor udsat for jævnlige razziaer, og skatteopkrævningen er ekstra inderig, når det særlige HIT-team tager fat. Den foregår som i Hollands prostitutionsektor, ved at skattemyndighederne laver et skøn over indtægterne fra hashsalget. Det er så op til ejerne at modbevise dette skøn, hvis man ikke vil betale. Amsterdams daværende bestræbelser på at få antallet af coffeshops ned har stået på i nogle år. Succesen har dog hidtil været begrænset. For eksempel har man de senere år måttet lide den tort at inddæbere, man søgte at få dømt for større hash-lagre, er blevet tilkendt forsvindende straffe. Dommeren har henvist til samfundets almindelige holdning på hash'en.

Iskolde vinde

Et stadig mere åbent EU har gjort det sværere for Holland at beholde sin narkotikopolitik i fred. Tildelingen af sædri for Europol i Haag til Holland var en brik, og senest har ikrafttrædelsen af Schengen-konventionen forrige måned skabt fornyet pres på Holland. »Der blæser en iskolde vind fra Europa, men selvfølgelig vil ingen i Holland indrømme, at vi nu ændrer indenrigs politik under pres fra Tyskland og Frankrig«, mener Adian Jansen. For ham er der ingen tvivl om de planlagte stramminger sammenhæng med Schengen-konvention, der afskaffer grænsekontrollen mellem ni deltagende lande. Hverken talsmænd for sundheds- eller justitsministeriet vil tale om en sådan sammenhæng, men en hollandsk diplomat i Bruxelles finder det oplagt. Med konventionen har landene samtidig forpligtet sig til en narkotikabekæmpelse, der udtrykkelig omfatter cannabis. Dog tævnes det enkelte land stadig rum i valget af midlerne til at holde den ulovlige efterspørgsels negative virkninger i ave. Her er rum for ulovlig efterspørgsels negative virkninger og her er rum for fortolkning. Holland har en spinkel knage, og den giver man næppe slip på. Med de åbne grænser er der lagt i ovenen til flere konflikter. Mange tyskere og belgiere tager et smut over grænsen og køber hash ind. Det er især en torn i øjet på tyskerne. Her er salg af hash stadig forbudt, men den tyske forfatningsdomstol tillod sidste år, under stor forargelse, borgerne at besidde seks gram hash. Dem kan tyskere nu ubesværet købe og hjembringe risikofrit i Holland. Om det er diplomatisk pres eller alene hollandsk irritation over strømmen af tyske drug-tourists er uklart. Men i de hollandske grænsebyer Venio og Maastricht er det tilsyneladende blevet for meget. I Maastricht pusler man med den ikke særlig diplomatisk ide at åbne en coffeshop tæt ved selve grænsen. I Venio har man derimod skåret antallet af coffeshops ned fra 39 til kun fem. Det uheldige er, at tyskernes stadig kommer, og at meget af hashsalget nu foregår på gaden. Netop det form for illegalitet som Holland gennem 20 år har bekæmpet med strategi og mod.

»Vidt forskellige alders- og etniske grupper mødes i coffeeshoppen, som dermed har en vigtig funktion som integrationssted i et stadig mere fragmenteret samfund. Ejerne har helt uden myndighedernes hjælp lagt et overset stykke pionerarbejde, der både er hårdt og mere økonomisk usikkert end man antager«, lyder konklusionen i rapporten Hash coffeshops and their patrons. Amsterdams borgmester Patyn ser sagen noget anderledes. Og han støttes af brancheforeningen af hotel-, cafe- og restaurationsdrivere. De mener at coffeshoppen tiltrækker de forkerte turister, og de mange hashrygere ødelægger byens image. Indehaverne af coffeshoppene er selvsagt dybt uenige, og afviser det som brødnid.

Nazisterne marchere i gaderne igen. Det er en realitet, og vi har allesammen set det på TV, og mange af os med vore egne øjne. Det turde ligge implicit, at det forhold skulle give anledning til overvejelser blandt de, der vanen tro har noget at sige om det der sker i samfundet, i dette tilfælde noget om hvad vi egentlig gør mod nazisterne. Det *er* sket, men mange af de synspunkter der er kommet frem, er af en mildt sagt temmelig besynderlig karakter, og i virkeligheden er et udtryk for afmagt overfor og uvidenhed om nazisme.

I dette indlæg vil vi tage to typer af standpunkter op til diskussion, nemlig det vi vil kalde oplysningsstandpunktet, og det psykiatriske standpunktet. Oplysningsstandpunktet handler, som ordet antyder om oplysning - om at skabe en bevidsthed, for hvilken nazismen er fremmed som løsning, og nogle gange også om at ændre bevidstheden hos nazisterne og deres medløbere.

Men hvad er det, der skal oplyses om? Hvad er det, der skal til for "at få banket fornuft ind i hovedet på nazisterne". Vi og de kender historien om mordet på jøderne, på sigøjnerne, på de homoseksuelle, på kommunisterne, vi kender de astronomisk høje tabstal i den krig som nazismen og fascismen kastede verden udi. Hvad gennembrydende nyt har oplysningerne at komme med til de (kommende) nazister, sådan at de forstår, at de er uoplyste.

Dertil kommer, at oplysningsstandpunktet lægger op til den forestilling, at *hvis folk blot ved nok*, så er problemerne løst. Den forestilling lider som så meget anden borgerlig ideologi af den mangel, at den ser problemerne som noget, der ligger udenfor samfundet, og som noget der ikke skal løses i samfundet. Men nazismen er mere end blot en fikts ide hos "de uoplyste", det er et problem der handler om noget virkeligt. Den racisme, og de former for chauvenisme, som nazisterne næres af kommer ikke ud af den blå luft. Mange mennesker er trængt, og nu som i trediverne er det frustrationen over at være det, der gør mange til potentielle ofre for alskens slags reaktionære profeter.

Nuvel, oplysning som sådan er der ikke noget galt med. Man må kende et problem for at kunne håndtere det, og relevant oplysning vil altid være en styrke. Men det er vigtigt, *hvem* der oplyser. Mange af de institutioner, hvis formål det er at opdrage på danskerne, bliver af mange og især store dele af ungdommen, bliver set som værende utroværdige og manipulerende. Derfor er f.eks Danmarks Radio og folkeskolen uegnede til at varetage oplysningsopgaven.

Et andet standpunkt vil vi kalde det psykiatriske standpunkt. Dette synspunkt forfægtes bl.a af Lasse Ellegård, og handler kort og godt om, at nazismen hverken er en opgave for debatten i avisernes spalter, eller for befolkningens engagement men derimod for psykiatrien. Dette er naturligvis et bekvemt standpunkt for journalister ved de etablerede dagblade, men ser man udenlandsk ud, er man bøsse eller lesbisk, eller har man grønt hår, ser virkeligheden anderledes ud. Så er realiteten chikanerier, trusler og overfald, og her hjælper diagnosen *sindsyg* ingen steder.

Men hvis vi følger tankegangen bag det psykiatriske standpunkt, der anbefaler ikke-handlen som den mest virkningsfulde kur mod nazismen, så er alt ladet op til nazisterne selv. Men hvad skal de gøre? Vi kan jo håbe, at de af sig selv henvender sig på den psykiatriske skadestue, og bliver forsynet med den relevante medicin. Eller vi, der er "normale", kan få dem tvangsindlagt. - Et i sig selv "sindsygt" projekt, for med det grundlag Ellegård og andre

benytter for diagnosen psykisk syg, så ville der være ikke så få, der må følge med Jonny og co. ind på de allerede overfyldte psykiatriske afdelinger.

Men naturligvis er nazisterne ikke sindsyge. Diagnosen sindsyg tjener snarere til at retfærdiggøre Lasse Ellegårds uvilje til at drage konsekvensen af sin rolle som engageret intellektuel og på konstruktiv vis bidrage til løsningen af ikke bare det nazistiske, men også af alt det, der slår det følge: racisme, social udstødelse, undertrykkelse af seksuelle minoriteter og den reaktion der viser sig overalt, også hos de fleste politiske partier i Folketinget. Ellegårds recept hedder *ti dem ihjel!* Mest sandsynligt er det nok, at alle mulige andre end nazisterne vil blive tiet ihjel, nemlig nazisternes ofre. Og dem vil kulturelle pinger som Lasse Ellegård helt sikkert ikke være blandt i første omgang. Men måske det går alle "ihjeltierne" som det gik den ulykkelige i Pastor Niemöellers digt. Ham der hverken var jøde, kommunist eller fagforeningsmand, og som derfor til sidst ikke havde nogen til at hjælpe sig!

Selv tilslutter vi os det, der kunne kaldes det militante synspunkt. Den organiserede nazisme må mødes med organiseret handling mod den. Det betyder ikke, at der skal organiseres tæskehold, der ryger på en hvilken som helst rodløs bølge med sydstatsflag på bæltespændet, men at organiserede nazister og racister mødes med de til enhver tid relevante midler. Det kan ofte være oplysning, det kan være at de i visse tilfælde skal overses; således ville det være dumt at svare på Jonny Hansens hadske, og iøvrigt mildt sagt tåbelige læserbrev, som Information spildte spaltepå. Og nogle gange skal den organiserede nazisme mødes, sådan som borgerne i Roskilde gjorde det den 19. august i år, hvor de med fysisk magt fordrev de marcherende nazister fra gaderne.

Det er en krænkelse af ytringsfriheden vil oplyserne og psykiaterne sige, hvorved de igen undgår at forholde sig til nazismen som problem. For de ytringer som nazisterne har at byde på er ikke politiske ytringer i normal forstand. Det er trusler, hån og krænkelse, og i sidste ende vold. Ytringsfrihed for nazister er voldsfrihed.

Jeg Følle mig DORLI MELPAS
MANGE gange i min krop. Den er
som en levende bombe og den spræller rundt
Den vil AT jeg skal skære til jeg bliver
TRAT

Som du ved AT jeg har Open en NUT
FORENING R-A-F og den har et eller 2 medlem
en lille flag var der SÅR R-A-F og
en beboer som boer i NOMEZI.

HAN klager AT HAN vil ikke HAVE ANVENDEL-
TIDENE I HANSEN OG SAGT TIL MIG OG HAN
og AIDONS SELSKABET og en ADVOKAT vil se
mig ved TADEN.

SÅ LANG TID JEG HAR BORT DEN HAR JEG
INGEN FAT TIL MIT OG FØRINGS LIV
I FRED OG RO.

Jeg Følle Rest FORFØLSE AF FOLK
DEN vil mig ordet

Jeg HADEN nu den Helle og TRAT AF
Det Helle

Tiv

HEJ!

HUSBRUGERE

Folk UDEN NOGLE HAR
INTET AT GØRE I Huset,

NÅR DE IKKE AKTUELT
BESØGER EN PERSON, DE KENDER.

DETTE GÆLDER F. EKS. MORTEN,
(HIPPIE - MORTEN) DER HAR
TÅBET 1000,- KR FRA FYREN
I ULANDSBUTIKKEN.

BE' HAM GÅ OG HILS FRA
JAN. JEG HAR GJORT
OVENSTÅENDE HELT KLART.

JAN.

Lære alle?

Jeg er lidt utilfreds med at
en person har tæjet næsten
500 sth. kopier til et dulc-
Stændigt tåbeligt projekt.
Alle ved, at disse folk ikke
betaler en daad. I stedet
betaler seriøse, men fattige,
grupper, mens andre seriøse
folk må undvære kopier
i vigtige situationer.

Nok et punkt på baghus-
mødet d. 12. august!

MUZIK! &
S.T. Fløe

FOLKETINGET
1240 KØBENHAVN K

Karin Pedersen
Tel.: 3337 5064

AFLYSNING OG INDKALDELSE

Kære udvalg.

Jeg er af en usædvanlig stor mængde fremsynede mennesker blevet gjort opmærksom på at der på henholdsvis den 11. september og den 15 november er et nationalt hensyn at tage, idet der begge dage er landskampe.

JA - jeg ved det godt - der er ingen undskyldning kun en AFLYSNING vil virke - så den kommer her og nu istedet flytter vi vort møde til den 23 oktober også på Christiansborg - samme tid og det er altså kl. 19.30.

Med hensyn til næste landskamp er jeg indstillet på også at holde den mødefri - men erstatningsdato må vi fælles aftale.

Med denne lille meddelelse følger Lars udemærkede referat - tak fordi du tog det på dig.
Jeg sender snarest en dagsorden for mødet - og nyd nu fodboldkampen.

Mange hilsner

Karin

Albertslund 28. august 95

Lars Messell (tlf 42 64 65 90)
mødedeltager
Enhedslisten

Referat fra socialpolitisk møde den 24. august 1995.

Vi var 7, samt Bruno Jeerup (MF), Karin Pedersen (sekr.), Jesper Lund (artikelforfatter i Information).

1. Meddelelser og siden sidst

Bruno har kigget på regeringens finanslovsforslag for 1996. Hovedtendensen er en fremskrivning af finanslov 95. På socialministeriets budget er der en udgiftsstigning på 100 mill. kr. (= $1^0/00$ af ministeriets samlede budget), dvs nærmest ingenting. Da der i øjeblikket er en dagpengereform på vej, som måske vil sende flere danskere over på bistand, bliver der måske i virkeligheden tale om et sparebudget.

Bruno beder os melde tilbage, hvis vi på konkrete områder opdager, at der er er lagt budgetter, som Liste Ø bør forholde sig til.

2. Tvangsbegrebet i aktiveringssystemet

(I mødeindkaldelsen var medsendt to artikler fra Information - Jespers og et svar fra en socialudvalgsformand ... På mødet gav Jesper os sit Informations-svar på socialudvalgsformandens svar - det var blevet returneret fra Information - for langt?)

A = oplæg fra Karin:

Forsøgene, der gøres i dag på at aktivere bistanmodtagere, udgør et sindelagsskift

FØR: mennesker, der ikke kunne klare sig selv, fik bistanshjælp

NU: bistanmodtagere opfattes som arbejdssky, derfor bliver de - med tvang - forsøgt gjort grydeklare til arbejdsmarkedet. Tvangen består i, at sagsbehandleren

stopper ydelsen af bistandshjælp, hvis bistandsmodtageren siger nej til et aktiverings"tilbud". I dette tilbud er der ofte ikke taget hensyn til bistandsmodtagerens evner og ønsker og behov, og der er ikke lagt nogen handlingsplan, selvom det står i loven, at det skal gøres. Resultatet er, at mange bistandsmodtagere bliver udsat for dét, som Jesper har været udsat for. Dødsygt arbejde uden løn!

Socialchefens svar på Jespers artikel indeholder mange godbidder: Socialchefen mener, at Jesper og andre aktiverede bistandsmodtagere udbytter lønarbejderne, hvis de siger nej til aktiveringstilbuddet. Man bliver altså udbytter, hvis man modtager bistandshjælp uden at arbejde! (Marxister må græmme sig)

Socialchefen mener, at Jesper og andre aktiverede bistandsmodtagere skal lade være med at snakke om ligeløn, for med deres bistandshjælp har de ligeså meget at leve for som lavtlønnede kinesere i Østen. Arbejde og en løn til at leve af er altså et spørgsmål om at lære at klare sig som kineser! (Rigtige socialister må græmme sig)

Socialchefen er en socialist, som går ind for, at Jesper og andre aktiverede bistandsmodtagere skal lære at klare sig på arbejdsmarkedet via aktiveringstilbuddet. Det mener han i et kapitalistisk samfund, hvor der ikke er arbejde til alle! (Politikere må græmme sig)

Socialchefen mener, at meningen med at arbejde er at udføre noget nyttigt. Arbejdsglæde og udnyttelse af evner er luksusforventninger, som ikke kan bruges i dagens Danmark (Danskere må græmme sig).

B = Jesper:

NU. Aktiveringslovens humanistiske formuleringer er ikke i overensstemmelse med praksis i kommunernes udmøntning af loven. Derfor unddrager loven sig demokratisk kontrol. Min og andres kritik af praksis afvises med, at sådan er det ikke alle vegne.

Skatteyderne støtter loven, fordi de synes, det er for galt, at Jesper og den slags bare går rundt og danderer den i stedet for at lave noget fornuftigt, og de synes det er en god idé at hjælpe bistandsmodtagerne ind på arbejdsmarkedet.

De ufaglærte i arbejdsstyrken er ikke med i indignationen, for det er ofte deres jobs, bistandsmodtageren bliver sat til at udføre.

Sagsbehandlerne i kommunen er hængt så meget op, at de aktiverer deres klienter, uden at bruge tid på at finde ud af hvor de kommer fra, hvor de skal hen, og hvad de måske vil.

RESULTAT: Aktiveringsloven har bred støtte, og den enkelte bistandsmodtager, f.eks. Jesper, må vælge mellem pest og kolera - modtag "tilbuddet" eller klar dig uden bistandshjælp!

C = Niels:

Den aktivering, der foregår i øjeblikket, er faktisk en hjælp for nogen bistandsmodtagere. De trænger til et spark, og det får de.

D = Leif:

Løn?! Det er ikke godt at være udelukket fra arbejdsmarkedet! Aktiveringstilbud uden uddannelse i handleplanen er ikke godt.

E = Lole:

Aktiveringsloven er tvang overfor samfundets svageste. Dem - C-holdet! - er Karen Jespersen også meget optaget af. Det er en socialpolitik, som pr automatik giver begrundelser for tvangsforanstaltninger.

F = Susanne:

Aktiveringsideen med at vænne bistandsmodtagere til arbejdsmarkedet er udsigtsløs. Der er ikke jobs til alle de aktiverede, tilvænnede bistandsmodtagere.

G = Katrine:

Aktiveringsloven betyder løntryk og disciplinering af lønarbejderne. Dermed bliver det sværere at kæmpe for ordentlige løn- og arbejdsforhold.

H = Bruno:

Bruno udleverede forslag til lov om "Samfundssikkert mindsteindkomst", som han har tænkt sig at fremsætte på vegne af Liste Ø her i efteråret. Derved tager vi sanktionerne ud af aktiveringsloven.

"Den strukturelle arbejdsløshed" er et interessant begreb. Politikerne slipper godt

fra at bruge det som noget der bare er der, men det de mener er, at hvis arbejdsløsheden bliver for lav, så bliver der problemer med at holde lønnen i ro.

J = Niels:

I Århus har vi set aktivering bestående i, at bistandsmodtageren skal være avisbud for Jyllandsposten, som ikke kan få almindelige bude til deres normale løn.

K = Jesper:

Alle taler om aktivering af bistandsmodtagerne, men ingen taler med dem! Lønnen størrelse kan diskuteres, afhængigt af, om der er tale om rigtige jobs, kulturelle jobs, eller grønt arbejde.

Meningsfyldt arbejde bør betragtes som en menneskeret i Danmark. Det er en menneskeret, der trædes under føde med aktiveringsloven. Fjenden er politikerne, som ligger under for erhverslivets profitønsker.

L = Susanne:

De nuværende forslag til dagpengereform vil flytte flere af de arbejdsløse fra B-holdet til C-holdet. Resultat: Løntryk m.v. gøres mere effektivt.

M = Lole:

Systemets politikere tænker i misbrug af bistandssystemet. Seneste eksempel er de politiske sommermøder, hvor man luftede tanken om at hæve mindstealdersgrænsen for bistandshjælp fra 20 til 23 år - de unge bor jo alligevel derhjemme!(hmprumf)

N = Vinnie:

Aktiveringsloven bør bevares. Den udgør en spore for kommunerne til at tage bistandsklienterne alvorligt.

O = Lars:

Sanktionerne i aktiveringsloven skal væk. Ideen om at vænne bistandsklienterne til arbejdsmarkedet er tåbelig, da de fleste af dem aldrig får et job. Aktiveringsloven bør bevares, fordi mange bistandsklienter kan have glæde af ad den vej at blive inspireret til at udføre hvidt arbejde (lønarbejde med tilhørende skattebetaling), sort arbejde (ej skat), grønt arbejde (noget der er meningsfyldt).

Diskussionen fortsættes på næste møde.

3. Socialpolitisk seminar v/ Lole

Jeg har d.d. modtaget programmet, så I kan sikkert alle se, hvad det er endt med. Ideen er at afholde sådanne socialpolitiske seminarer for Liste Ø medlemmer og andre interesserede. Håbet er, at mange vil deltage og bruge den lærdom, de suger til sig.

4. Brunos lov m.v., dvs efterårets og vinterens aktiviteter

Lovforslaget behandles igen på næste møde, hvor vi har haft tid til at studere det. Lole opfattede det som en version af kravet om borgerløn. Lole mente, at det måske ikke lige var et lovforslag af den art, vi skulle barsle med, når ændringerne af loven om dagpenge står øverst på den danske politiske dagsorden.

5. Fremtidige møder

~~11. oktober kl 19³⁰~~

~~15. november kl 19³⁰~~

13. december kl 19³⁰

13. OKT. kl. 19.30

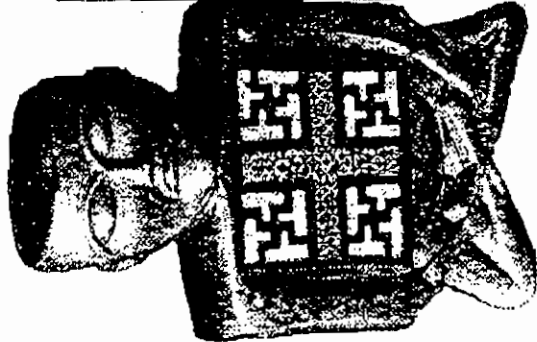
vi mødes

ATH

Nordisk Center

for

Spirituel Udvikling

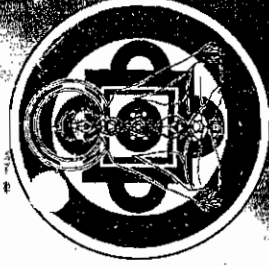

MARGERGADE

150 Kbh.

T. 33 93 08

NATHA

**HURTIG
FORANDRING
MED ORIGINALE
METODER**

Sommer '95

NATHA - centeret for spirituel udvikling i Norden.

Natha er sanskrit og betyder "de ædle"; det er også et af Siva's mange navne. Vores undervisning er hentet fra *natha siddha*-traditionen.

*Over dem der ikke ved, er de der læser;
Over dem der læser, er de der husker;
Over dem der husker, er de der forstår;
Over dem der forstår, er de der handler;
Over dem der handler, er de der får resultater;
Over dem der får resultater, er de der opnår siddhi'er;
Over dem der opnår siddhi'er, er de der får forbindelse med højere niveauer af bevidsthed;
Over dem der får forbindelse med højere niveauer af bevidsthed, er de der når det Absolutte, gennem hvilket alting bliver muligt*

TANTRA SARA

Initiativtager og læremester

Gregorian Bivolaru der kaldes Grieg af sine elever, er rumæner og født i 1952. Han er inspirationen bag NATHA. Han er også kendt som en oplyst mester med "kosmisk bevidsthed" og paranormale evner. Han har formået at få det moderne menneskes rationelle sind og videnskabelige holdning til at gå op i en højere enhed med den spirituelle erkendelse. Det 20. århundredes teknologiske fremskridt mener han medvirker til at bevise yogaens mange anvendelsesområder, og omkring 25.000 mennesker studerer efter hans system i Rumænien.

Indhold

- Lidt om yoga generelt: side 4-5
- Hovedkurset i yoga: side 6-7
- Kurserne i tantra: side 8-9
- Yoga-instruktør uddannelsen: side 10-11
- Kurserne i Meditation: side 12
- Yoga for unge: side 13
- Danmark: side 14-15
- NATHA og New-Age: side 16
- Hvordan er vi: side 17-18
- Cakra og kundalini: side 19
- Massage: side 20
- Sundhed, helbredelse og rådgivning: side 21-22
- Mindmachines: side 23
- NATHA's butik: side 24
- Sæsonens kurser og program: side 25-26-27
- Administrative detaljer: side 28
- Centrets lærere og instruktører: side 30-31

Ord med * findes i ordforklaring side 29 !

Hovedkurset : yoga

ESOTERISK
KODEORD

Vi er stolte over at præsentere hovedkurset i yoga. Dette kursus er vores hjørnesteen, som vi stærkt anbefaler til dem, der ønsker at arbejde med deres fysiske, psykiske og spirituelle udvikling. Yoga er ikke noget, der bare kan læres på et par måneder - vi tilbyder derfor et omfattende kursus, på i begyndelsen 2 og snart 4 timer om ugen, der fortsætter over en længere årrække. Kurset er meget omfattende; vi berører så mange emner og går i så mange retninger, at det må siges at være på højde med et universitetsstudium. Vi underviser ikke blot i yoga-stillinger, men giver eleven indsigt i alle yoga-systemets mange facetter. Kursets tilfredsstillelse kan dels søges i indholdet, dels i undervisningens gennemførte opbygning:

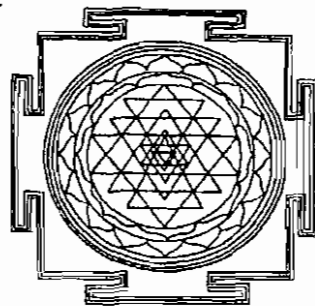
Undervisningen

Undervisningen indeholder en praktisk instruktion og initiering i alle øvelser og en grundig teoretisk forklaring. Initiering vil sige, at lærerens indsigt i teknikken "smitter", eller overføres ved transmission til eleven.

Der udleveres skriftligt materiale efter hver lektion, således at man altid er dækket ind med hensyn til udførlig information angående yogaens udførelse og virkninger. Det skriftlige materiale er derfor en vigtig del af kurset. Med tiden vil eleven opbygge en komplet oversigt over de fleste af de traditionelle yoga-teknikker, og deres effekter på alle planer af det menneskelige væsen. Materialet vil også indeholde afsnit om en lang række esoteriske emner.

Alle øvelser udføres i overensstemmelse med den klassiske yoga-tradition og er efterprøvet af vesterlandske yogi'er.

Alle kan opnå konkrete resulta-

yantra*

ter efterhånden som de lærer at anvende de teknikker som er relevante for dem

Systemet er fleksibelt, så også individuelle ønsker kan imødekommes - Ethvert spørgsmål eller emne kan debatteres.

Der undervises i ægte regulære og effektive metoder til meditation, ikke i fantasirejser og hjerne-spin!

Kurset går trinvist frem, således at eleverne ikke bliver udsat for energimæssigt kraftige teknikker før de er parate.

Desuden tilbydes en seriøs praktisk og teoretisk indførelse i tantra-teknikker til beherskelse af den seksuelle energi, så man opnår langt større erotisk glæde, teknikker til overkommelse af trangen til at onanere, og for kvinder, teknikker der kan formindske menstruationsproblemer.

Tantra-kurset (som er beskrevet på s.8) er også inkluderet i det-te kursus.

Gradvist afsløres information om Shambhala*, denne planets spirituelle centrum.

Resultater fra den seneste tids forskning indenfor de grænseoverskridende videnskaber vil blive grundigt belyst.

Indholdet

Yoga-kurset omfatter alle yoga-systemets hovedgrene: *Hatha-Laya-, Kriya-, Raja-, Kundalini-, Tantra-, Jnana-, Bhakti- og Karma-Yoga.*

Vi vil arbejde med disse *yogiske* metoder for at opnå højere bevidsthedstilstande, og i avancerede stadier, vil vi vække *kundalini*-energien. (se også s. 19).

Ud over de emner, der er specifikke indenfor yoga (som yderligere er omtalt s.10), vil en række nært beslægtede emner blive gennemgået i relation til den moderne videnskab. Det drejer sig om: astrologi i relation til yoga, farvearoma-, musik- og metal-terapi

Yin/Yang polariteten vil blive fuldstændig analyseret.

Vi vil studere Ayurvedisk medicin og andre traditionelle, naturlige former for healing.

Desuden vil emner som hypnose og selvhypnose, suggestion og selvsuggestion, sofrologi, pyramider og formbølger, parapsykologi og para-psykologiske redskaber blive berørt.

Endvidere vil vi komme ind på en speciel form for kiropraktik, symboler og deres brug til forbedring af den mentale koncentration, de fire grundlæggende temperamenter og deres sammenhænge i forbindelse med yoga, osv.

Kurserne i tantra

Selv i dag er tantra mere berygtet end egentligt kendt.

Ordet tantra betyder trend (trådene på langs og tværs i en væv), og universet sammenlignes med et sådant væveri, hvor man fra et sted kan komme i direkte kontakt med et andet.

Tantra rummer et nøje kendskab til universets subtile kræfter, hvilket giver mulighed for at opnå suverænitæt over universet.

Målet i tantra er skabelsen af et virkeligt "supermenneske", som kontrollerer universet ved at frigøre sig fra det og identificere sig med Det højeste Guddommelige, Det Absolutte.

Tantra er en spirituel udviklingsvej fra Østen, som bygger på et exceptionelt kendskab til den seksuelle energi. Tantriske teknikker fører til en overnaturlig kontrol af den seksuelle energi og i sidste ende til oplysning. Seksualiteten bruges, for på denne måde at nå ud over den. I følge tantra kan den dybeste spirituelle higen efter vores transcendentale og hemmelige po-

"Vi er lavet af den samme substans som stjernerne og har de samme energier til rådighed inden i os, som de tilsyneladende uopnåelige og usvækkelige guder har."

Parapraveshika Tantra

tientiale, som er spærret inde i vores seksualitet, frigøres ved et magisk "klik", og udløse overmenneskelige energier.

Tantra bruger nydelsen som et middel til at opnå Oplysning. Gennem den tantriske praksis øges mandens virilitet i uventet grad og kvindens sensitivitet øges tusindfold. Gennem den mestrede kontrol forlænges nydelsen i timevis, med ekstatiske elskov og himmelske tilstande til følge.

Derfor er tantra meget tillokkende for vesterlændinge, men dens "lethed" er kun tilsyneladende. Faktisk indebærer den tantriske vej en lang systematisk træning, som er forbeholdt de, som har både det nødvendige alvor og mod. Tantra er for helhjertede og tillidsfulde mennesker, der samtidig er modige, realistiske, seriøse og modne. Tantra er for de ægte spirituelle helte.

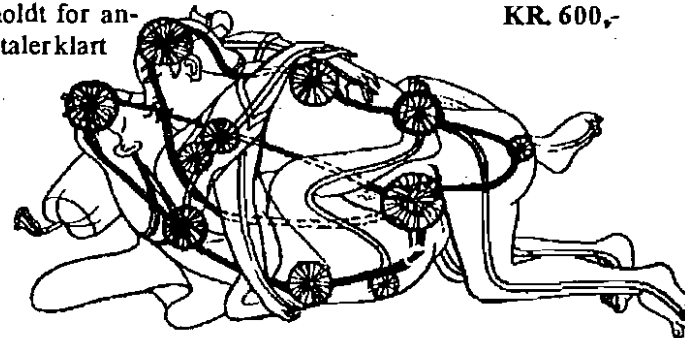
Vi underviser i de traditionelle tantriske teknikker, som har været brugt i årtusinder af de tantriske skolars elever eller samfundets herskerklasse, men har været hemmeligholdt for andre. Vi taler klart

og åbent om disse teknikker og emner, og vores måde at arbejde på, er moderne og dynamisk, dog uden at vige fra den traditionelle sandhed. Vi lægger ikke vægt på den rituelle side, men på de hemmelige yogiske teknikker, som bliver brugt på en levende måde. For den vedholdende udøver åbner dette uendelige horisonter.

Tantra åbner muligheden for regenerationen af mennesket, samt en harmonisering af parforholdene gennem en harmonisk polarisering og en forøget vitalitet. Således kan facinationen, "elektriciteten" og inspirationen i det erotiske forhold optimeres, og det bliver en kilde til ny energi og forøgede muligheder i hverdagen.

Du får skriftlig materiale efter hver lektion, og der findes da også en del litteratur om tantra. Men tantra er ikke en videnskab, som kan læres fra bøger alene, den kræver en direkte kontakt med en tantrisk vejleder.

OBS! WEEKEND-KURSER
KR. 600,-

Danmark

Danmark og den danske befolkning har rødder i Hyperborea - den højtudviklede kultur, man har kendskab til fra oldtidens græske historikere. Af denne grund er der latente uudnyttede spirituelle muligheder i den danske befolknings kollektive bevidsthed.

Man mener, at mange af de mere subtile yoga-teknikker stammer fra Hyperborea, og at de blev bragt til Indien af Arierne, da de indvaderede landet. Arierne nedstammer fra Norden og på den måde har yoga en af sine rødder netop i området omkring Danmark. Historie, sagn og arkæologiske fund fortæller om en svunden, men ikke glemt tid (se figuren på bagsiden, af en

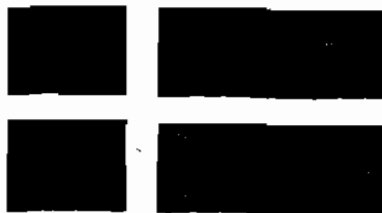

Figur i Padmasana (lotusstilling) der har siddet på en spand, fundet i Osebergskibet i Norge. den stammer formodentlig fra Irland. Ca. år 800.)

Tror du, det er tilfældigt, at der i de gamle Asers højborg — Valhalla fandtes 12 Aser og 960 helte, og at yogiske seere beskriver sahasrara -menneskets ypperste cakra* (den tusindbladede lotusblomst) med 960 ydre og 12 indre kronblade?

Nationalsjælen

Danskere har normalt en veludviklet tænkeevne, og derfor et medfødt talent for at opnå en mental forståelse for de bagvedliggende spirituelle principper i yoga, hvilket giver helt specielle muligheder for spirituel udvikling. Det er derfor nogle yoga-teknikker, er mere velegnet for danskere end andre. NATHA tager højde for dette og har tilrettelagt sine kurser specielt for danskernes særlige mentale evner. Vi tilbyder vores elever at deltage i meditationer på Danmarks nationalsjæl, således at de kan være

med til at pågelandet i en positiv retning.

Fra Norden til Tibet.

I spirituelle kredse har man længe vidst, at denne planets åndelige midtpunkt af tibetanerne kaldt Shambhala*, af andre Agaritha, ikke har befundet sig på samme geografiske sted til alle tider. Indtil for nylig (ca. 1950) har Shambhala haft kontakten til denne verden i Tibet, og hvis vi går baglæns i tiden har de forskellige kontaktpunkter været henholdsvis området omkring Karpaterne, Atlantis, Irland som det kan ses senere i den keltiske periode, og Norden, som var det første kontaktpunkt i denne tidscyklus (yuga*) som startede for ca. 25.000 år siden. Hver gang har det haft en utrolig stor indflydelse på det pågældende område; en indflydelse, der selv efter meget lang tid stadig kan mærkes.

Danmark idag

Da Shambala altså ikke har no-

get noget fast tilholdssæd på jorden idag. Og det vil derfor være oplagt, hvis man befinder sig i et af disse områder, som for eksempel Danmark, at udnytte dette "aftryk". Der ligger et enormt potentiale gemt her, som, hvis man forstår at aktivere det, kan bruges af hver enkelt til at nå

Figur fra broncealderen. Danmark ca. 2000f.kr. (Vajrasana (diamantstilling)) de højeste mål man kunne ønske sig. Og jo flere der forstår at udnytte arven på den rigtige måde, jo mere vil landet som helhed blive forbedret - og jo flere vil igen blive støttet og løftet. En dag vil Danmark igen kunne høre ind under det spirituelle centrums sfære.

Kvinde i chakrasana (hjulstilling) Danmark ca. 1000 f.Kr.

NATHA og New-Age

De fleste af de metoder, der bruges i dag er taget fra østens yoga-filosofi, men det er løsrevne elementer, der er taget ud af deres oprindelige videnskabelige sammenhæng. Udenfor denne sammenhæng virker de dårligt, så de spirituelt motiverede, der ønsker at blive i stand til at løfte deres bevidsthed, må nærmest arbejde i blinde.

New-Age — "Den nye tidsalder" er et udtryk, der bruges om en kommende tid, forudsagt af mange forskellige profeter.

I følge de gamle indiske skrifter: *veda*-erne, *purana*-erne og *tantra*-erne, er vi nu i slutningen af *kali-yuga**, også kaldet "den mørke tidsalder". Det er en tid, hvor de mørke kræfter har forholdsvis frit spillerum. Det er en tid, hvor tilknytning til penge og materielle værdier er stærkere end kærlighed og moralske og spirituelle værdier.

Den nye tid vi er på vej ind i hedder *satya-yuga* — "den gyldne tidsalder". Det siges, at kun mennesker med bevidsthed over hjertecakraet, såkaldte helgener, inkarnerer i denne tidsalder. Her sættes åndelige idealer højt.

Danskerne er i besiddelse af en speciel mental kapacitet, der giver et godt grundlag for at forstå,

hvordan tingene hænger sammen på et højere plan. Vi ser verden i et globalt perspektiv. Når vi arbejder på forskellige måder med energier omkring os, er det ikke kun for at heale os selv, men hele jorden. Netop dette ønske om at ville alt og alle det godt, er typisk dansk. Ligeledes er den stigende interesse for esoteriske emner, en vilje til at arbejde med det spirituelle potentiale og alle de mange kurser i personlig udvikling -elsk dig selv, få en ny livsstil, bliv din egen gud, mv. udtryk for at

den nye tidsalder er på vej. Danskerne har således en god mulighed for at være pionerer i en positiv global udvikling, fordi mulighederne, for at blive et spirituelt centrum, allerede ligger som en latent mulighed i det kollektive ubevidste.

Det triste er, at al den gode vilje ofte spildes i metoder, der ikke er virkeligt effektive.

Hvordan er vi

Således adskiller *NATHA*'s kurser sig fra andre kurser i *yoga* og beslægtede emner:

At blive oplyst

Den første forskel er, at vi arbejder med muligheden for at udvikle menneskets fulde potentiale og nå til den *oplyste* tilstand. Vores undervisning og vores aktiviteter sigter direkte mod dette mål. Mange yoga-kurser kan mere sammenlignes med gymnastik, idet de udelukkende arbejder på kroppens helse, men de tager ikke hensyn til det oprindelige mål med yoga og menneskets grundlæggende behov for at opnå denne tilstand. Nogen mener, at den oplyste tilstand er lig med en tilstand fuldstændig fri for stress. Vi bruger derimod den traditionelle definition, som er, at fuld oplysning er en tilstand af guddommelig lykke, fred og frihed. Hinsides menneskets individuelle eksistens og hinsides enhver form for sammenligning.

Oplyst bevidsthed

Den oplyste har transcenderet sin individualitet, d.v.s. løftet sig fra sit jeg op i sin sjæl, og erkendt at han er i alt og alt er i ham. Idet han har opgivet de snævre grænser i sin personlighed, oplever han ikke længere nogle ting som ønskværdige og andre som uønskede. Han er ikke længere underlagt tanker og følel-

ser som angst, begær, smerte og jalousi. Idet han konstant forbliver i en tilstand af uforstyrrelighed, forbliver han i kilden hvorfra alt udspringer, og derfra nyder han den absolutte frihed, som har rødder i universets hjerte. Intet begrænser ham, han er ren bevidsthed, ren væren, hvori der ikke er nogen dualitet mellem opleveren og det oplevede, han er oplevelsen. Denne tilstand kan opleves som lys, lykkelighed, gud-dømmelighed, evighed eller sandhed. Som et barn oplever han hvert øjeblik som nyt og nyder dets fylde. Han er herre over sig selv og behersker universet

En oplyst vesterlandsk mester Initiativtageren til *NATHA* er en oplyst mester her fra vesten. An-

... YOGA ER IKKE EN RELIGION I SIG SELV; DET ER VIDENSKABEN OM RELIGIONERNE - STUDIET OG UDØVELSEN, DER LADER ET MENNESKE BEDØMME SIN EGEN RELIGION BEDRE.

Grieg.

dre yoga-kurser har overført deres systemer direkte fra østen. På en måde kan man sige, at med NATHA er yoga endelig kommet rigtigt til vesten, idet vi kun har taget essensen af de virksomme teknikker fra østen og adopteret dem til den vestlige kultur, i modsætning til mange andre spirituelt søgende, som har tilegnet sig nogle af de kulturelle elementer fra østen i den tro, at det er disse elementer, der giver effekten. Vi går ikke op i folks hårlængder eller farven på deres tøj, men er som almindelige danskere. Essensen af yogateknikkerne er den subtile effekt der er resultatet af resonansen med de kosmiske energier. Derfor er de indre forandringer dem, der virkelig betyder noget. De ydre betyder mindre.

Om Initiering

Fordelen ved at have en oplyst mester viser sig også ved, at vi giver initieringer. Initiering vil sige, at en person der har opnået effekt med en teknik og transmitterer den, kan starte denne proces i en anden person. Vi gør det på to måder; dels kan læreren overføre energi direkte i elevens aura på samme måde, som man sår et frø, dels udfører læreren teknikkerne sammen med eleven. Dermed vil den effekt teknikken har på læreren forplante sig til eleven, som opnår langt hurtigere resultater, end hvis han lavede teknikkerne efter en bog eller sammen med en lærer, som ikke har opnået resultater. Med resultater mener vi bl.a., at kundalini er vakt og

der optræder paranormale fænomener.

Yoga berører alle områder af livet

Vi drager paralleller til alle livsområder, og giver dermed mulighed for at yoga kan integreres i dagligdagen. Yoga berører forskellige områder af livet, fra elskov til politik og fra solbadning til akademiske studier. Vores yoga er i live og vi begrænser os ikke kun til de gamle traditioner, men beskæftiger os også med ting, der ikke synes at have nogen forbindelse til yoga; fx telepatisk kontakt med feer, studie af ufo-fænomener, forbindelse til Shambhala* osv...

Yoga er en videnskab

NATHA har bibeholdt det videnskabelige element i yoga-filosofien, som med rette kunne benævnes som esoterisk psykologi. Alt hvad der bliver undervist i er videnskabeligt efterprøvet og dokumenteret. Vi beder dig ikke om at tro på noget, men ønsker at du skal vide det af egen erfaring. I tilknytning til den praktiske træning, giver vi også teoretisk undervisning. Efter hvert kursus udleverer vi skriftligt materiale om dagens emne.

Cakra og kundalini

Cakra'erne

Ordet *cakra* kommer fra sanskrit, og det er fra yoga-videnskaben at kendskabet til cakra'erne og de grundlæggende energistrømme i mennesket udspringer. Denne viden søges anvendt i mange kurser for personlig udvikling, men det er kun i forbindelse med yoga og tantra, at den giver mening og kan bruges effektivt.

Ifølge yoga-videnskaben består Universet af syv frekvensmæssigt forskellige energiniveauer eller parallelle verdener, som mennesket forholder sig til igennem syv centre, kaldet cakra'er. Cakra'erne er en slags antenner, der giver mulighed for at modtage den kosmiske energi af forskellige frekvenser. I yoga arbejder man, ved hjælp af forskellige teknikker, direkte på disse syv centre. Der er nutildags sagt mange forkerter ting om cakra'erne. Nogle beror på at cakra'erne bruges udenfor den videnskabelige sammenhæng, de er udforsket i. Andre fejl skyldes misforståelser i oversættelsen. For eksempel er det 3. cakra: *manipura* nogle steder placeret i solar plexus, fordi det i de yogiske skrifter betegnes som "solens plexus", og de tror da, at det er solar-

plexus, som vi kender i forvejen.

Kundalini

Kundalini er et andet centralt begreb i yoga. I den senere tid har der været en del frygt omkring *kundalini*-rejsning. Frygten skyldes uvidenhed; Ligesom vi ikke er bange for elektricitet fordi vi ved hvordan man skal bruge den, således er der heller ingen grund til at være bange for kundalini, hvis man har de rigtige teknikker til at arbejde med den. Kundalini er et energipotential, som ligger latent i alle mennesker. Den er fra naturens side låst fast flere steder, så den ikke uønsket kan rejse sig. Gennem yoga-øvelser kan den sovende kundalini energi gradvist vækkes og under fuld kontrol bringes til at stige op gennem de 7 cakra'er. Undervejs bevidstgøres den udøvende, og får en dyb indsigt i sit eget væsen; fysisk, emotionelt og mentalt. Udøveren kan også opleve overnaturlige perceptioner som f.eks. clairvoyance og i sidste ende rejse kundalini energien til centret for kosmisk bevidsthed og opnå *samadhi* - en ekstatiske forening med det guddommelige eller absolutte. Blandt de ca. 25.000 elever, rundt om i verden der har arbejdet med vores teknikker indtil nu, har ingen haft problemer - tværtimod.

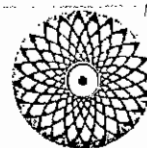
Spørg også om :
Foredrag
Meditation
Yangspiraler
Healing
Behandling

•
NATHA

Købmagergade 28, 2.
1150 Kbh. K.
33 93 08 58

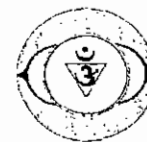
Ahasrara chakra.

Forbindelsen til det absolutte, den højeste form for bevidsthed. 972 kronblade.

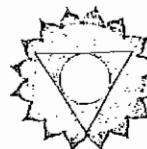
Ajua chakra.

Det mentale plan, skelneevne, klarsyn og subtil kommunikation (telepati). 96 kronblade.

Vishuddha chakra.

Intuitionen, opfattelsen af tid og rum. Renhed. Æter. 16 kronblade.

Anahata chakra.

Hjertet; medfølelse, universel kærlighed. Luft. 12 kronblade.

Manipura chakra.

Maven; mod, handlekraft, viljestyrke og selvtillid. Ild. 10 kronblade.

Svadishthana chakra.

Kønnet; sex, fantasien, kreativ forestillingsevne, social harmoni. Vand. 6 kronblade.

Muladhara chakra.

Rødchakret; livskraften, overlevelsesinstinktet. Jord. 4 kronblade

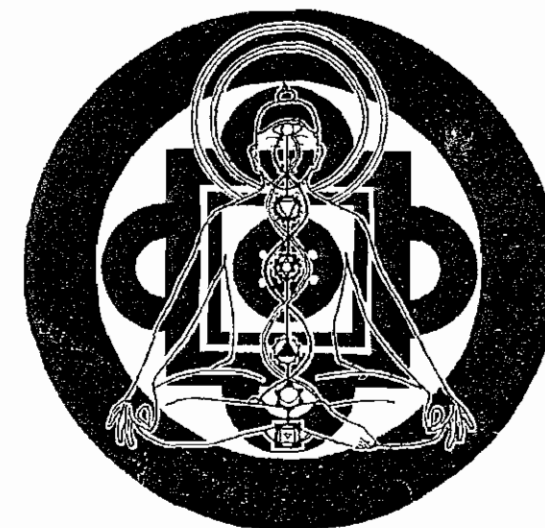

HURTIG FORANDRING
MED ORIGINALE METODER

YOGA

OG

TANTRA

NATHA

CENTERET FOR SPIRITUEL
UDVIKLING I NORDEN

YOGA

Vi underviser ikke blot i yogastillinger, men giver eleven en indsigt i hele yogasystemet.

Undervisningen indeholder en praktisk instruktion i alle øvelser og en grundig teoretisk forklaring

Der udleveres skriftligt materiale efter hver lektion, materialet vil også indeholde afsnit om en lang række esoteriske emner.

Alle øvelser udføres i overensstemmelse med den klassiske yogatradition, og er efterprøvet af yogier i Vesten.

Alle kan opnå konkrete resultater efterhånden som de lærer at anvende de teknikker som er relevante for dem.

Systemet er fleksibelt, så individuelle ønsker kan også imødekommes.

Ethvert spørgsmål eller emne kan debatteres.

Der undervises kun i ægte regulære metoder til meditation, ikke i fantasirejser og hjernetomgang!

Kurset går trinvist frem, således at eleverne ikke bliver udsat for energimæssigt kraftigere teknikker end de er parate til.

Oplysninger om **shambhala**, denne planets spirituelle centrum.

Resultater fra den seneste tids forskning inden for de grænsebrydende videnskaber vil blive grundigt belyst.

Yogakurset omfatter alle yogasystemets 9 hovedgrene.

Vi vil arbejde med yogiske metoder til at opnå højere bevidsthedstilstande, og længere fremme i kurset vil vi langsomt begynde at vække **kundalini-energien**.

En række nært beslægtede emner vil blive

gennemgået, sammenholdt med den moderne videnskab. **Astrologi** som relaterer til yoga, farve-, aroma-, musik-, metal-terapi og **yin/yang**-polariteten.

Vi vil studere **ayurvedisk** medicin og andre traditionelle naturlige former for **healing**.

Desuden vil emner som hypnose og selvhypnose, suggestion og selvsuggestion, sofrologi, pyramidenergi, formbølger, parapsykologi og parapsykologiske redskaber blive berørt.

Endvidere vil vi komme ind på en speciel form for **kiropraktik**, symboler og deres brug til forberedning af den mentale koncentration, de fire grundlæggende temperamentet og deres sammenhænge i forbindelse med yoga.

TANTRA

Selv i dag er tantra mere berygtet end egentligt kendt.

Ordet **tantra** betyder **trend** (trådene på langs og tværs i en væv), og **universet sammenlignes med et sådant væveri**, hvor man fra et sted kan komme i direkte kontakt med et andet.

Tantra rummer et nøje kendskab til universets subtile kræfter, hvilket giver mulighed for at opnå suverænitæt over universet.

Tantra er en spirituel udviklingsvej. Østen, som bygger på et exceptionelt kendskab til den seksuelle energi. Tantriske teknikker fører til en overnaturlig kontrol af den seksuelle energi og i sidste ende til spirituel realisering. Seksualiteten bruges for på denne måde at nå ud over den. I følge tantra kan den dybeste spirituelle higen efter vores transcendent og hemmelige potentiale, som er spærret inde i vores seksualitet, frigøres ved et magisk "klik", og udløse overmenneskelige energier.

Gennem den tantriske praksis øges mandens virilitet i uventet grad og kvindens sensitivitet øges tusindfold. Gennem den mestrede kontrol forlænges nydelsen i timevis.

Derfor er tantra meget tillokkende for vesterlændinge, for helhjertede og tillidsfulde mennesker, der samtidig er modige, realistiske, seriøse og modne.

Vi underviser i de traditionelle tantriske teknikker, som har været brugt i årtusinder af de tantriske skolers elever eller samfundets herskerklasse, men har været hemmeligholdt for andre. Vi taler klart og åbent om disse teknikker og emner, og vores måde at arbejde på er moderne og dynamisk. Vi lægger ikke vægt på den rituelle side, men på de hemmelige yogiske teknikker. For den vedholdende udøver åbner dette uendelige horisonter.

Tantra åbner muligheden for **regenerationen** af mennesket, samt en harmonisering af parforholdet gennem en harmonisk polarisering og en forøget vitalitet. Således kan fascinationen, "elektriciteten" og inspirationen i det erotiske forhold optimeres, og blive en kilde til ny energi og forøgede muligheder i hverdagen.

Du får skriftlig materiale efter hver lektion, og der findes også en del litteratur om tantra

Men tantra kan ikke læres fra bøger alene, den kræver kontakt med en tantrisk vejleder.

NEO-REICHIANSK MASSAGE

*** EN TUR I LIVETS HÆNGEKØJE**

Denne massage er vidunderligt afslappende og livgivende på samme tid.

Massagen bygger på psykologen Wilhelm Reichs menneskesyn samt på Yoga og Tantra.

Dette gør at massagen får en dybtgående virkning på menneskets inderste kerne. Man opnår større kontakt med sig selv, friere bevægelighed både fysisk og psykisk, en lysere tankerække og større kontakt til det egentlige. Det kan opleves, som at aflaste sig fra en tung kuffert fyldt med: Fysiske spændinger, som myoser, rygproblemer, dårligt blodomløb m.m, herefter med psykiske tunge deprimerede tilstande, træthed, frustrationer, angst tilfælde, stress, seksuelle problemer, samt mangel på vitalitet, selvtillid, viljekraft, kærlighed, omsorg, berøring, koncentration og spiritualitet. som alle er tilstande, der gennem massagen kan forandres til livsglæde og livskvalitet.

Dette er psykoterapi for kroppen.

Massagen giver solskin til sjælen.

Kroppen æltes og masseres, trykkes, strækkes og lægges ind i Yoga - og bioenergetiske stillinger - og der veksles imellem dybtgående og fjerlette strøg samt healende berøringer.

Herved kommer der varme og åndedræt til musklerne - spændinger langs rygsøjlen opløses, til en friere gennemstrømning, klarere bevidsthed og lyst til livet.

Individuel massage koster 300 kr. og varer 1 time

eller koster 150 kr. og varer 1/2 time

Kursus for at lære massagen selv foregår i grupper :

Mandag kl.10.30 - 13.00. 50 kr. pr.gang. Start mandag den 10. oktober .

Weekend kursus: den første weekend i hver måned. 500 kr.

HANNE TROSBJERG

31 28 83 72 ell. 33 93 08 58

N.A.T.H.A. - Nordisk center for spirituel udvikling.

Købmagergade 28, II., 1150 KBH K.

Frage poetivt til det danske samfund.

Siden de første vildledende og demagogiske oplysninger om behovet for boliger og det manglede antal familiesammenføringer blev slynget ud i medierne, har sandedheden fået en chance. Antallet af bosnere bliver ikke via familiesammenføringer til 30.000-50.000, for sammenføringerne er stort set gennemført allerede. Behovet for boliger er ikke gigantisk. Det handler måske om boliger til 7000 familier på to-tre år, hvoraf 1500-2.000 i 1995. Opgaven er ikke uoverkommelig, hvis nationale og lokale politikere sammen med boligjere og udlejere går sam-

DER ER grund til at rose indenrigsminister Birte Weiss for, at hun tidligt fik lagt grund til en mere fremadrettet asylpolitik med fokus på opgaveløsningen frem for den overdrevne angst for den værste tænkelige og mest skræmmende udvikling. Hvis der er fælles vilje til at finde løsninger, er det også muligt åbent at diskutere grænserne og de negative sider af problemerne.

Både bosnere og danskere fortjener, at 1995-debatten om flygtninge starter på et højere og bedre niveau efter besindelse i 12 søgnedage og en række helligdage viet til tanken om fred.

Bagstræberisk akademisk smagsformelse

Af John Just Abildgaard Hunov

Kunstsamler

FØRST har vi direktøren for Statens Museum for Kunst, Allis Helleland, som udtaler, at hun ved, hvad folket opfatter som kunst, og nu har vi minsandten nogle andre akademikere med kunsthistorikeren Leila Krogh som damplokomotiv og med billedhuggeren Hein Heinsen (p.t. fra Statens Kunsts fonde repræsenteret som forbøder, som finder det kunne være helt fint om man havde et centralt udvalg, der som en anden hvid tomatod for land og rige rundt for at påpege, hvad der er god eller dårlig

smag i forbindelse med placeringer af offentlige udstylinger.

Den form for akademiske smagsformelser er lige så bagstræberisk som Allis Hellelands udsagn er rindalistiske. En forvunderiskhed på andres vegne, som er ubehagelig. At Leila Krogh skulle være særlig kvalificeret som smagsdommer, fordi hun har givet et bog om monumentaludmykning i Danmark 1964-1988, en bog som er kendetegnet ved at mangle et totalt samlet kinstsyn, er ikke til at se. At billedhuggeren Hein Heinsen og Egon Fischer finder ideen god, er let gennemskueligt, det vil give flere opgaver i København, efter flere forsøg på at gøre den til en kasteret

Tidligere har Peder Olesen på eget initiativ rejst det ganske land igennem, for at vurdere gademiljøer og holdt tommelfingeren skiftevis op eller ned, hvilket har givet ham en pseudoprophetisk selvbestaltet oplæshed. På Gammel Kongevej i København har næsten hver anden butik modtaget et diplom for diskret facadeskiltning, selv butikskæder som Netto og Jams har underlagt sig denne æstetiske modestagnorm. Kunne man forestille sig, basargaderne i syden lå under for sådanne smagere, nej, der opfatter vi det som folklor og liv. Heldigvis har Værnedamsvej i København, efter flere forsøg på at gøre den til en kasteret

Legoland og Ikea burde underlægges Frihandsmuseet eller fredes i klasse A, som vigtige udsagn om vor tid. Måske kunne man også lade den dårlige kunst stå, og flytte den kvalificerede kunst til de grimme omegnokommuner, her har man måske netop behov for skønhed i hverdagen, eksempelvis kunne Sølvs ryttermonument på Amalienborg placeres foran rådhuset i Ishøj, så kunne Amalienborg Slotsplads til gengæld få den lille puddehånd 'Belle' i bronze. Kongefamilien er jo så glade for bunde. Lad mig slutte med endnu et Asger Jorn-citat: 'Intet andet sted finder man så mange smagshæder som i Paris. Dette er netop hemmeligheden ved, at det stadig er stedet, hvor kunstens inspiration lever.'

livet føles værd at leve selv på den sureste dag' viser Morten Sabroe mig gang på gang sproglige overskud, så jeg føres til at tro, at der også må findes alle andre slags overskud i denne verden såsom kærlighed, hjælpsomhed, retfærdighed. Den evne er de færreste journalister beskære, og som passioneret avislæser er jeg lykkelig og taknemmelig over, at flytningen fra Information til Politiken lykkedes for Morten Sabroe.

Det lille lys, Morten Sabroe tænder hos denne læser, har dog sjældent noget med indholdet at gøre. En udtagelse var imidlertid 'Årets M & K', mandag morgen 2. juledag, hvor Sabroe bemærker 'hvor kasteret kvindebevægelsen er blevet'. Udsagnet bygger på den antagelse, at Kvindeligt Selskab ville væge Loretta Bobbitt, der skar sin mands

sant. For Morten Sabroe når her fat i noget væsentligt. De uretfærdigheder, kvinder er udsat for såvel strukturelt som individuelt, kan kun forstås i erkendelsen af kvindebevægelsens afnågt. Men kvinder behøver ikke at finde sig i forskelsbehandling. Hverken på arbejdsmarkedet, i medierne eller i familien. Således inspireret af Morten Sabroe er mit nytårsmønte derfor, at denne indsigt vil indfinde sig hos hver eneste kvinde i dette land for at samle sig til en fælles vilje til forandring. Gerne støttet af mænd, der som Sabroe gør på gang afslører en sand hjertets dannelse.

Tvo mig, den mand vil dybest set kun det gode. Selvom han gør hvad han kan for at skjule det. Godt Nytår!

KRONIKEN I POLITIKEN / Søndag 1. januar 1995

Cyberpsykose

Af JAN ESMANN

Hvis man bliver angst og nedtrykt i dagligdagen, kan det skyldes ens oplevelser i cyberspace. Cand.mag. Jan Esmann adværer mod de computerspil, der indlærer paranoidt virkeligheder.

COMPUTERSPILLET Doom2 giver en nedture, virkelige nedture over ens virkelige liv, man føler sig deprimeret og modløs. Hvordan kan dette være? Gælder det alle?

Vi er fem mænd, der afhængigt af hinanden har haft Doom2 i et stykke tid. Vi blev ramt af modløshed og irrational angst. Ikke over for spillet, som vi klarer os fint med, men i hverdagen. Værst af alt: ingen af os opdagede, at det var spillet, der forårsagede det: vi blev bare utilfredse med os selv og vores livssituation. Modløse.

I selve spillet, som det er opbygget og fungerer, er det ting, der af helt indlysende grunde har den effekt på ens følelsesliv. Dem vil jeg i det følgende afsløre og diskutere, så kommende spillere er advaret og, når de oplever en voksende utilfredshed med livet, kan forstå, at der er tale om en overføring fra spillet.

Computerspil som Doom er i princippet en kombination af spillefilm og brætspil i tre dimensioner: man er heltet, der kæmper mod et samfund af skurke og uhyrer. I både film og bræt-

spil overfører man altid, i kortere eller længere tid, lidt af gejsten til sin hverdag. Hvem har ikke oplevet, når de kommer ud af en biograf efter at have set en medrivende film, at virkelighedens verden blander sig sammen med filmens verden. Spilleren kan føle, at verden er analog til spillet og skal tackles efter samme strategi eller med samme gå-på-mod. Hvis han vinder sit spil, kan han føle sig som vinder i sit liv - og omvendt. I almindelighed er denne effekt ubetydeligt lille. Men computerspil har bragt effekten op i foruroligende størrelse.

I almindelighed kan vi ikke afgøre om dette overføringsfænomen er godt eller skidt, for det har sjældent nogen særlig stor effekt eller langvarig virkning, og man kan som regel skelne mellem virkelighed og overførsel. Problemet med Doom er, at det skaber et ubevidst følelsesmæssigt reaktionsmønster, som man tager med ind i hverdagen og som tilsyneladende forbliver der i lang tid, indtil man bliver sig det bevidst gennem selvanalyse og så holder op med at spille. Eller lærer være med at spille længere tid end måske en time om ugen.

DEN FØRSTE mekanisme, som Doom har tilfældes med en del andre spil, og som altså ikke er det værste ved Doom, er, at man er aktivt involveret i et visuelt-aktivt univers af traumatisk karakter. Dette kommer af kombinationen af spillefilm og kampspil. Involvingen styrkes selvfølgelig, hvis der er et livagtigt lydspor.

Der er i grunden fire grupper computer-kampspil, der adskiller sig ved, om

man styrer en eller flere personer og om computer-modspilleren lever sit/sine træk samtidigt med, at man selv trækker, eller venter, til man har gjort alt, hvad man vil, for den laver sit modtræk. Typisk falder nogle af dem sammen sådan, at de spil, hvor man styrer flere brikker/personer, også er dem, hvor computeren venter til man har flyttet alle personer. Herunder falder også typen, der minder om skak, dam o.s.v. De spil kan vist ikke udeslættes for nogen kritik, der ikke også gælder for brætspil i almindelighed.

Tilbage er typen, hvor man styrer en person i computerens fiktive univers, såkaldt 'cyberspace', og computeren laver samtidige modtræk. De pålægger spilleren en unik stress ud over den strategiske udfordring. Dels er tiden knapp, for for hvert sekund man tænker reduceres ens chance for at vinde (i spilleunivers er det overleve), dels kender man ikke modspillerens taktik: det giver angst for baghold, fælder o.s.v. At man ikke kender modspillerens position hører i og for sig under den strategiske udfordring.

Men at man ikke kender hverken hans taktik eller angrebmuligheder, er angstprovokerende, for man aner (stimuleret af bitre erfaringer fra tidligere niveauer) at han dukker frem med et nyt uhyre, et nyt våben o.s.v., som man ikke aner, hvordan man skal klare sig overfor. Kombinationen af, at man hverken kender taktik eller muligheder, er angstprovokerende, for det betyder, at man ikke lærer sin modstander at kende, før man er slået halvt ihjel af at have prøvet de forkerte muligheder. Og tabe vil man jo ikke, så

på den ene side må man lade sig slå halvt ihjel for at vinde (et i sig selv traumatisk paradoks), og på den anden side så skal man regne den ud så hurtigt som muligt, for man dør mere for hvert sekund, der går.

En stressfaktor for spillet er programmeret, så man ingen mulighed har for at regne den ud, for man er halvdød.

På denne måde involveres man aktivt i et univers, der er programmeret til at være traumatisk. Doom2 er programmeret dertil i overmål.

DESUDEN er der flere grader af involvering, man kan kategorisere spil efter.

Styrer man en person, der optræder i scenariet, og som man derved indgår i en slags dialog med, så er involveringen mindst. Er der ikke en sådan person, men f.eks. kun et gevær eller en plasmakanon der peger fra beskueren/spilleren fra skærmen ind i cyberspace, så er involveringen størst. For computeren har ikke sat nogen brik som spiller, den har kun sat den handlende, og det er en selv som spiller. Computeren spiller altså i dette tilfælde ikke længere mod en brik eller en figur i cyberspace, men insisterer på, at man befinder sig i selve cyberspace, eller insisterer på, at cyberspace rækker uden for computeren og indbefatter en selv i kod og blod der i stolen foran skærmen. Gunstanden for computerens angreb er altså en selv og ikke en brik i et spil.

Selvfolgelig starter spillet ikke, før man har bevæget det oversavede jagtgevær, hvilket betyder, at cyberspace

forst bevæger sig, når man rækker ind i det, altså når grænsen mellem virkelighed og cyberspace er ophevet og man har rakt ind i cyberspace via sit våben. Dette giver en en følelse af, at man er den, der udfører Doom2 giver maksimal involvering på denne måde. Spillets forhold rækker så langt ind i virkeligheden, og involveringen er så stor, at de følelser, der fremkaldes af spillet, bliver hængende i virkeligheden i en helt anden grad end med andre typer spil.

Paradokset ved involveringen og at man føler, man er udfører, er, at computeren opstiller vilkårene og reglerne, som man altså ikke får at vide ud over det indlysende: slå alt ihjel, der bevæger sig! Man kan slå, at en del af spillet består i at finde ud af, hvordan tingene hænger sammen og efter hvilke regler, det foregår, men i betragtning af at universet er programmeret til at være så traumatisk som muligt, så er spørgsmålet, man som spiller har i hughovedet, altså: Hvorfor er dette så blodigt, skrækeligt, uhyggeligt og blødt? Hvad er målet? Formålet? Og da man ikke kender reglerne, ved man ikke hvorfor computerens 'cyberskærme' gør de grusomme mod en, de gør, så spørgsmålet er også: Hvorfor er de så grusomme mod mig? Selvfølgelig: fordi det er spillets regler. Men pointen er, at vilkårene der for kender man ikke på forhånd, hvorfor selve tilegnelsen af spillets regler og vilkår, selve tilegnelsen af hvordan cyberspace er udformet, spillepladen, bliver en traumatisk oplevelse. Et sådant spil er Doom2.

At spil handler om at slå ihjel kan

Steffen Heiberg de løser kan ikke få bedre introduktion til Nordens historie. Bogen vil også være fin at have med på rejse.

STEFFEN HEIBERG

Musical på landevejen

Det danske Teater sender i begyndelsen af januar en genopspærgning af musicalen Judy Garland ud på de danske landeveje. Ann-Mari Max Hansen, der spillede hovedrollen som Judy ved Amager Scenens opførelse i foråret 1992, gentager præstationen. Som den unge Judy ses Maria Cecilia Vonsild, og i andre roller ses bl.a. Ole Ernst, Max Hansen, Susanne Heinrich og Paul Hagen.

Om lørdagen samles alver-

Populær cnef håndplukket

Af Carsten Andersen

Sworne tilhængere af det britiske kvalitets-tidsskrift Granta frygter det nye år. Den populære publikation skal have ny redaktør, og mange frygter, at Granta igen skal sygne hen, fordi The New Yorker har haft held til at headhunte Grantas chef gennem 15 år, amerikaneren Bill Buford. Han er en mand med en ekstrem god næse for at finde gode skribenter, selv om man i miljøet er lidt trætte af, at han ofte har taget æret for

er også i hænder af kunst-

at opdage nye, som andre allerede havde spottet, fx Martin Amis, Ian McEvan og Timothy Garton Ash. Ingen anfægter dog Bufords talent. Før den unge amerikaner kom til, var det nærmest kun redaktørens og bi-dragernes familie, der orkede at købe Granta. Søjle 800 eksemplarer kunne det siden så berømte tidsskrift sælges i, indtil den da kun 25-årige Buford blæste støvet ud af redaktionslokalet og vendte Granta til en succes. Buford har ladet sig overtale til at rejse til The New

den hylder en lang række

Yorker, fordi det gik op for ham, at hvis han blev på Granta, var han faktisk kun i stand til at gentage sig selv. I dag sælger kvartalskriftet Granta omkring 100.000 eksemplarer, en stor del af dem i Bufords hjemland. En ny redaktør er ikke fundet, men ifølge The New York Times har flere dog henvendt sig med redaktørforslag til hovedaktionæren i Granta, Rea S. Federman, der også ejer The New York Review of Books.

Mere bogstof i InterPOL

Midt i BoligMax – midt i Magasinet.

Spøjst dikt. Renset dansksheres yndlingsdigt. (Aschehoug, 131 sider, 128 kr.)

EN gymnasieklasse i Svendborg har fået en ide, de bar bedt 47 kendte danskere vælge et yndlingsdigt. Pengene går til AIDS-Fondet, det er både velment og sympatisk, men det gode ved udgivelsen er at den pirrer den sunde nysgerrighed, og at man straks som læser slår op på entertaineren, politikerne og de tilsyneladende saglige journalister, for at se hvad de læser. At give sit yndlingsdigt fra sig er lige så afslørende som de to til tre drømme, man kan huske fra sin barndom, eller det ene eventyr, som bed sig fast da man var syv år. Og her er digtet endda trykt med følgebrev og be-

provokerende menent iatanden. F.eks. er der Jens Gaardbo, journalist på TV 2. Hans yndlingsdigt er 'Altid frejdig, når du går'. Svend Auken har valgt et helt sprødt digt, hvor livsfølelsen vokser kolossal i bare fire linjer. Kristen Bjørnkjær har valgt nøjagtig samme digt. Man kan selv fortætte med dette puslespil og få digt og person til at passe sammen, nogle valgte et overraskende eller ærlige (f.eks. Uffe Ellemann-Jensen, Pia Kjærsgaard, Jess Ingerslev), andre valgte et så raffinerede og velovervejede, som man forventer (f.eks. Marianne Jelved og Lone Dybkjær). Andre vælger provokationen. Det gør Morten Sabroe og Lotte Heise med sikker effektivitet. Mens Kim Larsen er en så stor pædagog i

DISSE DIGTE med begrænsede de både kåde og kloge - provokerende. Ritt Bjørnkjær har valgt et digt... Sophus Claussen, om dronningen af Saba. Digtet er på en gang smukt, melodisk og sugerende. Selv har gymnasieklassen valgt en sang af Shu Pi Dua om AIDS: I nvisen stod der han sov stille ind, men gu' gjorde han øj! 'Spejlbilleder' er simpelthen en bog med en elementært god ide, hvor man selv kan pusle med at få kombinationen af personlighed, erhverv og poetisk vidom til at gå op i en højere enhed. Den er vedkommende og ærlig, og viser at disse 47 personer er forankret et godt sted. Og at de kan sige det med poesi.

CONNIE BORK

man mene om, hvad man vil. Det kan endda være en irrelevant betragtning: det er vel en tilnærmelse at mene der er et drabeligt og morbidt element ved dem eller skak, at det handler om at 'slå modspillerens brikker ihjel'. Men Doom2 gør i sin grafik en dyd ud af at vise, at spillet handler om blod og blottede indvoide. Bruger man plasma-kannen, handler det ikke engang længere om (rent grafisk) at vise, at en modstander er overvundet, men om at vise den mest overbevisende fremstilling af en krop forvandet til blodig pulp. Slagterialfald er i sammenligning dermed en art akonone jugenddekorationer. Lydsporet på Doom2 understøtter dette. Det er suggestivt og autentisk: et gevær lyder som et gevær, også når det lades. Lydsporet etablerer altså en virkelighedsidentitet! Lyden af et gevær er lyden af et gevær, men billedet af et uhyre er ikke et uhyre. Det er en relevant pointe, for vi har kun en æstetisk tradition for at skulle billede og virkelighed fra hinanden. Vi ved, at ser vi et billede af et gevær, så er det ikke nødvendigvis et gevær, men vi har ingen tradition for, at når vi hører lyden af et gevær, så er det ikke noget gevær. Vi har ikke for vane at lytte til båndoptagelser af voldsscener, skrig og geværlyde, men vi omgiver os konstant med billeder deraf. Lyde er angstprovokerende i en helt anden grad end billeder er, for vi forventer i højere grad, at lydindtrykket af et gevær er et gevær, end vi forventer, at synsindtrykket af et gevær er et gevær. Vi kan ikke skelne den reproducerede lyd fra den søgte lyd.

Lydsporet hjælper til at bygge bro mellem forskellen på cyberspace og virkelighed. Når folk og uhyrer dør, arbejder det som man kan forvente det vil gøre i virkeligheden. Men mest angstprovokerende er det, at man i baggrunden konstant hører de intelligente uhyrer grynte og brøle, som om de er lige på sporet af en: man kan forvente et angreb hvert øjeblik og man ved af erfaring, at de kommer, når man mundst venter det. Derfor producerer spillet en følelsesmæssig situation i en, hvor man konstant forventer at blive angrebet af en fjende og på vilkår, hvorom man intet ved og som man derfor ikke er forberedt på og ikke kan klare sig overfor. Denne forventning er et typisk træk ved paranoiae vrangforestillinger.

HUSKER man sammen med dette, at spillet overskrider grænsen mellem en figur inden for universet, og en spiller i den virkelige verden, så er det ikke underligt, at den psykiske virkning af Doom2 (og spil af lignende type) er skadelig og usund, fordi man er tilbøjelig til at overføre en rest af de følelses og reaktionsmønstre på sin hverdag. At den rest kan være større eller mindre alt efter person, er der ingen tvivl om. Lav en test på dig selv: Tag en weekend og spil spillet fem-eks timer hver dag og se, om din søvn ikke er forstyrret søndag nat, og om du ikke er mere urolig og rastløs, eller endda let angstbetonet, i de dage, der følger. En anden effekt af spillet, der måske kan opfattes som den værste er spillets logik og rimelighed. Rimelighed er der nemlig ikke nogen af! I almindelighed

er et epil slut, når man opnår det eftertragtede mål. I computerspilsværdenen sker det, at man oplever en art belønning i form af, at man kommer til næste niveau, en dør åbner sig til en skat eller lignende. I Doom leder og kæmper man sig frem til en nøgle (af form som - et dørningshoved), men når man får den, får man ikke lov til at glæde sig derover, for det udløser hemmelige døre hvorfra et utal af uhyrer eller blot et enkelt eperuhyre vælter frem og overfalder en. Det kan lyde banalt, men det psykologisk forfærdelige er, at siden det gentager sig igen og igen, får man indkødet, at det at opnå et mål medfører, at man overfaldes og straffes.

Der indkodes derved et paranoidt reaktionsmønster eller en art besynderligt skyldkompleks, der udløses ved at opnå et eftertragtet mål. Det er let at se, at konsekvensen er skrækkelig, hvis man tager det mønster med sig ud i sin hverdag.

Et sundt reaktionsmønster er, at man forbinder glæde og tilfredshed med det at opnå et mål. Doom giver ikke den pause, der skal til for at glæde sig over en sejr.

Alttså indkodes der systematisk en bestemt følelse sammen med begærs tilfredsstillelse, den er: paranoia og skyldkompleks.

Nu kan man mene, at alt dette er en svag sjæls indignerede udgydelser. Om det kan jeg ikke sige andet, end at det er noget vrøvl, bevise det kan jeg ikke. Jeg kan kun opfordre kraftigt til en systematisk undersøgelse af effekten af netop den type computerspil, jeg hér

beskriver. Mit argument p.t. er at henvise til hvordan de benytter sig af forskellige mekanismer til at ophæve ens evne til at adskille spillet verden fra den virkelige verden.

Når et spil som Doom2 benytter alle kneb for at ophæve den grænse og samtidig kobler begærs tilfredsstillelse med paranoia, så er der grund til for alvor at passe på.

VED EN HØRLING om børn og computere i Odense fremlagde Carsten Jessen fra Odense Universitet sine forskningsresultater: at børn bliver mere sociale af at arbejde med computer - fordi de udveksler tips og tricks med hinanden. At der opstår et unikt socialt miljø omkring computerbrug er utvivlsomt, og utvivlsomt er det også, at det er særdeles frugtbat.

Tviviøomt er det imidlertid, når en sådan konklusion ikke tager hensyn til emnet for det, børnene er fælles om. Det er nemlig egentlig ikke computeren. Man kan f.eks. lige så gerne konkludere, at børn og unge bliver mere sociale af at organisere sig i grupper, hvilket usægtelig er sandt, men spørger man ikke til hvilke grupper, er det en meningsløs konklusion: Hvad med voldelige grupper eller narkegrupper? Nu er det sådan, at man ikke er sammen om computeren, d.v.s., hardwaren, men det computeren kan, d.v.s. softwaren. En undersøgelse af fællesskabet om 'computeren' giver derfor ingen mening, det giver kun mening at undersøge fællesskaber omkring typer af software.

Samles man og udveksler tips og tricks om, hvordan man nu udspalter

monsteret på niveau 13 eller kommer forbi de parterede lig, der spærrer vejen på niveau 666, må man undersøge om det fællesskab bygger på den type sammenhold, der kommer af sammen at løse et problem, eller om det ikke rettere kommer af, at man er eammen om en fælles angstfølelse - i dette tilfælde, hvad man med et nyt begreb kan kalde cyber-paranoia. Ganske vist en paranoia, der er investeret i en computergenereret verden og ikke i den virkelige, men ikke desto mindre en paranoia, der er lige så følelsesmæssigt intens og virkelig som enhver anden paranoia.

I de tilfælde, hvor vi har at gøre med psykose-fremkaldende spil, så er fællesskabet om følelsen socialt destruktiv og ikke socialt konstruktiv. Ganske som den sociale fællesskabefølelse i en kriminel gruppe eller stofmisbrugergruppe egentlig gør det sværere for én at udvikle en sund social integritet.

HVAD SKAL VI da stille op med dette? Skal vi forbyde psykosefremkaldende spil? For mig gerne, men i første omgang kan man lade være med at købe dem eller spille dem. Og skulle man alligevel være så uheldig at spille dem og blive så grebet deraf, at cyberpsykosen begynder at sætte ind, eller kender man nogen, der er ramt af cyberpsykose, så må man være i stand til at beætemme årsagen til uro og angstreaktioner. Jeg har prøvet at skitsere mekanismerne i det foregående.

Men først er vi nødt til at opstille nogle generelle kendetegn for de psykose-fremkaldende computerspil. Ud

over ovenstående kan vi opstille følgende kendetegn:

- 1) Skærbilledet svarer principielt til, hvad man ville se, hvis man befandt sig i den kæpende figurs sted og så med hans syn. Spilleren flytter ikke en figur i cyberspace, hvad enten den figur er formet som et menneske, et dyr eller andet, men konfronterer cyberspace på skærmen, som om han ser med figurens øjne. Spillet simulerer altså, at spilleren er figuren i cyberspace.
- 2) Computeren laver sine træk samtidig med at man laver sine.
- 3) Man kender ikke spillepladen ('cyberspace') og hvis man kender den, eller får lært den at kende, så nydigsgøres ens indsigtt uventet derved, at pladen forandrer sig på modspillerens foranledning og til modspillerens fordel.
- 4) Når man opnår det eftertragtede objekt, udløser det straks en umiddelbart traumatisk situation, der på få sekunder vil medføre, at man taber. Enhver gevinst er derfor også et stort eller totalt tab.
- 5) Spillet giver hyppigt varslere om, at man snart vil angribes, men uden at der er nogen logisk sammenhæng med, om det angreb indtræffer eller ej.

Møder man et spil, der opfylder mindst tre af disse fem kriterier, så er der kun grund til at holde sig fra dem.

JAN ESMANN

mandagscafe

KL. 18⁰⁰ Åbner cafeen. The, kaffe, vand, stearinlys og råhygge.

KL. 19⁰⁰ Folkekøkken. Varm vegetarisk mad til 15kr.

KL. 20⁰⁰ Ugens emne. Film, foredrag, lysbilleder og diskution.

(Cafeen mandag d.2. maj er aflyst pga. 1. maj)

9/5 Film: "Plantagens lange skygger" En skildring af en sort kvindes kamp mod racediskrimination, arbejder-og kvindeundertrykkelse og for sorte politiske fangers frihed.

16/5 Foredrag: Af Torben Retbøl om USAs imperialistiske politik, og dens indflydelse på verden.(Efterfølgende diskussion)

23/5 Foredrag: Af antifascist fra Demos om den radikale amerikanske højrefløj. KKK, Aryan nation m.fl.(Efterfølgende diskussion)

30/5 Film: "10th street between B and C" En historie om BZ' miljøet i New York. Folkene bag filmen kommer og fortæller om projektet og situationen idag.

Alt er arrangeret
af SabotAFA i
Børnehuset Sankt
Peders stræde 17

Børnehuset

SANKT PEDERSSTRÆDE 17

TEL. 33 11 69 29

BØRNEMAGT

En forårsdag i marts 1990 hvor solen skinnede frem fra en forureningssky og fuglene prøvede at overdøve støjen fra bilerne blev det første børnemagtsmøde holdt. På mødet var nogle børn der var enige om at mange ting i samfundet hang helt forkert sammen. Børnene var trætte af at de voksne ikke tog dem alvorligt og at de ingen indflydelse havde når der skulle tages vigtige beslutninger. Der blev aktioneret og demonstreret.

Sympatiaktion for canadiske indianere efter rydning af deres reservat, bz'else af børnehospitalet på Amager da det skulle lukkes, børnerockfestival og opbygning af en legeplads på et tomt grønt område på Nørrebro er bare en lille del af hvad børnemagterne lavede. Men behovet for et fristed/børnehus var stadig stigende og børnemagterne bz'atte huse rundt omkring i kbh. De blev hvergang smidt ud af politiet efter kort tid da de havde valgt at holde aktionerne på et fredeligt plan. Kasteskjoldet var vandbaloner og skumgummibrosten. Børnemagterne havde også nedsat en forhandlingsgruppe der skulle forsøge at forhandle med kommunen om penge til et børnehus. Efter 1 1/2 års forhandlinger med meget lidt samarbejdsvilje fra kommunen fik børnemagterne penge fra Fos. (Folkleoplysningssekretariatet) så de kunne leje sig ind i sankt peders stræde.

OM BØRNEHUSET OG VORES POLITIK.

Kort tid inden at børnehuset blev en realitet blev børnemagt opløst, men det var stadig en del af de gamle børnemagtere samt en del nye som startede børnehuset op og mange af de tanker og ideer som børnemagt havde om et børnehus er også søgt virkeliggjort i børnehuset.

-Ideen om et selvbestemt liv, hus og hverdag. (Autonomi)

-At børnehuset er et fristed hvor alle bliver hørt og respekteret uanset alder. At det er et børnehus betyder ikke at det hele handler om børn og unges kamp for rettigheder, vi ved godt at også kvinder, gamle, flygtninge, indvandrere, fattige, underbetalte, bøsser, lesbiske, syge, fængslede, den fattige del af verden, miljøet og alle progresivt tænkende er undertrykt og misbrugt i og af vores samfund og det er vores hus også

en kamp imod. Vores politik henvender sig aldrig til en flok plattenslagere og talemaskiner på Christiansborg men til alle progressive som har en kamp at føre og vil organisere sig selv derefter. Vores hus er ikke åbent for racister, sexister og den slags afskum, for alle mulige partipampere der vil bruge det til at score medlemmer, for formanende pædaoger eller ubehagelige mennesker med blinklys på taget.

AKTIVITETERNE.

Mandag: en børnegruppe fra afa (anti fascistisk aktion) arrangerer cafe og folkekøkken, der bliver holdt foredrag vist lysbilleder eller film af politisk karakter.

Tirsdag: det ugentlige fællesmøde bliver holdt (kl. 19.00)

fællesmødet er den eneste myndighed i huset og alle brugere og ikke brugere kan møde op og sige deres mening.

Onsdag: der undervises i gøgl (kl. 16.00) hvor folk lærer hinanden trix og platte fiduser.

Torsdag og Fredag: der bliver arbejdet på huset, bygget, tømret, muret og malet. Udover de førnævnte aktiviteter er der et cykelværsted, et træværksted, og et sy, male, tegneværksted. En bogcafe hvor man kan læse politiske bøger, tidsskrifter, tegneserier og løbesedler, og købe t-shirts og klistermærker. Der er også et kontor hvor man kan lave sine lektier på computeren. (Hvis man vil det). Huset rummer også et mødelokale, som udover at blive brugt til det ugentlige husmøde, lånes ud til andre progressive og politiske grupperinger i byen. For tiden er gården ved at blive sat i stand, da den til sommer skal bruges til cafe og åben scene projekter. Det der gør børnehuset anderledes fra en fritidsklub, er at det er 100% selvstyret. Der er ingen bestyrelse, der er ingen ledelse og der er ingen grimme selvoptagede pædaoger der fortæller dig når du skal male fingermaling eller leje med ler. Samspillet mellem det politiske engagement og det kreative engagement skaber et helt specielt form for samvær.

KOM OG VÆR MED !!

Fra Repression og Angst til Analyse og Radikalitet

Tale fra Feministisk Aktion den 18 Maj 1995

Feministisk Aktion hilser jer alle lesbiske, kvinder og anti-sexistiske mænd velkommen.

I anledning af andendagen for oprøret den 18 Maj 1993 og repressionen som fulgte, har Feministisk Aktion valgt at stå foran justitsministeriet idag, fordi kampen mod kvindeundertrykkelsen også indbefatter kampen mod retssystemet.

Retssystemets love er indrettet efter den herskende classes interesser, dvs. hvide, højtuddannede, rige, ikke handikappede, heterosexuelle, mænd. Som revolutionære feministe kæmper vi mod at nogle få privilegerede skal kontrollere og styre magten. Privilegium som kun kan opnås ved at undertrykke og udbytte andre grupper. Vi må ikke glemme at retssystemet i Danmark, er en del af et globalt imperialistisk system, som skal forsvare kapitalismen rundt omkring i verden. Kapitalismen som skaber nød og elendighed og som er med til at fastholde racisme, sexismen og tvangsheterosexualitet. Vi kæmper for en global forandring og for en feministisk revolution.

Unionen og 18 Maj

Den 2 juni 1992 blev der sagt nej til Unionen. Efter en trussels kampagne om økonomisk nedgang og isolation, fik magthaverne den 18 maj trukket deres union ned over hovedet på befolkningen. Folk gik på gaden for at vise deres modstand og vrede mod Unionen. Statens lange undertrykkende arm, politiet, svarede igen med at skyde i menneskemængden, for at forsvare magthaverens interesser. Man kan ikke adskille Danmarks medlemskab i EU fra politiets, retssystemets og politikernes reaktion på det politiske oprør som skete den 18 maj 93. Det var en nødvendighed for politiet, dommerne og politikerne at reagere med vold og repression for at skabe et eksempel på at EU's politik ville blive forsvaret med alle midler. De dømmes som blev fældet efter 18 Maj er igen et klart bevis for retssystemets rolle for at knuse politisk oprør. Disse begivenheder viser det borgerlige demokratis sande ansigt, et såkaldt demokrati som man udråber til at være et forbillede for andre.

Vi må forberede os på den skærpede repression og lære at slå tilbage ved at udvikle nogle radikale politiske analyser og ved at organisere os for at opbygge en stærk feministisk solidaritet og modmagt.

Kvinder og feministe mod Unionen

Flerparten af unionsmodstanderne i de lande hvor der har været afstemninger har været kvinder. Det har selvfølgelig været en trussel for de herskende mænd. Flere pro-unionske mænd har ikke tøvet med at udbrede deres sexistiske holdninger om os kvinder. Det blev påstået at kvinder havde stemt med hjertet og ikke med hjernen. Som chefspsykologen Jørn Beckmann udtalte efter nej-tjenesten den 2 juni 92: "Det er ligesom når man skal forføre en kvinde. Hvis man buser for hårdt frem, giver det bagslag..." Det er en sexistisk diskriminering af kvinder og et udtryk for en fascistisk tænkning som bortforklarer et politisk valg med biologiske argumenter.

Kvindes placering i hierarkiet får dem til at tænke anderledes. Kvinder er en undertrykt klasse økonomisk, seksuelt, politisk, socialt. Derfor er der mange grunde til at kvinder har stemt imod Unionen. Det kan være den manglende repræsentation af kvinder i EU, EU's harmonisering omkring lønarbejde og pension som vil gøre mange kvinder fattigere eller afhængige af mænd. Besparelser indenfor den offentlige sektor, rammer kvinderne hårdest og har flere konsekvenser. Den omsorg for børn og gamle som kvinder indtil nu er blevet betalt for vil fremover igen blive gjort gratis indenfor hjemmets vægge.

Ud fra et revolutionært feministisk perspektiv er vi mod Unionen:

- 1- fordi den er baseret på et patriarkalsk system, hvor mænd fra borgerskabet tager beslutningerne.
- 2- fordi EU's fundament er bygget på et markedsøkonomisk system, som fastholder de eksisterende udbytningsforhold.
- 3- fordi vi ikke vil være med til at støtte den vestlige imperialisme men tværtimod vil kæmpe for international feministisk solidaritet.

Hver gang vi kvinder tør sige nej, nej til kapitalens union, nej til sexismen, nej til racismen, nej til tvangsheterosexualitet, nej til at blive sat i biologiens bås, nej til vold mod kvinder.

Hver gang vi går på gaden for at vise vores vrede, hver gang vi udforder statens magtmonopol og afslører retssystemets klassejustits, går vi et skridt nærmere en feministisk revolution.

Som Kvinder vil vi have magt. Vi må tage oprøret til os og udvikle en effektiv modmagt. Øge vores politiske bevidsthed, og gøre vores kamp konkret.

Længe leve Feministisk Aktion

Natten den 18. maj '93 får de autonome deres gennembrud i den "krig", de fører for at markere sig i medierne med deres kaos-strategi.

Den nat provokerer de politiet til både at skyde flere end 100 skud og gå med i det almindelige brostens-kasteri i gaderne.

Politiets panik-reaktioner bliver grundigt filmet og spredes til TV-stationer over hele Europa.

Samtidig havner det danske politi på den sorte liste over brutale idioter.

Det var den foreløbig største sejr for de autonomes kaos-strategi.

Siden 1986 har de autonome lavet 72 aktioner lige fra at lukke butikke til at minke antallet til at brænde Shell-benzinstationer.

En officiel undersøgelse fra 1993 fastslår, at det danske politi er mere upopulært i den danske befolkning, end det har været de sidste tyve år - et vigtigt delmål i de autonomes strategi.

Den maj-nat i 1993 blev BZ-bevægelsen officielt lagt i graven og den autonome bevægelse holdt over døben.

Det hele startede 12 år tidligere. I '81. Som en tag-selv-aktion blandt unge boligløse. Dengang sloges de for boliger, nu er BZ yt, de autonome er in. De slås for balladens skyld. De følger en kaos-strategi på en blodig vej imod en dybt udemokratisk utopi...

"Ingen racister i vores gader"
"Ingen fascister i vort land"

...er de slogans, de autonome nu har fået mange danskere til at synge med på. Men selv uden fascister og racister i vore gader ville vi stadig have de autonome, og de er lige så uhyggelige i den kamp og i deres budskaber. Med mindre altså, at man går ind for lovløse røverstater eller maoistiske kultur-revolutioner, hvor skoleelever rister deres lærere over en grill i skolegården.

Den onde cirkel

Kært barn har mange navne - ligesom lyssky organisationer ofte har det. De autonome i Danmark består af mange smågrupper, som er samlet under en paraply ved navn Anti-fascistisk Aktion. Grupperne hedder ● Zapata, ● Den røde bande, ● International kulturforening, ● International kulturforum, ● Autonome Revolutionære, ● Anti fascistisk Forening m.

Disse uskyldige navne er naturligvis tilsigtede. At kalde sig antifascist - det klinger jo godt. Og kan lokke sympati-

*rapports Lars Leergaard
graver sig ned i de
autonomes baggrund:*

FRA BZ TIL BESAT

- Engang sloges de for at få en bolig
- Nu slås de for balladens skyld
- De følger en kaos-strategi på en blodig vej mod et dybt udemokratisk »utopia«

Tyskeren Lang holder bitterheden i kog

En stor del af æren for at danskerne er kommet med i netværket af internationale terrorgrupper, tilfalder en tysker. Næmlig den herboende militante marxist og RAF-sympatisør Alfred Lang.

Han har om nogen sørget for at holde Rote Arme Fraktions martyrer fra 1970'erne (Meinhof, Raspe, Baader og Ensselin) levende i Danmark op gennem 80'erne og til idag.

På Alfred Langs kontor i hans bogbutik "Zapata" ligger der en tysksproget "huskeseddel" til aktions-udflugter. Gode råd om hjelme, benskiner og forbindinger til brug "i marken".

På bogcafeens hylder finder man blandt meget andet en håndbog for by-guerilla, et 169 sider stort RAF-dokument om "henrettelsen" af direktøren for Deutsche Bank, Alfred Herhausen.

Det er også Alfred Lang og hans gruppe, der udgiver de tyske terroristblade. Bladene forsyner de danske autonome

med detaljerede tekniske opskrifter på blandt andet radiostyrede bomber. Den første danske radiobombe efter tysk opskrift blev sprængt af ukendte demonstranter ved "slaget om Stormbroen".

Et konkret eksempel: box om specielt situation den 18. maj.

Hærværksmænd »ordnede« tre banker

Den 18. maj 1993 kl. 23.25 blev seks-syv betjente presset op imod en husmur på Blågårds Plads og måtte forsvare sig med deres skjolde imod flyvende sten. En halv time senere i Stengade optrådte pludselig en særdeles målbedist og veltrænet gruppe på fem-seks hætte klædte unge, de var i spidsen for en større flok på 30-40 personer.

De stoppede tilfældige biler ved udkørslen fra Stengade, chikanerede trafikanterne på

Alfred Lang - indehaver af bogcafeen Zapata i København og ideolog blandt de danske autonome. Her er han fotograferet, da han i sympati med Marc Rubin møder op udenfor rejsbygningen

det groveste og smadrede til sidst med brosten og jernstænger vinduer og facader på tre bank-afdelinger mellem Elmegade og Møllegade.

En del tysktalende unge var med i rækkerne bag hærværksmændene.

Det hele blev udført med uhyggelig præcision og forudsigelighed og uden at politiet på noget tidspunkt viste sig.

De autonome, som i Tyskland kaldes "kaoter", havde skabt det totale kaos i denne situation.

Danmark er tydeligt det internationale terror-kort

Sådan hænger det internationale terror-net sammen - her det udsnit, der indeholder danske grupper:

Internationale grupper

Rote Arme Fraktion
- tysk terrorgruppe

Action Direct
- Frankrig

PFLP
- arabisk gruppe

Grapo
- Spanien

Revolutionäre
Zellen
- Tyskland

PKK og DEV SOL
- marxistisk tyrkisk
terrorgruppe

Samarbejde mellem
internationale
og danske grupper

Danske grupper

Den røde Bånd
- nuværende navn
Kollektivet for
kommunisme

Dansk kurdisk
Kulturforening

Hal-Der

Folkeforening

Sådan hænger den internationale terror sammen:

Den røde Bande i fællesskab med både Rote Arme og Action Direct

Den internationale terror er hæftet sammen i ét stort net. Her er den mest militante af de danske grupper, nemlig Den røde Bande med sammen med fx kurdiske grupper og front-grupper som Action Direct fra Frankrig

En af de mest militante og aktive grupper i det autonome miljø var indtil for nyligt samlet under det officielle navn "Den røde Bande". Nu hedder den: "Kollektivet for kommunisme". Gruppen består overvejende af unge med bopæl i nogle få gader på det indre Nørrebro. Gruppens medlemmer kommer oftest fra på en nordsjællandske hjem. Gruppens

politik kan kort sammenfattes, som vilje til at føre væbnet kamp og arbejde illegalt i solidaritet med en lang række internationale terror-organisationer.

Blandt andre den meget blodige og brutale kurdiske PKK og DEV SOL (marxistisk tyrkisk terrorgruppe) som har træningslejre og baser i "løsrevne" bjergområder i Tyrkiet.

Disse to meget brutale terrorgrupper gemmer sig i Danmark under flere uskyldige navne - blandt andre: "Dansk kurdisk Kulturförening", "Hal-Der" og "Folkeforening".

Desuden samarbejder "Den røde bande" ligesom flere andre grupper i det autonome miljø med den Tyske terrorgruppe RAF (Rote Arme Fraktion), som har forsynet miljøet med en håndfuld martyrer, som alle tog livet af sig efter at være dømt for røverier, bortførelser og mord.

I netværket af terrorgrupper finder man desuden arabiske PFLP, franskmændenes Action Direct, spanske Grapo, tyske Revolutionäre Zellen. Parolen for dette netværk af militante anarkister og marxister er: "Zusammenkämpfen" - på dansk: "Kæmp sammen". Blekingegade-banden var medlem af dette netværk, og blev en overgang brugt som martyrer i det dan-

ske autonome miljø.

Men begejstringen for Blekingegade-folkene kølnedes, da de danske medlemmer af gruppen indrømmede kommando-forbindelsen til den palistinensiske terrorchef Marwan Al-Fahoum.

Det var efter de autonomes mening afsløring af en PFLP-kammerat.

Den Røde Bande er i dette arbejde engageret i at opbygge et miljø af optrapning, der kan skabe flest mulig "politiske fanger", som igen kan være med til at mobilisere og involvere flest muligt nye sympatisører i den autonome bevægelse.

Hidtil er medlemmer af Den Røde Bande dømt for røveri og grov hærværk.

Men der er andre hårde kerner i det autonome miljø i Danmark end Den Røde Bande blandt andre: Autonome Revolutionære, som startedes og styres af den militante tyske marxist Alfred Lang.

De autonome sværger til de tre ismer

De danskere, som kalder sig autonome, er allesammen militante tilhængere af en af disse tre -ismer: marxismen, maoismen eller anarkismen

Marxismens

...ansigt kender vi fra Lenins og Stalins Rusland.

Maoismens

...ansigt viste sig under Maos "kulturrevolution" i Kina, hvor børn myrdede deres forældre og skoleelever stegte deres lærere over grill og åd dem bagefter.

Anarkismen

...er det eneste af de tre -ismer, som aldrig er praktiseret. Anarkismen blev udviklet som politisk ideologi i det forrige århundrede i Rusland, som en revolutionær bevægelse, der forkaster politisk organisation og parlamentarisk virksomhed (demokrati) til fordel for sabotage, strejker og terror.

Målet er et samfund - hvis det kan kaldes en - uden ledere, uden myndighed, uden politi, uden arbejdsgivere, uden love, uden grænser... kort og sagt:

Det globale kaos.

sører. Men sandheden er, at præcis som fascisterne er de autonome ude på at afskaffe demokratiet. De er desuden enige om kaos-strategien: Skab kaos i den herskende samfundsorden. Ud af kaos vil de så skabe deres utopia, som osse skal være vores.

Anarkisterne vil tvinge os tilbage til alle-mod-alle-tiderne. Maoisterne vil gøre os til Tredie Rige med en ny Fører. Naturligvis vil de ikke kunne blive enige så tæt på målet - vil derfor give sig til at slå.

Men det er egentlig ligemeget, for kaos kommer ikke. Ikke engang selvom maoister og fascistiske og anarkister arbejder sammen på projektet.

Deres tid er forbi - de ved det bare ikke. Og i lang tid frem vil de trække blodige spor i vore gader og skabe sorg i mange pæne teenagerhjem. De autonome bevægelser satser på at skabe en ond cirkel af optrapning og myte-dannelser, hvor unge sympatisører vikles ind i en kæde af givenheder.

Bankrøver dyrkes af de autonome

Det starter med lovlige protester og støtte til "politiske fanger". Sammen med kravet om ny konfrontation glider sympatisøren over i illegale aktiviteter og voldelige opgør med politiet.

Indtil det hele toppes med fængsling og en mulig martyrolle til den uheldige sympatisør.

Præcis sådan skete det for Stephan Klidthøj. Han lavede et bankrøveri i Den Danske Bank, nu dyrkes han som helt blandt Københavns autonome.

Retssagen benyttede Stephans partner ved røveriet, Christian, lejligheden til at holde en hyldesttale til PKK, den kurdiske terror-organisation. Den står hag utallige mord - ikke mindst på sine egne.

"Kampen for befrielse er international" er idag slogan for det miljø, som voksede ud i BZ-bevægelse. I den eneste bog, der er skrevet om dem, er skrevet af dem selv. Her taler de om "repression", det er det "tryk" (undertrykkelse) som samfundet udsætter den enkelte for.

Det er netop dette tryk, de autonome unge vil af med for enhver pris.

Som eksempel på sådan et uacceptabelt "tryk" nævner de "den konstante angst for ikke at slå til". Det kan måske forklare, hvorfor størstedelen af den hårde kerne i det autonome miljø kommer fra pæne nordsjællandske hjem ofte med akademiske forældre.

rapports Lars Leergaard efter denne artikel:

»NU ER JEG PÅ DE AUTONOMES SORTE LISTE«

● De autonome hader politiet. Men nu rettes hadet også mod journalisterne.

● Således blev Weekendens reporter udsat for chikane efter en dybdegravende artikel

Det begyndte med at BZ'ere ville besætte gamle - for at have et sted at bo. Hvor uretfærdigt - husene står tomme, vi har ikke noget sted at bo!

Et lokum blev smidt ud af vinduet og ramte fremstormende betjent.

Med den episode vendte BZ'erne sig fra det oprindelige - at besætte huse til det egentlige - at slå mod politiet.

Ingen tvivl om, at det hele var en regulær mediekrig fra starten.

I 1993 stormede politiet BZ'ernes sidste fæstning, Allotria på Nørrebro i København. Dagen efter blev den jævnet med jorden.

BZ'erne undslap politiets storm gennem en tunnel under vejen, som de havde brugt måneder på at grave. BZ'erne stod nu uden base og reagerede ved at drage i flok ind til Københavns centrum for at smadre bank- og butiksvinduer på Strøget.

Da en TV-journalist fra Danmarks Radio spurgte, hvorfor de gjorde det, svarede BZ'erne:

- Fordi det har »rapport« skrevet, at vi ville!

Jeg skrev den pågældende artikel efter at have været på besøg i det befæstede, men endnu ikke belejrede Allotria. BZ'erne i fæstningen var en blandet flok, men de toneangivende var nogle fyre, som netop havde været i Berlin for at lade sig inspirere. De snakkede frit fra leveren. »Bliver Allotria smadret, så smadrer vi din by næste gang«, sagde de blandt andet til min båndoptager.

Men mere end ordene var det en ung pige, som fangede min opmærksomhed under mit besøg i BZ-fæstningen.

Hun havde boet i mit kvarter på Østerbro indtil for et halvt år tidligere og havde været skolekammerat med min sted-

datter på dengang 14 år.

Jeg huskede hende som en glad og frodig pige. Hun var skrumpet 10 kilo, og så nu ud som hun havde ondt i maven hele tiden.

Forklaringen var til at få øje på: Brostenen lå stablet i store bunker under hvert eneste vindue i stuen. Det forventedes af pigen, at hun ligesom de hårde drenge greb stenene, når tiden var inde og for at kyle dem fra anden sal lige ned i betjentene.

Frygten for at blive morder havde fat i struben på hende. Heldigvis. Mange unge piger er i dag i en lignende situation. Men de siges at have kastet skruplerne overbord, og er endnu mere fanatiske end drengene.

De kalder sig i dag for revolutionære femiister og har organiseret sig i gruppen "Amanda". Et af deres slagkraftige slogans lyder: "Man kalder os mandehadere, men hvem er det egentlig, der hader det andet køn?"

Tilbage til mediekrigen.

For den er vi aldrig langt væk fra, når vi beskæftiger os med de autonome.

Efter min artikel fra besøget i Allotria i et gammelt nummer af rapport, udlovede BZ'erne en slags pris på mit hoved. Flere gange blev jeg forfulgt og jaget hørt, når jeg blev genkendt i deres områder.

Ingen tvivl om at politiet er de autonomes fjende nr. 1 i dag, men under indflydelse fra

rapports Lars Leergaard foran cafeen med navnet KAFKA - det er her i Blågårdsgade i København Anti fascistisk Forening holder til. Da vi lavede dette billede, blev Leergaard for- søgt jaget væk

de tyske autonome rettes vreden nu også imod journalister. Og det på trods af, at de autonome intet ville være uden os journalister.

Det er pressen, de spiller op til, når de slås med politiet. Og når det lykkedes for dem, får de politiet til at miste selvkontrollen, som den 18. maj 93 f.eks.

Bagefter beskylder de journalisterne for enten at være overfladiske gøglere eller for at lyve.

Om min artikel i 1983 påstod, de at jeg selv havde digtet. Den eneste danske journalist, som er gået endnu tættere på, er Weekendavisens Lars Villemoes. Han gravede historien bag de autonomes organisationer frem i lyset, og de autonome reagerede ved at lægge en demonstration forbi hans hjem på Vesterbro og hylede "Nasi-svin" i kor imod hans vinduer.

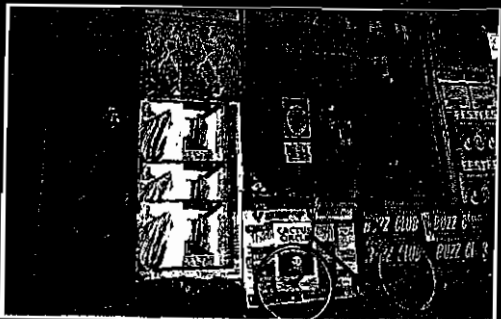
Også denne artikel, du læser nu, vil igen gøre mig til fredløst vildt i visse områder på Nørrebro og visse dele af Christiania.

Men de autonomes krig mod journalister er stadig kun på begynder-stadiet. En ulmende trussel. Måske virker den faktisk bedst sådan. For de journalister, som har forsøgt at rive glorien af såkaldte antifascister, kan tælles på en hånd, hvor tommelfingeren mangler.

Jeg er en af dem.

Et udklip fra et gammelt nummer af rapport: Lars Leergaard er på besøg hos BZ'erne - »heldigvis slag jeg væk, inden de begyndte at kyle med brosten«

OPLÆG OM DEMOKRATI

"Demokrati" er da en fin ting. Lad os indføre det!

Men så først lidt om begrebet. Stalin sagde engang, at nu var socialismen indført i Sovjet - basta! - den såkaldte tese om "socialisme i ét land". Det var en forbrydelse at afspore debatten om socialisme på den måde. Ordet "demokrati" har fået den samme ideologiske funktion i dagens vestlige samfund. "Demokrati, det har vi skam. Den frie verden osv. osv." Dermed har ordet fået to betydninger: dels et ideelt, positivt begreb om en bestræbelse, dels en betegnelse for det værende. Det er den sidste betydning, der bærer den ideologiske lammelse omkring problemstillingen. For demokrati er ikke noget, der kan indføres pr. definition eller pr. lovgivning.

Lad os også kunne tale om det manglende demokrati; det, der skal udvikles. Derfor vil jeg bruge ordet "demokrati" i den første betydning: som noget tilstræbelsesværdigt. Og det er ikke fordi jeg vil nedvurdere de tiltag i demokratisk retning, der har været en følge af kapitalismens indtog for omkring 150 år siden, eller de rettigheder, der er presset igennem fra neden. Demokrati er en proces, hvor nye muligheder tages i brug over for nye opgaver. Generelt sker dette desværre ikke for tiden.

"Demokrati" har to 'ender':

- Det er medbestemmelse på overordnede, fælles beslutninger og udviklinger og
- Det er friheden til at bidrage og indgå, som man finder rigtigt, meningsfyldt, produktivt.

For at de to ender skal hænge sammen, må der være sociale sammenhænge, organiseringer, hvor igennem viden, ideer og handling kan udvikles og realiseres. Og der må være adgang til informationer og ressourcer.

Jeg vil komme tilbage til, hvorledes vi forsøger at arbejde på dén måde. Først lidt om, hvorfor vi savner mere demokrati. I vores dagligdag, i lokalområdet, på arbejdspladsen, i nationalstaten Danmark og

globalt. (EU skulle det ikke være nødvendigt at komme ind på.)

"Demokrati" er jo formelt indført, men det virker ikke. Og der tænker jeg ikke specielt på statskuppet ifm. EU-fupvalget, eller Øresundsbroen eller den slags. Nej, det værste er, at samfundet/systemet for den enkelte fremtræder som betingelser, der kalder på tilpasning - eller modstand. Og livets valg fremtræder for den enkelte, som den opgave at manøvrere sig selv igennem de muligheder, der tilbydes. For hver enkelt træder samfundet frem, som var det en naturlig og uforanderlig omverden, "sådan er det nu engang", "udviklingen" osv.

Nåja - nogle milliarder sulter, nogle hundreder millioner er ved at kvæles i overforbrug. Nåja, nogle hundredtusinder får ikke lov til at arbejde i DK mens millioner er ved at slide sig ihjel og svigte deres nære. I København er der over 1 million m² tomme erhvervslokaler - og titusinder uden bolig. "Nu ikke drømme - se realistisk på sagerne; bare sørg for at du får så meget ud af det som muligt. Find du dig et job, find du dig en lejlighed. Hvis ikke det lykkes dig at mase dig ind, så prøv lidt hårdere."

De store problemer, vi står overfor bliver ikke tacklet. Ja, de bliver knap nok formuleret som opgaver. Hvornår er f.eks. problemet om ældres isolation og ensomhed for alvor taget op? Eller f.eks. miljørigtig indretning af produktionen, fordeling af ressourcer, så nøden minimeres. Sådan for alvor.

Demokrati er når mennesker i fællesskab forsøger at opfylde fælles mål - eller i det mindste fælles arbejder på at opstille de mål. Men vi lever i et konkurrencesamfund - lige fra folkeskolen og frem - en konkurrence mellem verdensdele, lande, kapitalinteresser, firmaer, forvaltningsgrene, fagforeninger, boligsøgende osv. Det er ikke demokrati, når fjender forhandler sig til våbenhvile gennem en magtbalance. Det er ikke krig, men det er heller ikke demokrati.

Tænk på, hvordan dagligdagen er indrettet: det er jo ikke der, hvor skoen trykker, at der

handles. Heller ikke selv om det skulle lykkes nogle kræfter udenfor det etablerede at formulere problemerne. Det er når skoen trykker på nogle bestemte interesser eller personer, at der handles af den stat, der i princippet skulle være vores alle sammens stat, og af de kapitalinteresser, der egentligt burde være den fælles varetægelse af den produktion, vi alle lever af. Men ressourcerne fordeles efter magt og magtbalancer - ikke efter menneskebehov. Vi har åbenbart ressourcer nok til at bygge prestige-bankpaladser, men ikke nok til at bygge kollegieværelser eller ældreboliger. Der er ressourcer nok til vaskepulverreklamer, der forsøger at forøge vores forbrug på miljøets bekostning - når den samme sendeflade kunne informere om økonomisk tøjvaskepraksis, der kunne nedsætte ressourceforbruget på dét område til halvdelen, bare gennem vaneændringer (vask kun, når det er nødvendigt; fyld maskinen; spareprogrammer; spar på sæben ...). Egentligt er det underligt: vi lever i et overflodssamfund, men alligevel har vi indrettet os i en slags permanent 'nødsituation': der er mangel på arbejdspladser, uddannelsespladser, boliger, sociale sammenhænge osv. Det er elendigt - men måske er det nødvendigt for at holde folk på plads?

Og hvad er det, hver enkelt menneske bruger sit livs arbejdskraft til?

Hvor tit sker det ikke, at et job stiller et dilemma: dilemmaet mellem en ordre, der truer med at hindre "overlevelsen" - og moralen, det almene hensyn til medmennesker og livet? Et dilemma mellem privilegier som belønning for amoralsk handling og straf for moralsk handling. Borgerlige menneskehadere ser mennesket som ondt og egoistisk - men nej: "det onde" er en social struktur, en betingelsesstruktur. Og så udbredt som den betingelsesstruktur er, så tror da fanden at mennesker handler "ondt". Eller bare umoralsk - når moral ses som irrelevant, når blot man har en ordre at følge.

"Demokrati" bruges nærmest som et nepotistisk blåstempel for en dominerende kultur.

"Folkevælde". Nej - det er der da ikke tale om.

Men hvad så med en anden side, at det vi kalder "demokrati": beskyttelse af samfundet mod enkeltpersoners overgreb og beskyttelse af den enkelte mod overgreb. Der er da en øvre grænse for, hvilke tydelige overgreb, den enkelte kan udsættes for af pengereationer, statsovergreb eller andre krænkelse. Som så gælder mere for nogen, end det gør for andre. F.eks. gælder fængselsstraf ikke miljøforbrydere. Der er aldrig en miljøforbryder, der har siddet i spjældet Børn til Ribus-blokadeaktivister hentes af politiet om natten. Det har ingen nok så voldsom bevidst forurening kostet nogen blodigt profitjagende kyniker.

Fy-føj siger vi om sådan en. Slem fyr, det tager vi moralsk afstand fra. Og kalder det "en synd", en moralsk forbrydelse - hvor straffen så udgøres af skyld/skam. Jeg tror ikke, at miljøforbrydere sover dårligt om natten af den grund - og den minimale bøde betales af firmaet. "God samfundsborger" - lige til ridderkorset. Hvad med at tage afstand fra det i vores fælles liv, der opmyntrer den slags slyngelagtig fremfærd. Pengenes ordrer; det at privat indkomst er det mest afgørende motiv - om det så koster menneskelig lidelse eller ej. Om det er misbrug af naturressourcer eller ej.

Og dertil kommer så de mindre tydelige forbrydelser; hvad f.eks. med sammenhængen mellem at reklamefilms fremstilling af, hvordan man når lykken gennem forbrug, slankekure og selvkontrol - og så alle de ulykkelige, der forgæves søger lykken gennem vildveje. Hvad med sammenhængen mellem det fremstillede kvindeideal og anorexi; mellem mandeidealet og desperat macho-arrogance? Nå nej - det opbygges jo af mennesker, der tjener penge på det, så det må være helt i orden.

Endelig er der det overnationale aspekt: Det er ikke muligt at have "demokrati" alene i en lille privilegeret del af verden. Vi sidder her som en global overklasse; med økonomisk og militær magt over resten af kloden, med Verdensbankens ordrer til udviklingslande om at indrette deres produktion efter profithensyn - på bekostning af lokalproduktion, sundhed, uddannelse osv. - fordi det tjener det økonomiske centers interesser.

 (Tankeeksperiment: hvad om klodens befolkning startede på en frisk: vi er mange mennesker, mange ressourcer, vi ved meget: hvordan skal vi indrette os?)

"De autonome":

Vi er ikke "danskere" forstået som at menneskeheden for os består af Danmark, og vi så hver især skulle være 1/5.000.000 af menneskeheden. Hvis "Danmark" betyder den måde, tingene er indrettet i dette geografiske område, så ønsker vi ikke at falde ind i rækken. Vi er mennesker, og vi vælger selv, hvor vi vil lægge vores sympati - og den er ikke hos A.P.Møller, men hos de mennesker, der udsættes for uretfærdighed, og hos de mennesker, der kæmper for en bedre verden. Vi ønsker, at det skal være anderledes, og vi vil gerne gøre det anderledes. Og vi ved, at hvis vi ønsker at forandre andet, end vores individuelle skæbnes forløb gennem givne betingelser, må vi gøre det fælles. Og vi ved, at den sociale og praktiske dagligdag, vi ønsker at leve, er én vi selv må skabe i fællesskab.

Det gør vi ved at tage os plads til at skabe noget bedre. Vi er få og med relativt små ressourcer - men så kan vi da gøre det lidt bedre, nogen steder.

(Og heldigvis gør andre det samme i forskellige forbindelser. Ja, måske gør stort set alle mennesker det mere eller mindre helhjertet og mere eller mindre virkningsfuldt.)

Vi ønsker at deltage i de politiske processer. Men ikke som den slags normalt gøres - som en moralsk pligt til at have en mening i sin fritid - men gennem vores praktiske virke, gennem vores fælles arbejdskraft; for arbejdet er menneskets almene relation til samfundet og dets udvikling.

Staten er ikke til for at varetage vores interesser. Godt nok er vi borgere i dette land, men det er tydeligt, at når vi ønsker, at "dette land" skulle være anderledes, så ønsker "staten" os derhen, hvor peberet gror. Hellere en masse passive borgere, end nogle, der har en anden mening.

Vi må selv skabe betingelserne for vores fælles liv. Ofte må vi tage selv. Deraf "frirum". Således 'et socialt eksperiment': ud fra de ressourcer, vi har, vil vi forsøge at skabe menneskeliv. Bruge vores eget liv på sammen at bygge noget op.

Nogle aspekter (ideelt):

- Enhver person eller gruppe opstiller egne opgaver - ud fra indsigt, berørthed og ressourcer. Ingen tvinges ind under en (arbejds-)opgave, de ikke kan se sig selv i.
- Hvis et initiativ ønsker opbakning, samarbejde, må det være den indholdsmæssige argumentation, der bevæger. Og hvis et initiativ har grunde til at rejse en sag, så kan det vel også formulere disse grunde.
- Ingen position har ret.

F.eks. måden at snakke på møder. At mødes på mange leder, at holde mange møder. Der tages mange konkrete beslutninger med konkrete konsekvenser. Uden talerliste. Men efter mange løse snakke, evt. skriverier uge efter uge. Evt. flere stormøder, evt. en problemstilling, vi ved, at vi vil være flere år om at løse, og som vi derfor ikke haster igennem. Sålænge, der er uenigheder, er der noget, vi fælles mangler at forstå.

De forskellige organiseringer i det autonome miljø er startet gennem fælles opmærksomhed på et problem, en opgave. Nogle af grupperne dør hen efter en tid, nogle vokser. Når grupper vokser, deles, finder samarbejdspartnere osv, så opstår særlige opgaver med at bibeholde demokratiet - og ikke ende i centralkomitéer, bestyrelser, fuldtidssekretærer osv. Vi forsøger at overleve den udfordring gennem at bibeholde beslutningskompetencen på græsrodsniveauet - og lade de øvre strukturer være koordinerende og diskuterende, men underlagt de beslutninger i basis. Hvis der skal tages beslutninger, der ikke kan tages i de enkelte grupper, kan der indkaldes til stormøde, hvor alle blot repræsenterer sig selv som enkeltperson.

Når en græsrod vokser, kommer der typisk også tættere økonomiske relationer til ydre systemer - tilskud, fonde osv. Det skal man passe på. For

til sådanne er der typisk knyttet betingelser - evt. udtalte; et vagt pres i retning af at 'opføre sig pænt'. Særligt farligt er det, hvis organiseringen splittes af sådanne økonomiske relationer; at bestemte grupper eller personer sidder med en særlig 'ansvarlighed', som de så skal udøve overfor andre. Især, hvis disse personer er bange for at blive klemmt mellem hensyn 'opad' og 'nedad'.

Sådanne økonomiske afhængighedsrelationer er også med til at presse os i retning af 'ansvarlighed'; ikke ansvarlighed overfor vores indsigt og solidaritet, men 'ansvarlighed' overfor en ydre instans: at vi lever op til andres forventninger, og at vi fastholder de mål, som andre har accepteret. På den måde går vi 'død', fordi det fastlåser vores målsætning, gør den ubevægelig. Istedet for at alle tænker videre på fri måde, ender det nemt med, at argumenter henviser til "aftalen", "formålsparagraffen", eller endda til en jura, der er indstiftet herom. Og det medfører nemt en centralisering, hvor nogle sidder med både 'ansvaret' og fortolkningsmonopol.

Kun hvis målet er i stadig udvikling, kan vi alle bidrage og udvikle os selv og vores virke.

Hvis vi kigger omkring i vores politiske naboland, kan vi se, at det ofte går sådan, at jo flere penge kasser, en organisering har snablen nede i, des mere bureaukrati og des elendigere praksis. En sådan organisering værner sig dels til, at der skal en masse penge til, hvis man skal foretage sig noget som helst. Og de værner sig til at idéer skal komme derfra, hvor pengene kommer: fra bestyrelsen eller hvad det nu hedder. Ofte går den idérige tankevirksomhed i stå, og istedet træder 'ansvarlige' beslutninger, hvilket som regel er det samme som 'det sikre', det gennemprøvede og det professionaliserede.

Enhver kan komme med idéer, men målene må stilles fælles op - "ekspert" kan man være på middelniveau, som alle kan bidrage til, bliver brugt rigtigt. Referencepunktet er på målsætningsniveauet, og sættes kollektivt - og er for den enkelte et frivilligt valg, om man vil tilslutte sig. Hvis ikke man kan, er der stadig nogle indsigelser, der må tages med i det fælles.

Opgaver løses som det er optimalt med det fælles hensyn til at handle på de krav og opgaver, der stilles udefra og ud af vores dagligdag; og samtidig i processen formidle viden - gennem "legitim perifer deltagelse": at retten til medbestemmelse er givet ved, at man ønsker medbestemmelse - de, der har større erfaring på forskellige områder, må så gennem arbejdet, formidle deres viden til de, der praktisk indgår.

Nu er det jo ikke alt, man kan "beslutte fælles" - der må decentralt tages konkrete beslutninger, der har konsekvenser for alle. Personer eller grupper må tage beslutninger om konkrete handlinger eller ytringer. Men det i sig selv er ikke noget "kontrolproblem", hvis der er enighed om det overordnede perspektiv og grundlaget. Når vi gensidigt ved, at den anden arbejder på det samme mål, er der grund til tillid. Og så er der plads til at anerkende den andens prioriteringer; for de prioriteringer er opvejet mod det samme mål - og for den anden vejet op mod en situation, som den anden kender bedre.

Når enhver nu bare kan sige "nej, det har jeg ikke lyst til", kunne man jo frygte, at mange nødvendige, men kedelige opgaver ikke ville blive løst. Det knirker da også nogengange, men alt i alt går faktisk meget godt med det, fordi vi ikke er sammen om en pålagt forpligtelse, men om en sag, vi gerne vil kæmpe for. Og det, at hver især råder over sin egen arbejdskraft, gør det muligt, at der kan skabes nyt - fordi hver enkelt så vurderer effekten af sin egen indgåen, og hvis en arbejdsform ikke 'virker' er det alle personers opgave og interesse, at udvikle arbejdet. (Ift. mere overgribende opgaver - verdensøkonomien f.eks. - kan det dog være svært at veje indsatsen mod effekten.)

Det kan lyde eksotisk at fordre "almene motiver" (mods. private motiver), men det er ikke mere underligt, end at det fordrer reelle handlemuligheder for hver enkelt. At der omkring er en social sammenhæng, der gør det muligt. At man f.eks. kan bruge sine midler og sin tid på fælles opgaver - folkekøkken, politisk

udvikling, avis, håndværk til fælles bedste osv. - gør måske at man ikke køber et Rolex-ur eller ikke tager på charterferie. Men i den grad, vi kan finde ud af at finde sammen uden at skulle være iført Rolexure, og kan finde sammen andre steder, end på Gran Canaria, så er det en menneskelig mulighed.

Men virker det så?

I højere grad, end man skulle tro ud fra "normale" erfaringer.

Det er meget forskellige mennesker i forskellige situationer, der arbejder med forskellige ting. Og dog lykkes det i høj grad at kæde dette sammen gennem fælles mål. Og det lykkes at bygge en social struktur op, der i høj grad har fundet egne former. Selv om vi lever i et hårdt miljø er det lykkedes os at finde fredelige former at løse konflikter gennem, og vi er gode til at støtte hinanden i mange ting.

Vi har således erfaringer med, at det kan lade sig gøre - og erfaringer med, at vi ofte fejler. Når ikke det lykkes os at tackle problemer ordentligt, ser vi os nogen gange tvunget til at indføre regler. Når ikke det lykkes os i fællesskab at være ansvarlige og informerede. Ligesom i et kollektiv (eller en familie?): hvis det kører fint, behøver man ingen regler for, hvor meget hver især skal betale eller udføre af arbejdsopgaver - for alle ved, hvad der er nødvendigt, og alle gør, hvad de kan for at alt bliver løst. Det kræver, at alle ved, at alle kæmper den samme kamp. (Og det kan være svært nok), og det besværes af, at enkeltpersoner står praktisk-økonomisk forskelligt - at hver enkelt så at sige presses ind i private overvejelser af ydre omstændigheder (studie, arbejde, gæld ...). Det kræver selvfølgelig en vis 'modenhed' af hver enkelt - men det er en slags 'modenhed', der intet har med alder at gøre. (Nogen gange ser det nærmest ud til, at det er nemmest for de yngste.)

Fordi vi kæmper politisk for at forandre det bestående samfund, og fordi vi til tider gør det med midler, vi ikke er blevet tilladt (og som er problematiske) er vi selvfølgelig ikke velsete i

offentligheden. Det kommer ikke bag på nogen, men ikke desto mindre har det sine konsekvenser, også for os. Dels er vi konstant truet på 'vores grænse'. Vi er på vagt overfor politiet og pressen, og vi må forsvare os over for nazistiske overfald. Det gør, at 'grænsen' bliver mere lukket, end godt er. På sin vis styrker det os indadtil - f.eks. fælles at læse pressens løgne om, hvad vi fælles har foretaget os - men det skaber desværre også på en upræcis måde en distance til 'udenfor', en tendens i retning af "dem" og "os", der ikke opmuntrer til at udvikle mere almene politikformer, og som gøre det svært frit at bevæge sig på tværs af 'grænsen'. Det gør det svært for folk 'udenfor' at forstå et kuk af, hvad vi mener og laver. Og det gør det svært for folk at komme tæt på os. Og det gør, at vi i højere grad, end godt er, kan se os henvist til hinanden; for der er ingen andre steder at være som politisk menneske. Derfor er det en bestandig opgave at holde politikken levende, for ikke at udvikle 'en ideologi', 'den rette lære' - og dermed falde i den grøft, som så mange af vores politiske kammerater (og mennesker generelt) er faldet i.

At vi er så ildesete, giver os dog også en frihed. Vi har intet 'godt omdømme' at bevare, vi skal ikke tage hensyn til, om nogle vil stemme på os eller bevilge os penge næste år.

Desværre er det ikke så nemt, at gøre, som man har lyst til. Vi er presset af ydre omstændigheder. Hver enkelt person står med kun delvis rådighed over sit eget liv. For at vi fysisk og socialt kan overleve, er vi nødt til på forskellig vis at stille vores til rådighed for staten og kapitalen. Det tapper vores ressourcer, og det gør det sværere for os at tænke frit.

Dertil kommer en række ydre politiske hændelser, der tiltvinger sig vores opmærksomhed. Når nazistiske overfaldsbander hærger gaderne, når vores ruder smadres, når politiets overgreb bliver så himmelråbende, at vi bliver nødt til at gøre noget osv...

ET STENKAST HERFRA

KYS UHYRET

Af Kirsten Brinck,
Rune Homann-Larsen,
Rikke Hyldahl Jensen &
Marianne Staib Jensen

ET STENKAST HERFRA

"Efter konfrontationerne den 18. maj dukkede betegnelsen "de autonome" endelig op i den danske presse. Man fik indtrykket af en flok terroristiske voldspsykopater, der var kommet til København fra den ene dag til den anden for at udrydde det danske politikorps og så ellers dårligt var i stand til at formulere, hvad de ville. Det er ikke helt rigtigt... Vi eksisterede også før den 18. maj, og vi vil ikke udrydde det Københavnske politikorps (så havde vi gjort det) og kan godt formulere os..."

Sådan står der i forordet til de autonomes bog, "De Autonome", der udkom den 18. maj på årsdagen for opstanden på Nørrebro. For at finde ud af om de kan formulere sig, og hvad det er, de vil formulere, mødte Makhazin tre repræsentanter fra de autonome på café Cikaden på Nørrebro. De kommer fra hver deres autonome gruppe. Jens Christian, 26 år, er fuldtidsaktivist i Bykologisk Aktion. Jesper, 28 år, er psykologistuderende og arbejder i en alternative behandlingsgruppe Regnbuen. Henrik, 27 år, er far og fuldtidsaktivist i Anti-Fascistisk Aktion. Den sidste mandag i hver måned er der møde i den autonome café Kafa-X for de autonome grupper. På møderne kommer cirka 80 til 100 aktivister. Derudover støder en del løst tilknyttede til ved de forskellige blokader og aktioner.

EN SELVSTYRENDE GRUPPE

Om grunden til at udgive bogen siger Jens Christian:
- Vi er jo en lille gruppe, der råber meget højt. For-

Foto venligst udlånt af Autonomt forlag

**Hvem er de autonome?
Er det en flok voldelige
gadebøller, er det
organiserede terrorister,
en modstandsgruppe som
vi kender det fra
2. verdenskrig, eller er det
et repræsentativt udsnit af
den unge generation?**

målet med bogen er at give de mennesker i Danmark, som undrer sig over, hvem de autonome er, et billede af, hvad vi er for en størrelse. Målgruppen er sådan set alle, der er interesserede, men den primære målgruppe er nok unge, der har trang til at ændre sig selv og samfundet, men som mangler et spark bagt eller inspiration.

At være autonom betyder at være selvstyrende. Med dette mener de, at man skal styre ud fra sig selv, tage ansvaret for sit eget liv og ændre på betingelserne, hvis de står i vejen for målet. Jesper forklarer, at bevægelsen handler i selvstyrende grupper uden nogen egentlig ledelse.

- Vi vil have nærdemokrati og selvstyre på alle mulige niveauer. Selvfølgelig skal man arbejde sammen på områder som hospitals-væsenet og uddannelsessystemet. Man kan ikke undgå et samfund, hvor man i visse centrale beslutninger har valgt nogle folk til at repræsentere ens idéer, siger Henrik.

- Jeg er ligeglad med, hvad folk kalder sig. Det er ikke mit mål at skaffe folk til den autonome bevægelse og få alle til at kalde sig autonome. Vi synes, det er vigtigt at kæmpe politisk, om man så kalder sig autonom eller ej, tilføjer Henrik.

De fleste autonome er socialister, anarkister eller kommunister, men de retter alligevel kritik mod venstrefløjens traditionelle måde at arbejde på. De ønsker at fjerne det hierarki, som de mener, eksisterer i de etablerede partigrupper, der styres af en central ledelse.

Jens forklarer om de autonomes egen måde at tage beslutninger på:

- Vi er organiserede i interessegrupper. Nogle arbejder meget mod Øresundsbroen, men det er ikke ensbetydende med, at vi andre ikke interesserer os

for den. Vi arbejder henimod en decentral beslutningsstruktur, hvor hver især arbejder med det, de brænder for. De autonome arbejder til daglig i forskellige grupper, for eksempel Revolutionære Feminister, Rebel og Autonomt Info. Alle beslutninger vedtages demokratisk indenfor de enkelte grupper.

- Vi har ikke nogen egentlig ideologi men er allesammen anti-kapitalister og anti-imperialister, og vi er enige om, at al undertrykkelse skal bekæmpes, forklarer Henrik.

Derfor er de autonome ikke interessede i at danne et parti.

De mener ikke, at man ændrer samfundet ved at blive repræsenteret i folketinget eller en kommunalbestyrelse.

- Den måde at rette sin virksomhed på er en misforståelse. For politikerne handler det om at sælge sig selv, score sig selv nogle stemmer, og det bliver vigtigere end selve politikken.

Magten skal nedbrydes, og folk skal i langt højere grad have styr over deres egen hverdag, siger Jens Christian.

GRANSER FOR VOLD?

- 99% af alt det vi laver er fuldstændig ikke-voldeligt. Vi laver isindssygt mange aktioner, lige fra happeninger til blokader mod Øresundsbroen.

"Magten skal nedbrydes, og folk skal i langt højere grad have styr over deres egen hverdag"

- Hvis vi ser på vores blokader mod Øresundsbroen er vores strategi, at hvis panserne kommer, så sætter vi os ned, men hvis vi ikke bruger en procent vold, så ville vi aldrig have fået lavet en blokade.

Han henlyder til, at de autonome for at håndhæve deres blokader - for eksempel Øresundsblokader og anti-fascistiske demonstrationer i Lyng - har været nødt til at bruge frusler om vold for at undgå, at politi eller nynazister ville forsøge at fjerne dem.

- Nogle gange må man sætte sig ud over, hvad der er lovligt for at få nogle større ting igennem. Det er en styrke at kunne slå igen, det gør, at man kan gennemføre nogle ting.

Det er tydeligt, at de autonome er menige i spørgsmålet om vold.

- Det er vigtigt at fastholde, at vi er i en social sammenhæng, hvor der nødvendigvis kommer nogle modstrømninger, fordi vi skal vælge, siger Jens Christian.

- Der er ikke nogen, der er absolut for vold, udtaler Henrik.

- Men jeg tror heller ikke, der er nogen, der er absolut imod vold, tilføjer Jens Christian.

Ved demonstrationen den 18. maj, år var vi mange, der mente, at vi skulle være gået amok og have smadret det hele, men så var vi endnu flere, der

syntes, at det skulle vi ikke. Det tog lang tid at beslutte. Det er et af de svære spørgsmål, og det er noget, vi diskuterer, fortæller Jens Christian.

- Vi er ikke terrorister. At udøve vold for at skabe angst i en befolkning, dér står vi af, tilføjer Jesper.

18. MAJ 1993

- Vi synes, det er vigtigt i visse situationer at gøre oprør og bruge - ja, det I kalder vold, altså militante midler. Vi vil ikke gå ud og sige noget, vi ikke mener, for at få folks accept. Vi tænker da over, hvordan fru Hansen opfatter os, men vi vil ikke indordne os under det.

Som eksempel bruger de den 18. maj 93.

- Vi ser den anden unionsafstemning som et kæmpe fupnummer. Når vi bliver fuppet på den måde, føler vi os ikke forpligtede til at rette os efter loven.

- Hvis ikke vi havde gjort noget, ville alle have fået et fejlslagt indtryk af, at traktaten var demokratisk vedtaget, siger Henrik.

Om de autonomes rolle den 18. maj 1993 forklarer Jens Christian.

- I virkeligheden var det ikke kun de autonome, der reagerede på afstemningen men en hel bydel, der erklærede sig for unionsfri zone. Opstanden var et produkt af mange forskellige folks vrede.

I dag føler de autonome sig hængt ud af pressen som dem, der startede urolighederne på Nørrebro.

FORFULGT AF PRESSEN

- Vold er god presse og ikke-vold er ingen presse. Ekstra Bladets redaktør har indrommet, at det er mere interessant at skrive om toglykker end om de dage, togene kører til fiden, siger Jens Christian. Når de autonome udelukkende bliver opfattet som voldelige, mener de, at det hovedsageligt skyldes pressens dækning.

"Nogle gange må man sætte sig ud over, hvad der er lovligt for at få nogle større ting igennem. Det er en styrke at kunne slå igen, det gør, at man kan gennemføre nogle ting"

De autonomes kritik retter sig mod alle de etablerede medier og ikke engang avisen Information slipper.

- Information er sådan set de værste, fordi deres læsere nok sympatiserer med os, men avisens leder er alligevel reaktionær, siger Jens Christian.

Han nævner Dagbladet Arbejderen og månedsbladet Press som eksempler på den mest objektive formidling af deres aktioner.

Da BZ-bevægelsen startede for tolv-tretten år siden, var der ikke tilfældigt til pressen. Tværtimod troede de, at pressen var lydhør.

- Vi havde talsmænd og pressegrupper og udtalte os til højre og venstre, men blev hængt ud for alt muligt sindssygt, fortæller Jens Christian.

- I 1985 blev vi så trætte af den måde, pressen beskrev os på, at vi lavede en demo, der hed "Overdrivelse fremmer forståelsen". Vi lavede en to meter høj slangebøsse, havde huer der gik til anklerne og kæmpe papbrosten og rygmærker og alt muligt. Det var et forsøg på en ironisk protest.

I Politiken dagen efter blev det beskrevet helt seriøst. Vi blev anklaget for at være en rockerbande, der havde et hus fyldt med våben. Senere er vi blevet beskrevet som narkomaner, der har smadret børnehaver og fødeafdelinger og har villet slå politifolk ihjel.

- Et er, hvordan pressen formidler os, et andet er, hvad vi selv er i stand til at formidle. Vi har jo ikke et kæmpe apparat i ryggen, siger Henrik.

"Vi er ikke terrorister. At udøve vold for at skabe angst i en befolkning, dér står vi af"

Til et forslag om at sende læserbreve ind eller selv starte en avis, siger Jens Christian:

- Læserbreve sender vi ind i mellem, men at lave en avis, det er jo et kæmpe slid.

Nu, hvor de har udgivet bogen "De Autonome", er de utilfredse over, at der ikke er kommet mere reaktion fra den etablerede presse. Bogen er blevet anmeldt i Politiken af en tidligere BZ'er, i Berlingske Tidende, og Enhedslistens avis Den røde tråd. Derudover var en autonom inviteret med i TV-2 Lorry i maj måned efter udgivelsen af bogen.

I Politikens anmeldelse står blandt andet:

"Hvor er alle eksemplerne, hvor vi tilkaldte politiet til opdagede husspetakler i Ryesgade, så vi kunne angribe betjentene med sten fra vinduerne i det besatte hus?"

- Han skulle bare have reddet sin egen røv for at vise, at nu er han blevet journalist og ikke længere BZ'er, siger Henrik.

- Du bliver styret af pressen. Det gør vi også.

- Medierne har en enorm betydning i vores samfund, en interesse i at styre udviklingen hen i et bestemt retning. Det hænger sammen med, at medierne blandt andet er styret af kapitalister.

DE AUTONOMES MENNESKESYN

De autonome kritiserer samfundets institutioner og dets ledere - pressen, bankvæsenet, politikerne - men de mener, at mennesket grundlæggende er godt og fornuftigt.

Om sammenhængen i kritikken af samfundet og menneskesynet, siger Jesper:

- Samfundet er en betegnelse for, hvordan menne

sker lever sammen. Mennesket er ikke godt sådan at forstå, at alt, hvad det gør, er godt.

Han citerer fra bogen:

"Det hører ikke til menneskets natur at være egoist, men det er sådan, man overlever i et egoistisk samfund."

"Det værste ved at være dansker er uansvarligheden. Hvis jeg bare passer mit, så har jeg mit på det rene, så kan man være alt fra KZ-bøddel til postbud"

Men det er op til mennesket at lave noget om, for det er jo os mennesker, der har skabt undertrykkelse. Vi er ikke imod et samfund som sådan, men der er nogle ting, vi finder forkerte. For eksempel sidder der i dag nogle enkelte mennesker og tager beslutninger henover hovedet på folk.

Det der er vigtigt er, at folk begynder at tage sagen i egen hånd, at de begynder at mobilisere sig og være aktive i deres egen hverdag. Det skal ikke bare være professionelle politikere, der skal løse alle problemerne, siger Jesper.

Problemet er, at der er mange mennesker, der er isolerede. Mennesket er kun noget i kraft af andre mennesker, mener Jesper.

De tre autonome føler sig privilegerede i forhold til andre unge, fordi de kan finde ud af at leve sammen og lave et socialt netværk.

Det værste ved at være dansker er uansvarligheden. Hvis jeg bare passer mit, så har jeg mit på det

"Det er en misforståelse, at man ikke kan ændre på samfundet og sig selv samtidig"

rene, så kan man være alt fra KZ-bøddel til postbud.

De autonome mener, at det er vigtigt at gribe fat i de synlige problemer, der findes i samfundet i dag.

Samfundet skal grundlæggende laves om, mener Henrik.

Det kommer ikke til at foregå fredeligt, vi vil ikke lade tingene gå deres vanlige gang. Vi vil forcere den langsomme, men uundgåelige proces. Det er ikke nok at købe økologisk smør.

Det er en misforståelse, at man ikke kan ændre på samfundet og sig selv samtidig. Jeg er slæve af samfundet, jeg slæber selv også rundt på en masse lort, som jeg skal ændre. Men der ville aldrig ske en skid hvis jeg først skulle løse alle mine egne problemer. Jeg kan ikke blive perfekt i et ufuldstændigt forrådsamfund.

K O M M E N T A R

Af Kirsten Brinck, Rune Homann-Larsen, Rikke Hyldahl Jensen & Marianne Staib Jensen

30 ruder blev knust i Udenrigsministeriet aftenen før valget til Europaparlamentet den 9. juni i år. To unge blev anholdt.

Engagement i det, der sker omkring en, og krav om medbestemmelse er nødvendigt, hvis man ikke vil lade andre overtage al magt.

Hvis ikke vi skulle stemme, hvem skulle så?

Hvis ikke vi skulle bestemme, hvem skulle så?

Vi har fuld forståelse for, at de autonome føler sig forbigået og til tider overset, for den følelse rammer også os.

Når familier skal tvinges fra hus og hjem på grund af en Øresundsbro til glæde for - ja, hvem? - føler man sig sat uden for en dør. Hvem blev spurgt, og hvem går det ud over næste gang?

Når et valg om Danmark i en Europaunion gøres om, fordi det blev nedstemt første gang, føler vi, at beslutninger bliver gennemtruffet fra et højere sted.

Stoler politikerne ikke mere på folks dømmekraft?

Vi kan ikke forestille os et bedre sted at leve, end i et samfund med fuld medbestemmelse og ytringsfrihed og med en dialog, hvor alle parter bliver hørt. Det kræver af os, at vi engagerer os og sætter os ind i, hvordan det skal blive muligt.

Vi kan ikke lade være med at tænke på, at hvis flere havde en holdning, ville der måske ikke blive taget brosten i brug for at råbe politikere op.

De autonome gør noget. De gør sig tanker om økologi, miljø og medmennesker og handler for at gøre noget ved det, de finder forkert.

Det er noget, vi alle burde gøre.

De siger, de vil have alle til at tage ansvar for sig selv og tage stilling til sig selv og det omgivende samfund. Det vil vi gerne være med til!

Men at kaste med brosten, fillade vold i en vis udstrækning og bruge truende ord og manifeste, som de gør, er så langt fra vores udtryksmåde. Selvom vi også er unge og

lever i det samme samfund, forstår vi ikke deres måde at udtrykke sig på.

Ansvar, konstruktiv handling og et harmonisk samfund med harmoniske mennesker, som de lægger vægt på i deres udtalelser, er lige præcis, hvad vi ikke kan se i én aktion som den den 9. juni.

Her kan vi så sidde som en lüs mellem to negle og se magthaverne presse noget igennem, samtidig med at de autonome vil forcere en udvikling den modsatte vej - med militante midler om nødvendigt. Jamen, hvem er værst?

Er det dem, der i stigende grad tager ansvaret fra os, eller er det dem, der er med til at skabe den mistillid, magthaverne må føle, siden de overhører os?

Hvis forholdene skal ændre sig, må vi alle lære at have tillid og tage ansvar.

En lille bid ad gangen.

Det tager måske 117 år og en sømmer, men når den tid er gået, kan vi være sikre på, at tillid og ansvar sidder så dybt forankret i alle, at de to ord vil miste deres betydning i sproget. Alle vil føle betydningen på deres egen krop og derfor ikke have grund til at tage ordene i brug. Det drejer sig om ydmyghed. Det handler om tålmodighed. Det kræver tillid.

Autonomi vil sige at have selvbestemmelsesret. Selv skabe de rammer man vil have omkring sig. Selv opbygge det liv og det samfund, man vil leve i.

Det kan vi alle forholde os til, men vi må ikke glemme, at det kræver utrolig meget af os. Det er ikke løsningen at begå hærværk eller tønse sten mod et andet menneske, hvad enten det er fuldt bevidst eller udtryk for et øjeblikks anfald af vrede og angst.

Man høster, som man sår. Vi er i dag, hvad vi tænkte, valgte og handlede i går.

I morgen har vi, hvad vi tænker, vælger og gør i dag.

Velkommen til forenings netværk.

Vores forening byder dig velkommen til at deltage i det nybegyndte foreningsparti, som vil ændre alle ting i dette samfund. Der er mange foreninger og partier, som lover alle mulige ting, men det bliver ikke til noget, fordi de ikke kan gennemføre det.

- Men det kan vi, vi vil først og fremmest give de hjemløse et sted at bo, afskaffelse af ordensmagten og nedlæggelse af nationalisme og give befolkningen magten.

Desuden vil vi hjælpe til at alle de svagstillede får deres rettigheder så også mindretalsgrupper får deres vilkår igennem.

men jeg vil da ikke have fremmedhad og nedsættelse og facisme og jeg er helt sikker på jeg får folkeopbakning til dette spørgsmål, så derfor er det strengt forbudt at undertrykke mindretalsgrupper og fremmede ellers går vores foreningsparti ind for livstid til de fremmedfjendske grupper - så de kan bare vente sig, højrefløjen.

Du kan tænke over det du går ind for, og der er frit for hver god tanke til at komme med en ide til opbygning af et nyt samfund.

Med venlig hilsen

Forenings netværk

Tim.

Gruppen "Kend dig selv 1";

Kvinde/mandegruppe om køn/sexualitet/undertrykkelse og meget mere.

Efter oplevelserne/diskussionerne på sommerlejren i Italien, er vi et par stykker, der godt kunne tænke os at starte en gruppe omhandlende køn/sexualitet/undertrykkelse m.v. indenfor egne rammer. Vi forestiller os at gruppen behandler forskellige emner 2 gange hver.- Forstået på den måde, at vi først behandler et emne kvinder for sig og mænd for sig, og bagefter samlet (både mænd og kvinder).

Her er nogle af de problemstillinger vi kunne tænke os at behandle:

Sexisme og kønsroller.

Hvad betyder de familiemønstre vi er vokset op i for vores syn på kvinder og mænd?

Hvem har interesse i at skabe de mande- og kvinderoller vi lever i?

Hvordan bryder vi dem?

Homoseksualitet

Hvordan får vi "kasserne" homoseksuelle, bisexuelle, mænd, kvinder + alle mulige andre "kasser" til at blive en. Med andre ord hvordan lærer vi at se ens på alle i stedet for at gøre dem til et stereotyp af kassen?

Hvorfor forelsker kvinder sig typisk i mænd og mænd sig typisk i kvinder. Forelsker man sig i en rolle i stedet for en person. Man siger f.eks. "han er ikke lige min type"!! Ved du om en af dit eget køn kunne være "din type".

Hvorfor er det svært for en homoseksuel at "bryde ud" i vores miljø når alle tilsyneladende synes det er helt i orden at være homoseksuel?

Sexualliv

Hvilke normer ligger vi under for i vores sexualliv, hvilke roller spiller vi, hvem bestemmer farten, hvorfor vil vi "engangsscore", hvorfor vil vi ha' kærester?

Hvilke behov er det vi vil ha' opfyldt (tryghed?, sex?, nærhed?, bekræftelse?, kærlighed?) og hvorfor.

Hvad påvirker vores seksuelle omgangsform (socialt, medier, mode og miljøer) og hvad er typisk for dette.

Voldtægt

I hvilke situationer er du ude for voldtægt. Hvem har ansvaret i hvilke situationer. Hvad hænger voldtægt sammen med?

Vi håber med diskussionerne at bryde nogle af de "gængse rammer" i vores liv, skabe bevidsthed omkring sig selv og sine handlinger, og i hvert fald i gruppen skabe frirum for alle til at gøre lige hvad de føler er rigtigt.

Felicia og Rie

Socialt ArbejdsKollektiv

Vedtægter

-----oOo-----

§1

Gruppens formål er at bidrage til udvikling og demokratisering af de samlede samfundsmæssige forhold. Arbejdet hermed sker dels gennem forskning i og afmystificering af de gældende samfundsmæssige betingelser og kommunikationsstrukturer, dels gennem at støtte marginaliserede grupper og enkeltpersoner i at formulere og realisere deres behov og krav.

§2

Gruppen har to slags medlemmer: Aktive medlemmer og støttemedlemmer.

Aktive medlemmer er dem, der er anført på medlemslisten. Medlemslisten revideres af medlemsmødet. Man kan kun blive aktivt medlem, hvis man deltager fast i medlemsmøderne. Hvis man gentagne gange er fraværende uden afbud, eller på anden måde udviser ligegyldighed over for gruppens arbejde, vil man blive slettet fra medlemslisten.

Støttemedlemmer er dem, der bidrager til gruppens arbejde med månedligt eller årligt støttebidrag. Støttemedlemmer kan både være enkeltpersoner og organisationer.

§3

Gruppens øverste myndighed er medlemsmødet. Kun aktive medlemmer har stemmeret på medlemsmødet. Medlemsmødet er beslutningsdygtigt, såfremt alle aktive medlemmer er indkaldt, og mindst halvdelen er tilstede.

§4

Mellem medlemsmøderne varetages gruppens interesser af dem, der af medlemsmødet er blevet udpeget til at varetage pågældende sag. Hvis der indtræffer akut behov for at træffe en større beslutning som følge af en uforudset hændelse, skal alle aktive medlemmer så vidt muligt høres.

§5

Gruppen tegnes af et eller flere medlemmer i fællesskab, der har fået tilladelse hertil af medlemsmødet. Tilladelsen gives fra sag til sag, og gælder kun for den sag, hvortil tilladelsen er givet. Det forudsættes samtidig - for videreførelsen af en given sag - at hver enkelt medlem som udgangspunkt og grundlag tænker og handler selv.

§6

Gruppens økonomi varetages af kassereren. Kassereren vælges af medlemsmødet for eet regnskabsår ad gangen. Regnskabsåret følger kalenderåret.

§7

Vedtægtsændringer skal vedtages med 2/3 flertal af de fremmødte aktive medlemmer på to på hinanden følgende medlemsmøder. Mindst halvdelen af gruppens aktive medlemmer skal være tilstede. Skriftlig mødeindkaldelse med forslag til vedtægtsændringer skal fremsendes til samtlige aktive medlemmer 2 uger inden mødets afholdelse.

§8

Opløsning af gruppen skal vedtages efter samme regler som i §7.

§9

Ved gruppens opløsning skal gruppens ejendom tilfalde en organisation eller et initiativ, der arbejder for udvikling og demokratisering af de samlede samfundsmæssige forhold. Pågældende organisation/initiativ udvælges på medlemsmøde ifm. opløsningen.

-----oO-----

Disse vedtægter formaliserer et strukturelt organisationsniveau ud fra de arbejdsprincipper, der er kommet til veje gennem opsummering og perspektivering af: 1 - Rådgivningsgruppen Regnbuens kritisk psykologiske arbejde med personer i krise og nød i perioden fra den 22.5.1985; og 2 - Studerende Mod Racismes samfundskritiske arbejde med overvindelsen af de bærende diskriminationsprocesser i den nuværende generelle samfundsstruktur i perioden fra den 1.2.1992.

Vedtaget på medlemsmøde d. 11.1.1995.

På gruppens vegne:

Mogens Jensen

Lars Ploug

Søren Kruse Nielsen

Kalle Birck-Madsen

Lone R. S. Vendelhaven

((Arbejdskollektivet Autonome Akademikere))

Vedtægter

-----oOo-----

§1

Gruppens formål er at bidrage til udvikling og demokratisering af de samlede samfundsmæssige forhold. Arbejdet hermed sker dels gennem forskning i og afmystificering af de gældende rådigheds- og kommunikationsstrukturer, dels gennem at støtte marginaliserede grupper og enkeltpersoner i at formulere og realisere deres behov og krav.

§2

Gruppen har to slags medlemmer: Aktive medlemmer og støttemedlemmer. Aktive medlemmer er dem, der er anført på medlemslisten. Medlemslisten revideres af medlemsmødet een gang månedligt, eller efter behov. Man kan kun blive aktivt medlem, hvis man deltager fast i medlemsmoderne. Hvis man gentagne gange er fraværende uden afbud, eller på anden måde udviser ligegyldighed over for gruppens arbejde, vil man blive slettet fra medlemslisten. Støttemedlemmer er dem, der bidrager til gruppens arbejde med månedligt eller årligt støttebidrag. Støttemedlemmer kan både være enkeltpersoner og organisationer.

§3

Gruppens øverste myndighed er medlemsmødet. Kun aktive medlemmer har stemmeret på medlemsmødet. Medlemsmødet er beslutningsdygtigt, såfremt alle aktive medlemmer er indkaldt, og mindst halvdelen er tilstede.

§4

Mellem medlemsmoderne varetages gruppens interesser af dem, der af medlemsmødet er blevet udpeget til at varetage pågældende sag. Hvis der indtræffer akut behov for at træffe en større beslutning som følge af en uforudset hændelse, skal alle aktive medlemmer så vidt muligt høres.

§5

Gruppen tegnes af et eller flere medlemmer i fællesskab, der har fået tilladelse hertil af medlemsmødet. Tilladelsen gives fra sag til sag, og gælder kun for den sag, hvortil tilladelsen er givet. Det forudsættes samtidig - for videreførelsen af en given sag - at hver enkelt medlem som udgangspunkt og grundlag tænker og handler selv.

§6

Gruppens økonomi varetages af kassereren. Kassereren vælges af medlemsmødet for eet regnskabsår ad gangen. Regnskabsåret følger kalenderåret.

§7

Vedtægtsændringer skal vedtages med 2/3 flertal af de fremmødte aktive medlemmer på to på hinanden følgende medlemsmøder. Mindst halvdelen af gruppens aktive medlemmer skal være tilstede. Skriftlig mødeindkaldelse med forslag til vedtægtsændringer skal fremsendes til samtlige aktive medlemmer 2 uger inden mødets afholdelse.

§8

Oplosning af gruppen skal vedtages efter samme regler som i §7.

§9

Ved gruppens oplosning skal gruppens ejendom tilfalde en organisation eller et initiativ, der arbejder for udvikling og demokratisering af de samlede samfundsmæssige forhold. Pågældende organisation/initiativ udvælges på medlemsmøde ifm. opøsningen.

-----oOo-----

Disse vedtægter udbygger og erstatter på et strukturelt organisationsniveau de tidligere arbejdsprincipper, der er kommet til veje gennem opsummering og perspektivering af: 1 - kritisk psykologisk arbejde med personer i krise og nød i Rådgivningsgruppen Regnbuen i perioden fra den 22.5.1985; og 2 - af det samfundskritiske arbejde i Studerende Mod Racisme med overvindelsen af de bærende diskriminationsprocesser i den nuværende generelle samfundsstruktur i perioden fra den 1.2.1992.

Vedtægten på medlemsmøde d. 7.12.1994.

På gruppens vegne:

Birgitte Ernst	Rasmus Helles	Jan Ole Jørgensen
Jesper Lund	Søren Kruse Nielsen	Kalle Birck-Madsen
Markus Topp	Lone R. S. Vendelhaven	